

போகமுனிவர் சரக்குவைப்பு-800

Acc.No: 44756

R 689

தாமரை நூலகம், சென்னை - 26.

91/A

போகமுனிவர் சரக்குவைப்பு 800

கொங்கணவர் சரக்குவைப்பு 100

பதிப்பாசிரியர்

ஆர். சி. மோகன்

தாமரை நூலகம்

7. என்.ஜி.ஓ. காலனி, 3ம் தெரு

வடபழனி சென்னை-600 026

தொலைபேசி எண்:044 23620249

தாமரை வெளியீடு எண்:	147
முதல் பதிப்பு :	மே 1995
இரண்டாம் பதிப்பு :	செப்டம்பர் 2004
மூன்றாம் பதிப்பு :	அக்டோபர் 2014
நான்காம் பதிப்பு :	அக்டோபர் 2020

நூல் பற்றி:

உரிமை பெற்றது

நூலின் பெயர்	: போகர் சரக்குவைப்பு-800 கொங்கணவர் சரக்குவைப்பு-100
பதிப்பாசிரியர்	: ஆர்.சி மோகன்
வெளியிட்டோர்	: தாமரை நூலகம் சென்னை-26
பதிப்பு ஆண்டு	: அக்டோபர் 2020
உரிமை	: பதிப்பகத்துக்கு
நூல் வடிவம்	: 21 க்கு 14 செ.மீ
அச்சுத்தாள்	: 16கி மேப் லித்தோ
மொத்த பக்கங்கள்	: 212
விலை	: ரூ.100/-
அச்சிட்டோர்	: கிரியேட்டிவ் ஆப்செட் சென்னை-34

பதிப்புரை

சித்த மருத்துவத்தில் மருந்துகளைத் தயாரிக்க இயற்கையாகக் கிடைக்கும் (மூலிகைகள்) தாவரங்களிலிருந்து கிடைப்பவை, பிராணிகளிலிருந்து கிடைப்பவை தவிர உலோகங்களின் உப்புக்கள், பாஷாணங்களும் அடங்கும். பெரும்பாலும் உப்புக்களும் பாஷாணங்களும் உலோகங்களின் உருமாற்றத்தால் உண்டாகியவையே.

ஆரம்பகாலத்தில் உலகம் அக்கினிப்பிழம்பாக இருந்த நிலையில் எல்லாம் எரியும் நெருப்பாக இருந்து பின் வெப்பம் மிகுந்த ஆவிகளாக (வாயுக்களாக)த் தணிந்து, பின் எல்லாம் சாம்பல் (பஸ்பம்) மயமாக இருந்திருக்கவேண்டும். காற்றும் நீரும் தோன்றிய காலத்தில் பஸ்பங்கள் செந்தூரங்களாகவும் உப்புக்களாகவும் மாறுதல் அடைந்திருக்க வேண்டும். எல்லாத் தாவரங்கள் பிராணிகளின் உடலும் கார்பன் + நைட்ரேட்டுகளிலிருந்தே அதாவது உப்புச் சத்துக்களும் கரியும் சேர்ந்த கூட்டுப் பொருள்களாலானவையே என்பதை அறிவுலகம் அறியும். உப்புச் சத்துக்கள் உலோகங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டவை.

சித்த மருத்துவம் ஒன்று மட்டுமே இந்த விஞ்ஞான வளர்ச்சியை அடிப்படையாகக் கொண்டு உலோகங்கள், உப்புக்களை மறுபடியும் செந்தூரங்கள் பஸ்பங்கள் என்ற சரித்திர கால ஆரம்ப நிலைக்கும் கொண்டு போவதன் மூலம் வீரியம் மிக்க எல்லா நோய்களையும் குணப்படுத்தக் கூடிய - குரு மருந்துகளாக்க முடியும் என்பதைக் கண்டு பிடித்தது. அறிவியல் ரீதியாக இதை உலகத்திற்கு எடுத்துக் காட்ட இயலாத நிலைமையில் நாம் இன்னும் இருப்பதாலேயே சித்த மருத்துவத்தின் பெருமை - தமிழனின் பெருமை - தமிழனுடைய அறிவு முதிர்ச்சியும் ஆழமும் வேகமும் அறியப்படாத நிலைமை - உலகத்தால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படாத நிலைமை இன்னும் நீடித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

உலோகங்கள் உப்புக்களிலிருந்து அறுபத்து நான்கு வகைப் பாஷாணங்கள் உண்டாகின்றன என்பதை முதன் முதலில் உலகத்திற்கு எடுத்துக்காட்டியவர்கள் சித்தர்களே. இப்பாஷாணங்கள் ஒன்றுக் கொன்று குணத்திலும் செயல்பாட்டிலும் முற்றிலும் மாறுபட்டவை. ஒரு பாஷாணம் இன்னொரு பாஷாணத்திற்கு எமனாகி விடுவதும் உண்டு. இந்த உண்மைகளை சித்தர்கள் அறிந்திருந்தார்கள், உலகத்திற்கு எடுத்துக்காட்டவும் செய்தார்கள் என்பதை நினைக்கும் போது அவர்களுடைய வேதியல் அறிவையும் மேதாவிலாசத்தையும் கற்பனை செய்து பார்க்கக்கூட இயலாதவர்களாக நாம் இருக்கிறோம் என்பது விளங்கும்.

பாஷாணங்கள், உபரசங்கள் முதலியவை கடைச் சரக்குகளாக எளிதில் கிடைக்கும். ஆனால் சித்தர்கள் அவ்வாறு வெளியிலிருந்து கிடைக்கும் சரக்குகளின் வீரியத்தையும் செயல்பாட்டுத் திறனையும் நம்பவில்லை. அதனால் இச்சரக்குகள் இயற்கையில் நிகழ்ந்த எவ்வித வேதியல் மாறுபாடுகளால் உண்டாக்கப்பட்டன என்பதைக் கண்டறிந்தார்கள். அம்மாறுபாடுகளைத் தாங்களே குறிப்பிட்ட சரக்குகளுக்குக் கொடுப்பதன் மூலம் வீரியம் மிக்க மருந்துச் சரக்குகளை உண்டாக்க முடியும் என்று கண்டறிந்தனர். அம்முறைகளைக் கூறும் நூல்களே சரக்கு வைப்பு நூல்கள் ஆயின.

சாம்பிராணி, பெருங்காயம் முதல் வீரம், லிங்கம் வரை உபரசங்கள் பாஷாணங்களைத் தயாரிக்கும் முறைகளைக் கூறியுள்ள சித்தர் நூல்களிலிருந்து அதிசயிக்கத்தக்க வேதியல் உண்மைகளைக் கண்டுபிடிக்க முடியும். உலகத்தில் எந்நாட்டவருமே சிந்தித்துக் கூடப் பார்த்திராத அறிவுப் பொக்கிஷங்கள் நம்மிடம் இருக்கின்றன. அணு விஞ்ஞானிகளும் அசந்துபோய் மூக்கின் மேல் விரலை வைத்துச் சிந்திக்க வேண்டும்! அப்படிப்பட்ட விஞ்ஞான உண்மைகளை, சித்தர்கள் விட்டுச் சென்றிருக்கிறார்கள். என்றைக்கு நாம் இவற்றைப் பற்றி ஆராயப் போகிறோம்? உலகிற்கு எடுத்துக் காட்டப் போகிறோம்?

இந்தச் சரக்கு வைப்பு நூல்களை வெளியிட்டதன் மூலம் தாமரை நூலகம் அறிவியல் உலகின் கதவைத் தட்ட முன் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டுள்ளது. இந்நூல்களில் எத்தனையோ பிழைகள், குறைகள் மலிந்துள்ளன என்பதை ஒப்புக் கொள்கிறோம். பிழைகள், குறைகள் நீக்கிக் சரியான பொருள்களையும், முறைகளையும் கண்டுபிடிக்க ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படுமாயின்,

தமிழா, அடுத்த தலைமுறையில் விஞ்ஞானிகளின் வழிகாட்டி என்ற பெருமை தானாக உனக்கு வந்து சேரும் என்று சித்தர்களின் மேல் ஆணையிட்டுக் கூறுகிறேன்.

வணக்கம்.

எஸ்.பி.இராமச்சந்திரன்
பதிப்பாசிரியர்

பொருளடக்கம்

போகமுனிவர் சரக்குவைப்பு - 800

பக்க எண்

காப்பு	1
சவுக்கார சுத்தி	1
கடுங்கார செயநீர்	2
உப்புசுண்ணக் குகை	3
உப்புக்கட்டு	5
வீரசெயநீர்	6
வெடியுப்பு செயநீர்	7
சரக்கு கட்டு	8
உப்புக் கட்டு	8
உப்பு செந்தூரம்	12
வாத அங்கமறிய	13
சார நீறு	14
அப்பிரேகசத்து	15
கெந்தகச் சத்து	18
நடராஜ விக்கிரகம்	19
காந்தம்	23
களிங்கு மார்க்கம்	26
சவ்வீர வைப்பு	26
வெடியுப்புத் திராவகம்	27
கொச்சிவீர வைப்பு	28
சிவப்பு வீரசெயநீர்	30
வீரக்களங்கு	32
பரங்கிப் பாஷாண வைப்பு	32
பரங்கிப் பாஷாண மெழுகு	33
சித்தர்கள் சாத்திர முறைமை	33
சோரை வீரவைப்பு	34
துருசி பற்பம்	35
குதசெந்தூரம்	36
குளிகை தேவதை	36
லிங்க மெழுகு	37
பாஷாண மெழுகு	37
சிவதை பாஷாண மெழுகு	39
சிவப்பு நவாச்சாரம்	40
குரு புத்தி	43
குதக்களங்கு	44
குதக்கட்டு	45

துருசிவைப்பு	45
பச்சைதுரிசில் சூதக்கட்டு	46
துருசு செந்தூரம்	50
இந்துப்பு வைப்பு	52
கெந்தியுப்பு வைப்பு	52
குடோரி வகை	53
குடன் வைப்பு	54
கிண்ணி குடன் வைப்பு	54
அயமுருக்கு	55
ஊசிக்காந்தச் சத்து	56
அயகாந்தச் செந்தூரம்	58
அவபத்தியம்	58
சதுரக்கள்ளி கற்பம்	61
மிளகு கற்பம்	61
பூப்பொடி	62
கருசியிலை	62
வேம்பு	63
சர்க்கரை வேம்பு	63
சிவப்புக் கத்தாழை	64
மூலிவகை	64
கிளிமூக்கு மாங்காய்	65
விடத்தோல் வேர்	65
பொற்சீந்தி	66
நெல்லிக்காய்	66
சிவனார் வேம்பு	66
அகண்ட கற்பம்	67
தாம்பூலம்	67
மூலிகைப் பயிர்	69
உப்புக்கட்டு	71
அப்பிரேகச் சத்து	73
கெந்தகச் சத்து	75
காந்தச் சத்து	81
துருசு திராவகம்	83
பாலரசம்	87
சந்திரத் தயிலம்	88
சாரக்கட்டு	90
கெந்தகத் தயிலம்	91
கேசாதி தயிலம்	92
அயச்செம்பு	92
தாளகச் செம்பு	93

சாதிலிங்க வைப்பு	95
செப்புதொட்டி வைப்பு	95
தாரமுகிர்சாரம்	96
கோசபாஷாணம்	96
இரசகபாஷாணம்	97
குங்குமப் பாஷாணம்	99
சிங்கித் தயிலம்	101
வங்காளப் பச்சை	110
செம்புகத்தி	110
கற்பூரதி	113
பச்சைக் கற்பூரம்	115
செந்தூரம்	116
கோழிக்கெந்தி	117
பஞ்சபட்சி பாஷாணம்	119
பவளப்புத்து	120
வெடியுப்பு செயநீர்	120
தாம்பிர சுன்னம்	125
பாஷாண வைப்பு	131
அயச்செம்பு	132
மருந் தீடு	157
சேத்தும விக்கல்	166
பவுத்திரம்	167
போகர் அகஸ்தியர் சுருக்க ஞானம் கூறுகின்றார்	168
போகர் சட்டமுனிக்கு சூத்திரம் கூறுகின்றார்	169
குளிகை சாரணை	172
சவுக்காரச் சுன்னம்	176
வழலை	178

கொங்கணர் சரக்கு வைப்பு நூறு

சீன வைப்பு	181
பூரண வைப்பு	181
வெங்கார வைப்பு	182
சார வைப்பு	183
துரிசு வைப்பு	183
சீனப் பாஷாண வைப்பு	184
கௌரி பாஷாண வைப்பு	184
தொட்டிப் பாஷாண வைப்பு	185
கெந்தி பாஷாண வைப்பு	186
சவ்வீர வைப்பு	187
லிங்க பாஷாண வைப்பு	189

மிருதாறு சிங்கி	190
பச்சைக் கற்பூரம்	191
சாம்பிராணி வைப்பு	192
நாக வைப்பு	193
வங்க வைப்பு	194
பெருங்காய வைப்பு	195
அபினி வைப்பு	195
சுத்திவகை மூன்று	197
ரசமணி	199
கெவன மணி	200
வசியமை	200

இணைப்பு

துருசு வைப்பு	202
சவ்வீர வைப்பு	203

கடவுள் துணை
பதினெண் சித்தர்களில் மகாமகத்துவம்
பொருந்திய
போகமுனிவர்
சரக்குவைப்பு எண்ணூறு

காப்பு

ஆனந்தமாய் நிறைந்தவாயி பாதம்
அகண்ட பரிபூரணமாமையர் பாதம்
வானந்தமாயி நின்றகணேசன் பாதம்
மருவியதோர் மூலத்திலநந்தி பாதம்
தானந்தமாகிய தோர்காலாங்கி பாதம்
சனகருடன் வியாக்கிரபதஞ்சலியன் பாதம்
போனந்தமாகிய தோரிஷிகள் பாதம்
போற்றியெண்ணூற்றி ரட்டுநூல்புகலு வேனே. 1

புகலுவேன் வாதியென்ற பேர்களுக்குப்
போற்றரிய மெஞ்ஞானம் வரவேவேண்டும்
நிகலுகின்ற வாதாரமறிய வேண்டும்
நீக்கரிய காயத்தை நிறுத்தவேண்டும்
பகலுகின்ற பராபரியைப் பூசிக்கவேண்டும்
பரமபத மோட்சத்தை நினைக்கவேண்டும்
தகலுகின்ற ரகசியத்தை யடக்கவேண்டும்
தப்பினால்தெல்லாம் பொய்யாய் போச்சே. 2

போகாமல் வாதத்தை நிறுத்தவென்றால்
போக்கோட்டே சவுக்கார குருவைப்பண்ணு
வாகாக வுப்பைநன்றாய்க் கட்டியாடு
மருவியதிற் பூரணத்தை யுப்புபண்ணு
தாகாக தாளகத்தை நீறுபண்ணு
சமர்த்துடனே வங்கத்தை நீறுபண்ணு
வேகாத துருசியைத்தான் குருவாய்ப்பண்ணு
விளங்கியதோர் வாதமெல்லாங் கைக்குள்ளாச்சே. 3

சவுக்கார சுத்தி

ஆச்சப்பா சவுக்கார குருவைப்பண்ண
அறைகிறே நானுந்தானறிந்த மட்டும்
போச்சப்பா சவுக்கார மென்னவென்பார்
பொல்லாத எண்ணையைத்தான் கழற்றமாட்டார்

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

வாச்சப்பாபூ நீற்றிலெல்லா மாச்சு

மருவியதைப் பழச்சாற்றில் விட்டுஆட்டி
பாச்சப்பா புடம்போட்டு வெடுத்துப்பாரு
பாரமில்லா லேசான சுண்ணம்பாரே.

4

பாரப்பா சவுக்காரஞ் செய்யுமார்க்கம்

பங்குனியிலெடுத்து வந்துபூநீர் தானும்
நேரப்பா படிநாலு பாண்டத்திலிட்டு
நீற்கரிய கற்சுண்ணம்படி தானிட்டு
வாரப்பா வமுரிபடி யெட்டுதானும்
மருவியதோர் கல்லுப்புபடி தான்போட்டு
தாரப்பா வதற்குள்நன்றாய்க் கலக்கிவைத்து
சமர்த்துடனே நாலாநாள் தெளிவைவாங்கே.

5

கடுங்கார செயநீர்

வாங்கியே யடுப்பேற்றியெரி நேர்ப்பாக
வத்தியெல்லாங் குழம்புபோல் வருதல்கண்டு
தேங்கியே படியரைதானெள்ளி ணெண்ணை
சிறப்பாக கூடவிட்டுத் திரளக்காச்சி
பாங்கியே பக்குவத்திலான பின்பு
பருவமுடன் விபூதியின்மேற் சீலைபோட்டு
நீங்கியே யகப்பையினா லெடுத்துவிட்டு
நெகிழாமல் விளாங்காய்ப் போலுண்டைசெய்யே.

6

செய்தவுண்டை ரவிதனிலே யுலரவைத்து
சிறப்பாகவெடுத்து வைத்துப் புதுப்பாண்டத்தில்
வைத்தபின்பு லோகத்தோர் சவுக்காரந்தான்
வாதத்துக் காணா துவண்ணார்க்காகும்
பைதபின்பு விதற்கடுத்த சித்திகேளு
பாங்காகப் பாங்குபெற சீவிக்கொண்டு
கொய்தமல்லிச் சாற்றினாற் பாவகமேசெய்து
கூரறிய ரவிதனிலே காயப்போடே.

7

காயவே ஏழுநாள் துவைத்துப்போடு
காயந்தபின்பு செய்யுகிற முறைமைகேளு
வாயவே நெல்லதனைப் பாண்டத்திட்டு
வகையாகத் தண்ணீருங் கூடவிட்டு
நேயவே மல்லிகையினிலை பரப்பி
நினைவாகவதன் பேரில்சவுக்காரம் வைத்து
கோயவே மேலுமந்தவிலை பரப்பிக்
குடுவையின் மேல்வைத்து வடுப்பிலேற்றே.

8

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

அடுப்பேற்றி கடுகரெண்டு தீயைமூட்டி
 ஆவின்மேல் வருதல்கண்டு யெடுநேர்ப்பாகத்
 துடுப்பேற்ற ரவிதனிலே காயப்போடு
 துலங்கமுன்போ விலைபரப்பி நெல்லில்வைத்து
 வடுப்போடு ரவிதனிலே யுலரப்போடு
 மறுகாலு முன்போல விலைபரப்பி
 அடுப்பேற்றி முன்போல பதத்தைப்பார்த்து
 அழகான வெய்யிலுக்குள் காயப்போடே.

9

உப்புசுண்ணக் குகை

போட்டவுடன் தந்தம்போற் சுத்தியாகும்
 புகழாகக்கிழி போலத் தளரக்கட்டி
 ஆட்டுடனே கற்சுண்ணங் கிளிஞ்சிற்குண்ணம்
 அப்பனே யண்டோடும் நத்தைச்சுண்ணம்
 நீட்டுடனே சங்குசுண்ணம் புதிதாய்ப்பண்ணி
 நிறைவுடனே யொன்றாகக் கலந்துகொண்டு
 மாட்டுடனே கிழியெடுத்து நடுவேவைத்து
 வளமான சட்டியிலே வைத்திடாயே.

10

வைத்தபின் அடுப்பேற்றி பதினாறுசலம்வார்த்து
 வளமாகப் பதினாறு தமரும்போட்டு
 உத்தவைய முரிதனி மஞ்சமுலி
 யுறவாகப் போட்டுடனே காச்சிக்கொண்டு
 நைந்தபின்பு வின்னிரை விட்டுமேதான்
 நலமாக மேற்சட்டி மூடிப்போடு
 வைத்தபின்பு கிளிவாங்கி யுலரப்போடு
 ஐந்து தரமிப்படித்தா நீற்றுப்போடே.

11

நீற்றினபின் கிளிவாங்கி யுலரப்போடு
 நிசமாக வண்டோட்டி விதனைவைத்து
 மாற்றின பின்னண்டோடு மேலேமூடி
 மறவாமற் சுண்ணாம்பு சீலைசெய்து
 தோற்றியதோர் பத்தெருவிற் புடத்தைப்போடு
 சுகமாகக் குளிந்தபின் யெடுத்துப்பாரு
 ஆற்றியதோர் தவளமாம் படிக்கம்போல
 வம்மம்மா சவுக்காரக் குருவுமாமே.

12

குருவுக்கு கடுங்கார செயநீர்கேளு
 கூரறிய புநீறு கல்லுச்சுண்ணம்
 சருவுக்குள் அமுரிவிட்டு கலக்கிக்கொண்டு
 சாதகமாய் மூன்றுதினங் கடந்தபின்பு

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

திருவுக்குள் தெளிவிறுத்து சேரைரெண்டு
 திறமான பிங்கானில் வைத்துக்கொண்டு
 குருவுக்குப் போடுகிற மருந்தைக்கொண்டு
 குணமானவஞ்சு சுண்ணங்காசிப் போடே.

13

போடப்பா காசிடைதான் வங்கச்சுண்ணம்
 பொலிவான வெடியுப்புச் சுண்ணம்போடு
 நீடப்பா சீனமொருக் காசுபோடு
 நிகரான சூடனுமோர் காசுபோடு
 தேடப்பா சாரமொரு காசுபோடு
 தெளிவான வீரமொரு காசுபோடு
 ஆடப்பா நாயியொரு காசுபோடு
 ஆதியென்ற காரமொரு காசுதானே.

14

காசிடைதான் குருவண்டுவுர முஞ்சுதம்
 கனமாகப் புழு புறாவினெச்சம்
 நேசிடையாய்க் குக்கிடத்தின் மலமுங்கட்டு
 நெகிழாமல் அமுரிவிட்டு அரைநாள்சாமம்
 வாகிடையாய் முந்நீரைக் கரைத்துக்கொண்டு
 மறவாமலண்ட மதுமுப்பத் தொன்று
 தேசியதாம் வெண்கருவைக் கூடவிட்டுச்
 சிறப்பான வெருக்கம்பால் சேரைவாரே.

15

வார்த்துநன்றாய் மத்திப்பாய்க் குச்சியாலே
 வளமாக மூன்றுநாள் மத்திச்சப்பா
 போர்த்தியதோர் பிங்கானுக்குள் தெளிவிறுத்து
 பொற்கொடி முன்வைத்து மதைப் பூசைபண்ணு
 மாத்தியதோர் வஸ்துசுத்திப் பாண்டஞ்செய்து
 மறவாமலஞ் செழுத்தெட் டெழுத்துமோது
 தூர்த்தியதோ சவுக்காரச் சுண்ணந்தோய்த்து
 சுகமாக வேமுநாள் ரவியிற்போடே.

16

போட்டபின்பு சுண்ணாம்பும் உப்புமநேரே
 பொடித்து அரைச்சுண்ணாம்புத் தண்ணீர்விட்டு
 நாட்டபின்பு புடம்போடு எடுத்தரைத்து
 நலமாகக் குகைபோலப் பண்ணிக்கொண்டு
 நீட்டியபின் மேல்மூடி யொன்றுசெய்து
 நினைவாகவதற்குள் சவுக்காரம் வைத்து
 ஆட்டியே மேல்மூடி சீலைசெய்து
 அதட்டியொரு புடம்போடச் சுண்ணமாமே.

17

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

சுண்ணமென்ற துரைக்கெல்லாங் கடுங்காரமேற்ற
 தொடுகுறிபோல் கடுங்கார மேறுமேறும்
 சுண்ணமென்ற திறவுகோல் வழலைச்சுண்ணம்
 கடுங்கார மேறினாற் சாரங்கட்டும்
 பண்ணமென்ற பல்லுப்பு விதற்குள்சாகும்
 படுமுன்னே நவாச்சாரங் கட்டிப்போகும்
 வண்ணமென்ற வீரமது மணியுமாகு
 மகத்தான பூரமது சுண்ணமாமே.

18

ஆகுமப்பா தாதுவகை யறுபத்துநாலும்
 அப்பனே மெழுகாகுங் குருவுமாகும்
 வாகுமப்பா வுபசரங்க ளீயமாகும்
 மார்க்கத்தில் குளிகை செந்தூரமாகும்
 போகுமப்பா வெகுதூரமெட்டியு மாகும்
 போக்கதிலே மெத்தவுண்டு பகட்டியாடும்
 ஓகுமப்பா காலாங்கிபோற்றி பாதம்
 உலகத்தோர் பிழைக்கவென்றுரை செய்தேனே.

19

உரைசெய்தே னீசனுடவட மொழியைப்பார்த்து
 உத்தமனே யேழாயிரமாகச் சொன்னேன்
 நிரைசெய்தேனே ழுரையுந்தான் சுருக்கி
 நிகண்டாக மறையாமல் திறந்துசொன்னேன்
 புறைசெய்த யெண்ணுறிலொன்றும் பொய்யாம்
 புத்தியில்லாப் புல்லருக்கு மறிவுதோன்றும்
 கரைசெய்தேன் வாதமதைத் திறந்துசொன்னேன்
 கைகண்ட முறையாயுஞ் சரியாய்ப்போமே.

20

போகாம லாயிபாதம் பூசைபண்ணு
 போக்கோடே யாயிபாத மேறிபாரு
 வேகாமல் வாசியைத்தானங் கென்றுணு
 எழும்பாமல் மாய்கையைத் தானறுத்துத்தள்ளு
 நோகாமல் சடலமெல்லாங் கற்பமுண்ணு
 நோக்கிநின்ற வறுவுக்குள் மனதைப்பூணு
 சாகாமல் தேகத்தை சுத்திபண்ணு
 சதாகாலங் குருவுடைய பத்திபண்ணே.

21

உப்புக்கட்டு

உண்ணவே யுப்புடைய கட்டைக்கேளு
 ஓடுகிற தூரமிதுவு சத்திமெத்த
 பண்ணவே பலநூலில் பயனுமில்லைப்
 பாடினதால் சித்தரென்மேல் பகையுமாச்சு

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

சுண்ணவே சவுக்காரச் சுண்ணமொன்று
கடியசமன் சாரத்தைக் கல்வத்திட்டு
பண்ணவே நாற்சாமமுன் வீர்விட்டுப்
பக்குவமா யரைத்துருட்டிக் குகையில்வையே. 22

வைத்ததின் மேல்சில்லிட்டுச் சீலைசெய்து
வளமாகப் பத்தெருவிற் புடத்தைப்போடு
நைத்ததுமே லாறவிட்டெடுத்து வாங்கி
நலமாகக் கடுங்காரச் செயநீர்குத்தி
தைத்தது மேல்மூன்றுநாள் ரவியிற்போட்டு
சாதகமாய்த் தினந்தினமுஞ் செயநீர்குத்தி
பைத்ததுவே யெண்ணெய்ப்பதம் பீங்கானிலிட்டுப்
பருவமாயதின் காலம்பனியில் வையே. 23

வைத்துடனே போலெண்ணெய்த் தண்ணீராகும்
வாகாத வென்னீரில் வீரம்போடு
கைத்துடனே யிந்துப்புக் கல்வத்திட்டு
கானிந்த நீரைவிட்டு யரைநாற்சாமம்
மொத்துடனே யெடுத்துருட்டிச் சுண்ணமூசை
மேல்மூடி சீலைசெய்து புடத்தைப்போடு
நைத்துடனே யிந்துப்புச் சுண்ணமாகும்
நனைத்துமேற் கடுங்காரம் ரவிற்போடே. 24

போடப்பா தினமூறுங் காயக்காயப்
பொதிவாகும் பின்பெடுத்துப் பனியில்வைப்பாய்
நீடப்பா சிவமாகுமிதனை வாங்கி
நிலைத்துநிற்கும் வீரத்தை நிலைக்கப்பண்ணு
ஆடப்பா செயநீரும் பலமும்வாங்கி
அதற்குள்ளே வீரமொரு பலத்தைப்போடு
நாளப்பா காற்றில்லாக் குளிர்ச்சிதன்னில்
நவிலாமல் மூன்றுநாள் ரவியில்வையே. 25

வீர செயநீர்

வையப்பா ரவிதனிலே யஞ்சுநாள்தான்
மகத்தான பூரமதுவுப்புத் தானும்
செய்யப்பா சுண்ணாம்பு குகையில்வைத்துச்
சிறப்பாக மேல்மூடி சீலைசெய்து
மெய்யப்பா பத்தெருவிற் புடத்தைப்போடு
வெறித்த புலிபோலுமூன்று வெண்மையாகும்
கையப்பா பட்டுடனே வெந்துநீறுங்
கடுங்கார செயநீரிற் நனைத்துவப்பே. 26

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

அப்பியே பீங்கானில் ரவியிற்போடு

ஐந்தாநாள் தினந்தினமும் செயநீர்குத்து

செப்பியே யொருவருடன் பேசுவெண்டாம்

செகஜாலமிதற் குள்ளேயடங்கிப் போச்சு

கப்பியாஞ் சுண்ணமெல்லா மிதன்கீழாக்கி

கரையிலை யிதற்குள்ளே சொல்லவென்றால்

வெப்பியே விம்மிவிம்மி யலையவேண்டாம்

வெருளாதே பீங்கானில் பதனம்பண்ணே.

27

வெடியுப்பு செயநீர்

பண்ணப்பா வீரமொரு பலந்தான்றாக்கிப்

பரிவான சவுக்கார செயநீர்விட்டு

தண்ணப்பா கல்வத்தி லரைநால்சாமம்

தனிப்பிறகு வழித்தெடுத்து வில்லைசெய்து

கண்ணப்பா ரவிதனிலே யுலர்ந்தபின்பு

காசிடைதான் சவுக்கார சுண்ணம்போட்டு

விண்ணப்பா பூரமாஞ் சுண்ணம் போட்டு

வெண்கார சுண்ணமிருகாசு தூக்கே.

28

தூக்கியபின் கல்வத்திற்கு காரநீரால்

துடியாக வரைத்துமேல் கவசங்கட்டி

பாக்கியமாம் வெண்கருவுஞ் சுக்கான்கல்லும்

பக்குவமா யரைத்துமே கவசங்கட்டி

தாக்கியபின் ரவிதனிலே யுலரவைத்துச்

சாதகமாய்ச் சுண்ணாம்புக் குகையில்வைத்து

நீக்கியபின் சீலைசெய்து புடத்தைப்போடு

நிர்மலம்போல் வென்னீராய் நிறைந்துபோமே.

29

போகாமல் வெடியுப்பு செயநீர்கேளு

போக்கோடே வெடியுப்பு நாலாங்காச்சல்

வாகாகப் பலம்பத்து நிறுத்துக்கொண்டு

மைந்தனே பூநீறு நிறுத்துப்போட்டு

வேகாமல் குடனொரு காசுபோடு

விரவியதோர் பூரமது கழஞ்சிபோடு

நோகாம லிதுகளெல்லா மொன்றாய்ச்சேர்த்து

நொறுக்கியே கல்வத்தில் போடுபோடே.

30

போட்டெல்லாங் கல்வத்திற் பழச்சார்விட்டு

பொலிவாக மூன்றுநாள் ஆட்டு ஆட்டு

நீட்டெல்லாம் வழித்து அயச்சட்டியிட்டு

நேர்பாக தீயெரிப்பாய் நாலுசாமம்

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

வாட்டெல்லாம் வழித்தொரு பிங்கானுக்குள்ளே
மைந்தனே கடுங்காரச் செயநீர்குத்து
தீட்டெல்லா மஞ்சுதரம் ரவியிற்போடு
சிறப்பாகச் சுண்ணமோர் குகையிலுதே.

31

சரக்குகட்டு

ஊதையிலே சுண்ணாம்பாம் வெந்துநீறும்
உத்தமனே பிங்கானிலெடுத்துக் கொண்டு
மாதையிலே கடுங்கார செயநீர்குத்து
மைந்தனே நித்தியந்தான் ரவியில்வைப்பாய்
பாதையிலே சலமான மிகுந்தநீரில்
பருவமென்ற வழலையுடன் சுண்ணங்காசே
போதையிலே சுண்ணமென்ற பூரங்காசு
போற்றியதோர் வீரமது சுண்ணங்காசே.

32

காசிடைதான் செயநீரிற் கலக்கிக்கொண்டு
கடியதொரு சரக்குகளிற் சுருக்காய்ப்போடு
ஆசிடைதா னறுபத்து நாலுங்கட்டும்
ஆச்சரிய முபரசங்கள் சத்தேயாகும்
தாசிடைதான் கெவுரிலெள்ளை வீரம்பூரம்
தயங்காத தாளகமுஞ் சிலையுங்கெந்தி
தேசிடைதா நாகமது கட்டும்பாரு
சுண்ணத்திலே கருவங்கஞ் சாகுஞ்சாமே.

33

உப்புக்கட்டு

சாமப்பா வுப்பிதுக்குள் சாற்றக்கேளு
தனித்ததொரு வெடியுப்பு நீரைவார்த்து
நாமப்பா யேழுநாள் ரவியிற்போடு
நலமாக செயநீர்களெல்லாஞ் சுண்டி
வேமப்பா சரக்கெல்லாம் வெந்துநீறும்
வெருளாதே பிங்கானிலெடுத்து வைத்து
காமப்பாற் காணற்பால் ரெண்டுங்கூட்டிக்
கடுகவே ரவிதனிலே யெடுத்துவையே.
வையப்பா வுப்பேது வென்றாயானால்
மகத்தான வாருதியிற் சத்திநாதம்
தையப்பா மலைபோலே நிற்கும்பாரு
தனையெடுத்து பாக்குபோ லுடைத்துக்கொண்டு
செய்யப்பா பழச்சாறு தினமுன்றுவிட்டுத்
திறமான வுப்பங்கே சுத்தியாகும்
மெய்யப்பா ரவிதனிலே யுலரப்போட்டு
விரவியங்கே யுட்பூச மருந்துகேளே.

34

35

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

கேளப்பா சவுக்காரச் சுண்ணமொன்று
 கெடியான வீரமொன்று பூரமொன்று
 வாளப்பா சவுக்காரச் செயநீர்விட்டு
 மைந்தனே குழம்புபோல் கல்வத்தாடி
 கேளப்பா கல்லுப்புத் துவைத்துவாட்டு
 கொள்கிலிந்த தண்ணீர்க்குள் கடந்துவாட்டு
 நாளப்பா குழம்பையெல்லாம் பூசிவாட்டு
 நலத்தபின்பு முன்னிட்டு மருந்தைபூசே. 36

பூசியதை வாட்டுதற்கு விபரங்கேளு
 பொலிவான வெடியுப்பு நீரைவார்த்துத்
 தாசியதைக் கல்வத்திற் குழப்பிக்கொண்டு
 தனையெல்லாம் பிரட்டிநன்றாய் வாட்டிப்போடு
 மாசியது கல்லுப்புப் பதத்தைக்கேளு
 வகையாக முப்பதந்தான் பூசிப்போடு
 தேசியதை யடுக்கடுக்காய் முதிரவிட்டு
 சிறப்பாகத் தணலுக்குள் முதிரவாட்டே. 37

வாட்டிடவே கல்லுப்பு தெறிப்பாய்நிற்கும்
 மருவியதோர் நீண்டகம்பி யுப்புநேரே
 நாட்டவே நாயுருவிப் பிரண்டைச்சாறும்
 நலமானச் கிளிஞ்சினீர் சரியாயூட்டி
 ஆட்டவே யமுரிவிட்டு மெழுகாய்ச்செய்து
 அடைபோலே ரெண்டாக்கிச் சட்டியிலிட்டு
 நீட்டவே யடைமேலே யுப்பையிட்டு
 நேர்ப்பாக தன்மேலே யடையால்முடே. 38

மூடியே மேல்மூடி சீலைசெய்து
 முழியாம லடுப்பேற்றி யெரிநாற்சாமம்
 ஆடியே தீபம்போலெரித்து வாங்கி
 ஆறவிட்டெடுத்த தந்தப்படியே விட்டு
 நாடியே கெசப்புடந்தான் போட்டாயானால்
 நலமான வயிரம்போ லுருக்கிக்கட்டும்
 தேடியே யாறவிட் டெடுத்துப்பாரு
 சிவசிவா முத்துபோல் மணியுமாமே. 39

ஆமப்பா மணியெடுத்த துருக்கிப்பாரு
 ஆகாகா பொன்போலே யுருகியாடும்
 தேமப்பா சரிதனிலே யிறங்கிற்றானால்
 சிறப்பான மருந்துதன்னைப் பூசிப்பாரு
 வாமப்பா புடம்போடு வருகிநிற்கும்

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

பனிபோலே நின்றாடுங் கிரியினுள்ளே
தாமப்பா வுப்புமலுத்தாவட மாய்க்கோர்த்துத்
தாயோடு தந்தையைநீ பூசைபண்ணே. 40

பண்ணப்பா நமதோடு சுத்திவைத்துப்
பரிவாகப் பூசைபண்ணி மதுவையுண்டு
விண்ணப்பா தாவடத்தைக் கரத்தில்வைத்து
வேதாந்த வனுபவத்தில் மனதையுன்றிக்
கண்ணப்பா வஞ்செழுத்து மூன்றெழுத்துமோது
கயிலையுறை சிவன்வந்து காட்சிசெய்வார்
நண்ணப்பா சிவகாமித்தா யார்வந்து
நாட்டிலுள்ள வதிசயங்களெல்லாஞ் சொல்வாள். 41

சொல்லுவா ளஷ்டகர்மமெட்டுஞ் சொல்வாள்
தோற்றாத கருமத்தின் வழியுஞ்சொல்வாள்
கொல்லுவாள் வர்மத்தைப் பழித்தபேரைக்
கூப்பிடுவாள் வர்மத்தின் கொள்கினோரை
வெல்லுவாள் சிவகாமி சொல்லையாலும்
விடுவித்துப் பார்த்து மக்களுக்குச் சொன்னேன்
மல்லுவாள் சமாதியிலே யுரைத்துப்பாரு
மாயமாம் பிரபஞ்சமெல்லாம் போமே. 42

போகாமலுப் புகருதன்னைச் சொல்லப்
புகழாகச் சவுக்காரச் சுண்ணமொன்று
நோகாமல் கற்பூரச் சுண்ணமொன்று
நோக்கரிய வீரத்தின் சுண்ணமொன்று
வேகாமல் புழுகொன்று சீனமொன்று
விரவியரைச் சவுக்காரக் குருவினாலே
வாகாக வுப்பினுட மணிக்குப்பூசி
மாசற்ற ரவிதனிலே யுலரப்போடே. 43

உலர்ந்தபின் சுண்ணாம்புக் குகையில்வைத்து
வுத்தமனே மேல்மூடி சீலைசெய்து
அலர்ந்தபின்பு பத்தெருவிற் புடத்தைப்போடு
ஆதியாங் கல்லுப்புச் சுண்ணமாகும்
கொலர்ந்தனக்குக் கோடாலிக் காப்புபோலக்
கொள்கையதோர் சரக்குக் காலன்காலன்
நலர்ந்தனக்குச் சவுக்கார செயநீர்குத்தி
நாளேழு ரவிதனிலே யுலரப்போடே. 44

போடவே தினமேழில் பூப்போலாகும்
பொலிவான சுண்ணமிடை சாரங்கூட்டி.

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

நாடவே தினமுன்று யரைத்தாயானால்

நலமான வருணசிவம் போலேநிற்கும்

நீடவே ரவிதனிலே யுலர்ந்தபின்பு

நேராகச் சுண்ணாம்புக் குகையில்வைத்து

ஆடவே மேல்மூடி சீலைசெய்து

அதட்டியொரு புடம்போடச் சுண்ணாமாமே.

45

சுண்ணத்தைப் பனியில்வைக்கச் செய்நீராகும்

தோற்றியபின் யிந்நீரில் வீரச்சுண்ணம்

வண்ணத்தை யகத்தில்வைக்கும் சவுக்காரச்சுண்ணம்

மாதற்ற யொளிவாகும் பூரச்சுண்ணம்

சுண்ணத்தை வெளியாக்கும் நீரிற்போட்டு

கலக்கியொன்றாய் மத்திச்சு சரக்கிற்பூசி

அண்ணத்தையடுத்துப் பால்சலம் வேறாம்போல்

அணிகிடிலோ கட்டியங்கே மணிபோலாமே.

46

ஆமப்பா வறுபத்துநாலு தாது

அப்பனே யுபரசங்கள் நூற்றிரண்டு

போமப்பா வனமுலி யிருபத்தைஞ்சு

பொன்காய்க்கு மரமாகப் பண்ணிவிக்கும்

நாமப்பா காலாங்கிப்பதத்தைப் போற்றி

நாட்டிலுள்ள பேர்களுக்குப் பிழைக்கச்சொன்னோம்

வாமப்பா என்னுலிலொன்று தப்பில்

மதிகெட்ட போகர்முனி யென்றுசொல்லே.

47

சொல்லவே யுப்பினிட மணியைக்கேளு

துடியான கரியில்வைத் துருகும்போது

மல்லவே தங்கமோ ரிடையைக்கூடி

வாய்திறந்து ஆவென்று சுழித்துவாங்கும்

வெல்லவே நாகமோரிடையைப் போடு

மேதிச்சு வாங்கையிலே குதம்போடு

தெல்லவே வீரமோரிடையைப் போடு

திரண்டுருண்டு வாங்கையிலே கெந்திபோடே.

48

போட்டவுடன் கலங்காகுமுப்பு மக்காள்

பொலிவான நவலோகம் அன்பத்துக்கு

காட்டினதும் பத்தரையா மாற்றுகாணும்

களக்கத்தைக் கண்டவுடன் கெர்ச்சியாதே

ஆட்டுடனே யன்னமதைத் தண்ணீர்கால்கொள்

ஆசையென்ற புளிப்பை யிகழ்ந்துதள்ளு

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

ஆச்சென்ற குகையில் நின்றுருகும்போது
அப்பனே சாரமது பலமுங்கால்தான்
நீச்சென்ற வெண்காரம் பலமுங்கால்தான்
நிசமான கெந்தகமும் பலமுஞ்சேர்த்து
காச்சென்ற சவுக்கார செயநீர்வார்த்து
கலந்தரைத்துக் குன்றியளவுண்டை செய்யே.

58

செய்தவுண்டை வுப்புநின்று ருகும்போது
சிதறாமல் வொவ்வொன்றாய் கொடுத்துவாநீ
மைதவுண்டை புகையாமலுள்ளே வாங்கும்
மையினமால் முப்பதுவு மிப்பால்வாங்கி
பொய்தநவ லோகத்தில் நூற்றுக்கொன்று
போட்டிடவே திசைமாற்றாய் நிற்கும்பாரு
அந்தவுப்பு காவிக்கு மோடாதப்பா
வாச்சரியங் காயசித்தி சுருக்கம்பாரே.

59

பாரிந்த மெமுகதனைக் குன்றியுண்ணு
பத்தியமாம் புளியுப்புப் பெண்ணுந்தள்ளு
காரியந்தா நாற்பதுநா ளரையில்வாருக்
கனமான யோகத்தை நின்றுதேறு
காரிந்த சட்டையொன்று தள்ளிப்போடுஞ்
சந்திரனோ சூரியனோ வென்பார்பாரு
ஆரிந்தப்படி செய்வார் நாதாக்கள்செய்வார்
ஆச்சரிய மலகத்தோர் பாஷண்டிதானே.

60

சார நீறு

தானென்ற வுலகோர்க்கு வாதமெய்யில்
தனித்துன்பனாய்த் திரிந்து பெண்ணைச்சேர்ந்து
வானென்று வமுதமுண்டு மதிதேயாகி
வாகான கற்பழித்துப் பாசமாகி
கோனென்ற குருவேது காயசித்திக்
குறிப்பான வாதார வழிதானேது
வானென்ற வாடுகிற குளிகையென்ன
வாய்பேச்சாய்த் திரிந்தலைந்து வாடுவானே.

61

மருளாமல் போகவல்லோ வாதஞ்சொன்னேன்
மாண்டிறந்து போகாமற் காயசித்தி
இருளான விருளகல யோகஞ்சொன்னேன்
எழுவரை காணவல்லோ குளிகைசொன்னேன்
அருளான மனமயங்க யோகஞ்சொன்னேன்
ஆனந்தமாவதற்கு வஸ்து சொன்னேன்

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

பொருளான கும்பகத்திற் றொண்டுபண்ணி
போக்கோடே யுப்பைமுந்திக் கட்டியாடே. 62

ஆடவே யுப்பென்ற சுண்ணமொன்று
அனைத்திடு வாய்சாரத்தை ரண்டுநீயும்
நீடவே கல்வத்தி லரைநாற்சாமம்
நேர்ந்தபின்பு சுகுணமென்ற குகையில்வைத்து
நாடவே கடுங்கார செயநீர்குத்தி
நாள்மூன்று மத்திச் சுரவியில்வைப்பாய்
ஊடவே பனியில்வைக்க செயநீராகு
முத்தமனே யின்னீரி னோட்டங்கேளே. 63

கேளப்பா வின்னீரில் வீரச்சுண்ணங்
கொடியாக மத்தித்துப் பலந்தான் பூரம்
நாளப்பா பீங்கானில் பூரம்போட்டு
நலமாக செயநீரை யதிலேவாரு
நீளப்பா மூன்றுநாள் நிழலில்வைத்து
நேர்ப்பாக ரவிதனிலே யஞ்சுநாள்போடு
வாளப்பா வரைத்து நன்றாய் வில்லைதட்டி
வளமான சவுக்காரஞ் சுண்ணஞ்சுண்ணே. 64

சுண்ணத்தால் சரக்கெல்லா மடிந்துபோகும்
சொல்லாத வுபசரங்கள் மாண்டுபோகும்
திண்ணாத பாஷாண முப்பத்திரெண்டும்
சுருக்குடனே மாண்டுபோ மெல்லாந்திண்ணும்
கண்ணவே பாசத்தை சத்தேயுண்ணு
கலங்காதே வாசிகொண்டு வுள்ளேபுரி
பண்ணவே நடக்கையிலு மிருக்கையிலும் நீதான்
பழக்கமுற்ற நற்குலத்தைப் பாருபாரே. 65

பார்க்கவே வுப்பென்ற களங்கந் தன்னை
பலபலவாய்லோகத்தி லன்பதுக் கொன்றீய்ந்து
ஏற்கவே யிதைக்கொண்டு நவலோகத்திலீய்
யிட்டதுவும் தொட்டதுவும் வேதையாகும்
கார்க்கவே யிந்தவித்தை யுண்டுதேறு
கனமான காரத்தை யுண்டுதேறு
தோற்கவே யுட்புகுந்து மூலம்பாரு
தொடுகுறி போலாறுதலம் வெளியாய்ப்போமே. 66

அப்பிரேகசத்து

வெளியான யப்பிரேக சத்துகேளு

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

விளங்கும் வெள்ளையப்ரே கமுதற்றரந்தான்
ஒளியான ரத்னவன்னம் ரெண்டாம்பச்சை

யுசந்த முதற்றரமானக் கிருஷ்ணவர்னம்
மனியாக வப்பிரேக நவநீதம் பண்ணி

யப்பனே கிளிபோலக் கட்டிக்கொண்டு
களியான கொள்ளியிலைச் சாறுதன்னால்

கலங்காதே நாளமுன்று தோளாயாக்கே.

67

ஆற்கவே தொளையைப்போல் சட்டியிலிட்டு

அரையாதே கொள்ளியிலையின் சாற்தன்னாலே
பார்க்கவே யடுப்பேற்றி யெரித்துப்பின்பு

பருவாழைக் கிழங்குசார் மூன்றுநாள்தான்
தோற்கவே முள்ளாங்கிக் கிழங்குச்சாற்றில்

தொளைகட்டி யெறித்திடு மூன்றுநாள்தான்
காற்கவே சார்மூன்று நாள்தானப்பா

கலங்காதே யெரித்துமே கிளியைவாங்கே.

68

வாங்கியே பலம்பத்துக் கல்வத்திட்டு

வகையான வெண்காரம் பலந்தான்பத்து
தேங்கியே காரமைந்து கடுப்புவொன்று

சிறப்பான சர்க்கரைத்தேன் பழமும்போடு
ஒங்கியேமா தளையின் பாலைவார்த்து

உறுதியாங் கொடியது பலமும்போட்டு
நீங்கியே மூன்றுநாள் வேகவாட்டி

நேராக வடைதட்டி யுலரப்போடே.

69

உலர்ந்தபின்பு வங்கமென்ற சரக்கையப்பா

உத்தமனே சரவுலையில் வைத்துவைத்து
அலர்ந்தபின்பு அப்பிரேகஞ் சத்தாய்வீழும்

ஆராய்ந்து சத்தெல்லாம் பொறுக்கிக்கொண்டு
கலந்தபின்பு பில்லைதட்டி சரவுலையிலுது

கரகரவே சத்துதா னிறங்கும்பாரு
நலர்ந்த பின்பாறவிட் டெடுத்துப்பாரு

நலமாக யப்பிரேக சத்துமாமே.

70

ஆமப்பா கரடெடுத்து கல்வத்தாட்டி

அரைத்துநன்றாய் வில்லைதட்டி யைந்துதரமுது
ஓமப்பா சத்துவெல்லா மொன்றாய்ச் சேர்த்து

உத்தமனே வெண்காரஞ் சரியாய்க்கூட்டி
தாமப்பா குகையிலிட்டு உருக்கிநன்றாய்

சாய்க்கவே நல்லெண்ணைத் தேங்காய்க்கூட்டி

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

காமப்பா இலுப்பைப்பூ நெய்யுந்தேனும்
கணக்காக மத்தித்துச் சாய்த்திடாயே.

71

சாய்த்திடவே மூன்றுதரங் கல்மசங்கள் போகும்
தங்கமது ரெண்டுக்கு மப்பிரேகம் நாலு
பார்த்திடவே ரெண்டுமொன்றா யுருக்கிக்கொண்டு
பரிவாக மெழுகுகட்டி கிண்ணிவார்த்து
மாய்த்திடவே கிண்ணிக்குச் சீலைசெய்து
வாலுகை மேல்வைத்ததற்குச் சூதம்பாரு
ஏத்திடவே கருமஞ்சள் சாறுவிட்டு
இதமாக வெறித்திடவே யெண்ணெயாமே.

72

வெண்ணெயெல்லாம் வழித்துமோர் மொத்தையாக்கி
மேலானக்குளுந் தண்ணீர் தன்னிற்போட்டு
திண்ணியாயிருக்குமது கல்லுப்பு போலாம்
தேர்ந்தெடுத்து யாரயிலை கவசங்கட்டி
தண்ணையாய விப்புடமாய் பத்துபோடு
தயங்காதே மத்தங்காய்க்குள்ளே வைத்து
உண்மையாய் கவசத்தைக் கனமாய்ச்செய்து
உத்தமனே காயவைத்து எடுத்துப்போடே.

73

போட்டெடுத்து குடனுட தீயில்வாட்டிப்
புகழாகக் கரண்டியிலே யெண்ணெய்குத்தி
ஆட்டெடுத்து வொன்றுக்கு நாலுதங்கம்
அழகாக சூதத்திற் பாதிநாகம்
நீட்டெடுத்து உருக்கிநன்றாய் மணியாய்வாங்கி
நேர்ப்பாக கல்வத்திற் பொடியாய்ப்பண்ணி
போட்டெடுத்து சுத்தித்த கெந்திதானும்
துருசாக சூதயிடை கூடக்கூட்டே.

74

கூட்டியெல்லாம் பெற்றலையின் சாற்றாலாட்டிக்
குறிப்பாகப் பொடிபண்ணிக் குப்பிக்கேற்றி
ஆட்டியே வாலுகையின் மேலேவைத்து
ஆறுசாமமான பின்பு கடுந்தீபோடு
நீட்டியே பன்னிரண்டு சாமமானால்
நிலைத்துநிற்கு மாதளம்பூ நிறத்ததைப்போலே
வாட்டியே நவலோகம் நூற்றுக்கொன்று
மாற்றென்னப் பனிரெண்டாம் பணவிடை தானுண்ணே
உண்ணவே மண்டலந்தா னந்திசந்தி
உத்தமனே யுகந்தவரை யிருத்துந்திரேகம்

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

தண்ணவே யிருட்டரையி லிருந்தானானால்
சந்திரனோ சூரியனோ யென்பார்பாரு
மெண்ணவே கஸ்தூரி வாசம்வீசும்
மேலான கையிரண்டு மிருதுவாகும்
எண்ணவே கற்பமெல்லா மப்படியேயாகும்
இருந்துபார் சமாதிக்குள் கற்பமென்றே.

76

கெந்தகச் சத்து

ஒன்றான கந்தகன்தான் பலமோ பத்து
உத்தமனே சுத்திபண்ணி அயச்சட்டியிலிட்டு
கன்றானக் குமரிச்சார் கீழ்மேலிட்டுக்
கலரவே கொதிக்க வைப்பாய் நாலுசாமம்
பன்றான பழச்சார்தான் சுருக்குப் போட்டு
பருவமாய் புங்கம்பால் நாலுசாமம்
கன்றான நிழலுலர்த்திக் கல்வத்திட்டு
கடுகவே பொடிபண்ணி மான் துளிரின்சாறே.

77

சாரதனா லெண்சாமம் ஆட்டு ஆட்டு
தயங்கு மனத்தக்காளி சாற்றாலாட்டி
பேரதனார் மந்தாரை வெள்ளைப்பூவை
பிசைந் தந்தசாற்றினா லெண்சாமமாட்டு
தேரதனார் தாமரைப்பூச் சாற்றாலாட்டி
சிறப்பாகக் கரந்தையஞ்சு பலந்தான்போடே
வாரதனா லிந்தகை பாகமாக
வண்மையாய்ச் சரக்குகளை நிறுத்துப்போடே.

78

போடவே வெண்காரம் பலந்தானஞ்சு
பெரிதான தொடரியொரு பலமும்போடு
நீடவே குன்றுமணி கடுகுவுப்பு
நிலைக்க ஒருபலம்போட்டு யாதளையின் பாலால்
மாடவே யெண்சாம மாட்டிப்பின்பு
வகையாக வில்லைதட்டி யுலரப்போடு
நாடவே நல்லெண்ணெய் படிதானொன்று
நயமாகய யச்சட்டிக் குள்ளேவாரே.

79

வார்த்துமே ளுடுப்பேற்றிப் பில்லையிட்டு
வாகான கமலம்போ லெரிநேரப்பா
ளர்த்துமே பொருத்ததொரு பதத்தில்வாங்கி
இருபுரமுந் துருத்திட்டு சரவுலையிலுது
போர்த்துமே கணிமணியாய்ச் சத்துவிழும்
பொற்கரண்டை யெல்லாஞ் சோதித்துவாங்கி

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

கார்த்துமே முன்போலக் காரங்கூட்டி
கலங்காதே யஞ்சுதிர மூதிடாயே.

80

நடராஜ விக்किரகம்

ஊதியே சத்தெல்லா மொன்றாய்ச்சேர்த்து
வுத்தமனே வெண்காரங் கூடக்கூட்டி
சாதியே யங்குகையி லுருக்கியாட்டிக்
கனமான வப்ரேகம் சாய்த்தாற்போல
சாதியே சாய்த்தாக்கா வருணன்போல
தயங்காதே சத்தாகுங் கெந்திசேர்த்து
வாதியே யிதைக் காண்போ ரார்தானப்பா
மாசற்ற நாதாக்க ளாடும் ஆட்டே.

81

ஆட்டான கெந்தகத்து வேகமப்பா
ஆரறிவார் சிவயோகி யல்லால்காண்பார்
நீட்டான வம்பலத்தில் சொர்னந்தானும்
நிலைத்து நடராசரைத்தா னறுவாக்கச் சொன்னார்
பூட்டான சிற்பர்கள்தான் கருக்கட்டி வார்த்தார்
புண்டுபுண்டு போகவுமே சிற்பிரங்கி
கூட்டான மதிநேர்ந்து திகைக்கும்போது
கொடுமூல நாயனுமே வந்திட்டாரே.

82

வந்திட்டு சிற்பரைதான் வரவழைத்து
வாக்குரை தானென்று சொல்லு மைந்தாவென்றான்
பின்திட்டு விக்किரகம் வார்க்கவார்க்க
பின்னமாய்ப் போகுதையா வென்செய்வோமென்ன
நொந்திட்ட மனதுகண்டு திருமூலர்தாமும்
நொடியிற்குள் வார்த்திடுநீ யென்றுசொல்லி
கந்திட்டுக் காசிடைதான் செம்புமீய்ந்தார்
கடுகவே சிற்பருந்தான் வார்த்திட்டாரே.

83

வார்த்திடவே தங்கமெல்லாஞ் செம்பாய்ப்போச்சு
மனம் புண்ணாய்நிற்கும் பேராளன் வந்தான்
ஏர்த்திடவே விக்किரகம் வார்த்ததெங்கே
எடுத்துவா வென்றிடவே யென்றுசொல்ல
பார்த்திடவே தங்கமெல்லா மெடுத்துக்கொண்டு
பரிவாகச் செம்பாலே வார்த்தாயென்று
வார்த்திடவே யாக்கினைதான் பண்ணச் சொன்னான்
வாகாகச் சொல்லுமுன்னே பட்டர்தாமே.

84

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

தாமப்பா சிற்பரைத்தான் சொல்லவேண்டாம்
 தங்கமுனக் கதிகமாய்த் தாரோமென்று
 வேமப்பா வெள்ளியைத்தா னுருக்கச்சொல்லி
 விரைந்து மூவாயிரத்தி லொன்றுபோட்டார்
 தாமப்பா மாத்தது விருபத்தைஞ்சு
 சாதகமாய்க் குகையிலிட்டு மறைந்துபோனார்
 சேமப்பா தவசியெங்கே யென்றுகேழ்க்க
 தேடியெங்கும் பார்த்திட்டுத் திகைத்திட்டாரே.

85

திகைத்திட்டு வந்து சொன்னார் சொன்னமுன்னே
 சிவசிவாவென்று சொல்லி வாயைப்பொத்தி
 நகைத்திட்டு சிற்பருக்கு வெகுமானஞ்செய்து
 நாதாக்கள் மகிமைசொல்ல தூறல்கூட்டும்
 மிகைத்திட்டு விடுதிக்குப் போனானென்க
 வேண்டியதோர் கந்தகத்தின் சத்திவேகம்
 பகைத்திட்டுச் சித்தருட னுங்களுக்காய்ச்சொன்ன
 பாரிதுக்குள் செந்தூரஞ் செய்யக்கேளே.

86

கேளப்பா கட்டியதோர் குதமொன்று
 கொடியாக வருக்கையிலே சத்துவொன்று
 நீளப்பா தங்கமொன்று நாமமொன்று
 நேராக வருக்கியொரு மணியாய்வாங்கி
 வேளப்பா கல்வத்தில் பொடியாய்ப்பண்ணி
 விளங்கிநின்ற தாளகமுஞ் சிலையுமொன்று
 நாளப்பா பொற்றலையின் சாற்றாலாட்டி
 நலமாக நெல்லுபோல் வில்லைபண்ணே.

87

பண்ணியே ரவியில் வைத் தகலிலிட்டு
 பாசியே மூடியொரு சீலைசெய்து
 கண்ணியே பத்தெருவிற் புடத்தைப்போடு
 கண்கொள்ளா யருணனைப்போல் செந்தூரமாமே
 நண்ணியே செந்தூர மாயிரத்துக்கொன்று
 நாட்டவே பதினாரு வயதுமாகும்
 புண்ணியமே செய்வதற்கு செந்தூரமாகும்
 பொல்லாத துரோகிக்கு யெய்யாவாறே.

88

வாறுகேள் செந்தூரங் குன்றியுண்ணு
 மண்டலந்தான் யந்திசந்தி மறவாமல் நீயும்
 தேறுகேள் திரேகமது செப்புந்தானும்
 சிதரவடி மலைகளெல்லாந் தவுடாய்ப் போகும்

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

காறுகேள் கத்தியினால் வீசினாக்கால்
கலகலென்று வெண்கலத்தின் வோசைகாணும்
நாறுகேள் நாமமெல்லாஞ் சிவந்துகாணும்
நாதாக்கள் சித்தியெல்லா மிதுக்குள்ளாச்சே.

89

ஆச்சப்பா மாயுரத்தின் செப்பெடுக்க
அறையுறேன் யானுந்தா னறிந்தமட்டும்
போச்சப்பா மயிலிறகு கொண்டுவந்து
புகழாக திரிந்து நல்லெண்ணை தோய்த்து
நீச்சப்பா சுட்டெடுத்து கரியாய்ப்பண்ணி
நிலைக்கவொரு சேருமட்டும் நிறுத்துக்கொண்டு
தோச்சப்பா கல்வத்தி லிதனைப்போட்டு
துடிராச வர்க்கமொரு பலந்தானஞ்சே.

90

அஞ்சான வெண்காரம் பலந்தானஞ்ச
ஆரியாங் குடோரியது பலமுங்கொண்டு
நஞ்சான வீரமது பலமோரண்டு
நாயகமாங் கல்லுப்பு பலமுமொன்று
பிஞ்சான குன்றிமணி யெள்ளுமொச்சை
பேசாதேயொவ்வொன்று பலமும்போட்டு
கஞ்சான வாதளையின் பாலைவார்த்து
கடிகியரை மூன்றுநாள் பில்லைகட்டே.

91

கட்டியே பில்லைதன்னை நன்றாயுதி
கரட்டோடே மணிமணியாய் நன்றாய்நிற்கும்
ஒட்டியதோர் செம்பெல்லா மெடுத்துக்கொண்டு
ஒகோகோ காடெல்லா மூதுலுது
தொட்டிய தோரைந்துதிர் மருந்திட்டாடி
தெல்லுபோல் வில்லைகட்டி யுதுலுது
அட்டயதோர் செம்பெல்லாங் காரமிட்டு
அரகரா முன்போல சாய்த்திடாயே.

92

சாய்த்திட்ட செம்பாலே சூதங்கட்டும்
சமுசயங்க ளெண்ணாதே பாஷாணஞ்சாகும்
மாய்த்திட்ட வரவமது தீண்டாதையா
மாத்தான விஷங்கௌல்லாங் கிட்டாதப்பா
பாய்த்திட்ட செம்போடே தங்கஞ்சேர்த்துப்
பண்பான மோதிரங்கள் பண்ணுபண்ணு
கார்த்திட்ட குண்டலங்கள் வக்கிரகம்பண்ணு
காட்டிலுள்ள சித்தரெல்லாந் தரிப்பார்பாரே.

93

போகர் சுரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

பாரப்பா வாயிரத்தின் செப்புவொன்று
 பாங்கான நாகமொன்று தங்கமொன்று
 சேரப்பா மூன்றுமொன்றா யுருக்கிக்கொண்டு
 செயமான சூதத்தை யொக்கக்கட்டி
 காரப்பா கல்வத்திற் பொடியாய்ப்பண்ணி
 கசடகற்றிக் கந்தத்தைப் பாதிசுட்டி
 வாரப்பா செருப்படையின் சாற்றாலாட்டி
 வளமாகத் தெள்ளுபோல் வில்லைகட்டே.

94

கட்டியே யாஞ்செருவில் புடத்தைப்போடு
 கைமுறையாய் யாறவிட் டெடுத்துப்பாரு
 தட்டியே மாதளம்பூப் போலேயாகுந்
 தனையெடுத்துக் காயிரத்துக் கொன்றுபோடு
 மட்டியே மாத்தென்னப் பதினாறாகு
 மைந்தனே பணவிடைதான் பாலிலுண்ணு
 எட்டியே காயமது விருப்புத் தூணாம்
 என்னென்ன கடித்தாலுஞ் செத்துப்போமே.

95

போமென்ற வயத்தினுட செம்புகேளு
 புகழாக ரோமமாது வெள்ளெண்ணைதோய்த்து
 ஆமென்ற வயச்சட்டிக் குள்ளேவைத்து
 அப்பனே மூன்றுபடி யுப்பைப்போடு
 காமென்ற அரப்பொடியதான் பலமோபத்து
 கைமுறையா யரைப்பொடியைப் பிசிரிவைக்க
 தேமென்ற வடுப்பேற்றி ரோமத்தின் தயிலம்
 சிறப்பாக வுண்ணவுண்ண பிரட்டித்திரே.

96

தீரென்ற ரோமமெல்லாங் கரியாய்ப்போடு
 செய்முறையா யரப்பொடியைப் பிரட்டிவாங்கி
 காரென்ற கரியோட்டில் வைத்துக்கொண்டு
 கார்த்திகையின் கிழங்கதுவும் பலமும்பத்து
 தேறென்ற வயச்சட்டிக்குள்ளே வைத்துத்
 திறமாக மேல்மூடி சீலைசெய்து
 வாறென்ற எள்ளெண்ணெய் படிதானப்பா
 வகையாகச் சரிகூறாய் நிறுத்துவாரே.

97

வார்த்தல்லோ குழம்புபோல் வருதல்கண்டு
 வகையான வெண்காரம் பலந்தானஞ்சு
 சேர்த்தல்லோ தூரிசியொரு பலந்தானஞ்சு
 தேசில்லா கந்தகமும் பலந்தான்மூன்று

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

கோர்த்தெல்லாம் பொடியாக்கி யெண்ணெயிலேபோட்டு
கொதிப்பிச்சுக் குழம்பான பதத்தில்வாங்கி
கார்த்தெல்லாம் வழித்தொரு கல்வத்திட்டு
கைமுறையா யரப்பொடியைப் பிசரிவையே.

98

வையப்பா ரோமமென்ற கரியினோடே
மயங்காதே குகையிலிட்டு மாட்டியுது
தையப்பா மணிமணியா யிறங்கும்பாரு
தனையெடுத்து முன்போல தயிலத்தில்பிசரி
கையப்பா அஞ்சுதர முருக்கித்தீரு
கசடற்ற வெள்ளிபொன்போல் கண்விட்டாடும்
மெய்யப்பா கசடற்ற செம்பேயாகு
வேதையதில் முடிவுசொல்ல விண்கொள்ளாதே.

99

கொள்ளாத அயச்செம்பு பலந்தாநாலு
குறிப்பான தங்கமொன்று நாகமொன்று
விள்ளாதே யீயமொன் றுருக்கியாட்டி
விரவியே கல்வத்திற் பொடியாய்ப்பண்ணி
அள்ளாதே குதமது பலந்தானொன்று
அசடில்லா கந்தகமும் பலமும்நாலு
துள்ளாதே மல்லிகையின் சாற்றாலாடித்
துடியாக வெண்சாமந் தீயிற்போடே.

100

போட்டெடுத்துப் பொடிபண்ணி மேருக்கேற்றிப்
புகழான அத்தீயை ஆறவிட்டு
மாட்டெடுத்து குப்பிதனை யுடைத்துப்பார்த்தால்
மகத்தான செந்தூர மாகும்பாரு
பூட்டெடுத்த தாயிரத்துக் கொன்றுபோடு
புகழாகப் பதினாறு மாற்றுகாணும்
நீட்டெடுத்து மண்டலந்தான் குன்றியுண்ண
நேரான சட்டைக்கி வாலையாமே.

101

காந்தம்

ஆமென்ற காந்தமது பலந்தான்பத்து
அப்பனே கிண்ணிபோ லுடைத்துக்கொண்டு
காமென்ற செம்பிலிப்பால் படிதானாலு
கலரவிட்டு சுருக்கி நீ நாலுசாமம்
தாமென்ற கல்வத்தில் செம்பிலிப் பால்விட்டு
தாங்கியதை நாற்சாமம் புடத்தைப்போடு
ஆமென்ற பாலாலே யரைத்தரைத்து
அப்பனே அஞ்சுதரந் தீருதீரே.

102

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

தீர்ந்தபின்பு பொடியாக்கிக் சுட்டிலிட்டு
 செம்பிலியின் ரோமமது பலந்தான்பத்து
 ஆய்ந்தபின்பு சுருக்கிட்டு ரோமந்தன்னை
 அப்பனே தயிலத்தில் பிரட்டிப்போடு
 காய்ந்தபின்பு ரோமத்தின் தைலமெல்லாம்
 கரியோடே வாரிவைத்து கருதக்கேளு
 தேய்ந்தபின்பு கருங்குன்றிப் படிதான்சாறு
 சிறப்பான கொள்ளிலையின் சார்படிதானொன்றே. 103

ஒன்றான பொன்னாவரை படிதான்சாறு
 உயர்ந்த வாதளையின்சார் படிதானொன்று
 கன்றான செவ்வல்லிக் கிழங்குசார் ஒன்று
 கார்த்திகையின் கிழங்குசார் படிதானொன்று
 சின்றான மிளகரணைக் கிழங்குச்சாறு
 சிறப்பான நல்லெண்ணெய்ச் சமனாய்கூட்டி
 நன்றான வடுப்பேற்றி கமலம்போல
 நலமாக வெறுத்துநல்ல பதத்திற்பாரே. 104

பார்க்கவே கந்தகந்தான் பலமுமுன்று
 பரிவான வெண்காரம் பலமுமஞ்சு
 ளர்க்கவே தூரிசியொரு பலமுமைந்து
 எளிதான வீரமது பலமுமொன்று
 கார்க்கவே குடோரியது பலமுமொன்று
 கல்வத்தி லிட்டெல்லாம் பொடியாய்ப்பண்ணி
 சேர்க்கவே முன்மருந்தி லொக்கப்போட்டு
 சிறப்பாக குழம்பான பதத்தில்வாங்கே. 105

வாங்கியதோர் காந்தத்திற் பிசரிக்கொண்டு
 வளமான சரவுலையி லூதுலுது
 தாங்கியே காட்டோடே சத்தாய்வீழும்
 தப்பாமற் சத்தெல்லாம் பொருக்கிக்கொண்டு
 தேங்கியே கறடெடுத்து தயிலத்திற்பிசரி
 செப்பரிய வாலுகையி லாதித்தீரு
 பாங்கியே யஞ்சுத ரமுதித்தீரு
 பரிதிபோல் செம்பாக நிறமும்பாரே. 106

செம்பாக காந்தமது பலந்தானாலு
 திறமான தங்கமது பலந்தானொன்று
 கம்பான நாகமது பலந்தானொன்று
 கருதியதோர் கட்டான குதமொன்று

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

நம்பான விதுநாலு முருக்கிக்கொண்டு
 நலமாக கல்வத்திற் பொடியாய்ப்பண்ணி
 கொம்பான குலாமல்லிச் சாற்றாலாட்டிக்
 குமுரவே மூன்றுநாள் ரவியிற்போடே. 107

போட்டுவா முன்சொன்ன சாற்றாலாட்டிப்
 பெரிதான கந்தகத்தை சுத்திபண்ணி
 கேட்டுவா பொடிபண்ணி மேருக்கேற்றி
 கெடியான வாலுகையின் மேலேவைத்து
 நாட்டுவாய் பன்னிரண்டு சாமந்தீயை
 நலமாக வாறவிட்டெடுத்துப் பாரு
 சாட்டுவாய் மாதளம்பூப் போலேயாகும்
 சகஸ்திரத்துக் கொன்றாடும் வேதைதானே. 108

தானாகுஞ் செந்துரங் குன்றியுண்ணு
 சாதகமாய் மண்டலத்திற் சட்டைக்கடும்
 கோனான காயமெல்லாஞ் சிவந்துமின்னும்
 கொடிதான நரம்பெல்லாம் பவளம்போலாம்
 பானானவடித் துண்டா லகிரிவீழும்
 பாஷாண வர்க்கங்கள் கறிசோராகும்
 ஊனான சடந்தானுங் கோடிக்காலம்
 உத்தமனே சமாதியி லிருக்கலாமே. 109

இருக்கவே லோகமென்ற திராவகத்தை
 இயம்பிடவே யானந்த வுத்தமர்க்கு
 பருக்கவே வெடியுப்புப் பாலந்தானாறு
 பரவியதோர் சீனமது வெண்பத்தஞ்சு
 தருக்கவே துரிசமது நாற்பத்தஞ்சு
 சமர்த்தான சாரமது விருபதாகும்
 உருக்கவே கல்லுப்பு பலந்தான்பத்து
 உயர்த்தியதாம் பூநீறு பலந்தானஞ்சே. 110

திகைத்திட்டு குகையில் வந்து சீஷருக்கு
 செப்பியநாதேசரத் திலாடும்போது
 பகைத்திட்ட சித்தர்கள் தானனேககோடி
 பாசிங்குங் குளிகைதான் கெற்பமக்காள்
 நகைத்திட்டுவவர் கையி லீயவேண்டாம்
 நலம்போலே யேளிதமாய் போகவேண்டாம்
 பிகைத்திட்ட பாட்டாகச் சொல்லக்கேட்டேன்
 பேய்மக்காள் புத்திகொண்டு பிழைத்திடரே. 111

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணாறு

பிழைத்திட்ட குளிகைகட்டி யோகம்பார்த்து
 பேரான காயத்தை சுத்திபண்ணிக்
 குழைத்திட்ட யாத்தானை பூசைபண்ணிக்
 கூரறிய வஸ்துசுத்தி பாணம்பண்ணி
 அகத்திட்டு வாசியைத்தா னங்கென்றுணி
 படுத்தாறுத் தலத்திலநிற்கு மடமுங்கண்டு
 வளைத்திட்ட சந்திரனி லமுர்த்தமுண்டு
 வகையோடே மணிதூளிப் பாருபாரே.

112

களிங்குமார்க்கம்

பார்த்திடவே தங்கமொன்று வருகும்போது
 பரிவான சூதமொன்று கரத்தோடய்ந்து
 கார்த்திடவே நாகமொன்று கொடுத்துவாங்கி
 கானிதுக்குள் சமமாக கெந்திகூட்டி
 ஆர்த்திடவே வீரமது முக்கால்கூட்டி
 அழகாக நாலிலொன்று கூடக்கூட்டி
 மார்த்திடவே கல்வத்தி லிதனைப்போட்டு
 மல்லிகை யிலைச்சாற்றி லரைத்திடாயே.

113

அரைத்திடுவாய் தினமுன்று சாறுவிட்டு
 அழகாகப் பொடியாக்கிக் குப்பிக்கேற்றி
 நிரைத்திடுவாய் மாலுக்கையில் லடுப்பிலேற்றி
 நேற்பாக தீயெறிப்பாய் பன்னிரண்டுசாமம்
 விரைத்திடுவா யாயிபதம் பூசைப்பண்ணி
 வெருளாதே யெடுத்துப்பா ருள்ளேபோலாங்
 கரைத்திடுவா யாயிரத்துக் கொன்றேயீய்
 கைகண்ட மாற்றே யிருபத்தஞ்சே.

114

அஞ்சமே செந்தூரம் பணந்தானொன்று
 அநுபானந் தேனோடே மண்டலமேகொண்டு
 கொஞ்சமே நோய்களெல்லாந் தவுடுபொடியாகும்
 கொடியான சித்தியருணன் போலாம்
 துஞ்சமே நரைதிரைக ளெல்லாமாடுஞ்
 சுகட்டை போலேயொன்று கக்கிப்போடும்
 அஞ்சமே கர்ப்பாந்திர கோடிகாலம்
 வாசியைநீ மூலத்தி லிருந்திப்பாரே.

115

சவ்வீர வைப்பு

இருத்திடவே சவ்வீர வைப்பைக்கேளு
 எளிதான வெடியுப்பு நாற்பதுபலந்தான்
 பொருத்திடவே சீனமது ஐம்பதுபலந்தான்
 புகழாக விருதுண்டும் கல்வத்திட்டு

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

வருந்திடவே மேனிச்சார் விட்டுவாட்டி
வகையாகப் பில்லைட்டி யுலரப்போடு
தரித்திட்டு கலசத்தி லதனைப்போட்டு
சக்கரமாம் பாணையைத்தான் மேலேழுடே.

116

மூடியே சீலைசெய்து வடுப்பிலேற்றி
முசியாதே பீங்கானாங் கிண்ணிவைத்து
சாடியே அனலெரிப்பாய் முச்சாமந்தான்
தன்னுக்குள் வேர்வைப்போ லிறங்கும்பாரு
வாடியே வெளுப்பாக விறங்குநீரை
வகையாக யாற்றிவிடு மறுகால்நீரைத்
தேடியே யிதற்குள்ளே யரைத்துவைத்துச்
சிதறாமல் நீரெல்லாம் வாங்குவாங்கே.

117

வாங்கியே சூதமொரு பலந்தானெட்டு
வகையாகப் பெரும்பீங்கான் தன்னில்வைத்து
ஓங்கியே திராவகத்தை யதிலேவிட்டு
உர்ப்பனமாந் தனலில்வைத்து கலியாக்கிண்டி
தேங்கியே மணல்போலே யாகும்பாரு
சிறக்கவே கல்லுப்பு பலந்தானொன்று
பாங்கியே துருசுஒரு பலந்தானாலும்
பக்குவமாம் பூநீறு பலந்தான்ரண்டே.

118

வெடியுப்புத் திராவகம்

ரெண்டோடே வெடியுப்பு வொன்றைதானப்பா
நேரான சீனமது வொன்றரையேயாகும்
கன்றோடு மன்னமென்ற பேதிதானங்
கடுகவே யொருபலந்தான் கூடப்போடு
தண்டோடே சாரமது வரைதான்போடு
சார்வான கல்லுப்பு துரிசுதன்னை
பண்டோடே பொடியாக வறுத்துப்போடு
பக்குவமாய் வெவ்வேறே பொடித்துவையே.

119

வைத்ததெல்லாஞ் சூதத்தி லொன்றாய்ப்போட்டு
வகையாகப் பொடிசெய்து குப்பிக்கேற்றி
மற்றதெல்லா மறைவாசி தானேபோட்டு
பக்குவமாய் வாலுக்கையின் மேலேவைத்து
நைத்தல்லோ தீபோட்டுக் கமலம்போல
நாலுநாள் முற்சாம மாறவிடப்போடு
கைத்தல்லோ பன்னிரண்டு சாமமானால்
கண்தேங்காய் போலிருக்கும் கடிதுதானே.

120

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

கொச்சிவீர வைப்பு

தானென்ற சவ்வீரம் பொடிதான்சேரே
 சமர்த்தான கல்லுப்பு ஒன்றுமுக்கால்
 வானென்ற சவ்வீரப் பொடிக்குப்பாதி
 மகத்தான துருசியென்ற பலந்தானப்பா
 கானென்ற துரிசுக்குப் பாதிபூநீறு
 கனமான நீறுக்குச் சீனமுக்கால்
 வேனென்ற வடியுப்பு படியேயாகும்
 வெடியுப்பில் முன்றிலொன்று சாரஞ்சேரே. 121

சேர்க்கவே யன்னமென்ற பேதிதானும்
 சிறந்தது பூநீறுக்குப் பாதியப்பா
 ஆர்க்கவே பொடிசெய்து குப்பிக்கேற்றி
 அரைவாசி வாலுகையின் மேலேவைத்து
 ஏர்க்கவே தீயிடுவாய் கமலம்போலே
 விதமாக நாலுநாள்-சாமமப்பா
 பார்க்கவே யாறவிட் டெடுத்தாயானால்
 பக்குவமாய்ப் பன்னிரண்டு சாமந்தானே. 122

தானென்ற மும்முறை யிப்படியேசெய்தால்
 சமர்த்தான கொச்சியென்ற பேருமாச்சு
 கானென்ற பரங்கிவைப்பை ரிஷிகள்சொல்ல
 கனமான வீரனால் வாதமாச்சு
 வேனென்ற வீரத்தை சுன்னஞ்செய்தால்
 வெருளாமல் தங்கமது பூப்போலாச்சு
 தேனென்ற சரக்கெல்லாஞ் சுன்னமாகும்
 சிறுபிள்ளை யாகுமிந்த வாதந்தானே. 123

வாதத்துக் காதியென்ற வீரப்போக்கை
 மறைத்தாரே நாதாக்கள் ரிஷிகள்சித்தர்
 வேதத்தின் முடிவைப்போ லொளிப்புமெத்த
 வெட்டவெளி யாச்சுதென்றா லோகமெல்லாம்
 போதத்தில் பஞ்சகர்த்தாள் திருடிப்போகும்
 பொன்மயமா யுலகமெல்லாம் போகுமென்று
 நீதத்தில் திறஞ்சொன்னா ரில்லையென்று
 நேர்ப்பாக வென்னுலிற் சொன்னேன்காணே. 124

சொன்னதினால் சித்தரென்மேல் பகையுமாச்சு
 தோற்றாத கருவெல்லாம் வெட்டவெளியாகப்
 பன்னதினாற் பலனென்று விரித்துச்சொன்னேன்
 பரத்துக்கே யொப்பென்று மனதிலெண்ணி

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

தன்னதிலே மடபதிகள் சாத்திரத்திலில்லை
 சண்டாளர் கைக்கொடுக்கி லிந்தநூலை
 மனதிலே நூல்கொடுத்தார் நகரமெய்தி
 மாண்டிறந்து கடைநரகில் வீழ்வார்தானே.

125

காணவேநிர் மூடவாதிகட் குகைகொடுக்கி
 லிந்தநூல் கருவை பண்ணி
 பூணவே பார்த்தலைந்து யேமகர்ப்பங்கண்டு
 புளகித்து மெய்மறந்து பேய்கொண்டேகி
 ஆணவே தன்பீந்து கற்பழித்து
 அமும்பாக்கிக்கு குகெடுத் தாசை பூண்டு
 பூணவே கரம்நோய் கொண்டுயேங்கி
 யுலகத்தில் நடைக்கைதப்பி யயர்வான்றானே.

126

தானான ஞாநிக்கு வின்நூலெய்தில்
 சண்டாள பாசத்தை யறுத்துத்தள்ளி
 லுனான காயத்தை சிதறப்பண்ணி
 யுற்றாறு தலங்களெல்லாஞ் சோதித்தேறிப்
 பானான நீர்தாரத் துள்ளேசொக்கிப்
 பார்த்துமே யடுக்கநின்று பானம்பண்ணி
 ஆனான வன்னமறை தண்ணீர்கால்தான்
 அருந்தாயே யொருபோது விருப்பாய்தானே.

127

இருந்திட்டுக் கருவெல்லா மெண்ணிப்பார்த்து
 எளிதாகத் தொழில்செய்து வேமங்கண்டு
 திருந்திட்ட சிவனுடைய சொத்துயென்று
 செலவுசெய்ய கனமான கற்பத்துக்கு
 பொருந்திட்ட மாத்திர மெடுத்துவித்து
 பூசை திரவியத்துக்குங் கற்பத்துக்கும்
 அருந்திட்டு மொன்று மறியாதாபோல
 ஆசை வைத்திருப்பார்கள் ஞானிதானே.

128

ஞானியின் பெருமைதன்னை மாந்தற்கெல்லாம்
 நலம்பெறவே சொல்லுகிறே னுண்மைபாரு
 ஞானிக்கு வருமைவந்தால் சகலசித்தும்பொய்யாம்
 நாட்டிலுள்ள மனிதர்கள்தா னகைப்பாரென்று
 ஞானிக்குப் பசிவந்தால் மனமலையுமென்று
 நாதாக்கள் சொல்லாத கருவைச்சொன்னேன்
 ஞானிக்குச் சொன்னத்தை மங்குருவுக்காசு
 நலமான சவ்வீர வைப்பைக்கேளே.

129

போகர் சுரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

சிவப்பு வீரசெயநீர்

கேளப்பா வெடியுப்பு பலமோநூறு
 கெடியான சீனமது நூற்றுப்பத்து
 வாளப்பா சவுட்டுப்பு விருபத்தஞ்சு
 மருவியதோர் தூரிசியது முப்பதாகும்
 நாளப்பா நவாச்சாரம் பலமும்பத்து
 நடப்பான சத்தியென்ற சாரமஞ்சு
 காலப்பா கல்லுப்பு பலமுமஞ்சு
 கடிசாகக் கல்வத்தில் பொடியாய்ப்பண்ணே.

130

பொடிபண்ணி பிரண்டைசார் தன்னினாலே
 பேணியரைத் தேழுநாள் வில்லைசெய்து
 கெடிபண்ணி ரவிதனிலே யுலரப்போட்டு
 கெட்டியாய் பாண்டத்தி லரைவாசியிட்டு
 தடைபண்ணி சக்கரமாம் பாளைதன்னைச்
 சாங்கமாய் முடியெல்லாம் ரசமண்செய்து
 துடிபண்ணி யடுப்பேற்றித் தீயைமூட்டி
 துப்பரவாய்த் தீநீரை வாங்குவாங்கே.

131

நீரிலே வெள்ளைநீர் தனையகற்றி
 நேர்ப்பாகக் கலந்தநீர் தன்னைவாங்கி
 சீரிலே தனைக்கண்டு மயானந்தன்னிற்
 சிறப்பாக வடைத்துவைத்துச் செய்திருக்கும்
 தூரிலே சூதமது பலன்தான்பத்து
 சூட்சாதி கல்லுப்பு அஞ்சுபலமாகும்
 மூரியே தூரியதுரண் டரைப்பலந்தான்
 உர்ப்பனமாம் வெடியுப்பு ரண்டுபலமாமே.

132

ஆமப்பா சீனமது ரண்டுபலமாகும்
 அன்னமென்ற பேதியது பலமும்பரண்டு
 ஓமப்பா சாரமது பலமும்ரண்டு
 உறுதியாய் பூநீறு பலமும்ரண்டு
 காமப்பா லிங்கமது பலமும்ரண்டு
 கம்பரக்கிற் பூரம் பலமுமெட்டு
 நாமப்பா வெள்ளையது பலமுமொன்று
 நற்கெஷரி மனோசிலையு மொன்றுபோடே.

133

போடவே பலமொன்று கெந்திதானும்
 புகழான சூடனது பலமுமொன்று
 வாடவே தொட்டியொடு வப்பிரகநிமிளை
 வாதமொடு வக்கிரந்தின் காந்தலோகம்

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

தேடவே கரிசாலை சாத்திரபேதி

சிறப்பான சிங்கியொடு குதிரைப்பல்லும்

நீடவே யஞ்சனக்கால் துத்தத்தோடு

கெடிதான சலாசத்து கல்நார்தானே.

134

தானென்ற கடல்நுரையு மொவ்வொரு பலந்தான்

தாக்கியரை யெட்டுநாள் திராவகத்தைவிட்டு

பானென்ற ரவிதனிலே யுலரப்போட்டு

பெரும்பீங்கான் தன்னிலிட்டு தனலிலிட்டு

ஊனென்ற பொடிபோலே வறுத்துக்கொண்டு

உர்ப்பனமாய் காசியென்ற மேருக்கேற்றி

வானென்ற யரைவாசி மட்டும்போட்டு

மயங்காதே வாலுக்கையில் வைத்திடாயே.

135

வைத்திட்டு தீயெரிப்பாய் ரெண்டுசாமம்

வளமான தீபம்போ லாறவிட்டு

கைத்திட்டு தீயெரிப்பாய் கமலம்போலே

கலங்காதே பன்னிரண்டு சாமந்தானும்

மொய்திட்ட பகல்முழுதுந் தீயேபோட்டு

முயர்ச்சியாய் ராக்கால மாறப்போடு

நத்திட்ட வாறுநா ளானபின்பு

நலமான பதம்பார்த்து விறக்கிடாயே

136

இறக்கியே குப்பியைத்தான் முன்மருந்துங்கூட்டி

இதமாக திராவகத்தி லரைத்துலர்த்தி

நருக்கியே முன்போல மேடாய்ப்பண்ணி

நலமான காசியென்ற மேருக்கேற்றி

உருக்கியே வாலுக்கையின் மேலேவைத்து

உர்ப்பனமாய் தீயிட்டு வாறுசாமம்

மறுக்கியே யாறவிட்டு டைத்துவாங்கி

மறுகாலு முன்போலே கூட்டுகூட்டே.

137

கூட்டியே மும்முறையாற் செய்வீரானால்

கொச்சிவைப்பாய்ச் சவ்வீர மிருக்கும்பாரு

நீட்டியே நீறுவிஷமும் மஞ்சனெடியான

யரலிவேர் பட்டை பலம்பத்து

மூட்டியே கெந்தகந்தான் பலமும்ரெண்டு

முட்டையா மஞ்சளென்ற கருவாலாட்டி

வாட்டியே பில்லைபண்ணி புடத்தயிலம்வாங்கி

வகையான வீரத்திற் சுருக்குபோடே.

138

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

வீரக்களங்கு

போட்டுள்ளே மெழுகான பதத்தில்வாங்கி
 பொன்ரேக்கு சுற்றிவைக்க தின்னும்பாரே
 நீட்டுடனே யொன்றுக்கு நாலுதங்கம்
 நிகளாக சுற்றிவைக்க தின்னும்போடு
 மூட்டுடனே யாயிரத்துக் கொன்றேயீய
 முசியாதே பதினாறு மாற்றுமாகு
 மாட்டுடனே யுபாயங்க ஸீயமாகு
 மாசற்ற வீரத்தையொழித்தார் பாரே. 139
 ஒழித்தாரே நாதாக்க ளென்றுசொல்லி
 உத்தமியாள் பாதத்துக் குண்மையாக
 வழித்தாரே லோகத்தார் பிழைக்கவென்று
 வாச்சரியம் வீரவிட்டால் வாதம்போச்சு
 கழித்தாரே முன்சொன்ன வீரமெல்லாங்
 காரமிட்டு வயத்தங்க மாகுமாமே.
 சுழித்தாரே யேமமென்றுங் காணாதேங்கி
 சுணங்கனாய் கெட்டலைந்து மாள்வான்றானே. 140

பரங்கிபாஷாண வைப்பு

மாளாமற் பரங்கியென்ற பாஷாணத்தை
 வைக்கிறதோர் முறைகேளு மக்கள்தானே
 தாளாமற் குதமொடு பலந்தான்பத்து
 சாதகமாய் கல்லுப்பு பலந்தானெட்டு
 ஈளாமல் வெள்ளையென்ற பாஷாணமஞ்சு
 விரவியே கல்வத்திற் பொடித்துக்கொண்டு
 கேளாமற் நிராவகத்தா லெட்டுநாளாட்டு
 கெடியாகப் பொடிபண்ணி மேருக்கேற்றே. 141
 மேருக்கே யேற்றியபின் வாலுகையில்வைத்து
 வித்மாக தீயிடங்கே பன்னிரண்டுசாமம்
 பேருக்கே தங்கமது யிறுகியேறும்
 பெருந்தேங்காய் போலிருந்து பாஷாணந்தான்
 போருக்கே முறைபோலே மருந்துகூட்டு
 புகலாதே திராவகத்தை விட்டுஆட்டி
 பாருக்கே பொடிபண்ணி மேருக்கேற்றி
 பக்குவமாய் வாலுகையிற் பதித்திடாயே. 142
 பதித்திடவே பன்னிரண்டு சாமத்தீயை
 பகல்முழுது மெரியிட்டு வாறப்போடு
 வித்திட்ட பக்குவத்தி லிறக்கிப்பாரு
 மேலோடு தள்ளியே பொடியாய்ப்பண்ணி

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

மதித்திட்ட முன்போலே மருந்துகூட்டி

மறவாமல் மூன்றுதரந் தீய்ந்தயானால்

கதித்திட்ட பரங்கியென்ற பாஷாணமாங்

கண்ணிமைக்குள் ரசிதவித்தை யாகும்பாரே.

143

பரங்கிப் பாஷாண மெழுகு

பாரப்பா பரங்கியென்ற பாஷாணந்தான்

பலமெடுத்து யயச்சட்டிக் குள்ளேவைத்து

நேரப்பா துண்டிப்பாய் நாலுசாமம்

நீந்தாதே சுருக்கிடவே மெழுகாய்ப்போகும்

தூரப்பா யிரும்பு செம்பில் நூற்றுக்கொன்றீயத்

துடியான ரசிதமது பதினைஞ்சாகும்

சீரப்பா சரக்கெல்லாங் கட்டிப்போகும்

சிறுபிள்ளை யாடுமிந்த வாதந்தானே.

144

வாதமென்றால் கொஞ்சத்திற் கிடைக்குமோதான்

மகத்தான யோகிமுதல் ரிஷிகள்சித்தர்

நீதமென்ற பஞ்சகர்த்தா ளிவர்களெல்லாம்

நேர்ப்பாகப் பார்க்கையிலுந் தப்பிப்போகும்

வேதமென்ற வந்தரத்தின் முடிவுக்கொக்கும்

விரைந்து மனோன்மணித்தாயார் சொல்ல யானும்

பாதமென்றேன் சிரசில் வைத்து கேட்டுகேட்டு

பரிவாகப் பிள்ளைகட்கா யுரைசெய்தேனே.

145

சித்தர்கள் சாத்திர முறைமை

உரைசெய்தார் சித்தர்கள்தா னனேகங்கோடி

உத்தமனே யகத்தியர்தா னெடுத்துபாவாய்

நிறைசெய்த நவகாண்டஞ் சொன்னாரையா

நேர்ப்பான வெண்பாவாய் கோரக்கர்தாமும்

திரைசெய்த யேழா யிரமுஞ்சொன்னார்

திரட்டியல்லோ மச்சமுனி ஏழுகாண்டஞ் சொன்னார்

புரைசெய்த சிவவாக்கிய ரஞ்சுகாண்டஞ் சொன்னார்

போக்கோடே சித்தர்சொன்னார் கரைகாணேனே.

146

காணாத காசிபர்தான் வண்ணஞ்சொன்னார்

கரையற்ற ரோமமுனி வடுகில் சொன்னார்

பூணாதார் மாதேவர் சந்தப்பர் சொன்னார்

புகழரிய நந்திகள்தான் சந்தஞ்சொன்னார்

ஊணாத புலிப்பாணி சாலஞ்சொன்னார்

உத்தமனே நந்தீசர் வாதஞ்சொன்னார்

தோணாத திருமூல நாயனார் தாமுஞ்

சொன்னனன் திருமந்திரந்தான் காடுகாடே.

147

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

காடாகப் போகாமற் பதஞ்சலிமாழர்த்தி
 கணக்கோடே ஏழுகாண்டஞ் சொன்னாரையா
 தோடாகச் சட்டமுனி நிகண்டோடொக்க
 தூயமா விருபத்து எழுநூறுபாடல்
 பாடாகக் காலங்கி நாயன் தாழம்
 பக்குவமாய் நடுகாண்டஞ் சொன்னாரையா
 நாடாக விருந்தபேர்க் குதவியென்று
 நலம்பெறவே ஏழுகாண்டஞ் சொன்னேன் பாரே. 148

பார்க்கவே யேழையுந்தா னெழுநூறாக
 பரிவாக சொல்லிவிட்டேன் குத்திரமாக
 ஏற்கவே யென்பிள்ளை கொங்கணர் தானப்பா
 நிரைமுன்று ராயிரத்தைந்நூருஞ் சொன்னார்
 சேர்க்கவே சங்குமா முனிநூறுநன்று
 செகமறியக் கொங்கணர்தா னூலும்நன்று
 கார்க்கவே சங்குமா முனிநூறுநன்று
 கருதியே மனமுன்னி பாருபாரே. 149

பாரப்பா மற்றமற்ற னூல்களெல்லாம்
 பரிபாசைக் கருவாகச் சொன்னாரையா
 நேரப்பா கண்ணாடி முகமும்போல
 நேர்ப்பாகச் சொல்லிவைத்தா ரனேகதேவர்
 சேரப்பா சாத்திரங்கள் பார்க்கப் பார்க்கத்
 திருட்டெல்லாம் வெளியாமே மறைவுமில்லை
 ஆரப்பா என்னுடைய னூலைக்கண்டால்
 ஆதியென்ற கொங்கணர்தான் கரைகண்டாரே. 150

சோரை வீரவைப்பு

கரையென்ற சோரையென்ற வீரவைப்பை
 காட்டுகிறேன் கேளுங்கள் களிப்பாய்மக்காள்
 பரைகண்ட சுவீரம் பலந்தானெட்டு
 பாச்சிநன்றாய்க் கல்வத்திற் பொடித்துக்கொண்டு
 திரைகண்ட கல்லுப்பு சுன்னம்ரண்டு
 திறமான சீனமது கால்தான்கூட்டி
 வரைகண்ட தூரிசியென்ற சுன்னம்ரண்டு
 மாசற்ற வெடியுப்பு சுன்னம்ரண்டே. 151

ரெண்டான சாரமென்ற சுன்னம்ரண்டு
 நேர்ப்பான சீனமெண் சுன்னம்ரண்டு
 பண்டான யன்னமென்ற பேதிரண்டு
 பாங்கான பொடியோடே யொக்ககூட்டி

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

தண்டான மேருவுக்குள் ளரைவாசிப்போட்டு
சாதகமாய் வாலுகையின் மேலேவைத்து
செண்டான வடுப்பேற்றி வைப்பாய்ப்பா
செகமறிய பன்னிரண்டு சாமந்தானே. 152

தானென்ற வீரத்தை யெடுத்துப்பார்த்தால்
சாதகமாயடியிலே தானே நிற்கும்
நானென்ற குருவாகும் தண்ணியிலே குழைத்து
கரப்பான கானகத்தி நிற்கிற்பூசை
தேனென்ற விம்முறைதான் யார்தான்சொல்லார்
தெளிந்ததோர் சித்தர்கள்தான் முனிகள்சொல்லார்
கோனென்ற குக்கிரகுப் போலவாகுங்
கொள்ளையோ கொள்ளையிதில் வாதந்தானே. 153

வாதந்தா னெப்படிதான் வருகுமக்கா
மகத்தான துரிசல்லோ நீறுபண்ணவேண்டும்
குதந்தான் தன்னையல்லோ கட்டவேண்டும்
துடியான குதமல்லோ காயசித்தியாகும்
வேதமென்ற பொருளறிந்தால் ஞானியாவான்
விரைந்தாறு தலங்கண்டால் யோகியாவான்
காதந்தா னென்றுசொல்ல வகையுமாச்சு
கலந்தோடி நடந்தாக்கால் துலையும்பாரே. 154

துருசி பற்பம்

பார்ப்பதுபோல் துருசியொரு பலத்தைவாங்கி
பரிவான சோரையென்ற வீரந்தன்னை
சேர்ப்பதுதான் முக்காசி யிடையேதூக்கி
செயமான வாய்நீரால் மத்திச்சேதான்
கார்ப்பதுதான் துரிசியின்மேற் பூசுபூசு
கனமான ரவிதனிலே போடுபுாடு
தோர்ப்பதுதான் பத்துநாள் போட்டாயானால்
சுகமான துரிசியது நீறுமாமே. 155

ஆமேதான் சாறுவார்த் தளைகளெல்லால்
அதட்டி மெள்ளக் குழிப்போட்டு புழியத்தண்ணீர்
போமேதான் பாலெல்லா மிதந்துநீராய்
பொட்டில்லை சுத்தஜலம் போலேயாகும்
வாமேதான் சரக்குகளின் சுருக்குப்போட
வசப்பட்டு மெழுகாகும் வேதையாகும்
போமேதா னவலோகந் தீய்ந்தாயானா
லொருகோடி கொடுமமிது சத்திதானே. 156

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

உசத்தியென்ற விராலியெலைக் குள்ளேகேளு
 உரலிலிட்டு இத்தயிலந் துருசுசுன்னம்
 புசத்தியென்ற விராகனிடை யதிலேபோட்டு
 பிசைந்து வைத்துக் கிண்டியபின் பிழியத்தண்ணீராகு
 மசத்தியென்ற குதமது துய்யசட்டியிலிட்டு
 மக்களா கொடுஞ்சுருக்காய் போட்டுசாமம்
 நசத்தியென்ற யிட்டலிப்போலே யாகும்பாரு
 நாமறியோ மிதுப்போற போக்குத்தானே. 157

சூதசெந்தூரம்

போக்காக சூதத்தில் தங்கமிட்டு
 பேரான கெந்தகமோ சரியாய்க்கூட்டி
 தாக்கான தாளகமுஞ் சரியும்வீரம்
 தயங்காத மல்லிகையின் சாற்றாலாட்டி
 நோக்கான குப்பியிலே பொடி பண்ணிப்போட்டு
 நுகந்துநன்றாய் வாலுகையில் செந்தூரித்து
 வாக்கான ஆயிரத்துக் கொன்றேயீயமா
 மாற்றென்ன பதினெட்டு காணுந்தானே. 158
 தானென்ற வுபரசங்கள் இவ்விரண்டுபத்து
 தளமான பாஷாண மறுபத்து நாலும்
 தோணவந்த லவணமுத லிருபத்தஞ்சும்
 சொல்முறையாய் நவலோக நத்தினங்க்கூட
 ஆனந்தமிது வெல்லாஞ் சத்தாய்வாங்கி
 மம்மா சூதத்திலொவ் வொன்றாய்ந்து
 பூணந்த குடரிவிட்டுக் கக்கப்பண்ணி
 புகலான சாரணையில் சாய்த்திடாயே. 159

குளிகை தேவதை

சாய்த்திடவே யொருதரந்தா னுபரசத்திலீய்ந்து
 சாதகமாய் சுகடென்ற குளிகையாச்சு
 வாய்த்திடவே ரண்டுதரந் தீய்ந்தாயானால்
 மாசற்ற யோகியென்ற குளிகையாச்சு
 மாய்த்திடவே மூன்றுதரந் தீய்ந்தாயானால்
 மகத்தான பொடியென்ற குளிகையாச்சு
 ஆய்த்திடவே யஞ்சுதரந் தீய்ந்தாயானால்
 அட்டமா குளிகையொன்று அறிந்திட்டாயே. 160
 அறிந்திட்ட வேழுதரந் தீய்ந்தாயானால்
 அப்பனே மோசினையாங் குளிகையாச்சு
 தெரிந்திடவே யிருநாலுந் தீய்ந்தாயானால்
 செகமறிய அட்டமா சித்தியாச்சு

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

சரிந்திட்ட முப்பத்தி ரெண்டேயானால்
சமதக்கினி நாமமென்ற குளிகையாச்சு
கரிந்திடவே பதினாறு தீய்ந்தாயானால்
கமலினியாங் குளிகையென்ற நாமமாச்சு.

161

ஆச்சப்பா பதினாறு தரமுந் தீர்ந்தால்
அப்பனே சந்தான குளிகையாச்சு
போச்சப்பா பதினேழு தரமுந்தீர்ந்தால்
பேரான சொரூபமென்றக் குளிகையாச்சு
மூச்சப்பா பதினெட்டு தரமுந்தீர்ந்தால்
முனையான சொரூபநிலை குளிகையாச்சு
வாச்சப்பா சொரூபமென்ற குளிகையாலே
வளமான சிலம்புபோல மேவலாமே.

162

லிங்க மெழுகு

மேவவே துரிசியென்ற குருவைத்தொட்டு
விளம்புகிறேன் காசானப் பூவைவாங்கி
பாவவே துரிசியிட்டு புழிந்துகொண்டு
பாங்கா குவயச்சட்டிக் குள்ளேவார்த்து
தாவவே நெடுக்கம்பி லிங்கமொன்று
தனைபொடித்து அயச்சட்டிக்குள்ளே போட்டு
காவவே வெடியுப்புக் காசிடையேபோட்டு
கனமான அடுப்பேற்றித் தீயைமூட்டே.

163

மூட்டவே வெந்துநன்றாய் மெழுகுமாகும்
முனியவே வழிச்செடுத்து பீங்கானில்வைத்து
நாட்டவே நவலோகம் நூற்றுக்கொன்று
நலமான மாத்தென்ன பத்தரையேகாணும்
மாட்டவே தினங்குன்றி யுள்ளேகொள்ளு
அருணன்போல தேகமுமாங் கண்டுகொள்ளு
பூட்டவே நரையெல்லா மாறிப்போகும்
பொற்சடை யோன்தேகமுமாங் கண்டுபாரே.

164

பாஷாண மெழுகு

கண்டுபார் விராகனிடே துரிசுகன்னங்
கனமான சதிரகள்ளி பாலில்போட்டு
விண்டுபார் சாமந்தான் மூடிவைக்க
விடுபட்ட சுத்தசலம் போலேயாகும்
கொண்டுபார் வெள்ளையென்ற பாஷாணந்தான்
கொடிதான வயச்சட்டிக் குள்ளேவைத்து
மண்டுபார் நாலுசாமஞ் சுருக்குப்போடே
மகத்தான வெள்ளையது மெழுகுமாமே.

165

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

மெழுக்கெடுத்து வங்கத்தி னிடைக்கிடைதானீய
 மெதுவான வங்கமது நொறுங்கும்பாரு
 அழுக்கெடுத்து வங்கத்தை வெளியேதாக்க
 வப்பனே ரசிதமது பொடியேயாகும்
 தழுக்கெடுத்து குதத்தைச் சமனாய்ச்சேர்த்து
 தாக்கி யரைப்பாலென்ற தண்ணீர்விட்டு
 நழுக்கெடுத்து நால்சாமம் அரைத்தபின்பு
 நலமாக வழித்தெடுத்து அகலில்வையே.

166

வைத்துமே அயஅகலால் மூடிசீலை
 மண்செய்து பத்தெருவில் புடத்தைப்போடு
 நைத்துமே வெந்ததுவும் குருவாய்நிற்கும்
 சயங்களென்ன கபங்களெல்லா மறுத்துப்போடும்
 கைத்துமே ஓரிடைதான் கொடுத்தாயானால்
 நலமான மாத்தென்ன பதினஞ்சாகும்
 மெய்த்துமே செம்பு அயந்தன்னிலீய
 விடுதிபட்ட வெளிய மாசும்பாரே.

167

பாரப்பா ரசிதமென்ற பாஷாணந்தான்
 பண்பாக சொல்லுகிறேன் மக்காகேளு
 நேரப்பா சாங்கினுட சன்னந்தானும்
 நிறுத்தல்லோ தான்பார்த்து சமனதாக
 காரப்பா சீனமது பலமும்ரெண்டு
 கருவான பூரமது பலமுங்கால்தான்
 வேரப்பா வெள்ளையென்ற பாஷாணம்பத்து
 மேவியதோர் சாரமது பலமுரெண்டே.

168

ரெண்டோடே குதமது பலமும்பத்து
 நேர்ப்பான திராவகத்தா லெட்டுநாலாட்டி
 தண்டோடே ரவிதனிலே யுலரப்போடு
 சாங்கமாய் பொடிபண்ணி மேருக்கேற்றி
 வெண்டோடே வாலுக்கையின் மேலேவைத்து
 விரவியே கமலம்போல் தீயைப்போட்டு
 பண்டோடே பன்னிரண்டு சாமமானால்
 பக்குவமாய் பலகைப்போல் தங்கமாமே.

169

ஆமிந்த பாஷாணம் பலந்தான்வாங்கி
 அயச்சட்டிக் குள்ளிட்டு அப்பால்கேளு
 வேமிந்த ரெண்டுமொன்றாய்க் கலக்கிவைத்து
 விரவியதோர்க் கருனாவிபலம் பொடித்துப்போட்டு

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

போமிந்த வயச்சட்டிப் பொதியமுட்டி

பொருந்தவே மண்சீலை முழுதுஞ்செய்து

வோமிந்த மூன்றுநாள் கலக்கிவைத்து

வுற்பனமாந் தண்ணீராஞ் சுருக்குப்போடே.

170

சுருக்கிடையே ரசிதமென்ற பாஷாணந்தான்

துடியான மெழுகாகும் சுரண்டிவாங்கி

நருக்கிடவே வெள்ளீயத் தீய்ந்தாயானால்

நலமான நீர்வத்தி ரசிதமாகும்

முருக்கிடவே மெழுகாகும் சூதங்கட்டும்

முயர்ச்சியாந் தூரிசியது குருவுமாகும்

குருக்கிடவே வாதமொன்றும் பார்ப்பமென்றால்

குலமாவா வாதியல்ல குருடனாமே.

171

குருடனென்றால் புத்தியுண்டு பயபத்தியுண்டு

கூரானவாதி யென்றாலிலை தனையைத்தேடி

முருடனைப் போலொன்றோடே யொன்றுசேர்த்து

முயர்ச்சியா யடைத்தங்கே புடத்தைப்போட்டு

திருடனைப்போல் முழித்தங்கே யெடுத்துப்பார்த்து

சீயென்று யெறிந்துவிட்டு பின்னொன்றுபார்ப்பான்

செருடனைப்போல் ஞானமுத்த வாதியென்றால்

கேழ்வியாய் மனம்பத்திகுருத் தேடுவானே.

172

குருத்தேடி யவரவர்கள் சொன்னமொழிகேட்டு

குறையாதே சாத்திரத்தைத் தேடிப்பார்த்து

கருதேடி கைமுறைகள் கொண்டு தேறி

கலங்காதே யோகத்தில் கண்டுதேறி

யுருதேடி யுளக்கருவிபிறக் கருவியறிந்து

உடலறிந்து உயிர்நிற்குந் தானந்தேடி

இருதானை யறிந்துமே தேடியவள்சொல்ல

யிதமாகக் கேட்டுணர்ந்து வாதம்பாரே.

173

சிவதை பாஷாண மெழுகு

பாரப்பா தூரிசியென்ற சுன்னந்தானும்

பதறாமல் விராகனிடை எடுத்துக்கொண்டு

நேரப்பா யெரிக்கினுட பாலாண்டுநேரில்

நினைவாக யதனிலிட்டு சாமம்வைக்க

சேரப்பா பிட்டியது சிலமாய்நிற்கும்

சிவப்பான கௌரியென்ற பாஷாணந்தான்

வாரப்பா அயச்சட்டிக் குள்ளேவைத்து

மறவாமல் நாற்சாமம் சுருக்குப்போடே.

174

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

போட்டேனே மெமுகாகும் மெடுத்துமக்காள்
 பேரான காரீயம் பலந்தானேரில்
 நீட்டுடனே சரியிடையாய் மெமுகிலீய
 நேரப்பா வாங்கியது தூளாய்ப்போகும்
 மாட்டுடனே யித்தூளித் தங்கத்திலீய
 மெலிந்துதங்கம் நொறுங்கியே தூளாய்ப்போகும்
 ஆட்டுடனே யதற்குநீர் குதங்கூட்டி
 யரைத்துமுன்னீர் தன்னாலே வில்லைகட்டே.

175

கட்டியே அயச்செம்புக் குள்ளேவைத்து
 கனமானபத் தெருவில் புடைத்தைப்போடு
 ஓட்டியே குருவாகு நூற்றுக்கொன்றீய
 வோடுமப்பா பத்தரை தாடுமெத்த
 துட்டியே யீயமெமுகு குதங்கட்டுந்
 துலையாத சர்க்கெல்லாங் கொல்லும் கொல்லும்
 யெட்டியே வெகுதூர மோடுமோடும்
 யெடுக்கெடுக்க தூரியாத முத்துமாமே.

176

ஊத்தான தாளகந்தான் பலந்தான் வாங்கி
 உறுதியாய் சுன்னத்தில் சுத்திபண்ணி
 மாத்தான அயச்சட்டிக் குள்ளே வைத்து
 மருவவே யெலைக்கள்ளிப் பாலுக்குள்ளே
 நீந்தான துருசியென்ற சுன்னம்போட்டு
 நேராக முதிர்ந்தபின்பு யெடுத்துக்கொண்டு
 காத்தான தாளகத்தில் சுருக்குப்போட
 கனமான மெமுகாகு மெடுத்துக் கொள்ளே.

177

கொள்ளவே சுத்திசெய்து செம்புவொன்று
 குவிந்துநின்று வருகையில் மெமுக்கொண்டய
 மெள்ளவே வெங்கலம்போல் தவந்துநிற்கும்
 மேதிச்சு வருகயிலே தங்கமீய
 தள்ளவே சுழுத்தியென்றா யாகும்போது
 தங்கத்தின் சரியிடைக்கு நாகமீய
 அள்ளவேகூட்டி யெல்லாம் பொடியாய்ப்பண்ணி
 அதிகமாய் குதகத்தை சரியாய்க்கூட்டே.

178

சிவப்பு நவாச்சாரம்

கூட்டவே குதந்தான் கெந்தகத்தின் தொட்டி
 குறிப்பாகமுன் பாலின் தன்னீராலாட்டி
 நாட்டவே பில்லை செய்து அயச்சிமிளில் வைத்து
 நலமாக மேல்முடி மண்சிலைசெய்து

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

வாட்டவே பத்தெருவிற் புடத்தைபோடு
மகத்தான செந்துர மாவிதானப்பா
ஆட்டவே மதிதன்னில் நூற்றுக்கொன்றிய
அருணனைப்போல் சிவப்பான தங்கமாமே.

179

தங்கமாங் கருப்போட்டா லச்சுதங்கட்டும்
சாவென்ற பேர்போச்சு தேகத்துக்கு
பங்கமாஞ் சரகுதனில் போட்டுப்போட்டு
பதைத்தங்கே கட்டுப்போய் தூரியோடுங்
கெங்கையடாபூசாறு வாதங்களெல்லாங்
கெட்டியாய்ப் பிசைந்தமீளப் பிழியத்தண்ணீர்
சங்கையாய் முட்கொள்ள காயசித்தியாகி
சதாகோடி யுகம்வரைக்கு மரிதாயெண்ணே.

180

எண்ணவே சிவப்பான நவாச்சாரத்தை
யிதமாகக் கேளுங்கள் மக்காள்கேள்
பண்ணவே வெடியுப்பு யிருபது பலந்தான்
பருவமுடன் சீனமது இருபத்தஞ்சு
கண்ணவே ரெண்டையுந்தான் கல்வத்திட்டி
காரமாம் நாயுருவி சாற்றாலாட்டி
தெண்ணவே தெல்லுபோல் பில்லைதட்டி
திறமான ரவிதனிலே காயப்போடே.

181

போடவே தினமூன்றுக் காயக்காயப்
பொருப்பான பின்பெடுத்து சூதத்தில்விட்டு
ஆடவே சக்கரமாம் பானைவேலே
அணைத்தாய் போல்வைத்து மண்ணைப்பூசி
நீடவே அடுப்பில் வைத்து தீயைமூட்டு
நினைவாகவெள்ளை நீர் வருகும்பாரே
வாடவே சிதந்தநீர்பின் வருமேமக்காள்
மகத்தான பீங்கானி லெடுத்துவையே.

182

வைக்கவே அரக்காலே குப்பிபண்ணி
வருகிறதோர் திராவகத்தை யதிலேவாரு
றைக்கவே வெள்ளை தன்னை வீசிப்போடு
நவாச்சார மொருசேரை கல்வத்திட்டி
அயக்கவே திராவகத்தா லாட்டுஆட்டு
அறுசாமம் மாட்டியபின் வழித்தெடுத்து
வைக்கவே பெரும்பீங்கான் தன்னுள்வைத்து
பருவமாய் திராவகத்தை குடுத்துகுற்றே.

183

• **போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு**

குத்தியே வெய்யில்வைத்து மூன்றுநாள்தான்
 குறிப்பாகத் தனல் மேலே பீங்கான் வைத்து
 பத்தியே பொடி போலே வறுத்துப்போடு
 பருவமாய்க் காசியென்ற மேருக்கேத்தி
 அத்தியே அரைவாசி மட்டுமே போடு
 அழகான வாலுகையின் மேலேவைத்து
 எத்தியே தீபோடு கமலம்போல
 யிதமாக பன்னிரண்டு சாமந்தானே.

184

தானென்ற நால்சாமமெரித்துப் போடு
 சாந்தமாய் ராக்காலம் ஆறப்போடு
 கானென்ற மூன்றுநா ளானபின்பு
 கடுங்குப்பிலெடுத்தடைத்தால் தேங்காய்ப்போலே
 தேனென்ற சிறுதிடத்தில் சிவந்துகாணும்
 திரும்பியிட்டு கல்வத்தில் பொடியாய்ப்பண்ணி
 பானென்ற திராவகத்தை விட்டுஆட்டி
 பரும்பீங்கானிலிட்டுத் திராவகத்தை குத்தே.

185

குத்தியே நாள்மூன்று ரவியிற்போடு
 குவிந்தபின்பு தவனையே வறுத்துப்போடு
 எத்தியே பொடியாக்கி தமருக்கேத்தி
 யிதமான மாதுகையில் தீயைமூட்டு
 பத்தியே கமலம்போல் எரிப்பாயப்பா
 பன்னிரண்டு சாமந்தான் கடந்தபின்பு
 தத்தியே குப்பியைத்தா னுடைத்துப்போட்டு
 தணலில்நிற்கும் பதங்கத்தை யெடுத்துக்கொள்ள.

186

கொள்ளவே முன்போல திராவகத்திலாட்டு
 குவிந்தபின்பு நீர்க்குத் திரவியிற்போட்டு
 அள்ளவே தணலுக்கு வறுத்துப்போடு
 ஆதித்த மாங்காசியென்ற மேருக்கேற்றி
 தள்ளவே வாலுகையின் தீயைமூட்டிக்
 தன்னையெடுத்து முன்போலே பாவனைசெய்து
 துள்ளவே யேழுதரந் தீயந்தாயானால்
 சூரியன்போல் சிவந்திருக்குஞ் சாமந்தானே.

187

சாரந்தான் பலம்பத்து நிறுத்துக்கொண்டு
 சமத்தாக சூதமது பலமும்பத்து
 வீரந்தான் தங்கமது ரெண்டரைப்பலந்தான்
 விரைவாக மருவிநின்றால் தேடிகல்வத்திட்டு

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

தீரந்தா நெலுமிச்சிம் பழச்சார்விட்டு

திரளஅரை மூன்றுநாள் பொடியாகப் பண்ணி
காரந்தான் காசியென்ற மேருக்கேத்தி

கனமான வாலுகையில் வைத்திடாயே.

188

வைத்துமே பனிரெண்டு சாமந்தியை

மறவாமல் போட்டுமே தீபம்போல

மைத்துமே மாதளம்பூப் போலேயாகும்

மைந்தனே வேறொன்று குப்பிக்கேற்றி

நைத்துமே சீலையினால் காத்தோடாமல்

நலமாகக் கட்டிவைத்து ஆயிரத்துக்கொன்று

தைத்துமே காசிடைதான் கொடுப்பாயானால்

தங்கமது பதினாறு மாத்துமாமே.

189

தங்கமே யாச்சுதென்று கெர்ச்சிக்காதே

தளராமல் காயத்தை சுத்திபண்ணி

பங்கமே வாராமல் பதனம் பண்ணு

பளபளக்கும் உடம்பெல்லாம் பாலையாவாய்

வங்கமே சரீரமது பழம்போலாகும்

மானுண்ட கற்பமது யானுமுண்டேன்

சிங்கமே யிவனென்ன பராவை போலில்லை

செகமெல்லாங் குன்றி இடைக் கொவ்வாவாதே.

190

குரு புத்தி

ஒவ்வாது தேகமப்பா சாரத்துக்கு

உத்தமியாள் மனோன்மணித் தாய்பிலப்பு

சவ்வாது வுடன்கூட்டி சரக்கில்புசி

தணலிட்டு வாட்டையிலே சவலையாகுங்

கவ்வாது நவலோகம் பெருகுமுன்னே

காமமய மாகிவிடுங் கணக்கோமெத்தப்

பவ்வாது உலகத்தில் கெட்டபேர்கள்

பரியாச மென்பார்கள் பாஷாண்டித்தானே.

191

பாஷாண்டி மெத்தவுண்டு லோகத்துள்ளே

பரிவாக அவருடனே பேசவேண்டாம்

பாஷாண்டி வாதமுண்டோ வென்று கேட்டால்

பண்பாக செய்தொழிலே வாதமென்றுசொல்லி

பாஷாண்டி வைத்தாலும் சுகித்துக்கொண்டு

பத்திரமாய் புத்திமார்க்கம் விசேஷஞ்சொல்லி

பாஷாண்டி முகத்து மூன்றேநிற்குந்தேவி

பாங்கான தேசம்விட்டு மறுதேசம்புக்கே.

192

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

புக்கியே ஞானமுத்த வாசியுடன்பேச
 யுத்தியில்லா மனதினுடன் பேசவேண்டாம்
 மக்கியே மனசடக்கிப் போதம்பாரு
 மகத்தான பெரியோர்க்குத் தொண்டுபண்ணு
 யெக்கியே மூலத்தைக் கும்பித்தேரு
 யியலான தலங்களெல்லாம் சோதித்தேறி
 நக்கியே அமுதத்தை மவுனமுன்னி
 நாதாக்கள் ரிஷியுடைய மறைப்பால்நில்லே.

193

நில்லென்று அறுபத்து நாலுமறையுள்ளே
 நிலத்துநிற்கும் வாதசித்தி குளிகையுத்தி
 கல்லென்ற காயசித்தி கெவுனசித்தி
 கரைகாணா யோகசித்தி ஞானசித்தி
 இல்லென்ற யெட்டெட்டு சித்தியுண்டு
 மேதினியில் கொள்ளாது சரைகொள்ளாகு
 சில்லென்ற காடுபோல் சரத்திங்கள்மெத்த
 செப்பவிது உரைகாணா வாதந்தானே.

194

சூதக்களங்கு

வாதத்தை முன் பின்னாய் சொல்லிவைத்து
 மறைந்தாரே சரக்கென்று வைப்புதன்னை
 நீதந்தான் னாதிபுப்பை யிழுக்காய்ச்சொல்லி
 நிலைத்துநிற்கும் வீரத்தை மறைத்துபோட்டார்
 வேதந்தான் முடுக்கியே யோகப்பையை
 வீரத்தை வைத்தாலே வாதமாகும்
 பாதந்தா னில்லாமல் நடக்கப்போமோ
 பரிவாக சிவந்திருந்த சாரந்தானே.

195

சிவந்திருந்த சாரத்தின் மகிமைசொல்ல
 சித்தர்முதல் ரிஷிகளால் முடியாதப்பா
 அவந்திருந்த நாலாக்கி நாயனார்சொல்ல.
 வண்மையாய் கேட்டிருப்பான் கொஞ்சங்கேட்டேன்
 நவந்திருந்த சூதத்தை துரத்திகொல்ல
 நலமாக வெகுகருக்கு நங்கப்போகா
 சவந்திருந்த பிள்ளைசென்று நடந்தாப்போலே
 சரக்கெல்லாங் கண்ணிமைக்குள் கொல்லுந்தானே.

196

கொல்லுகிற கருவேது யென்றாயானால்
 குவிந்தபடி சொல்லுகிறேன் குறிப்பாய்கேளும்
 வெல்லுகிற சூதமொன்று கெந்தியொன்று
 விடுப்பட்ட தாளாகமும் சிலையுமவைக்க

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

அல்லுகிற சிவப்பான சாரமொன்று

அப்பனே பழச்சாரால் சாமம்ஆட்டி

தெல்லுகிற பில்லைகட்டி யுலரப்போடு

சிறப்பான அயக்குகையில் வைத்திடாயே.

197

வைத்துமே சீலைசெய்து புடத்தைப்போடு

வயிரவர்க்கும் வஸ்துவைத்து பூசைபண்ணி
கைத்துமே கவுசத்தை வாங்கிப்போடு

களங்காகவே யிருக்கும் நவலோகத்தில்
அத்துமே ஆயிரத்துக் கொன்றேபோடு

அப்பனே மாத்தென்ன பன்னிரண்டாம்
நைத்துமே நாபிக்கு உப்புக்கோதான்

நலமாக சீஷருக்கு தொழிலைச்செய்யே.

198

சூதக்கட்டு

கொல்லுமே சூதத்தை கட்டிதாக்கு

சுருக்காக வழிசொல்லுவேன் கேளுமக்காள்
அல்லவே யிப்பகலில் சாருவிட்டு

ஆத்மமென்ற சாரத்தைப் பொடியாய்ப்பண்ணி
மல்லவே சூதமொரு பலத்தைவிட்டு

மறவாமல் தணலில்வைத்து பொடியாய்ச்செய்து
கல்லவே கட்டியது மணிப்போலாகும்

கரியில்வைத்து வருக்கிடவே ரசிதமாகும்.

199

ஆமப்பா நவச்சாரம் பொடியாய்ப்பண்ணி

அப்பனே மஞ்சளென்ற கருவைப்போட்டு

ஓமப்பா ரவியில்வைக்க தயிலமாகும்

முர்ப்பனமாம் பணவிடைதான் தயிலங்கொள்ள
போமப்பா சாவுபொய்யாய் கற்பகாலம்

புகழ்நான வயிரம்போ லிருக்கும்தேகங்
காமப்பா வித்தைக்கு மெத்தநன்று

கைவிட்ட சூத்திரம்போ லாகும்பாரே.

200

துருசிவைப்பு

மார்க்கவே துருசியொரு வைப்புசொல்வேன்

பண்பாக செம்பிலே பாணைபண்ணி
கார்க்கவே கல்லுப்பு பொடியாய்ப்பண்ணி

கானித்துக்குப் பதினாறில் வெடியுப்புசீனம்
ஏர்க்கவே நிறுத்தந்த பானையிலேபோட்டு

இதமான பழச்சாரு மொருபடி வார்த்து
ஆர்க்கவே மேல்முடி புதைத்துப்போடு

ஆறுநாளான பின்பு வெடுத்துப்பாரே.

201

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

எடுத்துப்பார் பச்சையாய்க் கட்டியாக

இதமான வயிரம்போல் துருசியாகும்

அடுத்துப் பாருப்பதுவுட சித்தியாச்சு

மப்பனே செம்பதுவுஞ் சிவனுமாச்சு

கடுத்துப் பாரிந்துவும் விஷ்ணுமாச்சு

கலந்துநின்ற பழச்சாறு வதுவுமாச்சு

தொடுத்துப் பாரிதைக்குரு செய்யில்வேதை

தூரியாத வாதத்தி லாதியாமே.

202

வாதத்தி லாதியென்ற சூதக்கட்டு

வகைசொல்வேன் பச்சையென்று மயங்கவேண்டாம்
நீதத்தில் தூரிசியது பலமுமொன்று

நேர்ப்பாகப் பொடிபண்ணி வைத்துக்கொண்டு

பூதத்தி லிரும்பான கரண்டி தன்னை

தூக்கியே தண்ணீர்விட்டு கழுவிப்போட்டு

சூதத்தை நிறுத்தல்லோ பலமும்போட்டு

துப்புறவாய்த் தண்ணீறு முக்கால்வாறே.

203

பச்சைதூரிசில் சூதக்கட்டு

தண்ணிதான் கொடுக்கையிலே தூரிசிதூளை

சாதகமாய்த் தூவிவரத் தண்ணீராமே

தெண்ணீர்தான் சுண்டிடவே மறுதண்ணீர்விட்டு

திறமாகத் தூவிவர துருசித்தூளை

வெண்ணீரில் மூன்றுதரம் விட்டுக்காய்ச்சி

மெழுகுபோ லுருண்டிருக்குஞ் சூதந்தானும்

தண்ணீரைவிட்டு நன்றாய் கொதிக்கவைத்து

தாஷ்டிகமாய்க் கழுவிடவே தீர்த்தமாமே.

204

தீர்க்கமா யுருட்டியதை வைத்துக்கொண்டு

செப்பரிய மருதங்காய்க் குள்ளேவைத்து

மூர்க்கமாம் வெள்ளியது விராகனெடைபத்து

முசநாக நிமினைப்போல் திருவில்வைத்து

ஆர்க்கமாய் மேல்மூடி சீலைசெய்து

அப்பனே ரவிதனிலே காயப்போடு

தூர்க்கவே சூதவுண்டை நடுவேவைத்து

துப்புரவாய் மேல்மூடித் திருவிப்போடே.

205

திருவியே மறுசுத்தால் நல்லஎண்ணெய்

சிறப்பாக கலசத்தி லவைமட்டும்வார்த்து

மருவியே வெள்ளியென்ற கன்னிதன்னை

வடமிட்டு லுஞ்சல்போட்டு கலசத்திலிட்டு

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

சருவியே மேலோடு கொண்டுமூடி

சாங்கமாய் மாசமண் மேலேபூசி

கருவியே கலசத்தின் கழுத்துத்தன்னில்

கமுகியே பணம்போலே தமரும்போடே.

206

தமரிட்டு கலசத்தை ஆணிமேல்வைத்து

தயங்காதே விரற்பருமன் திரியைப்போட்டு

கமரிலடு விளக்கேற்றி நாலுசாமம்

கலங்காதே யெரியிட்டு ஆறவிட்டு

வமரிட்டு வெள்ளியென்ற கிண்ணிதன்னை

வசையாமல் திருகல்விட்டு வுண்டைவாங்கி

பமரிட்டு தண்ணியிலே கழுவிபோட்டு

பத்துவிசைய விப்புடமாய்க் காயப்போடே.

207

காயயிலே போட்டபின்பு தண்ணீரில்கழுவி

கசங்காமல் வெள்ளியுட சிமிளில்வைத்து

பாயயிலே முன்போல யெண்ணையிலேபோட்டு

பக்குவமாய் நால்சாம மரைத்துப்பின்பு

போகையிலே யிப்படிதா நூறுபுடம்போடு

பேரான எண்ணெயிலே பத்துவிசைபோடு

தேயயிலே வெள்ளியைத் தாண்டிப்போடு

சிறப்பான வெள்ளியைத்தான் புடமிட்டுதே.

208

ஊதியே முன்னிறையில் சிமில்போல்பண்ணு

உத்தமனே புடம்பார்த்து யெடுத்துக்கொண்டு

பாதியே யிப்படிதான் செய்துக்கொண்டு

பரிவாகக் கரியில்வைத்து உருக்கவாருங்

கோதியே தங்கமிட்டு உருக்கிக்கொண்டு

குறிப்பான நாகமது கூடவிட்டு

ஆதியே சமனாகப் பொடியாய்ப்பண்ணி

யாதிகெந்திச் சூதமிடை சமனாய்கூட்டே.

209

கூட்டியே கலயத்தில் பொடியாய்ப்பண்ணி

கொடியான மல்லிகையின் சாற்றாலாட்டி

நீட்டியே மூன்றுநா ளரைத்தபின்பு

நேராகப் பொடிபண்ணி குப்பிக்கேற்றி

மூட்டியே வாலுக்கையின் மேலேவைத்து

முயற்சியாய்த் தீழுட்டு கமலம்போல

ஆட்டியே பன்னிரண்டு சாமமானால்

அருணநிறம் போலாகும் வேதைகளே.

210

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

கேளப்பா நூத்தொன்று நவலோகத்தோடுங்
 கெடியான மாத்தென்ன யெட்டுமாகும்
 வேளப்பா குளிகைக்குச் சாரணையேசெய்தால்
 விரவிய கோடிலட்சங் காதமோடும்
 தாளப்பா ஆதிகண்டு தயங்கவேண்டாந்
 தயங்காத மூலிகையி லாசைமெத்த
 பாளப்பா துருசுவிட்டே சூதங்கட்டு
 படும்பேச்சு மூலிகையிற் காட்டாதென்னே.

211

என்னவே உபாயங்கள் துத்திரெண்டுபார்த்து
 யிலைகளினால் சுருக்கிட்டால் சாறுவாறு
 பன்னவே பாஷாணம் அறுபத்துநாலும்
 படுமுன்னே கட்டாச்சு சுன்னமாக
 மன்னவே யுப்புவகை யிருபத்தைஞ்சு
 மல்லிகைப்பூப் போலேமலர்ந்து சுன்னமாக
 தன்னவே காரகா ரங்களாலே
 சுகலமுந்தான் கட்டினமாங் குருவுமாமே.

212

ஆமப்பா மூலிகையால் சித்துவுண்டு
 யந்தவகை மூலிகைதான் மனிதருக்கேயென்பார்
 வாமப்பா மலைகளிலே உண்டுவுண்டு
 மகத்தான தயிலமது வில்வஞ்சூரம்
 ஓமப்பா மனுஷரெங்கே சஞ்சரிக்கப்போராந்
 ஒகோகோ நாதாக்கள் ரிஷிகள்சித்தர்
 போமப்பா மனுஷருக்கு சரக்குகாரம்
 புகழாக வாதத்தி லாதியாமே.

213

ஆதியாந் தூரிசிலொன்றில் களங்கஞ்சொல்ல
 யறைகிறேன் பண்பாக யறிவுள்ளோர்க்கு
 பாதியாந் தூரிசிபலம் பத்துக்குத்தான்
 பண்பாக கெந்தியது பலமேழுக்கால்
 வாதியாஞ் சூடன்பல மரைதான்போடு
 மாசற்ற வீரமது பலமுங்கால்தான்
 பேதியாந் திரிமூன்று முன்றீர்விட்டு
 பெலக்கவகை நால்சாமம் பண்புகேளே.

214

கேளுநீ மெழுகாகும் பதத்தில்வாங்கி
 கெடிப்படவே தூரிசியின் மேலேபோடு
 வாளுநீ உலர்ந்தபின்பு யதின்மேலேபோட
 வகையாகச் சுண்ணாம்பு கவசம்போடு

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

தாளுநீ உலர்ந்தபின்பு சீலைசெய்து

தளநீரா நீதியதை குகையில்வைத்து

நாளுநீர் முச்சீலை செய்துநன்றாய்

நாகார மிடைகுடுக்கு மணியுமாமே.

215

மணியெடுத்து உடைத்தாக்கால் ரவியுமாகும்

மாசற்ற வெள்ளிதன்னை நாலுக்கொன்று

தணியாக வருக்கிடவே மூன்றுமாத்து

தப்பாது கைகண்ட தொழிலுமாகும்

மணியாக யிச்செம்புக் களங்கஞ்செய்ய

மனிதரா லாகுமோ லாகாதப்பா

கணியாக லாறுகாணுங் காணுங்

கருத்துக் குள்ளேதென்றால் கெந்திதானே.

216

தானாகுந் துரிசியென்ற செந்தூரத்தை

சாத்துகிறே னிதில்குருவு முன்னேபாரு

தேனாகும் வெடியுப்பு செயநீர் தன்னில்

சிறந்துநின்ற துரிசியொரு பலந்தானெட்டு

கானாகுஞ் செயநீரில் தோய்த்து தோய்த்து

கருவியிற் போட்டுவா தினந்தானேழு

பானாகும் வெடியுப்பு முப்பது பலந்தான்

பண்பான சீனமது முப்பத்தஞ்சே.

217

அஞ்சவே கல்வத்தில் பொடியாய்ப்பண்ணி

அப்பனே கமுதையிட அமுரிவார்த்து

துஞ்சவே அரைத்துநன்றாய் பில்லைபண்ணி

துடியான ரவிதனிலே யுலரப்போடு

மிஞ்சவே கலசத்திற் போட்டுநீயும்

மேலாக சக்கரமாம் பானைவைத்து

கொஞ்சவே யுளுந்தரைத்துச் சீலைசெய்து

கொடியாக அடுப்பேற்றி தீயைமூட்டே.

218

மூட்டவே மேலோடி புகையோடொக்க

முக்காலேசலம் வீழ்கும் வெள்ளைநீராய்

ஆட்டவே வெள்ளையைத்தா னகலவைத்து

யதிற்பின்பு சிவந்தஜலம் வருகுமக்காள்

பூட்டவே பீங்கானில் வாங்கி வாங்கி

பேரான அரக்காலே குப்பி பண்ணி

நீட்டவே யதில்வாரு கரையாதப்பா

நேரான லோகமென்றால் கரைந்துபோமே.

219

போகர் சரக்கு வைய்யு எண்ணுறு

துருசுசெந்தூரம்

போமெனவே ரவியில்வைத்து துரிசைவாங்கி
 பொடிபண்ணி கல்வத்தில் திராவகத்தை வார்த்து
 ஆமெனவே அறுசாம மரைத்தபின்பு
 அப்பனே பரும்பீங்கான் தன்னில்வைத்து
 காகெனவே நீர்க்குத்தி ரவியிற்போடு
 கலங்காதே மூன்றுநா ளானபின்பு
 தாமெனவே தணலுக்குள் வறுத்துப்போடு
 தயங்காதே பொடிபோலே மேருக்கேத்தே. 220

ஏத்தியே தீமுட்டி பன்னிரண்டுசாம
 மிதமாகக் கிடந்தபின்பு ஆறவிட்டு
 மாத்தியே யுடைத்தெடுத்து கல்வத்திட்டு
 வாகான திராவகத்தி லரைத்து முன்போல்
 தூத்தியே பெரும்பீங்கான் தன்னில்வைத்து
 துடியான திராவகத்தை குத்துகுத்து
 ஆத்தியே தணலுக்குள் வறுத்துப்போடு
 அதிகமாய் காசியென்ற யெருகள்போடே. 221

போட்டுமே வாலுகையின் மேலேவைத்து
 பொலிவாக தீபம்போல் தீயைப்போடு
 யாட்டுமே பன்னிரண்டு சாமமானால்
 அப்பனே ஆறவிட்டு எடுத்துப்பாரு
 காட்டுமே மூந்துதர மிப்படியே பண்ணு
 கசடத்த அருணனைப்போல் சிவந்துகாணும்
 தீட்டுமே அம்மரத்தை கத்திகொண்டு
 செதுக்கியே வாரொக்குந் துரிசியாட்டே. 222

ஆட்டான செந்தூரம் நவலோகத்தில்
 அணைத்திடவே பத்தரையா மாத்துக்கொன்று
 மூட்டான குதத்தை கரண்டியிலேவிட்டு
 முதிர்ந்துநின்ற செந்தூர மார்க்குங்கிட்டுங்
 காட்டான சாரதனில் பிழிந்தாயினால்
 கமலம்போல் திரண்டுருண்டு மணியுமாகும்
 வாட்டான சூடான தீய்க்குள்ளே வாட்டி
 மருவிநன்றா யுருக்கிடவே சோதியாமே. 223

சோதியாம் குளிகைதனை வாயில்வைத்து
 சுக்கில ஸ்தம்பனையாகும் வசியமாகும்
 வாதியாம் வகைக்குளிது யிருந்துதென்றால்
 வாதாடி சண்டையிட்டோர் வணக்கமாவார்

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

சாதியாங் குளங்கென்று தர்க்கம்பேசி
சுண்டையிட்டு மயிர்பிடித்து சாகவேண்டாம்
பேதியாங் காயத்தை சித்திபண்ணு
பேரான சித்தருட மரபில்நிலே.

224

சித்தரென்ற நாமமது யெதினாலாச்ச
சிலவிந்தை கட்டியதோர் திறமையாலே
பத்தரென்ற நாமமது யெதினாலாச்ச
பாணமென்ற தூக்கான பருவத்தாலே
நித்தரென்ற நாமமது யெதினாலாச்சி
நிலைத்தாறு தலங்கண்ட நினவினாலே
முத்தரென்ற நாமமது யெதினாலாச்ச
மூச்சற்ற விடங்கண்ட ஞானியோர்க்கே.

225

ஞானிநானென்று சொல்லி வாய்பேசாமாண்பர்
நலமான அவ்வேடம் பூண்டுக்கொண்டு
யோனிதனைக் காசைகொண்டு சாத்திரங்கள்சொல்லி
யுண்மையென்ற மந்திரங்க ஞபதேசித்து
பானியென்ற பணம்பறித்துப் பொய்கள்சொல்லி
பாத்துகவே வழியொன்று நரகத்தின்புக்கு
குனியென்ற நோய்வந்தா லமைச்ச படியென்று
சுழண்டலை வாரஞானியல்ல வேடத்தோரே.

226

வேடமாந் தூரிசியென்ற செந்தூரம் பலந்தான்
விளங்கியதோர் சுத்திக்கு சூதமொன்று
காடமாந் தங்கமென்ற ரேக்குத்தானும்
கருகவே யரைப்பலந்தான் கூடவிட்டு
பாடமாம் பொற்றலையின் சாற்றாலாட்டி
பக்குவமாய் பொடியாக்கிக் குப்பிக்கேற்றி
வாடகமாம் வாலுகையின் மேலேவைத்து
வளமாக பன்னிரண்டு சாமமெரியே.

227

ளரித்துமே ஆறவிட்டு எடுத்துப்பாரு
எழிலான சிவப்பென்றால் அருணன்போலாம்
ளரித்து நவலோக மாயிரத்துக்கொன்று
யணைத்திடவே பதினாறுமாத்து காணுமப்பா
பெரித்து பணவிடைதான் தேனிலுண்டு
பேரான மண்டலந்தான் கொண்டாயானால்
கரித்துமே திரேகமது பளபளக்குங்
களிம்பான முடம்பெல்லா மண்ணாய்ப்போமே.

228

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

மண்ணாசை கொண்டல்லோ சிறிதுபேர்கள்
 மாயமா வாசினையா லிறந்துபோனார்
 பெண்ணாசை கொண்டல்லோ சிறிதுபேர்கள்
 பொன்தோத்து பேயராய் மாண்டுபோனார்
 உண்ணாசை கொண்டல்லோ சிறிதுபேர்கள்
 உத்தமராய்ப் பிச்சையெடுத் துண்டிறந்தார்
 கண்ணாசை பசவுக்கு யிருக்குமாப்போல்
 கலக்கமுத்து ஞானிக்குவேட மென்னசொல்லே. 229

இந்துப்பு வைப்பு

வேடமா யிந்துப்பு வைப்புச்சொல்வேன்
 விளங்கியதோர் நாலடுப்பு வரிசையாய்க்கட்டி
 பாடமா மடிகனத்த சட்டிவைத்து
 பருவமாங் கடல்நீரி லுப்புக்காச்சு
 கோடமாந் தினந்தினமுங் காச்சிக்காச்சி
 கொண்டிடவே யடியப்பா வுள்ளேபானைக்
 காடமாய் நிறைந்திட்டு யடுப்பிலேற்று
 காலா யக்கினியால் யெரியைமூட்டே. 230

மூட்டிடவே வெந்துருகி சிலமாய்நிற்கும்
 முனையாக முப்பதுக்கொன்று சீனம்
 நீட்டவே வெடியுப்பு முப்பதுக்கொன்று
 நேராகப் பொடிபண்ணி யதிலேபோட்டு
 யாட்டவே வெந்துஒன்றாய் குழம்பாய்நிற்கும்
 மாறவிட்டு பானையை வுடைத்துவாங்கி
 காட்டவே பெருட்பாக கட்டியாகுங்
 கல்லுப்பில் செய்தாக்கல் சிவந்துபோமே. 231

சிவக்கின்ற யிந்துப்பு வாதத்துக்காகா
 செய்கின்ற பேர்களுக்கு கல்லுப்புச்சுருவு
 பவக்கின்ற லோகத்தோர் கல்லுப்புச்செய்வார்
 பரங்கியென்றால் கடல்நீரில் வுப்புக்காச்சி
 சிவக்கின்ற வெண்ணீறு தண்டுப்போலே
 சிகரமாய் கட்டிவைத்து செய்வாரையா
 அவக்கின்ற கட்டியாய் வெளுப்புமெத்த
 ஆகையால் சுண்ணாம்புக் கிதுதானென்றே. 232

கெந்தியுப்பு வைப்பு

நன்றெனவே கெந்தியுப்பு வைப்புச்சொல்வேன்
 நலமான கடல்நீரி லுப்புக்காச்சி
 கன்றெனவே யடிகனத்த பானையில்போட்டு
 காச்சினதோ ருப்புக்குப் பதினாறிலொன்று

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

கண்டெனவே கெந்தியை முடித்துப்போட்டு
சதுரமாய் முப்பதுக்கொன்று நீலம்
பண்டெனவே வெடியுப்பு யிப்படியாகும்
பாங்காக பொடித்தெல்லாங் கூடப்போடே. 233

கூடவிட்டு அடுப்பேற்றி யெறித்தால்சாமங்
கொடிய தடாவக்கினியாந் திரையைப்பூடு
ஆடயிட்டு உப்புருகி நீர்க்கும்போது
அதில்போடு மருந்தெல்லாம் பொடியாய்ப்பண்ணி
வாடஇட்டு நால்சாம மெரித்தபின்பு
மயங்காதே சீதளமா யாறப்போடு
நாடயிட்டு பாணையத்தா னுடைத்துவாங்கி
நலமான வயிரம்போ லுப்புமாமே. 234

உப்பான கெந்தியது திராவகத்துக்காதி
உத்தமனே சாரணைக்கி உதவியாகும்
தப்பாகச் சொல்லவில்லை கருமறைப்பாயில்லை
சத்தியமாய் நான்பார்த்த படிதான்சொன்னேன்
கப்பான வஞ்சகொம்பில் மனந்தான்சென்று
கலகத்தில் விமுகாதே கருத்தாணிப்பாரு
அப்பான வுப்புப் போல் நேர்மைப்பாரு
அழும்பருடன் பேசாம லிருக்கநன்றே. 235

குடோரி வகை

நன்றெனவே குடோரியொன்று சொல்லக்கேளு
நலமான வெடியுப்பு நாலாங்காச்சல்
கன்றெனவே பலம்நாலு கல்வத்திட்டுக்
கானித்துச் சமனாக நீறுபோட்டு
வின்றெனவே வெள்ளியென்ற பாஷாணந்தான்
வெங்காரம் பலம்நாலு பொறித்துப்போட்டு
தண்டெனவே தாளகந்தான் நாலுபலம் போடு
சாதகமாய் குதமது பலமும்நாலே. 236

நாலோடு அரைப்பலந்தான் சாமம்போடு
நலமான கல்லுப்பு வறுத்துப்போடு
சாலோடு நாலுபலங் கூட்டிப்போடு
தனையெல்லாம் யெருக்கின்பால் தன்னினாலே
காலோடு மறுச்சாமம் மரைத்துநன்றாய்
கனமான ரவிதனிலே பொடியாய்ப் பண்ணி
மேலோடு காசியென்ற மேருக்கேற்றி
விரவியேயரை வாசிமட்டும் போடே. 237

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

போட்டுமே வாலுக்கையில் மேலேவைத்து
 பொலிவாகித் தீழுட்டி கமலம்போல
 பாட்டுமே பன்னிரண்டு சாமந்தானும்
 பதறாமல் போட்டுவா கமலத்தீயால்
 ஆட்டுமே ஆறவிட் டெடுத்துப் பாரு
 அரகராவ யிரம்போல் பதங்கிநிற்,கும்
 காட்டுமே சத்துகளிற் கரைந்துநீருங்
 கண்விட்டு யீமம்போ லிறங்குந்தானே.

238

சூடன்வைப்பு

தானென்ற சூடனுட வைப்புகேளு
 தனித்துநின்ற வாழையுட கிழங்கு தண்ணீர்
 தேனென்ற படிபத்து அளந்துகொண்டு
 சிறப்பான செம்பினுட பாண்டத்திலிட்டு
 வேனென்ற வெடியுப்பு நாற்பதுபலந்தான்
 வெருளாதேபொடி பண்ணி கூடப்போட்டு
 மானென்ற அடுப்பேற்றி யெரிநேரப்பா
 வத்தியெல்லாங் குளம்புபோல் வருகும்பாரே.

239

வருதல்கண்டு கருவாயின் பட்டைதன்னை
 வகையாகத்தூள் பண்ணித் தயிலம்வாங்கி
 திருதல்கண்டு படிதானுங் கூடவிட்டுச்
 சிறப்பானபுட்டான பதத்தில் காச்சி
 கருதல்கண்டு ளிறக்கியே யாறவிட்டு
 கசக்காம லுவிக்கொண்டு வெட்டிவாங்கி
 அருதல்கண்டு பானை தன்னி லடைத்துப்போடு
 ஆச்சரியஞ் சூடனென்ற பேருமாச்சே.

240

கிண்ணி சூடன் வைப்பு

ஆச்சந்த சூடனைத்தான் பொடியாய்ப்பண்ணி
 அகண்ட செம்புப்பானையில்கால் வாசிப்போட்டு
 பாச்சிந்த செம்பினுடக் குடத்தில் நீரைப்
 பக்குவமாய் மேல்வைத்து சீலைசுத்திக்
 காச்சிந்த அடுப்பேற்றிக் கமலம்போல
 கைபொருக்கத் தண்ணீரைப் பதத்தைப்பார்த்து
 கிச்சிந்த ஆறவிட்டு எடுத்துப்பார்க்க
 கிண்ணியென்ற கற்பூர மாகும்பாரே.
 பாரப்பா கிண்ணியென்ற கற்பூரத்தில்
 பக்குவமாய் கட்டினதோர் சரக்கையெல்லாம்
 வாரப்பா துருசுசுத்தி வாட்டென்றதெல்லாம்
 மைந்தனே யிதினுடைய தீயில்வாட்டு

241

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

நேரப்பா புகையடக்கி புரியுள்வாட்டி

நேர்ப்பாக செந்தூர மாகும்பாரு

காரப்பா விளக்குத்தான் கற்பூரவிளக்கு

கருகாமல் சிவக்குமிந்த தீபந்தானே.

242

அயமுருக்க

தானென்ற அயமுருக்க வித்தைகேளு

சாதகம யெறிமாரம் பலமிரண்டு

கானென்ற கந்தகத்தை பொடியாய்ப்பண்ணி

கனமான நாலுபலங் கூடப்போட்டு

வேனென்ற வெங்காரம் பலமும்ரெண்டு

மெலிவான குடோரிகால் பலமும்போடு

ஊனென்ற செவ்வாலி கிழங்குந்தானும்

உரலிலிட்டு பொடித்துச்சார் சேரவாரே.

243

வாத்துடனே எள்ளெண்ணை ரெண்டுசேரு

வாகாகா யிதுவெல்லாங் கூட்டிவிட்டு

போத்துடனே யடுப்பேற்றி யெரித்துமெள்ள

பொங்காமல் தயிலமென்ற பதத்தில்வாங்கு

ஆத்துடனே கணபதியைப் பூசித்தேதான்

அப்பனே கிருபையுடன் பணிந்துபோற்றி

சேத்துடனே அயப்பொடியைப் போட்டுமேதான்

சிறப்பாக தயிலத்தில் பிசரிவையே.

244

வைத்துமே மூன்றுநாளான பின்பு

வச்சிரமாங் குகைதண்ணி லடைத்துமூட்டி

பொய்த்துமே சரவுலையில் வருக்கியாட்டு

பேரான அயந்தானுங் காடுமாகும்

நைத்துமே பொடியாக்கி தைலத்தில்பிசரி

நலமாக முன்போலே வருக்கித்தீரு

கைத்துமே ஐந்துதர முருக்கித் தீர்ந்தால்

கனமான அயந்தானும் சிவந்திருக்கும்.

245

நாகமாம் அயந்தானும் சிவந்திருக்கும்

நாமப்பா யிடைக்கிடைதான் தங்கத்திலீய்ந்து

பாகமா யுருக்கையிலே நாகமீயப்

பதையாமல் நாகமங்கே கட்டிப்போகுங்

காசமாம் கல்வத்தி லிதனைவிட்டு

தனைப்பொடி நாகமிடைச் சூதங்கூட்டு

ஆகமாஞ் சூதத்தில் ரெண்டுகெந்தி

அரைத்துமே மல்லிகையின் சாத்தலாட்டே.

246

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

ஆட்டுவது நாலுசாம மானபின்பு

அப்பனே ரவியில்வைத்து பொடியாய்ப்பண்ணி
பூட்டுவது காசியென்ற மேருக்கேத்தி

பேரான வாலுகையின் மேலேவைத்து
சாட்டுவாய் பன்னிரண்டு சாமந்தீயை

கமலம் போலெரியிட்டு காலாவாங்கி

ஓட்டுவது நவலோகம் நூத்துக்கொன்றீய

உள்புகுந்து பத்தரைத்தான் தப்பாவாரே.

247

வாறுகேள் செந்தூரங் குன்றியுண்ணு

மண்டலத்தில் நரைதிறைக ளெல்லாமாறும்

கூறுகேள் தேகமது கருங்கல்லாகும்

குத்தினால் மலைகளெல்லாம் பொடியாய்ப்போகும்

நேறுகேள் தேகமது உகாந்தகாலஞ்

சென்றாலும் பதினாறு வயசுபோலாகும்

வேறுகேள் வாசியெல்லாம் முன்னேறிநிற்கும்

வெளியோடே மனக்கலக்கப் பண்ணும்பாரே.

248

பண்ணவே நாகத்தின் சுருக்குகேளு

பருக்கையாய்ப் பொடித்துமே சட்டியிலிட்டு

குண்ணவே கொள்ளிலையின் சாறுவாங்கி

குன்றாதே நால்சாமம் சுருக்குபோடு

விண்ணவே வெள்ளாடு உதிரம்வார்த்து

விளங்கவே அதின்தோலின் வைத்துக்கட்டி

கண்ணவே குளிலெள்ளி குகைக்குள்வைத்து

கலங்காதே யிருபதுநாள் மூடிப்போடே.

249

போட்டபின் எடுத்ததனை கல்வத்திலாட்டி

புகழான கொள்ளிலையின் சரக்கினாலே

நீட்டபின்பு கலசத்தில் சாறுவிட்டு

நினைவாக யதர்க்குள்ளே பாண்டம்வைத்து

வாட்டபின்பு மேல்மூடி சீலைசெய்து

வலியபுடம்போட் டெடுத்துக்கொண்டு

நாட்டபின்பு நல்லெண்ணை படிதானொன்று

நலமான குன்றுமணி படியரைதான் போடே.

250

ஊசிக்காந்தச்சத்து

போட்டதனை கொள்சாத்தி லூறவைத்து

புகழாக ஆறியபின் கல்வத்தாட்டி

நீட்டதனை மெழுகது போலரைத்துவாங்கி

நினைவாக அந்த நல்லெண்ணைபோட்டு

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

ஆட்டதனை எலி ஆலம்பால் சேரைவிட்டு
 அழகான கொள்ளிலைச்சார் சேரைவிட்டு
 கேட்டபின்பு கெந்தகந்தான் நாலுபலம்போட்டு
 கெடியான வெண்காரம் ரெண்டுபலமும் போடே. 251

போடப்பா குடோரியொரு பலமுங்கால்தான்
 பொடித்தெல்லாங் கொள்ளியிலையின் பாலாலாட்டி
 நாடப்பா நல்லெண்ணைத் தன்னிற்போடு
 நலமாக அடுப்பேற்றி யெரிநேர்ப்பாக
 கூடப்பா குழம்பாகி யிறக்கிவைத்து
 கொடியதொரு காந்தத்தில் பிசறிக்கொண்டு
 மூடப்பா மூன்றுநா ளானபின்பு
 மூசைக்குள் ளெடுத்திட்டு வருக்கிடாயே. 252

உருக்கவே வெந்துருகி காடுமாகும்
 உத்தமனே உடைச்செடுத்துப் பொடியாய்ப்பண்ணி
 தருக்கவே முன்குளம்பில் பிசரிவைத்து
 சாதகமாய் மணிபோலே யுருக்கித்தீரு
 பருக்கவே யிப்படிதான் ஏழுதரமுது
 பண்பாக காந்தமது சித்தியாகும்
 இருக்வேநற் பாந்திர காலமென்றால்
 யென்மகவே மெழுகட்டிக் கிண்ணிவாரே. 253

வாற்றந்த கிண்ணியிலே சூதம்வாற்று
 வாகான கருவூமத்தஞ் சாறுவிட்டு
 ஏந்திந்த வாலுகையில் மேலேவைத்து
 யிதமாகத் தீயெரிக்க வுண்டையாகும்
 காத்திந்த வுண்டைக்குச் சாரணைதீய்ந்து
 கனமாக ரவிதனிலே காயவைத்து
 பாத்திந்த வழிச்செடுத்துகளஞ்சி நிறையாக
 பக்குவமாயுண்டை பண்ணி தமரும்போடே. 254

தமரிட்டு உண்டை பண்ணி தண்ணியிலே போட்டு
 சாதகமாம் பராபரியைப் பூசைபண்ணி
 கமரிட்டு வனத்துசுத்தி யர்ச்சனையேசெய்து
 காரணமாஞ்சாம்பவி மோஷணமே பண்ணி
 தமரிட்டு ஆதார நீதாரம்பார்த்து
 சற்பனையாய் முக்கோண தீட்சைசெய்து
 வமரிட்டு அமுர்தநிலை நின்றுகொண்டு
 வாகாக சபைதன்னில் மன்சையுன்னே. 255

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

உன்னியே பிரசங்கங் கேளாபக்கம்

முவந்திருந்து நெட்டையிலே சிவமேசெய்து
கன்னியே அஞ்செழுத்துமுன் நெழுத்தும்மோதிக்
காரணமாங் குருசொல்லக் கருதிகேட்டு
பன்னியே மதியில்நின்று அமுர்த்ததையுண்ண
பருதிகண் பனிபோலே பாவம்நீக்கி
மன்னியே சிலம்பொலியி னாதங்கேட்டு
மகிட்சியாய் கற்பத்தை யுண்டுதேரே.

256

அயகாந்தச் செந்தூரம்

தேர்க்கவே மாந்தசத்து பலம்நால்வாங்கி

சிறப்பாக தங்கத்தை யிடைக்கிடையேகூட்டி
பார்க்கவே ரெண்டுமொன் றாகும்போது
மைந்தனே நாகமொரு பலத்தைப்போடு
ஆர்க்கவே கவ்வத்தி லிதனைக்கொட்டி
யாட்டியே பொடிபண்ணி சூதஞ்சேர்த்து
கார்க்கவே ரெண்டுபலங் கெந்தியிட்டு
காரியமாய் பொர்த்தழையின் சாத்தாலாட்டே.

257

ஆட்டியே ஆறுச்சாமம் ரவியில்வைத்து

அப்பனே பொடிப்பண்ணி குப்பிக்கேத்தி
நீட்டியே வாலுகையின் மேலேவைத்து
நினைவாக தீயாட்டு பன்னிரண்டுசாமம்
பூட்டியே செந்தூர பதத்தைப்பாரு
புகழாக சிலாகைநுனிக் கறுப்புக்காணும்
மாட்டியே ஆறவிட் டிறக்கிக்கொட்டி
மைந்தனே தங்கமென்றே சிமிளில்வையே.

258

வைக்கவே நவலோகம் நூத்துக்கொன்று

மாட்டிடவே பன்னிரண்டு மாத்துமாகும்
மெய்க்கவே பணவிடைதான் தேனிலுண்ணு
மேனியெல்லாந் தங்கமா யாகும்பாரு
நைக்கவே நரைத்திரைக ளெல்லாமாறும்
நமனென்ற சொல்லுமில்லை சர்ப்பக்கோடி
கைக்கவே புளியுப்பு இரண்டும்விட்டு
கன்னியின் மேலாசைவிட்டு உண்ணுஉண்ணே.

259

அவபத்தியம்

உண்ணவே கர்ப்பத்துக் குறுதிகேளு

உப்புபுளி காரமும் பெண்ணுமாகா
கண்ணவே துவர்ப்பாகா மோருமாகா
காச்சிந்த நல்லெண்ணெய் சுண்ணாம்பாகா

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

வண்ணவே நித்திரையின் சோம்பலாகா
 வேரான மாங்கிஷங்கள் மச்சமாகா
 பண்ணவே கடுகுள்ளி காயமாகா
 பலபலவாஞ் சிந்தையெல்லா மறுத்துத்தள்ளே. 260

தள்ளியே யுண்ணுகிற பத்தியத்தைக்கேளு
 சார்வான நெய்யாகும் பாலுமாகும்
 மள்ளியே சிறுபயறு முருங்கையாகு
 மப்பனே வெள்ளாடு மூனுமாகும்
 துள்ளியே தூதுவளை யிலைக்காயாகும்
 சுண்டெலியாங் கவுதாரி காதையாகும்
 பள்ளியே பழமுமாகுங் கஞ்சாவாகும்
 பனவெல்லந் தேனாகும் பாலுமாகும். 261

ஆமப்பா சிறுகீரை யரைக்கீரையாகும்
 மதிதமாய்ப் புளியாரை நல்லாரையாகும்
 தேமப்பா வழுதலங்காய் பீற்கங்காயாகும்
 சிறப்பான முசலாகு மூர்க்குருவியாகும்
 காமப்பா கல்லாரை முருங்கையாகும்
 கனமான வல்லாரைப் பூவுமாகும்
 வாமப்பா மரையாகு மானுமாகும்
 வகையாக விப்படிதான் பத்தியமாயுண்ணே. 262

உண்ணுறது ஒருசேர ரரிசியப்பா
 உத்தமனே யொருப்பொழுது வென்னீர்கொள்ளு
 பண்ணியதோர் மருந்துகளின் காந்திகொண்டால்
 பகல்மாரிக் கொருசேரு கறிதான்கொள்ளு
 விண்ணுறது தினந்தினந்தான் துடுக்காயுண்ணு
 விரும்பியதோர் தான்றியுடன் மாசியுண்ணு
 திண்ணுறது மண்டலந்தா னிதுதானப்பா
 திறமாகக் காயாதி கற்பமுண்ணே. 263

உண்ணவே வயதங்கே யிருபதாகி
 லுத்துமனே யிருபதுநாள் கடுக்காய்கொள்ளு
 கண்ணவே வயதங்கே முப்பதாகில்
 கடிசாக முப்பதுநாள் கொள்ளுகொள்ளு
 நண்ணவே வயதங்கே நாற்பதாகில்
 நலமாக விருபதுநா ளேமுகொள்ளு
 எண்ணவே வயதங்கே யன்பதாகில்
 எளிதாக பதினைந்து நாளேகொள்ளே. 264

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

கொள்ளவே வயதங்கே யிருபதாகில்

குறையாதே கடுக்காயைப் பத்துநாட்கொள்ளு
அள்ளவே வயது யறுபத்துமேல் வயதேயானால்

ஆச்சரியங் காயசித்தி யாகாஆகா
விள்ளவே கடுக்காயைப் பொடியாய்ப்பண்ணி
மெல்லியதாய் சீலையிலே யரித்துக்கொண்டு
துள்ளவே யமுரிதனை முரித்துக்கொண்டு

சுகமாகக் கூட்டினத்தூள் குழப்பிக்கொள்ளே. 265

கொள்ளுதற்கு அமுரிதனை குறுக்கிக்கொள்ளு

குருவாமாங் காந்தமெனப் பாத்திரத்தில்
விள்ளுதற்கு முன்னீராம் மமுரிதள்ளி
விளங்கவே கொள்ளுமட்டும் பின்னீர்வாங்கு
துள்ளுதற்கு தேத்தனுட வித்துதன்னைத்

துடியாக விதில்கலக்கி வைத்துப்பின்னும்
மள்ளுதற்குத் தெளிவித்து தூளைப்போட்டு
மங்கென்று வாசியோ டிழுத்துவாங்கே.

266

வாங்கவே தினந்தோறு விடியற்காலம்

மாலையிலே கியாழமொன்று வைக்கக்கேளு
பாங்கியே மிளகுசுக்குதா னிருபத்தஞ்சு

பரிவாக அறுகம்வேர் பிடிதானொன்று
தேங்கியே யிடித்துநன்றாய் சாடியிலேபோட்டு
திறமாகப் படியொன்று தண்ணீர்விட்டு
ஆங்கியே யாழாக்காய்க் காய்ச்சிக்கொண்டு

ஆவினவெண்ணை பாக்களவு போட்டருந்திடாயே. 267

அருந்தியே காலமே சுருக்காய்க்கொள்ளு

அப்பனே மாலையிலே கியாழங்கொள்ளு
பொருந்தியே யுடலுக்குத் தாகமில்லை
புளிப்புடனே நல்லெண்ணை யெல்லாங்கொள்ளு
குருந்துமே வெண்மரியி னிறைச்சிகொள்ளு

கொடிதான முயற்கண்ட முடும்புகொள்ளு
இருந்துமே செங்கடுக்காய் மெத்தநன்று

இதமாகக் கிடையாட்டால் பொற்கடுக்காயருந்தே. 268

அருகுமே ஆனி ஆவணிக்குமப்பா

அமுரிதான் வெல்லத்தி னோடேகொள்ளு
கருகுமே சித்திரை வைகாசிக்கப்பா

சாதகமாய்ச் சுக்கினுட கியாழத்திற்கொள்ளு

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

மருகுமே புறட்டாசி யாடிக்கப்பா

மாசற்ற குருஞ்சித்தேன் தன்னிற்கொள்ளு
குருகுமேயைப் பசிக்குங் கார்த்திகைக்குமப்பா
குமரியாம் சோரதனில் வைத்துக்கொள்ளே.

269

வைத்துமே மார்கழிதை மாசிக்கப்பா

வாகான கற்கண்டுயி னோடேகொள்ளு
பைத்துமே பங்குனி நெய்யிற்கொள்ளு

பன்னிரண்டு மாதத்துக்குப் பருவஞ்சொன்னேன்
நைந்துமே யிப்படிதான் பருவமாக

நானுண்டபடி சொன்னே நீயுமுண்ணு

பொய்த்துமே போகாமல் பூசைபண்ணு

போக்கோடே வாசியைத்தா னிழுத்துவாங்கே.

270

சதுரக்கள்ளி பற்பம்

வாங்கியே சதுரக்கள்ளி காயோபத்து

மைந்தனே குமரிச்சோற் காசுரண்டு

தேங்கியே யமரியுடன் கலந்துசொன்னேன்

சிதைந்துநின்ற யகமெல்லாந் தள்ளிப்போடு

பாங்கியே முன்னுண்ட புளியுமுப்பும்

பலபலவாய் மலத்தோடே தள்ளிப்போடு

ஏங்கியே சடத்தினுட விஷநீர்வைத்து

எலும்பில்நின்ற சுண்ணாம்பு வேகம் போமே.

271

வேகம்போ மிருபதுநாள் காலமேகொள்ளு

மெலிவான மாலையிலே கியாழம்கொள்ளு

தாகம் போந்தாளிசபத் திரியும்சுக்கும்

தனித்ததொரு சீரகமாஞ்சியேலம்

போகம்போம் விராகனிடெ வொவ்வொன்றுக்கு

புகட்டியே சட்டியிலே பொடித்துக்காய்ச்சி

தாகம்போம் மாலையிலே ஆழாக்குகொள்ளு

நமனாவாய் நன்றாகப் பாருவாரே.

272

மிளகு பற்பம்

பாரப்பா யிதுகடந்து பின்புநீதான்

பரிவாக யயிவஞ்சா மிளகையேற்றி

கேளப்பா வழரியிலே காலமேகொள்ளு

சிறப்பாக நாற்பதுநாள் கொள்ளுகொள்ளு

காரப்பா யிருபதுநாள் சுத்திபண்ணு

கைம்முறையாய் நூறுமட்டு மானபின்பு

தூரப்பா அயவஞ்சா குறைத்துவுண்ணு

சொல்முறையாய் மாலையிலே பொடியையுண்ணே.

273

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

பொடியாவ தென்னவென்றால் சொல்லக்கேளு
 பேரான பொற்கொன்றை பூவினோடு
 கொடிதான மல்லிகையின் பூவினோடு
 கொக்கிற்கு மந்தாரை வெள்ளைப்பூவும்
 அடியாக நிழலுலர்த்தலா யுலர்த்திக்கொண்டு
 அப்பனே பொடித்துநன்றாய் குரணமேசெய்து
 நொடியாக தேனதிலே குழப்பியுண்ணு
 நேர்ப்பாக மாலையிலே மண்டலந்தானுண்ணே.

274

பூப்பொடி

மண்டலந்தா னுண்டபின்பு சொல்லக்கேளு
 வாகான தூதுவளை யிலையினோடு
 வெண்டலந்தான் தக்கோலஞ் சாதிக்காயும்
 வேரான வாலுளுவை வித்துனோடே
 குண்டலந்தான் கொடுவேலிபொர்க் கொன்றைப்பூவுங்
 கூரானநிலை பனையின் கிழங்குகூட்டி
 முண்டலந்தான் பொடிசெய்து வைத்துக்கொண்டு
 முக்கழஞ்சி முன்பன்றி நெய்யாக்கொள்ளே.

275

கொள்ளவே வாதத்தை யகத்திப்போடுங்
 கொடிதான பித்தமெல்லா முரிந்துபோகும்
 தள்ளவே சிரசில்நிற்குங் கதத்தைத்தள்ளும்
 சங்கிலிப்போல் கோழையறு பதமாதீர்க்கும்
 விள்ளவே மதிதனி லமுர்தஞ்சேர்க்கும்
 மெய்நிறைந்த நாடியெல்லா மிருக்கிக்கொள்ளும்
 துள்ளவே யிந்திரியம் வேயிந்திரியம்சேரு
 துடியாதே காமனோய் கொல்லத்தானே.

276

கொல்லுகின்ற காமத்தை மீதிலேத்தும்
 குறிப்பாக வாறுதலங் கூர்ந்துபாரு
 புல்லுகிற மனக்குரங்கு யஞ்சுகொப்பில்
 பிலந்தாண்டா விவேகமென்ற வாளால்வீசும்
 மல்லுகிற யோகமதை நித்தம்பாரு
 மதில்நிற்கு மமுதத்தை சித்தியுண்ணும்
 வல்லுகிற யாத்தானை நித்தநித்தம்
 வரிவில்நின்ற கருப்பத்தை யடுத்துக்கொள்ளே.

277

கருசியிலை

கேளப்பா கரிசாலை குப்பைமேனி
 கெடியான காந்தையொடு வல்லாரிநீவி
 வாளப்பா பொர்த்தலையின் செருப்படையினோடு
 வகையாக நிழலுலர்த்தாய் வுலர்த்திக்கொண்டு

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

தாளப்பா பிடித்துநன்றாய் குரணமேசெய்து
 சாதகமாய் வெருகடிதான் தேனிலுண்ண
 தேளப்பா கொட்டியதோர் வேகம்போல
 கூணத்திலே காயசித்தி யந்திசந்தியுண்ணே. 278

உண்ணப்பா மண்டலந்தா நோய்மூன்றுபோகு
 முத்தமனே வுதரத்தில் கிருமிப்போகும்
 கண்ணப்பா பவளம்போல் சிவந்திருக்கும்
 காயமெல்லாஞ் சம்பழத்தின் வாசம்வீசும்
 விண்ணப்பா யந்திரத்தில் மீனங்களெல்லாம்
 வெகுளாமல் பகல்க்காண தோத்துவிக்கும்
 மண்ணப்பா பாதாளாதிகளுந் தோற்றும்
 வாய்த்திறந்த தளமாகும் வெள்ளியாய்ப்போமே. 279

வேம்பு

போமப்பா யிதுகடந்த பின்புநீதான்
 புகழ்பெறவே னூத்தாண்டின் வேம்பைப்பார்த்து
 ஆமப்பா பட்டையைத்தான் வெட்டிவந்து
 அப்பனே நிழல்தனிலே யுலர்த்திப்பின்பு
 காமப்பா யிடித்துநன்றாய் குரணமேசெய்து
 கரிசாக மல்லிகையின் சாறுவார்த்து
 தேமப்பா யஞ்சுதரம் பாலினையே செய்து
 சிறப்பாக வெருகடிதூர் கொண்டிடாயே. 280

கொண்டிடவே யனுபான வகையைக்கேளு
 குளிர்ச்சித் தேனதில்குழைத்து நாற்பதுநாள்கொள்ள
 விண்டிடவே யந்திசந்தி கொள்ளுகொள்ள
 மெய்யெல்லாங் கருங்காலி வயிரமாகும்
 தூண்டிடவே நரைதிரைக ளெல்லாம்போகுஞ்
 சுக்கிலந்தான் மேலேறுங் கீழோடாது
 கண்டிடவே யாறுதலம் வெளியேகாணும்
 காலனுமே யஞ்சிடுவான் காணுந்தானே. 281

சர்க்கரை வேம்பு

காணவே மலைதோறுஞ் சர்க்கரைவேம்புண்டு
 காயந்தின்றால் கர்க்கண்டு போலேதோன்றும்
 பூணவே யிலைத்தின்றால் மண்டலத்தில்சித்தி
 புகழாக காய்தின்றால் படியேசித்தி
 மாணவே பூதின்றால் மயக்கமில்லை
 மைந்தனே வேர்தின்றால் காயசித்தி
 யாணவே நீளவிழி பறக்குமப்பு
 மாச்சரிய மிதுதேடி யறிந்துக்கொள்ளே. 282

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

சிவப்புக் கத்தாழை

கொள்ளவே சிவப்பான கத்தாழைதானுங்
கொண்டுவா மண்டலந்தான் அந்திசந்தி
விள்ளவே தேகமிது கஸ்தூரிவீசம்
வேர்வைதான் தேகத்தில் கரிசாயதப்பா
துள்ளவே நரைதிரைக ளெல்லாமாறும்
சோம்பலென்ற நித்திரையுங் கொட்டாவியில்லை
கள்ளவே காயமது வுடம்பிலுறுங்
கணங்களுமே சவ்வல்லி பூப்போலாமே. 283

ஆமிந்த சோரெடுத்து குதத்துக்கு
அண்ணலே வைத்துமெள்ள சுருக்குப்போட
வாமிந்த குதமது மணிப்போலாடும்
வகைவகையாய் பாஷாணங் கட்டிப்போடும்
சேமிந்தச் குதத்தை யுருக்கிச்சாய்க்க
சிணத்திலே செம்பாகுந் தூரவோடும்
நாமிந்தப்படி பார்த்தோங் காரீயஞ்செம்பாம்
நாதாக்க ளிப்படியே பார்த்திட்டாரே. 284

மூலிவகை

பார்த்திட்ட வடமலைகளிலே மூலிகையோகேளு
பரிவான கருநெல்லி கறுத்தநொச்சி
பூர்த்திட்ட புலசோரி பெரியசோதி
புகழ்ப் பெரியவெள்ளைப்பூ துத்தியோடு
ளர்த்திட்ட கரிலுக்குள் கொஞ்சமப்பா
யெளிதானறோமவிருட்ச மெருமை விருட்சம்
கார்த்திட்ட கருவேலிச் சுணங்கருவிட்சம்
கருத்திருக்குங் கொடுவேலி செந்தீராயே. 285
செந்தீராய் வெண்புரசு வெள்ளை கண்டாஞ்
செங்கள்ளி செம்பல்லி குண்டலமம்பாலை
கந்தீராய் கசப்பான பாளையோடு
கடியதொரு போர்ச்சீந்திசாய் கைபோதி
அந்தீராய் கருவிழி சிவத்ததில்லை
அதில்வெள்ளை தூதுவளை கறுத்தவாழை
கந்தீராய் கறுப்பானக் கரியச்சாலை
கருத்தாமத்தை வெண்கரந்தை கல்லாரையாமே. 286

ஆமப்பா மூலிலையாங் குருந்தினோடு
ஆச்சரியங் கருந்தும்மை வெள்ளைக்காந்தி
யோமப்பா வெண்டான ஆதண்டையோடு
முத்தமனே முப்பத்து ரண்டுமூலி

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

வாமப்பா மலைதோறு முண்டுமுண்டு

மகத்தான மூலிகைதான் பரிசைவேதை

காமப்பா வொவ்வொன்றில் குதங்கட்டுங்

கலந்துநின்ற வாசனைக்கும் பாஷாணஞ்சாமே.

287

சாகவே சரக்கான வறுபத்துநாலும்

தனதன வேதையுமாஞ் சக்கரத்துக்கோடும்

சாகவே யுபாயங்கள் நூற்றிரண்டுபத்தும்

சவளைப்போல் சத்தாக விறங்கும்பாரு

சாகவே லவணமுத லிருபத்தைந்தும்

தனித்தனியே கட்டாகுஞ் சரக்கை கொல்லும்

சாகவே பண்ணாம லிருத்திவைக்கும்

சங்கல்ப விருப்பமென்ற சட்டைபோக்கே.

288

கிளிமூக்கு மாங்காய்

போக்கான கிளிமூக்குமாவொன் றுண்டு

புகழானக் கிளிபோலே காயுங்காய்க்கும்

வாக்கான யிலையதுவு மாசீலைப் போலகாணு

மைந்தானே யிதினுடைய பழத்தையுண்ணு

நேர்க்காள வழிநடக்கச் சுருக்காயோடும்

நொடியிலே காயசித்தி கிடைக்குமப்பா

போக்கான பூப்பூத்தபத் தானாள்பழமாம்

புண்ணியமாஞ் சித்தருக்கு னெய்தும்பாரே.

289

விடத்தோல்வோர்

வாருகேள் விடத்தோல்வோர் பட்டைவாங்கி

மருவநன்றாய் நிழலுலர்த்தி குரணமேசெய்து

பேருகேள் பலம்நாலும் நிறுத்துக்கொண்டு

பேசரிப குதமது பலந்தானாலு

தாருகேள் கல்வத்தி லிதனைப்போட்டு

சாதகமாய் மல்லிகையின் சாறுவிட்டு

தேருகேள் யெண்சாம மரைத்து மைபோல்

தேன்வார்த்து வுண்டைசெய்து சிமிளில்வையே.

290

வைத்ததொரு மருந்தெடுத்து அந்திசந்தி

வகையாக மண்டலந்தா னுண்டாயானால்

நைத்ததொரு சடமிருகி தங்கம்போலாம்

நாடியெல்லாம் விருவாகி யழுந்துந்நேகம்

கைத்ததொரு பித்தமது கவசத்தைச்சாடுங்

கசடான ஆறுதலந் திறந்துபோகும்

மெத்ததொரு சோதிநிர்த் தஞ்சைவாழ்யோகம்

வினைப்போல வொலியாகும் நாக்குத்தானே.

291 |

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

பொற்சீந்தி

தானென்ற பொற்சீந்தி ஆனால்நன்று
 சாதகமாய் சிவப்புநன்று கிடையாவிட்டால்
 பானென்ற சீந்திமேல் பொலியைப்போக்கி
 பருத்தண்டாய்க் கொண்டுவந்து கிழித்துப்போட்டு
 கோனென்ற நிழலுலர்த்தி குரணமே செய்து
 கூரான கற்கண்டு சம்பாகஞ்சேர்த்து
 வேனென்ற வெருகடிதூள் அந்திசந்தி
 வெருளாதே மண்டலமும் வுண்டுபாரே. 292
 பாரப்பா மேகமென்ற தெல்லாம்போகும்
 பரிவாக வாதபித்தம் பக்குவமுமாகும்
 சேரப்பாக பாலத்தில் வெட்டிப்போகும்
 செகமறிய அத்திசுரம் வேகம்போகும்
 சாரப்பா தாதுமுந்துத் தசுக்குந்தேகம்
 சதிரான ஆறுதலம் வன்னிபீறும்
 போம்பா சீந்திக்குச் சாவுமில்லை
 பேரின்ப சாத்திரத்தைப் பேணிப்பாரே. 293

நெல்லிக்காய்

பேணிப்பார் நெல்லிக்காய் முத்தல்வாங்கி
 பேரான பால்விட்டவித்துக் கொண்டு
 ஊணிப்பார் நிழலுலர்த்தல் குரணமேசெய்து
 உத்தமனே சுத்தித்த கெந்திசரிசுட்டி
 பேணிப்பார் தேன்தனிலே குழைத்துவுண்ண
 பேரான மண்டலந்தான் உண்டாயானால்
 ஆணிப்பார் முன்னெடுத்த தேகமாகும்
 ஆச்சரியஞ் சிவசத்தி தேகமாச்சே. 294
 சத்தியது யேதென்றால் கெந்தகமுமாச்சு
 தனித்துநின்ற சிவன்தானும் சூதமாச்சு
 புத்தியது யேதென்றால் மூலமாச்சு
 புகழான ஆறுதலத் துண்ணிப்பாரு
 பத்தியது யேதென்றால் அறிவுக்குள்ளே
 பகசிப்பார் பாதத்தில் பத்தியாகும்
 முத்தியதுவே தென்றால் மவுனந்தாண்ட
 மோசமில்லை கச்சைதனில் முத்தியாமே. 295

சிவனார் வேம்பு

ஆமப்பா அதுகடந்து சிவனார்வேம்பை
 அப்பனே இடித்து நன்றாய் குரணமேசெய்து
 தேமப்பாவா லுளுவை சரியாய்க்கூட்டி

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

சிறப்பாக காந்தச்சார் வார்த்தரைத்து
தாமப்பா பில்லைபண்ணி நிழலுலர்த்தி
சாதகமாய் பூடத்தில் தயிலம்வாங்கி
வாமப்பாமுற் களஞ்சி யந்திசந்தி

மறவாதே மண்டலமுங் கொண்டிடாயே.

296

கொண்டிடவே குட்டமெல்லாம் போகும்பா
கூரான சரீரத்தில் வாதம்போகும்
விண்டிடவே விஷகடிக ளெல்லாம்போகும்

மேனியுமே மாந்த நிறமுமாகும்

கண்டிடவே கன்னியர்கள் வசமதாவாள்

காரியமா மைம்புலனை யறுத்துச் சாடும்

துண்டிடவே ஆசையுற்றால் காயசித்திபோகும்

தூஷித்து கன்னியைத்தான் தொடலாகாதே.

297

அகண்ட கற்பம்

ஆகவே அகண்டத்தின் கற்பங்கேளு

அப்பனே கருங்கோழி கானலுடன் போடு

வாகவேவளத் தன்னில் முட்டையெல்லாம்வாங்கி

வகையாகக் கல்லுப்புக் குள்ளே வைத்து

போகவே யிருபதுநாள் கழிந்தபின்பு

பொதித்தல்லோ அயச்சட்டிக் குள்ளேவைத்து

போகவே கெருடனுட கிழங்கு சாறுவிட்டு

புகழாக அடுப்பேத்தி யெரித்திட்டாயே.

298

ளித்திடவே சாரெல்லாஞ் சுண்டிப்போகும்

மிதமாக ஆறவிட்டு வைத்துக் கொண்டு

சரித்திடவே தினமொன்று மேலோடுவாங்கி

சாதகமாய் தினந்தினமும் ஒவ்வொன்றாக

சூரித்திடவே ரவிதனிலே காயவைத்து

குறிப்பாக மண்டலந்தான் கொள்ளு கொள்ளு

மரித்திடவே யெடுத்தசரங் கற்பாந்திர காலம்

வைத்திருக்க வேணுமென்றால் மண்டலந்தான் கொள்ளே.

கொள்ளவே காயமது சிவந்து மின்னும்.

குறிப்பான கணங்கள் ரெண்டுங் கஞ்சம்போலாம்

விள்ளவே கைகள் ரெண்டும் கல்தூணாகும்

மெலிவான நாடியெல்லா மிருக்கிக்கொள்ளு

துன்னவே யனுபவித்தால் விந்துவீழா

சுக்கிலாந்தா னிறுகியங்கே மேலேயோடும்

தள்ளவே சட்டையொன்று கக்கிப்போடும்

சமர்த்துடனே யிவ்வளவுஞ் சாதித்தேரே.

300

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

சாதித்து தலைமிஞ்சும் வரிசைகேளு
 சாதகமாய் பட்சத்துக் கொருநாளப்பா
 பேதித்து மிளகோடு மஞ்சள்நெல்லி
 பேரான வேப்பரிசி கடுக்காயோடு
 வாதித்து சம்பாகம் நிறுத்துக்கொண்டு
 வளமான ஆவின்பால் விட்டு ஆட்டி
 காதித்து தலைதனிலே தேய்த்துக் கொண்டு
 கனமான வென்றீரில் முழுகிடாயே.

301

முழுகிடவே கபாலமது கட்டியாகும்
 மூச்சான வாயுவது மேல்கொண்டேகும்
 நழுக்கிடவே ரோமமது தும்பிபோலாம்
 நனைந்தாலுங் குளியாது வன்னிமீறும்
 மழுக்கிடவே கண்ணீர் தண்ணீர் விழாமல்
 மாதரத்தின் மீன்களெல்லாம் பகலில் தோன்றும்
 வெழுக்கிடவே ரிடலுக்குள் விஷநீர்வற்றும்
 மேனியு மேபொன்னிறம்போ லாகும்பாரே.

302

பாற்கவே மாதாந்த திருக்காலப்பா
 பரிவாகயாவி நெய்யை தேய்த்துக் கொண்டு
 ஏற்கவே பசும்பயறு அரையாய்ப் பண்ணி
 எளிதாக முன்னீரில் முழுகிவாநீ
 கார்க்கவே ரோமமது வண்டுபோலாம்
 கண்ணுக்குள் ளொளிமீறந் தாகமில்லை
 தேர்க்கவே சுழிமுனையும் கெட்டேயேறும்
 சுழலாமல் பிரவஞ்ச மாய்கைநீக்கே.

303

தாம்பூலம்

நீக்கவே தாம்பூலந் தின்பதற்கு
 நினவாகச் சுண்ணாம்பு கேளுகேளு
 கார்க்கவே கற்பூரச் சிலையின் மேலே
 கல்லுக்குள் சுண்ணத்தை கலசம்போட்டு
 பார்க்கவே கரியோட்டி லாதுலுது
 பஞ்சுபோல் பொருமியங்கே சுன்னமாகும்
 ஆர்க்கவே கல்நாரி லிப்படியேலுது
 அடியான யண்டத்தோ லாதிடாயே.

304

ஊதியே கெருட பச்சை பவழமுத்து
 வுத்தமனே யிவ்வகையா மஞ்சுகன்னம்
 கோதுவது கொட்டைப்பாக் கதனைசீவித்
 குறிப்பாகப் பழுத்திருந்த வெள்ளிலையிப்பூசி

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

ஒதுவாது சாரத்தையு மிந்துப்போட்டு
 உத்தமனே தாம்பூலந் தின்றுதுப்பு
 வாதுவது பித்தமுடன் சேப்பனத்தைப் போக்கும்
 வகத்தாவள் வாசத்தின் சுன்னந்தானே. 305

தானென்ற காலையிலே வழலைவாங்கச்
 சாதகமாய்ச் சொல்லுகிறேன் மக்கார்களே
 வானென்ற கரிசாலை சாற்றினோடு
 வளமான யாவினெய்யைச் சமனாய்ச் சேர்த்து
 ஊனென்ற யங்குஷ்ட விரலில் தோய்த்து
 உத்தமனே யண்ணாக்கில் திரளயேற்று
 தேனென்ற சங்கிலிபோல் கவந்தான் வீழும்
 சிறப்பாக பதினாறு திரமும்வாங்கே. 306

வாங்குவா யிப்படிதான் மண்டலந்தானப்பா
 மாலையிலே செய்யுகிற வரிசைகேளு
 பாங்கியேயோணடைத் தேனைவாங்கி
 பரிவாக தாச்சனையில் தோய்த்துக் கொண்டு
 தேங்கியே பரவைபோல்க் கேணியுணி
 சிறப்பாக யபானத்தில் சுத்திநீரு
 ஓங்கியே யிடசாரி யிருப்புநாறு
 ஒளிந்திருந் தப்பமெல்லாங் கலந்துபோமே. 307

போமெல்லா மகலவிட்டால் காயசித்தியில்லை
 புகழாக விள்ளாட்ட லமுர்தமுந்தாம்
 வாமமேயில் லாவிட்டால் பூசைபோச்சு
 மாய்கையிங்கே சொல்லுவது மறைந்துபோச்சு
 நேமமே பொருந்தாம லிருந்துவிட்டால்
 நிட்சயமாய் சடலமதுக் கழிவுண்டாச்சு
 காமமே தேகியென்று விழுகவேண்டாம்
 கைமுறையா யிருதலத்தின் கசட்டைதள்ளே. 308

முலிகைப்பயிர்

தள்ளியே முலிகையிற் காப்புபண்ண
 சாதகமா யரைமட்டும் குழிதான் வெட்டி
 தெள்ளியே செங்கொட்டை யொன்றுரண்டாய்வெட்டி
 சிறப்பாக முறையாகப் பரப்பிமேலே
 அள்ளியே காம்பை மண்ணை மேலேபோட்டு
 அழகாகப் பாத்திகட்டி நீரைவிட்டு
 நள்ளியே வழிகவிட்டு மூன்றுதிங்கள்
 நலமாக கொத்தியே ஆறப்போடே. 309

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

ஆறவிட்டு பரிப்பதர்க்கு விபரங்கேளு
 அழகான குமரியோடு ஓமங்கஞ்சா
 தேறவிட்டு வல்லாரை கரியான்சாலை
 சிறப்பான செருப்படையும் நீலிவீழி
 ஏறவிட்டு பொற்றலையின் நொச்சிநெல்லி
 யிதமான கரத்தையொடு மந்தை தும்மை
 சீறவிட்டு கொல்லனுட கோவைவாளை
 சிறப்பாகப் பதித்துவைத்துத் தண்ணீர்வாரே. 310

வார்த்தல்லோ பயிராக்கி தண்ணீர்வார்த்து
 வாகாக காச்சபின் விரையைவாங்கி
 கோர்த்தல்லோ முன்போல செங்கொட்டையிட்டு
 கொடுரவச் சுருக்கமாய்த் தீயிற்போட
 நார்த்தல்லோ மூலியது சிரட்டைவேகும்
 நவிலு வேவுள்மூலி வேகாதப்பா
 ளர்த்தல்லோ யிப்படிதான் நாலுதிரம்போடு
 யென்மகனே முழுகரிப்பாம் மூலிதானே. 311

தானென்ற மூலிகைதான் மலைகள் தோறும்
 சாதமதாய் வைத்தாரோ ரிஷிகள்சித்தர்
 வானென்ற கரிப்புக்கு பரிட்சைகேளு
 வாகாக கொக்கிற்கு கொண்டுவந்து
 பானென்ற யிலைகசக்கி மேலேபூசி
 பரிவான காகத்தி னிறமேயாகும்
 கோனென்ற யிலைதின்றால் காயசித்தி
 கொடுஞ்சுருக்காய் கோடிவரை யிருத்துந்தானே. 312

இருத்தியல்லோ குமரியுட கர்ப்பமுண்டு
 யெழுவதுதான் கோடியுகம் யிருந்தாரப்பா
 அருத்தியதோர் யேமமுண்டு காலாங்கிநாயன்
 அவருதான் கோடியுகம் வாதம்பார்த்தார்
 திருத்தியதோர் கஞ்சாவால் கோரக்கர்தானும்
 தினந்தோன்றி சமாதியிலே யேழுகம் நின்றார்
 தரித்தியதோர் கரிசாலை கர்ப்பமுண்ட
 தவலோக முனியுடைய திறமைகளே. 313

கேளப்பா வைந்துயுகம் நாதாக்களோடே
 கெடியாக தற்கித்து வேதாந்தம் பார்த்தார்
 வேளப்பா நீலியுண்டு ராமதேவர்
 வீராகயேழுகம் யோகம் பார்த்தார்

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

நாளப்பா. பிரமமுனி காடுயுண்டு

நாளேழு லட்சயுகம் சமாதியுற்றார்

தேளப்பா ஓமமுண்டு அனந்தநாதா

செகத்திலுள்ள அதிசயங்கள் பார்த்திட்டாரே.

314

பார்த்திடவே விழியுண்டு கஞ்சமலைசித்தர்

பத்துயுகம் ஆருடச் சமாதியிலேநின்றார்

பார்த்திடவே பொத்தலையார் கொங்கணர்தானப்பா

யேழுயுகங் குளிகைகட்ட வாதம்பார்த்தார்

கார்த்திட்ட பதஞ்சலித்தான் கரந்தையுண்டு

கைகொட்டி சிதம்பரத்தில் நடனங்கண்டார்

போர்த்திட்ட கொல்லனுட கோவையுண்டு

போக முனியென்று சொல்லிப் புளகித்தேனே.

315

புளகித்து கோடியுகம் வாதம்பார்த்து

போக்கோடேநூல் நன்றாய் விரித்துயானும்

இளகித்துயேழு காண்டம் முன்னே சொன்னேன்

ஏழையுந்தான்யெழுநூறு நிகண்டாய்ச் சொன்னேன்

அளகித்துக் கண்டபடி சொன்னேன் மக்கள்

ஆச்சரியம் வெட்டவெளி மரப்போயில்லை

உளகித்து உப்பைநன்றாய் கட்டியுண்ணு

ஒரு சொல்லுந்தப்பாது சித்தியாமே.

316

உப்புக்கட்டு

சித்தியா யன்னத்தில் யுப்புக்கட்டச்

செப்புகிறே நாதாக்கள் சொன்னதெல்லாம்

பத்தியாம் புங்கம்வேர் பாலைவாங்கி

பரையுப்புத் தோய்த்தெடுத்து ரவியிற்போடு

முத்தியா லேழுநாள் ரவியிர்ப்போட்டு

முளையான வெடியுப்பு பலந்தானஞ்சு

வெத்தியாய் சீனமது பலந்தானஞ்சு

வெண்காரம் பலமஞ்சு கல்லுப்பஞ்சே.

317

அஞ்சோடு சாரமஞ்சு பூனீரஞ்சு

ஆதியாய் கடல்நுரையாஞ் குடனஞ்சு

நஞ்சோடு வேழுநாள் வார்த்தரைத்து

நலமான ரவிதனிலே யுலரப்போட்டு

நெஞ்சோடு ரவிதனிலே காய்ந்தபின்பு

நேராகக் கல்வத்தி லிட்டுக்கொண்டு

குஞ்சோடு யஞ்சநீர் பலந்தானஞ்சு

குழப்பியே பாலாலே வைத்துக்கொள்ளே.

318

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

கொள்ளவே பாரையுப்பில் தோய்த்து தோய்த்து
 குறிப்பாகக் கறியோட்டில் வாட்டுவாட்டு
 மெள்ளவே தணலுக்கு ளடர்ந்துவாட்டு
 வெதுப்படங்கி யுப்பதுவும் வெண்மையாகும்
 தள்ளவே சுண்ணாம்பு முப்புநீரே
 சமனாகப் பொடித்துமைபோ லமுரியாலே
 துள்ளவே ரெட்டையாய்த் தட்டிவைத்து
 துடியாக காயசித்தி யுப்புவையே.

319

வைத்துமே வடைமூடிச் சட்டியிலேவைத்து
 வாகாக நால்சாமந் தீயைமூட்டி
 மொய்த்துமேல் மூடியொரு சீலைசெய்து
 முசியாமல் நூற்றெருவில் புடத்தைப்போடு
 தைத்துமே யாறவிட்டு யெடுத்துப்பாரு
 தவளம்போல் பளிங்குநிற மாகிநிற்கும்
 நைத்துமே கரிசோற்றி லிந்துப்பையிட்டு
 நலமாக நாள்தோறுங் கொண்டிடாயே.

320

கொண்டிட்டா லிந்தவுப்பு சட்டைதள்ளுங்
 கூசாதே வாசியெல்லா நெட்டிட்டேறு
 விண்டிட்ட வமுரியிலே யிறங்காதுப்பு
 விரும்பியே பச்சையுப்பு தின்றாயானால்
 தொண்டிட்ட திரேகமது சட்டைதள்ளுந்
 துடியான நரம்பதுவு முறுக்கேயேறும்
 மண்டிட்ட சித்தியெல்லாம் பாழாய்ப்போகும்
 வாய்த்திருந்த கற்பமெல்லா மண்ணாய்ப்போமே.

321

போமென்ற வுப்புக்குக் காரமேற்றி
 பொலிவாகச் சுன்னமென்ற குகையிலாத
 ஆமென்ற பூப்போலே சுன்னமாகும்
 அந்திடைக்குச் சாரமிடச் செயநீராகும்
 வேமென்ற சரக்கான வறுபத்துநாலும்
 வெருளாமல் போதானங் கண்விட்டாடும்
 சாமென்ற சரவுபொய்யாம் வேதையாகும்
 சகஸ்திரந்தான் மாராகுந் தன்னில்பாரே.

322

பாரப்பா யுப்புநின்று வருகும்போது
 பரிவோடு யிடைக்கிடைதான் நாகம்போட்டு
 காரப்பா நாகமிடை குதம்போட்டு
 கனமான கெந்தகந்தான் ரெட்டிப்போடு

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

சேரப்பா யெடுத்துடனே களங்கமாகும்
 சேர்ந்த நவலோகத்தி லன்பதுக்கொன்றிய
 வேரப்பா மற்றாருங் காணுங்காணும்
 வெகுளாதே பணவிடைதான் தேனிலுண்ணே. 323

உண்ணவே மண்டலத்தி லொளியேமீறு
 முத்தமனே கால்கள்ரெண்டுள் கலந்தாணாடும்
 விண்ணவே பச்சைரச மெண்ணுதிண்ணு
 வெகுளாதே பாஷாண மெல்லாந்திண்ணு
 கண்ணவே பாசத்தை சற்றேயுண்ண
 கலங்காதே வாசிகொண்டு யுள்ளேபூசி
 பண்ணவே நடக்கையிலு மிருக்கையிலும் நீதான்
 பழக்கமுற்ற மூலத்தைப் பாருபாரே. 324

பார்க்கவே யுப்பென்ற களங்குதன்னை
 பலபலவாய் லோகத்தி லன்பதுக்கொன்றிய்ந்து
 ஏற்கவே யிதைக்கொண்டு நவலோகத்தில்
 யிட்டதுவுந் தொட்டதுவும் வேதையாகும்
 கார்க்கவே யிந்தவித்தை யுண்டுகண்டாய்
 கனமான கர்ப்பத்தை யுண்டுதேறு
 தோர்க்கவே யுட்புகுந்து மூலம்பாரு
 தொடுகுறி போலாறுதலம் வெளியாய்ப்போமே. 325

அப்பிரேகச் சத்து

வெளியான வப்ரேக சத்தைக்கேளு
 விளங்கும்வெள்ளை பிறகாத முத்தந்தானோ
 ஒளியான ரெத்தினவன்னம் ரெண்டாய்ப்பாச்ச
 உத்தமனே யொளிவானக் கிட்னவர்னம்
 ஒளியான வப்பிரகம் நவனீதம்பண்ணி
 வப்பனே கிளிபோலே கட்டிக்கொண்டு
 களியான கொள்ளியிலைச் சாறுதன்னால்
 கலங்காதே நாள்முன்று தோகையர்க்கே. 326

ஆர்க்கவே டொளைப்போல சுட்டியிலேயிட்டு
 அசையாதே கொள்ளிலையின் சார்தன்னாலே
 பார்க்கவே யடுப்பேற்றி யெரித்துப்பின்பு
 பருவாழைக் கிழங்குதான் சார்முன்றுநாள்தான்
 தோர்க்கவே முள்ளாங்கிக் கிழங்குச்சாற்றில்
 டொளைக்கட்டி யெரித்திடுநீ மூன்றுநாள்தான்
 கார்க்குநீ சார்முன்று நாள்முன்றுதான்
 கலங்காதே யெரித்துமே கிளியைவாங்கே. 327

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

வாங்கியே பலம்பத்து கல்வத்திட்டு
 வகையான வெண்காரம் பலந்தான்பத்து
 தேங்கியே காரமஞ்சக் கட்டுப்பொன்று
 சிறப்பான சர்க்கரைதேன் பழமும்போடு
 ஓங்கியே யாதளையின் பாலைவார்த்து
 உறுதியாங் கோரேரி யொருபலமும் போட்டு
 நீங்கியே மூன்றுநாள் வேகவாட்டி
 நினைவாக வடைதட்டி யுலரப்போடே.

328

உலர்ந்தபின்பு வங்கமென்ற தூளைத்தாவ
 வுத்தமனே சரவுலையில் வைத்துவைத்து
 அலர்ந்தபின்பு அப்பிரகம் சத்தால்வீழும்
 மாராய்ந்து சத்தெல்லா மொருக்கிக்கொண்டு
 நலர்ந்தபின்பு மூசையிலே சீலைசெய்து
 நலமாக ரவிதனிலே காயவைத்து
 கலந்தபின்பு பில்லைதட்டி சரவுலையில்லுது
 கனமாக யப்பிரக சத்துமாமே.

329

ஆமப்பா கரடெடுத்து கல்வத்தாட்டி
 அரைத்துநன்றாய் வில்லைதட்டி ஐந்துதிரமுந்தீர்ந்து
 ஓமப்பா சத்தெல்லா மொன்றாய்ச்சேர்த்து
 உத்தமனே வெண்காரஞ் சரியாய்க்கூட்டி
 தாமப்பா குகையிலிட்டு வருக்கிநன்றாய்
 சாய்க்கவே நல்லெண்ணெய் தேங்காய்க்கூட்டி
 நாமப்பா யிலுப்பைப்பு நெய்யுந்தேனும்
 நல்லதொன்றாய் மத்திச்சு சாய்த்திடாயே.

330

சாய்த்திடவே மூன்றுதிரங் காமிரங்கல்போகும்
 தங்கமது ரெண்டுக்கு மப்பிரகந்நாலு
 பாய்த்திடவே ரெண்டுமொன்றா யுருக்கிக்கொண்டு
 பருவாக மெழுகுகட்டி கிண்ணிவார்த்து
 மாய்த்திடவே கிண்ணிக்குச் சீலைசெய்து
 வாலுக்கைமேல் வைத்ததுக்குள் சூதம்வாரு
 ஏத்திடவே கருலுமத்தஞ் சாறுவிட்டு
 யிதமாக யெரித்திடவே வெண்ணெயாகும்.

331

வெண்ணெயெல்லாம் வழித்துமோர் மொத்தையாக
 மேலான குளுந்தண்ணீர் தன்னில்போட்டு
 திண்ணியா யிருக்குமது கல்லுப்போலாம்
 தேர்ந்தெடுத்து ஆறயிலே கவசங்கட்டி

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

உண்மையாய்க் கவசபுடம் போடுபோடு
 வுத்தமனே குருவாக்குப் பெய்யாதையா
 தண்ணையாய விப்புடமாய்ப் பத்துபோடு
 தயங்காதே மத்தங்காய்க் குள்ளேபோடே. 332

போட்டெடுத்துச் குடனுட தீயில்வாட்டி
 புகழாககரண்டியிலே யெண்ணெய்க் குத்திஉருக்கி
 ஆட்டெடுத்த தொன்றுக்கு நாலுதங்க
 மப்பனே சூதத்தில் பாதினாகம்
 நீட்டெடுத்து உருக்கியொன்றாய் மணியாய்வாங்கி
 நேர்ப்பாகக் கல்வத்தில் பொடியாய்ப்பண்ணி
 தோட்டெடுத்து சுத்தித்த கெந்திதானும்
 தூரிசாக சூதயிடைக் கூடக்கூட்டே. 333

கூட்டியேயெல்லாம் பொற்றலையின் சாற்றாலாட்டி
 குறிப்பாக பொடிபண்ணிக் குப்பிக்கேத்தி
 ஆட்டியே வாலுக்கையின் மேலேவைத்து
 அறுச்சாம மானபின்பு கடுந்தீப்போட்டு
 நீட்டியே பன்னிரண்டு சாமமானால்
 நிலைத்துநிற்கு மாதளம்பூ நிறத்தைப்போலே
 வாட்டியே நவலோகம் நூத்துக்கொன்று
 மாத்தென்ன பனிரெண்டாம் பணவிடைதானுண்ணே. 334

உண்ணவே மண்டலந்தான் அந்திசந்தி
 உத்தமனே உகந்தவரை யடுக்குந்தேகம்
 தண்ணவே யிருட்டறையில் யிருந்தானானால்
 சந்திரனோ சூரியனோ என்பார்பாரு
 மெண்ணவே கஸ்தூரி வீசங்கமல
 மேன்மையாங் கால்கையு மிருதுவாகும்
 எண்ணவே கர்ப்பமெல்லாம் படிப்படியேயேறும்
 யெழிலான சமாதிக்குள் கர்ப்பமொன்றே. 335

கெந்தகச் சத்து

ஒன்றான கெந்தகந்தான் பலமோபத்து
 உத்தமனே சுத்திபண்ணி அயச்சட்டியிலேயிட்டு
 கன்றான குமரிச்சாற் கீழ்மேலுமிட்டு
 களரவே கொதிக்கவைப்பாய் நாலுசாமம்
 பன்றான பயலிச்சார் சுருக்குப்போட்டு
 பருவமாய்ப் புங்கம்பால் நாலுசாமம்
 கன்றான நிழலுலர்த்திக் கல்வத்திட்டு
 கடுகவே பொடிபண்ணி மாந்துளிர்ச்சாரே. 336

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

சாறதனால் யெண்சாமம் ஆட்டுஆட்டு
 தயங்கமணி தக்காளிச் சாற்றாலாட்டு
 பேறதனார் காக்கணம் வெள்ளைப்பூவை
 பிசைந்தந்த சாறதனால் யெண்சாமமாட்டு
 கூறதனால் கொக்குமந் தாரைப்பூவால்
 குமுறவே யெண்சாமம் ஆட்டுவாட்டு
 தேறதனாத் தாமரைப்புச் சாற்றாலாட்டு
 சிறப்பாக அயமஞ்சு பலமும்போடே.

337

போடவே வெண்காரம் பலந்தானஞ்சு
 பெரிதான கொடோரியொரு பலமும்போடு
 நீடவே குன்றிமணி கடுகுவுப்பு
 நிலைக்கவொரு பலம்போட்டு யாதளையும்பாலால்
 வாடவே யெண்சாம் மாட்டிப்பின்பு
 வகையாக வில்லைதட்டி வுலரப்போடு
 நாடவே நல்லெண்ணெய் படிதானொன்று
 நலமாக அயச்சட்டிக் குள்ளேவாரே.

338

வார்த்துமே யடுப்பேற்றி பில்லையிட்டு
 வாகான கமலம்போல் யெரிநேர்ப்பாக
 னர்த்துமே பொருத்ததொரு பதத்தில்வாங்க
 யிருபுறமுந் தூரித்தியிட்டு சரவுலையில்லுது
 போர்த்துமே மணியாய்ச் சத்துவீழும்
 பொர்க்கண்டை யெல்லாஞ் சோதித்துவாங்க
 கார்த்துமே முன்போலக் காரங்கூட்டி
 கலங்காதே யஞ்சுதர மூதிடாயே

339

ஊதியே சற்றெல்லா மொன்றாய்ச்சேர்த்து
 வுத்தமனே வெண்காரங் கூடக்கூட்டி
 காதியேயக் குகைரு யிருக்கியாட்டி
 கனமான யப்பிரகன் சாய்த்தாய்ப்போலே
 சாதியே சாய்த்தாக்கா லருணம்போல்
 தயங்காதே சத்தாகுங் கெந்திசேர்த்து
 வாதியே மிதைக்காணப் போராரப்பா
 மாசற்ற நாதாக்கா ளாடும்ஆட்டே.

340

ஆட்டான கெந்தகத்தின் வேகமறிவார்
 அப்பனே சிவயோகி யல்லால்காணார்
 நீட்டான வம்பலத்தில் சொன்னந்தானும்
 நிலைத்து நடராசரைத்தான் வார்க்கச் சொன்னார்

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

பூட்டான சிற்பர்கள்தா னருகக்கட்டி வார்த்தார்
 புண்புண்டு போகவுமே சிற்பரேங்கி
 கூட்டான மதிநொந்து நிற்கும்போது
 கொடுமூல நாயனுமே வந்திட்டாரே.

341

வந்திட்டு சிற்பரைத்தான் வரவழைத்து
 மனக்குறைதான் யென்னசொல்லு மைந்தாவென்ன
 பொந்திட்டு விக்கிரகம் வார்க்க வார்க்க
 பின்னமாய்ப் போகுதையா யென்னசெய்வோம்
 நொந்திட்ட மனதுகண்டு திருமூலாதாரமும்
 நொடியிர்க்குள் வார்த்திடு நீயென்று சொல்லி
 கந்திட்டு காசிடைதான் செம்புமீயந்தார்
 கடுகவே சிற்பருந்தான் வார்த்திட்டாரே.

342

வார்த்திடவே தங்கமெல்லாஞ் செம்பாய்ப் போச்சு
 மனம்புண்ணாய் நிற்கும்போற் சோழன் வந்தான்
 யேர்த்திடவே விக்கிரகம் வார்த்ததெங்கே
 யெடுத்துவாவென்றிடவே கொண்டு முன் வைத்தார்
 பார்த்திடவே தங்கமெல்லா மெடுத்துக்கொண்டு
 பரிவாக செம்பாலே வார்த்தாயென்று
 வார்த்திடவே யாக்கினைதான் பண்ணச் சொன்னாரான்
 வாகான சோழன் முன்னே பட்டதாமப்பா.,

343

தாமப்பா சிற்பரைதான் கொல்லவேண்டாந்
 தங்கமுனக் கதிகமா தாரோமென்று
 வேம்பா வெள்ளியைத்தா னுருக்கச்சொல்லி
 விரைந்து மூவாயிரத்தில் காசிடைதான் போட்டார்
 தாமப்பா மாற்றதவும் யிருபத்தஞ்சு
 சாதகமாய் குகையிலிட்டு மறைத்து போனார்
 சேம்பா தவசியெங்கே யென்றுகேழ்க்க
 தேடியெங்கு பார்த்துவிட்டுத் திகைத்திட்டாரே.

344

திகைத்திட்டு வந்துசொன்னார் சொன்னமுன்னே
 சிவசிவாயென்று சொல்லி வாயைப் போற்றி
 நகைத்திட்டு சிற்பருக்கு வெகுமானஞ் செய்து
 நாதாக்கள் மகிமை சொல்ல யாராள் கூடும்
 மிகைத்திட்டு விடுதிக்குப் போனான் சோழன்
 வேண்டியதோர் கெந்தகத்தின் சத்தின்வேகம்
 பகைத்திட்டுச் சித்தருட னுங்களுக்காய் சொன்ன
 பாரதிக்குள் செந்தூரஞ் செய்யக் கேளே.

345

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

கேள்ப்பா கட்டியதோர் குதமொன்று
 கெட்டியாக வருக்கையிலே சத்துவொன்று
 நீள்ப்பா தங்கமொன்று நாகமொன்று
 நேராகவுருக்கியொரு மணியாய் வாங்கி
 வேள்ப்பா கல்வத்தில் பொடியாய்பண்ணி
 விளங்கிநின்ற தாளகமுஞ் சிலையோவொன்று
 நாளப்பா பொற்றலையின் சாற்றாலாட்டி
 நலமாகதெல்லுப் போல் பில்லைபண்ணே. 346

பண்ணியதோர் பில்லை தனை யகலவிட்டு
 பாச்சியே மூட்டியொரு சீலைசெய்து
 கண்ணிய பத்தெருவில் புடத்தைப் போடு
 கண்கொள்ளா வருணனைப் போல் செந்தூரமாகும்
 நண்ணியே செந்தூர மாயிரத்துக்கொன்று
 நாட்டவே பதினாறு மாற்றுமாகும்
 புண்ணியமே செய்வதற்கு செந்தூரமாமே
 பொல்லாத துரோகிக்குப் பொய்யாவாரே. 347

வாருகேள் செந்தூரங் குன்றிவொன்று
 மண்டலந்தான் யந்திசந்தி மறவாமல் நீயும்
 தேருகேள் தேகமது செப்புதானும்
 சிதறவடித்தால் மலைகள் தவிடுபொடியாகும்
 காருகேள் கத்தியினால் வீசினாக்கால்
 கலகலென்று வெங்கலத்தின் யோசையாகும்
 நாருகேள் நரம்பெல்லாஞ் சிவந்துகாணும்
 நாதாக்கள் சித்தியெல்லா மிதுகளாச்சே. 348

ஆச்சப்பா மயூரத்தின் செம்பெடுக்க
 அறிகிறேன் யானுந்தா னறிந்தமட்டும்
 வாச்சப்பா மயிலிறகு கொண்டுவந்து
 வளமாக திரிந்துநல் லெண்ணெய் தோய்த்து
 நீச்சப்பா சுட்டெடுத்து கரியாய்ப் பண்ணி
 நிலைக்கயொரு சேருமட்டும் நிறுத்துக் கொண்டு
 தேச்சப்பா கல்வத்தி லிதனைப் போட்டு
 துடிரச வர்க்கமொரு பலந்தானஞ்சே. 349

அஞ்ஞான வெண்காரம் பலந்தானஞ்சு
 ஆரியாங் குடோரியொரு பலமுங்கொண்டு
 நஞ்சான வீருமொரு பலமேரெண்டு
 நாயகமாங் கல்லுப்பு பலமுமொன்று

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

பிஞ்சான குன்றுமணி யெள்ளுமொச்சை

பேசாத வொவ்வொன்று பலமும் போட்டு

கஞ்சானயாதளையின் பாலைவார்த்துக்

கடிகியரை மூன்றுநாள் பில்லைதட்டே.

350

தட்டியே பில்லைதனை நாளத்தாதி

தட்டோடே மமணிணியா ரவிதானிர்க்கும்

ஒட்டியதோர் செம்பெல்லா மெடுத்தக் கொண்டு

ஒகோ ஒகோ காடெல்லா முன்போலுது

தெட்டிய தோரைந்துதிர மருந்திட்டாட்டி

தெல்லுபோல் பில்லைதட்டி வுதுவுது

அட்டியதோர் செம்பெல்லாங் காரமிட்டு

அரகரா முன்போலச் சாய்த்திடாயே.

351

சாய்த்திட்ட செம்பாலே சூதங்கட்டும்

சமுசயங்க ளெண்ணாதே பாஷாணஞ்சாகும்

மாய்த்திட்ட யரமமது தீண்டாதையா

மகத்தான விஷங்கொன்று கிட்டாதப்பா

பாய்த்திட்ட செம்போடே தங்கஞ்சேர்ந்து

பாங்கான மோதிரங்கள் பண்ணு பண்ணு

காய்த்திட்ட குண்டலங்கள் விக்கிரங்கள் பண்ணு

காட்டிலுள்ளே சித்தரெல்லாந் தரிப்பார்பாரே.

352

பாரப்பா மாயிரத்தின் செம்பு ஒன்று

பாங்கான நாகமொன்று தங்கமொன்று

சேரப்பா மூன்றுமொன்றா யுருக்கிக் கொண்டு

செயமான சூதத்தை யொக்கக்கூட்டி

காரப்பா கல்வத்திற் பொடியாய்ப் பண்ணி

கசடகத்தி கெந்தகத்தைப் பாதிக்கூட்டி

வாரப்பா செருப்படியின் சாற்றாலாட்டி

வளமாக தெல்லுபோல் வில்லைகட்டே.

353

கட்டியே அஞ்செருவி லப்புடைத்தைப்போடு

கைமுறையாய் ஆறவிட்டு யெடுத்துப்பாரு

தட்டியே மாதளம்பூப் போலேயாகும்

தனையெடுத்து ஆயிரத்துக் கொன்றேபோடு

மட்டியே மாத்தென்னப் பதினாறாகும்

மைந்தனே பணவிடைதான் பாலிலுண்ணு

யெட்டியே காயமது விருப்புத் தூணாம்

யென்னென்ன கடித்தாலும் செத்துப் போமே.

354

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

போமென்ற அயத்தினுட செம்புகேளு
 புகழான ரோமமது யெள்ளெண்ணை தோய்த்து
 ஆமென்ன அயச்சட்டிக் குள்ளே வைத்து
 அப்பனே மூன்று பத்து பலத்தைப் போடு
 காமென்ற அரப்பொடிதான் பலமோபத்து
 கைமுறையாய் அரப்பொடியை பிசறி வைக்க
 தேமென்ற அடுப்பேற்றி ரோமத்தின் தயிலம்
 சிறப்பாக உண்ண உண்ண பிரட்டித்தீரே. 355

திரென்ற ரோமமெல்லாங் கரியாகு மட்டும்
 செய்முறையா யரப்பொடியை பிரட்டிவாங்கி
 காரென்ற கரியோடே வைத்துக் கொண்டு
 கார்த்திகையின் கிழங்கதுவும் பலமும்பத்து
 வேரென்ற குருமூலி பலமும்பத்து
 விரும்பியே கல்வத்திற் பிழிந்து கொண்டு
 வாரென்ற பழச்சாறு கூடவிட்டு
 வாகாக யெள்ளெண்ணைப் படிதான்வாரே. 356

வார்த்தல்லோ குழம்புபோல் வருதல்கண்டு
 வகையான வெண்காரம் பலந்தானஞ்சு
 சேர்த்தெல்லாந் துரிசியொரு பலந்தானஞ்சு
 தேசில்லா கெந்தகந்தான் பலமுமூன்று
 கோர்த்தெல்லாம் பொடியாக்கி யெண்ணையிலேபோட்டு
 கொதிப்பித்து குழம்பான பதத்தில் வாங்கி
 கார்த்தெல்லாம் வழித்து மொரு கலசத்திட்டு
 கைமுறையாயரப் பொடியை பிசரிவையே. 357

வையப்பா ரோமமென்ற கரியினோடே
 மயங்காதே குகையிலிட்டு மாட்டியூது
 தையப்பா மணிமணியா யிறங்கும்பாரு
 தனையெடுத்துயுடைத்து முன்போல் தயிலத்தில் பிசரி
 கையப்பா யஞ்சுதிர முருக்கித்தீரு
 கசடற்ற வெள்ளிபொன்போல் கண்விட்டாடும்
 மெய்யப்பா கசடற்ற செம்பேயாகும்
 வேதையதில் முடிவு சொல்ல வீண்கொள்ளாதே. 358

கொள்ளாத அயச்செம்பு பலந்தாநாலு
 குறிப்பான தங்கமொன்று நாகமொன்று
 விள்ளாதே யீயமொன்று யுருக்கியாட்டி
 வீரமிடுகல்வத்தில் பொடியைப் பண்ணி

அள்ளாத சூதமது பலந்தானொன்று

அசடில்லா கெந்தகமும் பலமும்நாலு

துள்ளாத மல்லிகையின் சாற்றாலாட்டி

துடியாக யெண்சாமம் ரவியிற்போடே.

359

போட்டெடுத்து பொடிபண்ணு மேருக்கேற்றி

புகழான வாலுகையின் மேலே வைத்து

ஆட்டெடுத்து பன்னிரண்டு சாமந்தியை

ஆறவிட்டுப் பார்த்தாக்கால் செந்தூரமாகும்

பூட்டெடுத்து வாயிரத்துக் கொன்றுபோடு

புகழாக பதினாறு மாற்றுங்காணும்

நீட்டெடுத்து மண்டலந்தான் குன்றியுண்ணு

நேரான சட்டைக்கி வாலையாமே.

360

காந்தச்சத்து

ஆமென்ற காந்தமது பலந்தான்பத்து

அப்பனே கிண்ணிபோ லுடைத்துக் கொண்டு

காமென்ற செம்புலிப்பால் படிதானாலு

கலரவிட்டு சுருக்கிநீ நாலுசாமம்

தாமென்ற கலப்பத்தில் செப்பிலிப்பால்விட்டு

தாங்கியதை நாற்சாமம் புடத்தைப்போடு

ஆமென்ற பாலாலே யரைத்துரைத்து

அப்பனே வஞ்சதிரம் போட்டுத்திரே.

361

தீயந்தபின்பு பொடியாக்கி யயச்சட்டியிலேயிட்டு

செம்புலியின் ரோமமது பலந்தான்பத்து

ஆயந்தபின்பு சுருக்கிட்டு ரோமந்தன்னை

அப்பனே தயிலத்தி லுலரப்போடு

காயந்தபின்பு ரோமத்தின் தயிலமெல்லாங்

கரியோட்டை வாரிவைத்து கருத்தைக்கேளு

தேயந்தபின்பு கருங்குன்றிச் சாற்படி தானொன்றே

சிறப்பான கொள்ளிலையின் சாற்படி தானொன்று. 362

ஒன்றான பொன்னாவாரைச் சார்படிதான்

உயர்ந்த யாதளையின்பால் படிதானொன்று

கன்றான செவ்வாலிக்கிழங்குச் சாற்படிதான்

கார்த்திகையின் கிழங்குசார் படிதானொன்று

சின்றான புலியரணை கிழங்குச்சாறு

சிறப்பான நல்லெண்ணெய் சமனாய்க்கூட்டி

நன்றான வடுப்பேற்றிக் கமலம்போலெரித்து

நலமாகக் குழம்பான பதத்திற்பாரே.

363

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

பார்க்கவே கெந்தகந்தான் பலமுமூன்று
 பரிவான வெண்காரம் பலமுமைந்து
 ளர்க்கவே துரிசியொரு பலமுமைந்து
 எளிதான வீரமது பலமுமொன்று
 கார்க்கவே குடோரியது பலமுமொன்று
 கல்வத்தி லிட்டெல்லாம் பொடியாய்ப்பண்ணி
 சேர்க்கவே முன்மருந்தில் யொக்கப்போட்டு
 சிறப்பாக குழம்பான பதத்தில்வாங்கே.

364

வாங்கியே காந்தத்தில் பிசுறிக்கொண்டு
 வளமான சரவுலையி லூதுலுது
 தாங்கியே கரட்டோடே சத்தாய்விழும்
 தப்பாமல் சற்றெல்லாம் புக்கிக்கொண்டு
 தேங்கியே கரட்டெடுத்து தயிலத்தில்பிசரி
 செப்பரியநா னாதத்தீறு
 பாங்கியே வஞ்சதிர மூதித்தீரு
 பருதிப்போல் செம்பாக நிறமுமாச்சே.

365

செம்பான காந்தமது பலந்தானாலு
 திறமான தங்கமது பலந்தானொன்று
 கம்பான நாகமது பலந்தானொன்று
 கருதியதோர் கட்டான சூதமொன்று
 நம்பான யிதுநாலு முருக்கிக்கொண்டு
 நலமாக கல்வத்தில் பொடியாய்ப்பண்ணி
 கொம்பான குலாமல்லிச் சாற்றாலாட்டிக்
 குமரவே மூன்றுநாள் ரவியிற்போடே.

366

போட்டுவா முன்சொன்ன சாற்றாலாட்டிப்
 பெரிதான கெந்தகத்தைச் சுத்திசெய்துபோடு
 கேட்டு வரப்பொடிபண்ணி மேருக்கேற்றி
 கெடியான வாலுக்கையின் மேலேவைத்து
 நாட்டுவாய் பன்னிரண்டு சாமந்தீயை
 நலமாக வாடிவிட்டு யெடுத்துப்பாரு
 காட்டுவாய் மாதளம்பூப் போலேயாகும்
 சகஸ்திரத்துக் கொன்றாடும் வேதைதானே.

367

தானாகுஞ் செந்தூரங் குன்றியுண்ணு
 சாருகமாய் மண்டலத்தில் சட்டையாகுங்
 கோணான காயமெல்லாஞ் சிவந்துமின்னுங்
 கொடிதான நரம்பெல்லா பவழம்போலாம்

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

பானான வஸ்துண்டால் நீரிலில்லை

பாஷாண வார்க்கங்கள் கரிச்சோறாகும்

மூனான சடந்தானுங் கோடிகாலம்

உத்தமனே சமாதியி லிருக்கலாமே.

368

இருக்கவே லோகமென்ற திராவகத்தை

இயம்பிடவே ஆனந்தா வாத்துக்கேதான்

பருக்கவே வெடியுப்புப் பலந்தாநூறு

பரவியதோர் சீனமது யெண்பத்தஞ்சு

தருக்கவே துருசமது நாற்பதாகும்

சமத்தான காரமது யிருபதாகும்

உருக்கவே கல்லுப்புப் பலந்தான் பத்து

உசத்தியாம் பூன்று பலந்தானஞ்சே.

369

துருசு திராவகம்

அஞ்சான சத்தியென்ற சாரம்நாலு

அழகான வெடியுப்புப் பலந்தான்மூன்று

மஞ்சான யருவியுப்பு பலந்தானொன்று

வகையெல்லாம் பொடித்து பொருசுட்டியிலிட்டு

கஞ்சான கமுதையுட ரத்தம்வார்த்து

கருகியரைத் தேமுநாள் ரவியிற்போட்டு

துஞ்சான வடிகனத்த கல்வத்திட்டு

துயரவே கலசமட்டு முயரப்போடே.

370

போட்டதின்மேல் சக்கரமாம் பாந்தசுட்டி

பொருந்தவே மேல்கவுத்து மாசந்தன்னால்

நாட்டதின்மேல் சீலைசெய்து ரவியில்வைத்து

நலமாக யடுப்பேற்றி யெரிநேர்ப்பாக

நீட்டதின்மேல் தண்ணீர் குத்தி

நேர்ப்பாகத் தீமூட்டி யெரிநேர்ப்பா

பூட்டத்தின்மேல் புகையோடே சலந்தான்வீழும்

பொருந்திமுன்னீர் தனையகற்றில் பின்னீர்வாங்கே. 371

வாங்கியே முண்வைத்த சாங்கந்தன்னை

வகையாக வஞ்சுபங்கு பண்ணிவைத்து

தேங்கியே மறுப்பங்கி லிதனையூற்று

சிறப்பாக முன்போலே மறுசரக்கிலுற்றி

சாங்கியே யடுப்பேற்றி யெரித்துவாங்கி

சாந்தமாய் முன்போலே மறுசரக்கிலுற்றி

பாங்கியே யுலரவிட்டு கலசத்திலிட்டு

பக்குவமாய் யஞ்சுதரம் படியேவாங்கே.

372

போகர் சரக்கு வைய்பு எண்ணுறு

வாங்கியே யரக்காலே குப்பிபண்ணி
 வளமாக திராவகத்தை யதிலேவாறு
 தேங்கியே சூதமது பலந்தானெட்டு
 சிறப்பாக கல்வத்தி லிட்டுக்கொண்டு
 பாங்கியே தினமூன்று திராவகத்திலாட்டி
 பரும்பீங்கான் தன்னிலே வழித்தெடுத்து
 தாங்கியே கரியோட்டில் வறுத்துக்கொண்டு
 சமரசமாய்ப் பொடுபோலே மேருக்கேற்றே. 373

ஏற்றியே வாலுகையின் மேலேவைத்து
 இதமாகத் தீயெரித்துப் பன்னிரண்டுசாமம்
 போற்றியே யாறவிட்டு யெடுத்துக்கொட்டி
 புகழாக திராவகத்தில் யரைத்துலர்த்தி
 தூற்றியே பொடிபோலே குப்பிக்கேற்றி
 சுகமான வாலுகையின் மேலேவைத்து
 பாற்றியே பன்னிரண்டு சாமந்தானும்
 பக்குவமாய் தீயெரித்து யாறவிட்டுவாங்கே. 374

வங்கியெல்லா முன்போலே யரைத்தெடுத்து
 வரிசையா யஞ்சமுறை தீர்ந்துயேரு
 தாங்கியே செந்தூர மருணன்போலாம்
 தகளத்திலே யிருக்கு மட்பாய்தன்னில்லே
 ஓங்கியே கோடிக்கு யொன்றுபோடு
 உத்தமனே கதலியுட பழத்தைவாங்கி
 தேங்கியே பணவிடைதா னுள்ளேகொள்ளு
 சிவசிவா சூரியன்போல் தேகமாச்சே. 375

ஆச்சப்பா திராவகத்தி லிந்தவித்தை
 ஆராய்ந்து வொவ்வொன்றாய் பார்த்துத்தேரு
 ஏச்சப்பா சுன்னமுதல் களங்குகோடி
 பிணங்கியதோர்க் குருக்கோடி பேரிகோடி
 மூச்சப்பா செந்தூர மனந்தங்கோடி
 முசியாது லேகியங்கள் முறைகோடி
 பாச்சப்பா வொவ்வொன்றில் வேதைகோடி
 பரிசிக்க தூரியமுதா வெட்டுமாமே. 376

ஆமென்ற தூரிசினுட திராவகத்தைச்சொல்வேன்
 னத்துருசமது பலந்தா நூறுவாங்கு
 காமென்ற வெடியுப்பு பலந்தாநூறு
 கலங்காதே சீனமது பலந்தாநூறு

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

வேமென்ற சவுட்டுப்புப் பலமுமஞ்சு
 வெகுளாதே வளையலுப்பு பலமுமஞ்சு
 தாமென்ற கெந்தியுப்பு பலமுமஞ்சு
 தயங்காதே யிந்துப்புப் பலமுமஞ்சே 377

அஞ்சோடு சுத்தியென்ற சாமம்பத்து
 யப்பனே கல்லுப்புப் பலமுமப்பத்து
 நஞ்சோடே வீரமது பலமுமூன்று
 நவச்சாரம் ரெண்டுபத்து பலமும்போட்டு
 மிஞ்சோடு கருவெங்கு பலமுமூன்று
 பேசாத வாலையுப்பு யுருவியுப்பு
 பஞ்சோடு மணியுப்பு மேனியுப்பு
 பதராதே வொவ்வொன்று பலமும்போடே. 378

போட்டெல்லாம் பரங்கியுட சாராயம்வார்த்து
 பொருந்தவே மூன்றுநா ளாட்டுஆட்டு
 வாட்டெல்லாம் ரவியிலிட்டு வஞ்சுபங்கு பண்ணி
 அப்பனே ஒரு பங்கு கலசத்திலிட்டு
 பூட்டெல்லாம் பாலையென்ற சட்டிமூடி
 புகழாக மாசத்தால் சீலைசெய்து
 மூட்டெல்லாம் அடுப்பேற்றி பீங்கான்வைத்து
 முயற்சியாய் திராவகத்தை வாங்கிடாயே. 379

வாங்கிட்ட திராவகத்தை சரக்கிலுரத்தி
 வளமாக ரவியிலிட்டு கலசத்திற்போட்டு
 தேங்கிட்ட திராவகத்தை வாங்கித்தீரு
 சிறப்பாக ஐந்துதிர மப்படியேவாங்கு
 பாங்கிட்ட வளையினால் குப்பிப்பண்ணி
 பதலமாய் மூடிவைத்துப் பங்கைக்கேளு
 தேங்கிட்ட பொறையுப்புப் பலமீரேழு
 சிறப்பாக திராவகத்தில் தோய்த்திடாயே. 380

தோய்த்துமே தினமேழு ரவியிற்போடு
 தொன்மையாம் வெடியுப்புச் சினக்காரங்
 காய்த்துமே கடல்நுரையுஞ் சூடனிந்து
 கடுங்காதே புநீறு காக்கவீரம்
 தேய்த்துமே நவச்சாரந் துருகுவெள்ளை
 சிறப்பாக பதினொன்று திராவகத்திலாட்டி
 ஆய்த்துமே பில்லைதட்டி யுலரப்போடு
 அரைத்தரைத்து வஞ்சதிரம் தானுமாட்டே. 381

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

ஆட்டியே கவசிக்க ழிருந்துகேளு
 வகையாக யேறவே னற்கினிஞ்சிதன்னை
 காட்டியே சுண்ணாம்பு சவுட்டுமண்ணும்
 கலங்காதே தண்ணீரில் கலக்கிக்கொண்டு
 ஓட்டியே தீயெரித்து வற்றுமட்டும்
 முத்தமனே புடம்போட்டு தூளாய்ப்பண்ணி
 நாட்டியே திராவகத்தி லரைத்தரைத்து
 நலமாக அஞ்சுபுடம் போட்டுத்தீரே.

382

தீரவே புடம்போட மருந்துதன்னை
 திராவகத்தி லரைத்துருட்டி மெழுகுபோல
 ஆரவே முன்னுப்பில் கவசங்கட்டி
 யரையாதே கலசத்திற் யுப்பைவைத்து
 லுரவே யதின்மேலே யுப்பைவைத்து
 வுத்தமனே மேலுமந்தப் பூநிறுபோட்டு
 தேரவே சிலம்பிட்டு சீலைச்செய்து
 திறமாகக் கெசுபுடமாய் போட்டுவாங்கே.

383

வாங்கியே வுப்புமணி பதத்தில்மக்காள்
 வயிரம் போலுருகியது தந்தம்போலாம்
 ஓங்கியே கரியில்வைத்து உருக்கிப்பாரு
 உத்தமனே தங்கம்போல் கண்விட்டாடும்
 தேக்கியே கரியில்நின்று கம்மித்தானால்
 சிறப்பாக முன்போலே புடத்தைப்போடு
 யேங்கியே யொருவருடன் பேசவேண்டாம்
 யேகாந்த கடுங்காரச் சுன்னத்திலுாதே.

384

சன்னமென்ற குளிகைதனில் யூதிமைந்தா
 துடியாகப் பலம்நாலு நிறுத்துக்கொண்டு
 கன்னமென்ற திராவகத்தி லதனைப்போட்டு
 கவ்வவே மத்திச்சு வைத்துக்கொண்டு
 பன்னமென்ற சூதமது பலந்தானெட்டு
 பாக்கியே கல்வத்தில் திராவகத்தைவாரு
 சின்னமென்ற சாமமொன்று அரைத்துநன்றாய்
 சிறப்பாக ரவிதனிலே போட்டிடாயே.

385

போட்டுவா அரைத்தரைத்து ரவிதனிலேயப்பா
 புகழாக மாசமெல்லா மறவாமல்நீயும்
 காட்டுவா சூதமொரு சிவப்பேயாகுங்
 கண்கொள்ளா வேதையுமாங் கண்டுகொள்ளு

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

நீட்டவே குகையிலிட்டு காயவைத்து
 நினவாக கையிடவே குளுந்துபோகும்
 பூட்டுவா வென்றீரை கொப்பரையில் காய்ச்சி
 புகழாக துளிச்சுத மிதுக்குட்போடே.

386

போட்டேனே குளுந்தண்ணீர்ப் போலேயாகும்
 போக்காக பாலரசத்தின் பரிசைசெம்மை
 நாட்டேனே நாலுபலம் நிறுத்துக்கொண்டு
 நலமான தங்கமது பலந்தானொன்று
 பூட்டுடனே கல்வத்தி விதனைப்போட்டு
 புகழான கருந்துளசி சாறுவிட்டு
 தூட்டுடனே நாள்மூன்று வரைத்துப்பின்பு
 துடியான கெந்தகத்தைச் சேரைபோடே.

387

பாலரசம்

போட்டரைத் தினமொன்று ரவியில்வைத்து
 பொடியாக்கி காசியொன்ற மேருக்கேத்தி
 நீட்டரைத்து வாலுகையின் மேலேவைத்து
 நினைவாகத் தீயிடுவாய் பன்னிரண்டுசாமம்
 கூட்டரைத்து வாறவிட் டெடுத்துப்பாரு
 கொடியான மாதளம்பூ நிறமேயாகும்
 தூட்டரைத்து சந்திர னுதயந்துலங்க
 துடியான மகிமைசொல்ல முடியாதாமே.

388

முடிவான தூலாம்ரசங் குன்றியுண்ண
 முனையான காயமது சிவந்துபின்னும்
 பிடியாத மதயானை பிலத்துக்கொக்கும்
 பெண்களுட அனுபோகம் பண்ணினாக்கால்
 துடியாத நூறு பேரிருக்க வேண்டும்
 சுக்கிலந்தா றூறுகின்ற கேணியாகும்
 மடியாத நோயெல்லா மடித்துப்போகும்
 மம்மம்மா செண்பகத்தின் கணம்போலாமே.

389

ஆமென்ற செந்தூர மாயிரத்துக்கொன்று
 அணைத்திடவே யிருபத்தஞ்சு மாத்தங்காணும்
 போமிந்த சரக்குகளில் பொட்டுபோட்டால்
 பொருப்பாகக் கண்டு மெழுகுமாகும்
 தாமிந்த வீரமது மெழுகுமாகும்
 தனியான பூரமது மெழுகுமாகும்
 காமிந்த துரிசியினால் குதங்கட்டும்
 கருத்தான லிங்கமது மெழுகுமாமே.

390

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

மெழுகாகப் பொன்னின் ஆவாரைதன்னை
 மேதித்து யிடித்துலர்த்திக் குருவைப்போட்டு
 நழுவாகச் சாறுமொரு படிதான்வாங்கி
 நல்லிங்கம்மொரு பலந்தான் கட்டியாகச்
 சுழுகாக அயச்சட்டிக் குள்ளேவைத்து
 சுருக்கிடவே லிங்கமது மெழுகுமாகும்
 விழுகாக நவலோகம் நூற்றுக்கொன்றிய
 வேதிச்சு மாத்தென்ன பன்னிரண்டாமே.

391

சந்திரத்தயிலம்

ஆமப்பா மகத்தான திராவகத்தைச்சொல்வேன்
 அப்பனே யெருக்கோடு குப்பைமேனி
 போமப்பா தாழையொடு அருகுவாழை
 பேரான கருங்காலியோடு துத்திகள்ளி
 தாமப்பா தன்னிலையும் நாயுருவிநாணல்
 தயங்காத பிரண்டையொடு முடக்கத்தானும்
 சாமப்பா புரசோடு முல்லைகொன்றை
 தயங்காதே காயவைத்து சாம்பலாக்கே.

392

காயவைத்து சுட்டுமே சாம்பலாக்கி
 கலங்காதே வெவ்வேறாய் தன்னில்கரைத்து
 தோயவைத்து மூன்றுநாள் தெளியவைவாங்கி
 சுகமாக வடுப்பெரித்து வுப்பாய்க்காச்சி
 நேயவைத்து வெவ்வொன்றாய்க் காச்சிவேறே
 நெகிழாம லொவ்வொன்று பலமுந்தாக்கி
 சாயவைத்து மழுவினொடு ஆனைதானும்
 தயங்காத வெட்டையொடு கழுதைதானே.

393

தானென்ற குதிரையொடு மாடுயேழும்
 தனித்தனியே நீர்வாங்கி யுப்பாய்க்காச்சி
 வானென்ற ரண்டுபலம் தூக்கிக்கொண்டு
 வளமான முயல்புழுக்கை எலிபுழுக்கையோடு
 தேனென்ற வவ்வாலின் புழுக்கையோடு
 சிறப்பாக யிதுமூன்றுஞ் சுட்டுச்சாம்பல்
 கானென்ற ரெண்டுபலங் கடல் தண்ணீர்க்குள்
 கலங்காதே தெளியவைத்து வுப்புக்காச்சே.

394

காச்சியே பலம்பத்து நிறுத்துக்கொண்டு
 கடிதான வீரமது பலமுமூன்று
 தாச்சியே தாளகமுப் பலமுமூன்று
 தயங்காதே சிலையதுவும் பலமுமூன்று

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

பாச்சியே வெள்ளையது பலமுமுன்று
பரிவான கெந்தகமும் பலமுமுன்று
வாச்சியே துருசுமது பலமுமுன்று
மகத்தான வேகியது பலமுமாறே. 395

ஆறாக சாமமது பலந்தானாறு
அடவாகக் கல்லுப்பு பலந்தானாறு
ஏறாக யிந்துப்பு பலந்தானாறு
யெளிதான வளையலுப்புப் பலந்தானாறு
கூறாக மதியுப்பு பலந்தானாறு
கொடிதான சவுட்டுப்புப் பலந்தானாறு
நீராக கரியுப்பு பலந்தானாறு
நிலைத்த கெந்தியுப்பதுவும் பலந்தானெட்டே. 396

எட்டாத கடல்நுரையும் பலந்தானெட்டு
யியலான துருசுமது பலந்தானெட்டு
கட்டான வெடியுப்புப் பலந்தானொன்று
கலங்காத சீனமது பலமும்நூறு
தெட்டாத பரங்கியுட சாராயம்வார்த்து
சிரப்பாக காரமுள் ளரைத்துலர்த்து
பட்டாத அஞ்சுபங்கு பண்ணிவைத்து
பக்குவமாயொரு பங்கு கலசத்தூட்டே. 397

ஊட்டியே மேல்சட்டிக் கவிழ்த்துமுடி
உத்தமனே மாசத்துச் சீலைசெய்து
நீட்டியே யடுப்பேற்றி யெரிநேர்ப்பாக
நிலைத்ததுவும் புகையோடே சிலந்தான்வீழும்
காட்டியே புகைகண்டால் திராவகமும்நிற்கும்
கலங்காதே முன்வைத்த சரக்கில்வார்த்து
சூட்டியே ரவியில்வைத்து கலசத்திலிட்டு
துடியாகத் தீநீரை வாங்குவாங்கே. 398

வாங்குமே ஐந்துதிரம் மூட்டியூட்டி
மரக்காதே அரக்கான குப்பியிலேவாரு
தேங்குமே மனக்கல்லு ரோமத்திற்
சிறப்பான நவலோக மெல்லாஞ்சாம்பல்
ஏங்குமே முகத்திலந்த தூபம்பட்டால்
யொளிதல்ல தணங்களெல்லாங் கரைந்துபோமே
தூமமுகம் பார்த்துநீல்லு பதராகாதே
தீவிமராய் விறகைமெள்ள அடுப்பில்போடே. 399

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

போட்டிட்டு தூரத்தே நிற்குகொள்ளு

புகை மேலே பட்டுதென்றால் சடம் விரிந்துபோகும்
வாட்டிட்டு சரக்குகளில் தேய்த்துப்போட

மகத்தான மெழுகாகும் வேதையாகும்

நீட்டிட்டு யேறலென்ற கிளிஞ்சிதன்னை

நீரோடே வுருமண்ணும் தண்ணில்போட்டு

காட்டிட்டு அடுப்பேற்றி யெரித்துவாங்கு

கனப்புமாய் போட்டெடுத்துத் தூளாய்பண்ணே. 400

பண்ணியே திராவகத்தில் பொடியைப் போட்டு

பதறாதே மூன்றுதினங் கழித்தல்பின்னை

நண்ணியே திராவகத்தில் யரைத்துருட்டி

நலமாக அனலிலிட்டு புடத்தைப்போடு

கண்ணியே யஞ்சுதினந் திராவகத்திலரைத்து

கடுகியே புடமஞ்சம் போட்டுத்தீரு

தண்ணியே பொடியாக்கி பீங்கானில்வைத்து

சிறப்பாகச் சாரமென் கட்டிவாங்கே. 401

வாங்கியே மேலுமந்தப் பொடியைப் போட்டு

வாகாக மேல்முடி சீலைசெய்து

தாங்கியே அஞ்செருவில் புடத்தைப்போடு

தயங்காதே யாறவிட் டெடுத்துக்கொண்டு

தூங்கியே திரியாம லிந்தபாகம்

துடியாக செய்திடுவாய் முறைபொய்யாது

ஓங்கியே பொடியெல்லாம் பொடித்துக்கொண்டு

உத்தமனே முன்போல காட்டிவையே. 402

காட்டிவைத்து முன்போல் காணப்பா

ஏழுநாள் புடம்போட்டுத்தீரு

ஆட்டிவைத்த தந்தம்போ லிருக்கும்பாரு

ஆச்சரியமாச்சரத்தின் முடிவு சொல்லப்போகா

மூட்டிவைத்த சாரத்தில் செனிரக்கோடி

மூதண்ட குருக்கோடி செந்தூரங்கோடி

போட்டுவைத் துறந்துபோல் வாதமாச்சு

போதத்தில் மெத்தவுண்டு புகட்டி ஆடே. 403

சாரக்கட்டு

ஆடவே சாரத்தைக் கட்டியாக

அதின்மேலே சவ்வீரம் பூரஞ்சீனம்

நீட்டவே புழுக்கோடு சூதமஞ்சு

நேரான வாய்நீரி லரைத்துபுசி

கூடவே சுண்ணாம்புக் குகையிலிட்டு
கூசாதே கரியோட்டி லுதிவாங்கு
கூடவே நீராகும் பீங்கானில்வைத்து
துடியாகப் பனியில் வைக்கசெய்நீராகும்.

404

ஆமின்னஞ் செய்நீரால் சொல்லக்கேளு
ஆச்சரியஞ் குதத்தை கல்வத்திட்டு
வேமின்னஞ் செய்நீரா லரைத்தரைத்து
வெகுளாதே ரவிதனிலே காயப்போடு
தாமின்ன மிருபதுநா ளரைத்தரைத்து
சமர்த்தான ரவிதனிலே காயப்போடு
சேமின்ன மெழுச்சுட்டை நீக்கிப்போட்டு
சிவந்திருக்கும். ரசந்தானும் செய்திகேளே.

405

கெந்தகத் தயிலம்

செய்திகேள் தேங்காயின் குடுக்கையிலேவார்த்து
சிறப்பாக மெழுகடைத்து வைத்துக்கொண்டு
வாதிசேள் ரவிமதி யிலத்தகடுவாங்கி
வளமாக ரசந்தவி புடத்தைப்போடு
பாதிசேள் பதினாறு மாற்றுமாகும்
பருஞ்சினத்தில் வேதையுமாம் பாருபாரு
சோதிசே ளிந்தரசம் தின்றால்காயம்
கருக்காக சட்டைக்கிப் பாலையாமே.

406

ஆமிந்த கெந்தகத்தின் தயிலம்சொல்வேன்
அப்பனே கெந்தகந்தான் பலமும்பத்து
காமின்னங் கத்தாழைக் குள்ளேவைத்து
கடுக்காவின் பால்நெய்யால் சுத்திபண்ணி
தேமின்னங் கல்வத்தி லிதனைப்போட்டு
சிறப்பான குருக்கத்தின் விரையவாங்கி
ஓமின்னங் கொண்ணையின் விரையினுடே.
உற்பனமாய்ச் சமனாக்கி வெங்காயச்சாறே.

407

சாற்றிலரைத் தரைத்து பில்லைட்டி
சார்வாக புடத்திலது பலமும்வாங்கு
தேற்றினால் தயிலம்விட்டு கெந்தகத்தை
சிறப்பாக யிருபதுநா ளாட்டுஆட்டு
போற்றினால் துஞ்சுவெள்ளை பலந்தானொன்று
பொர்க்கட்டி யானதோர் சாரமொன்று
காற்றினால் கட்டியதோ ருப்புவொன்று
கலங்காதே கூட்டிவிட்டு மூன்றுநாளாட்டே.

408

போகர் சரக்கு வையடி எண்ணுறு

கேசாதி தயிலம்

ஆட்டியபின் காசியென்ற மேருக்கேற்றி
 அப்பனே மூக்கின்வாய் கதப்பைவைத்து
 மூட்டியபின் குப்பித்து சட்டியிலேபோடு
 மூக்கின் வாய்ப்பிரம்மைவிட்டு மண்ணைக்கொட்டி
 சூட்டியபின் னடுப்பேற்றிக் குள்ளேவைத்து
 சிறப்பாக பீங்கானாம் பாணிவைத்து
 ஓட்டியபின் சட்டியிலே யெருவைப்போட்டு
 உத்தமனே தயிலமெல்லா மெடுத்துவையே. 409
 தயிலமெல்லா மிறங்கியே வீழதாகும்
 தரமான மூன்றுபுடம் போடுபோடு
 அகிலமெல்லா மீய்ந்தாலும் தைலமெத்த
 ஆச்சரியம் பரிமேலே பூசிக்காச்சு
 மகிலமெல்லா மீய்ந்தாலும் தங்கமது செம்பாம்
 மாசற்ற செம்பொன்னும் நவலோகங்கோடி
 மையிலகாய் வருகையிலே செம்பையீயக்
 கண்கொள்ளா வேதையுமாங் கண்டுபாரே. 410
 பாரப்பா கேசரத்தின் தயிலஞ்சொல்வேன்
 பரிவான கேசரந்தான் பலமும்நூறு
 சேரப்பா யிளவயசு ரோமன் தன்னை
 சீக்காயைக் கோதியிட்டு கழுதிப்போட்டு
 காரப்பா யெள்ளுப்போல் நறுக்கிக்கொண்டு
 கக்காமல் யெண்ணெய்தன்னில் தோய்த்துவாங்கி
 சீரப்பாச் சட்டியிலே வறுத்துக்கொண்டு
 சிறப்பாகக் கல்வத்தி லிதனைப்போடே. 411

அயச்செம்பு

போடவே கெந்தகந்தான் பலமும்பத்து
 பொரிவான தாளகமும் பலமுமஞ்சு
 நாடவே சிலையதுவும் பலமுமூன்று
 நஞ்சான வீரமது பலமும்ரெண்டு
 கூடவே கட்டியதோர் சாரமொன்று
 குறிப்பாகக் கட்டியதோர் கல்லுப்பொன்று
 தேடவே பரிசியது பலந்தானொன்று
 சிறப்பாகக் கூடவிட்டுத் திறமாயாட்டே. 412
 ஆட்டவே யெருக்கம்பால் நாலுசாமம்
 அப்பனே மெழுகாகும் பதத்தில்வாங்கி
 பூட்டவே திரவுப்போல் பில்லைதட்டி
 பேரான பூப்புடத்தில் தயிலம்வாங்கி

நாட்டவே பரணிலே அடைத்துவைத்து
நலமான அரப்பொடிதான் பலமுமெட்டு
மூட்டுவது தயிலத்தில் பிசரிக்கொண்டு
முயர்ச்சியாய் காரமிட்டு உருக்கிடாயே.

413

தாளகச்செம்பு

உருக்கிடவே யைந்துதிரந் தயிலத்திலேபிசரி
உத்தமனே ரவிப்போலே செம்புமாகும்
சொருக்கிடவே மதிதனிலே யன்பதுக்கொன்றிய
துடியாக மாத்தேழு காணுங்காணும்
அருக்கிடவே தங்கமிட்டு உருக்கிக்கொண்டு
ஆதியென்ற சூதமிட்டு கெந்தியிட்டு
பருக்கிடவே வாலுக்கையில் செந்தூரித்தால்
பதினாறு மாற்றாகும் விளங்கும்பாரே.

414

பாருமின்னந் தாளகந்தான் செம்புசொல்வேன்
பருகலவுஞ் சுண்ணாம்பு சுட்டுக்கொண்டு
காருமின்னந் தாளகத்தைக் கிளிப்போலகட்டி
கல்சுண்ணாங் கீழ்மேலும் மூடிநன்றாய்
வாருமின்னம் வென்னரை விட்டுநீத்து
மறவாதே யிருபதுக் கொன்றுநீயும்
தேருமின்னங் கூழ்பாண்டங் காடியிலேபோட்டு
திறமாகக் கொதிக்கவிட்டு யிறக்கிடாயே.

415

இறக்கியே கல்வத்தில் சேரப்போட்டு
யிதமான குலாமல்லிச் சாற்றாலாட்டி
அறக்கியே ஊறவிட்டு அஞ்சநாளாட்டு
ஆடுதிண்ணாப் பாளைச்சார் நாலுசாமம்
மறுக்கியே சிறுக்குட்டித் தக்காளிச்சாறு
மைந்தனே அவுரியிலைச் சாற்றிலாட்டு
நறுக்கியே யெருக்கினுட பழுப்புச்சாறே.
நலமான அகத்தியுட பழுப்புச்சாறே.

416

பழுப்பான கெருடனுட கிழங்குச்சாறு
பரிவான யெருக்கினுட கிழங்குச்சாறு
கொழுப்பான வெள்ளாட்டு வுதிரத்தோடு
கூரான முயல்கோழி வுதிரத்தோடும்
செழுப்பான வெள்ளைமந் தாரப்பூச்சாறு
திறமான யிந்திரமாங் கோப்பூச்சி
கழுப்பான பூனாகம் நூறுபோட்டு
கலக்கரைத்து யொவ்வொருநா ஞலரப்போடே.

417

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

உலர்ந்தபின்பு துரிசுபலம் நாலுபோட்டு
 உத்தமனே வெண்காரம் பலந்தான்மூன்று
 அலர்ந்தபின்பு வெடியுப்புப் பலந்தான்ரெண்டு
 அப்பனே வீரமது பலந்தானொன்று
 நலர்ந்தபின்பு கட்டியதோர் கல்லுப்பொன்று
 நவாச்சாரங் கட்டியது பலந்தானொன்று
 குலந்தனக்கு கோடாலி குடோரியொன்று
 கூசாதே கூடவிட்டு வரைத்திடாயே.

418

அரைத்திடவே யெலியாலம் பாலாலாட்டு
 அப்பனே மூன்றுநாள் அரைத்தபின்பு
 நிரைத்திடவே கல்லுப்போல் வில்லைகட்டி
 நேராக சரவுலையி லூதுஊது
 திரைத்திடவே உருக்கியது சத்தாய்வீழும்
 சிதராமல் யெடுத்தெல்லாங் கறட்டைதள்ளு
 புரைத்திடவே பின்பொருக்கா லுருக்கிப்பாரு
 பொன்போலே சத்தெல்லா மெடுத்துக்கொள்ளே.

419

கொள்ளவே குகையில் வைத்துக் காரமிட்டு
 கூசாதே உருக்கியெல்லா மணியாய்வாங்கி
 விள்ளவே நவலோகம் நூறுக்கொன்று
 மேவியதோர் காசிடெதான் சத்தேயீய
 துள்ளவே பதினாறு மாற்றுமாகும்
 துடியான சத்திலே கிண்ணிவார்த்து
 அள்ளவே சீலைசெய்து வாலுக்கையில்வைத்து
 ஆகியதோர் சூதம்விட்டு கொதிக்கவையே.

420

கொதிக்கையிலே கருமத்தஞ் சாறுவாறு
 கூசாதே வெண்ணையைப்போ லாகமட்டும்
 விதிக்கையிலே வெண்ணையெல்லாம் வழித்துக்கொண்டு
 மேலான குளுந்தண்ணீர் போட்டுநன்றாய்
 மதிக்கையிலே பலம்போலே சிவத்தைபண்ணு
 மாசற்ற வாரையிலை கவசங்கட்டி
 வதிக்கையிலே யீரஞ்சு புடத்தில்போட்டு
 வாகான மூவேழு மாற்றுதானே.

421

தானென்ற மணியாலே செந்தூரம்பண்ணு
 சமத்தாக கருப்பண்ணு களங்குபண்ணு
 வானென்ற வெளிக்கடக்க காயசித்திபண்ணு
 மாசற்ற யோகசித்தி கெவுனசித்தி பண்ணு

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

தேனென்ற அமுதமங்கே சித்திபண்ணு

செகச்சால வார்த்தையெல்லாஞ் சுகம்போலெண்ணு
கோனென்ற குருதேடி தொண்டுபண்ணு
கூப்பிட்டா லேனென்பா ராயிதானே.

422

சாதிலிங்க வைப்பு

தானென்ற சாதிலிங்கம் வைப்புக்கேளு

சாற்றரிய சூதமது பலந்தாநாறு
தேனென்ற கெந்தகந்தான் இருபத்தஞ்சு

சேர்ப்பா கெந்தகத்தை வோட்டிலிட்டு
வானென்ற தணலில் வைத்து உருக்கிக்கொண்டு
வரிசையாய் சூதத்தை யதிலேகொண்டு
கானென்ற அயத்துடுப்பால் கிண்டிக்கிண்ட
கருப்பாகத் தூள்போல வாகும்பாரே.

423

ஆகும்பா கெந்தகத்தில் நாகமொன்று

அறையாதே வெடியுப்புப் பொடித்துப்போடு
வாகும்ப்போ செம்பாலே விட்டுபூப்போல

வகையாக அதுக்குள்ளே தூளைப்போட்டு
ஏகும்ப்போ அரைவாசி மட்டும்போடு

எளிதான வாலுகையின் மேலேவைத்து
போகும்ப்போ தீயெரிப்பா யெட்டுநாள்தான்
புகழாகப் பதங்கித்துச் சங்கிலியுமாமே.

424

ஆமப்பா பதங்கிச்சு பவழம்போலே

அறையாதே பேலநின் றதுதான் லிங்கம்
போமப்பா பாண்டமது செம்புக்கொட்டி

புகழாக அடியில்நின்று தீயுமுருகாலாச்சு
காமப்பா நடுவில் நின்ற கார்முசியுமாச்சு

கட்டியிதை மெழுகுசெய்யில் வேதையாச்சு
சேமப்பா பாஷாணம் முப்பத்திரண்டு

சிறப்பான வைப்புக்கு நாவுமாச்சே.

425

செப்புதொட்டி வைப்பு

வைப்பான நாகமென்ற பாஷாணத்தை

வகையாகச் சொல்லுகிறேன் வேதையாக
மெய்ப்பான நாகமது பலந்தான்பத்து

விரவியே கல்லுப்பை நெய்சுத்தி பண்ணு
நையப்பான கட்டிச்சு புளியிலைப் போலுருக்க

நயமான கூத்தனென்ற யிலையரைத்து

கையப்பான கட்டுக்கு கவசங்கட்டி

கடுகியஞ்சு யெருதனிலே புடத்தைப்போடே.

426

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

போட்டபின்பு யீரஞ்சி புடந்தானப்பா
 புகழாக அயச்சட்டி தணிலும்மாக்கி
 நீட்டபின்பு குமரிவேற் பொடியாய்நறுக்கி
 நினைவாகக் கூடவிட்டு அயத்தால்கிண்டு
 சாட்டபின்பு பன்னிரண்டு சாமந்தானும்
 சத்தானம்வேர் போட்டு கிண்டுகிண்ட
 மாட்டபின்பு மஞ்சள்நிறம் பஸ்பமாகும்
 மைந்தனே யிதை நிறுத்துக் கல்வத்தில்போடே. 427

போடவே நாகமென்ற தூள்தானப்பத்து
 பொன்னான குதமது பலந்தானப்பத்து
 நீடவே தூரிசியது பலந்தானஞ்சு
 நேர்ப்பான சூடனது பலந்தானஞ்சு
 வாடவே வெண்காரம் பலமுமஞ்சு
 வரிசையாய் கெந்தியது பலமுமஞ்சு
 தேடவே வெள்ளையது பலமுமூன்று
 சிறப்பான வீரமது பலமுமூன்றே. 428

தாரமுகிர்சாரம்

மூணோடு தாளகந்தான் பலமுமூன்று
 முயர்ச்சியாம் சீலையது பலமுமூன்று
 தூணோடு விதுவெல்லாங் கல்வத்திலிட்டு
 துடியாமல் பொடி பண்ணி சூட்சங்கேளு
 நானோடு கொம்மட்டி மாதளையின் பழச்சார்
 நலக்கரைந்து யெட்டுநாள் ரவியில் வைத்து
 பூணோடு பேர்ப்பண்ணி குப்பிக்கேற்றி
 புகழாக வாலுகையில் வைத்திடாயே. 429
 வைத்திட்டு தீயெரிப்பாய் பன்னிரண்டுசாமம்
 வாகாக கமலம் போல் தீயைமூட்டு
 சையத்திட்டு ஆறவிட்டு மூன்றுநாளாய்ப் போட்டு
 சாதமா யாறியபின் னெடுத்துடைத்துப்பாரு
 மொய்த்திட்டு மொம்பதங்கிப் போடுபோடு
 மூர்ச்சனாம் பாஷாண மிந்திரனாகும்
 கையத்திட்ட விபரபக்கம் சோரமென்ற
 காணப்பா அடிச்சிலையின் நாகமாமே. 430

கோசபாஷாணம்

ஆமென்ற பாஷாண மூன்றுதானு
 மன்றெரித்தார் மன்மதனை யீசன்தானும்
 ஓமென்ற நெத்திக்கண் சுவாலைக் கொக்கு
 முத்தமனே சாகருக்கு காலன் காலன்

போமென்ற வெகுதூறம் யோட்டி யோடு
 போனபின்பு கர்ப்பகமாம் வருஷமப்பா
 வேமென்ற காலனிட கர்ப்பமப்பா
 விரைந்துண்ணா காயசித்தி மண்டலத்திலாமே. 431

இரசகபாஷாணம்

சித்தியாஞ் சூதமென்ற பாஷாண வைப்பு
 செப்பரிது சித்தரிடந் தானுமில்லை
 பத்தியாம் பாஷாணந் தானுமென்பார்
 பரியாச பேச்சாச்சு வாதம்பேச்சு
 முத்தியாஞ் சென்மமே செம்பிலீய
 முந்நாற்றுக் கொன்றிடவே பத்துமாற்று
 வெத்தியாய்ப் பாஷாணம் பச்சைதன்னில்
 வேதை நூலாராய்ந்து சொன்னேன் காணே. 432

காணப்பா யெந்நூலி லொன்று தப்பில்லை
 கடைக்கெட்ட பேர்களென்று சொல்லிக் காட்டு
 பூணப்பா கைதப்பிப் போக்குதப்பும்
 புத்தியுண்டாய் செய்திடவே யென்று பொய்யா
 வீணப்பா ஒருதரந்தான் தப்பிற்றானால்
 மீளாலே மூன்றுதர மலைஞ்சுபாரு
 தூணப்பா துரும்பான வாறுபோல
 சொல்முறைகள் தப்பாதே சூட்டிப்பாரே. 433

சூட்டியதோ ரெந்நூலில் பாஷாணங்கள்
 சுளுகாகும் வேதைக்குப் பச்சை தன்னில்
 பூட்டியதோர் பூட்டென்ன பாஷாணத்தில்
 புரச்சித்துக்குள் வேதை சொன்னேனில்லை
 காட்டியதோர் கொடித்துடையில் புண்தனக்கு
 கண்மறையச் சீலையினால் முடிப்போனால்
 மூட்டியதோர் மூட்டென்ன யிதுதான்மைந்தா
 முட்டாளே யிம்மட்டு மறிந்துஆடே. 434

ஆடவே சூதமது பலந்தான்பத்து
 அந்திடைக்கு வெள்ளையென்ற பாஷாணந்தான்
 நீட்டவே கெந்தியது பலமுமஞ்சு
 நிலையான வெடியுப்புப் பலமுமூன்று
 வாடவே துரிசியது பலமுமூன்று
 மகத்தான தாளகமும் பலமும்ரெண்டு
 மூடவே சீலையது மண்டலமுமொன்று
 முயற்சியாய்க் கல்வத்திற் பொடியாய்பண்ணே. 435

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

பொடிபண்ணி கைமுறையில் முருங்கைச்சாற்றில்
போக்கோடே யேழுநா ளரைத்துமைபோல்
முடிபண்ணி ரவியிலிட்டு மேருக்கேத்தி

முயற்சியாய் வாலுக்கையின் மேலே வைத்து
அடிபண்ணி யெரிப்பாய் பன்னிரண்டு சாமம்

ஆறவிட்டு ராவொரு பகலில் போட்டு

கெடிபண்ணி பன்னிரண்டு சாமமனால்

கெட்டியாய் குப்பியைத்தா னுடைத்துப்பாரே.

436

உடைத்திடவே மேலோடுபதங் கழிச்சு நின்றால்

உத்தமனே சூதமென்ற பாஷாணமாச்சு

அடைத்திடவே நடுவில் நின்ற பாஷாணந்தான்

அப்பனே நீலமென்ற மேருமாச்சு

கடைத்திடவே அடியில் நின்றால் காபாஷாணமாச்சு

காணித்து கரைகண்டு சொல்லப் போகா

நடைத்திடவே சிவகாமி சொல்லைக் கேட்டு

நாதாக்கள் பதமறியச் சொன்னேன் பாரே.

437

சொன்னதொரு சாத்திரத்தின் பலன்களெல்லாம்

சொற்பெரிய மணித்தாயுக் குருவுமாச்சு

பண்ணதொரு மனதிலுள்ள கருவையெல்லாம்

பாடினேன் வெட்டவெளி யாகத்தானும்

மன்னதொரு நாதாக்கள் நூலைப்பார்த்து

மவுனமாய் வைத்ததெல்லாம் வெளியாய்ப்போட்டேன்

இன்னதொரு சாத்திரத்தைக் குகைக்குள் வைத்து

யிழுக்காகும் நூல்களையே வெளிவைத்தாரே.

438

வைத்ததொரு சாத்திரத்தில் வழக்கந்தன்னை

வகையாகச் சொல்லாமல் கருமறைத்து போட்டார்

மெய்ந்ததொரு வீரமே போக்குதன்னை

வெளியாகச் சொல்லாமல் சூத்திரமாய்ச் சொன்னார்

நைத்ததொரு சரக்கான வைப்புத்தன்னை

நலமாக வொளித்துவிட்டால் வாதமெங்கே செய்வார்

பைத்ததொரு வாதத்துக் காதியென்னை

பாங்கான வழலையொடு வீரந்தானே.

439

தானென்ற வழலையந்த சுன்னமானால்

சரக்கெல்லங் கட்டுண்டு சுன்னமாகும்

வேனென்ற மகாவீரம் வாச்சுதானால்

வேதையென்ற சொல்லுக்கு வறுதியாகும்

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

கானென்ற கல்லுப்பு கரியில் நின்றாடுங்
 கசடான சரக்கெல்லா முலரப்போடும்
 வேனென்ற மகாவீர மாகாவிட்டால்
 வேதையென்ற சொல்லெல்லாம் விழலாய்ப்போமே. 440

குங்குமப் பாஷாணம்

போமென்ற குங்கும பாஷாணம் வைப்பு
 பூட்டுகிறேன் புத்தியில்லாப் புலவருக்குங்காண
 ஆமென்ற குத பாஷாணம்பத்து
 அழுக்கான குதிரைப்பல் பாஷாணம்பத்து
 வேமென்ற வெண்காரப் பொரிபலந்தான்பத்து
 வெண்ப்பான சீனத்தின் பொரிப் பலந்தானஞ்சு
 கடிதான கெந்தகந்தான் பலமுமஞ்சே. 441

பலமான தாளகந்தான் சிலையும்நாற்பலந்தான்
 பாங்காக நிறுத்தல்லோ கல்வத்திலிட்டு
 குலமாக எலுமிச்சம் பழச்சார்விட்டு
 குமட்டி யரைத்தேழுநா ளாறப்போட்டு
 தலமாகுங் காசியென்ற மேருக்கேத்தி
 தளராமல்வா லுகையின் மேலே வைத்து
 நிலமாகும் பன்னிரண்டு சாமந்தீழூட்டு
 நிசமாகும் பதம் பார்த்து வாறப்போடே. 442

ஆறவிட்டு யுடைத்துப்பார் கட்டியாகும்
 அப்பனே குங்குமத்தின் நிறமதாகும்
 நீறவிட்டு சரக்குக் காலனாகும்
 நெடுங்கான மிருகவென்றால் வீசமிடையுண்ணு
 தேறவிட்டு மண்டலத்தில் சடலமிருகிக்காணும்
 சித்தர்கள் தானுண்டல்லோ காயத்துமானார்
 வீரவிட்டு மெழுகாகப் பண்ணிக்கொண்டு
 விரவியதோர் குதத்தில் பொட்டுப் போடே. 443

போடவே யானைபோல் வீரிட்டுச்சாகும்
 போக்கோடே தங்கமிட்டு நாகமிட்டு
 ஆடவே கெந்தியிட்டு செந்தூரத்தால்
 ஆயிரத்துக் கொன்றிடவே ஐயந்தாங்கும்
 வாடவே மயங்காமல் சரக்குவைப்பு
 வரிசையாய் வொவ்வொன்றாய்ப் பார்த்துத்தேறு
 தேடவே காயத்தை சித்திபண்ணு
 செகசால துன்மார்க்கச் சட்டைபோக்கே. 444

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

போக்கான வுண்மையென்ற பாஷாணத்தை
 பொல்லாத வாதிக்கே காட்டவேண்டாம்
 தேக்கான யெத்துனால் யெடுத்துக்கேட்டால்
 செகசால மயக்கத்தில் சிக்கிக்கொண்டு
 நோக்கான பெண்ணாசை தனிலுழன்று
 நோயோடே குடிகெடுத்து னுணுக்கமாகித்
 தாக்கான லோகத்தோர் குடிகெடுத்துச்
 சங்கியாதே யிரு பாஷாணந்தானே.

445

தானென்ற பெண்ணாசை யற்றுதானால்
 சண்டாள கோபத்தை நிறுத்தமாட்டார்
 ஊனென்ற சுகத்தையெல்லா மிச்சித்துக்கொண்டு
 உத்துநின்ற சையோகத் தோடேகேட்டு
 வானென்ற பொருள்தேட மாட்டாரப்பா
 மரணமப்பா மகத்தான அறுதலத்தில்
 பானென்ற ஞானமெல்லாம் மூண்டுக்கொண்டு
 பதராமலிருந் தறியார் மூடர்தானே.

446

தானென்ற வெடியுப்பு பலந்தானாறு
 சாதகமாய் பாண்டத்தில் போட்டுபின்பு
 கானென்ற காடியொடு யெலுமிச்சம் பழச்சார்
 கலந்துகொண்டு சமனாக உப்புக்கு நாலு
 பானென்ற அய்ந்துதிரம் காய்ச்சிக் காய்ச்சி
 பக்குவமாய் வடிகட்டி பதத்தில் காச்சி
 வானென்ற அய்ந்துதிரம் காய்ச்சிக்கொண்டு
 மார்க்கமா ரவியுலர்த்திப் பிரம்பாய்வையே.

447

பிரம்பான பூநீறு கலந்தாநாறு
 புளியான காடியொடு யெலுமிச்சம்பழச்சார்
 திரமான தெளிவிறுத்து வுப்பாக்காச்சி
 சேர்த்து நின்றவுப்பதனை முன்போலக்கரைத்து
 அரம்பான யொருநிறைக்கு நாலுநிறைநிறுத்து
 அசட்டையாய் விடுகாதே அஞ்சுதிரங்காச்சி
 உரம்பான பழச்சாறு புளிச்சக்காடி
 உகந்து நாநாறு பலந்தான்வாரே.

448

வார்த்தப்பா வெடியுப்பு காச்சிக்கொண்டு
 வாகாக வஞ்சுதிரங் கரைத்துமேதான்
 கார்த்தப்பா சூதமது சமன்தான்கொண்டு
 கட்டியதோர் வெடியுப்புக் கெந்திகூட்டி

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

சேர்த்தப்பா சாரமது பலந்தானெந்து
 சிறப்பான சீனமது பலந்தான்முன்று
 கோர்த்தப்பா பொறிகாரஞ் சிலையுங்கூட்டக்
 குறிப்பான குங்கும பாஷாணமாச்சே.

449

சிங்கித்தயிலம்

ஆச்சென்ற கொடுஞ்சிலந்தி தயிலஞ்சொல்லுவேன்
 ஆதளையின் பாளுவை புரகரெட்டி
 நீச்சென்ற கஞ்சாவுங் கரந்தைபுங்கு
 நெடிசாகு பூவகத்தி அழிஞ்சல்புன்னை
 வாச்சென்ற தாளியொடு வாளம்வேம்பு
 வகையான நீர்வெட்டி கமுதைமுள்ளி
 காச்சென்ற பதினஞ்சும் விரையைக்கட்டி
 கணக்காகப் படியொன்று யளந்துபோடே.

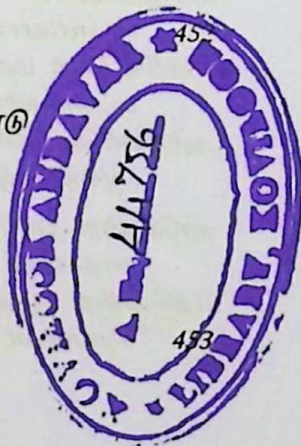
450

போட்டெல்லாங் கெருடனுடன் கிழங்குசாற்றில்
 பேராக யூறவைத்து மூன்றுநாள்தான்
 ஆட்டெல்லாங் கல்வத்தி லிட்டு ஆட்டி
 அதில்போட மருந்தினந்தா னறையக்கேளு
 நீட்டெல்லாம் மரிதாரம் சிறப்புந்தேத்தி
 நேரான வெடியுப்புச் சினக்குடன்
 ஆட்டெல்லாஞ் சாம்பிராணி சினக்குடன்
 ஆழந்த கருங்குங்கிலியும் பூநீர்தானே.

451

தானென்ற துரிசியொடு அன்னபேதி
 சாதகமாய் வகைக்கு ரெண்டு பலந்தான்போடு
 கானென்ற முன்மருந்தோ டொக்கப்போடு
 கலந்தரைப் பால்கெருடனுட கிழங்குச்சாற்றால்
 தானென்ற யெட்டுநாள் மெமுகுபோலாட்டி
 சாதகமாய் நெல்லுப்போல் பில்லைப்பண்ணி
 பானென்ற பூப்புடத்தில் தயிலம்வாங்கி
 பாற்சியே பரணிதன்னி லடைத்திடாயே.

அடைத்திட்ட தயிலத்தில் துருசுவெள்ளை
 அப்பனே பலமொன்று நிறுத்துக்கொண்டு
 கிடைத்திட்ட தயிலத்தில் வாச்சுதப்பா
 கெடியான லிங்கத்தில் சுருக்குப்போட
 முடைத்திட்ட நவலோகந் தன்னிலீய
 முசியாதே மாயிரத்துக் கொன்றேஓடும்
 படைத்திட்ட மாற்றதுவும் பதினாறாகும்
 பரிசினத்தில் வேதையுண்டு கண்டுபாரே.

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

பானென்ற குதமது பலந்தானெட்டு
 பாச்சியல்லோ கல்வத்தி லிட்டுநீயும்
 ஆமென்ற தயிலமது ஒரு துளிக்குத்தி
 அரைத்திட்டு வெண்ணைபோ லாகும்பாரு
 கானென்ற கிளிகட்டி சூடந்தீயில்
 கலங்காதே யிருகடியை வாட்டிப்பின்பு
 சீனென்ற கரண்டியிலே யெண்ணெய்குத்தி
 திறமாக யுருக்கிடவே மணியுமாமே.

454

ஆமிந்த மனிதனுக்கு சாரணையேசெய்யி
 லண்டரண்ட பதமளவும் போகலாகும்
 போமிந்த மணியெடுத்து வாயில்வைத்துப்
 புகழாக உமினின்ற உள்ளேகொள்ள
 சாமிந்த சடந்தானும் சட்டைகக்கி
 சந்திரர்கள் சூரியர்கள் போலாம்தேகம்
 நாமிந்தபடி யுண்டோம் பாட்டகருண்டா
 நாதாக்க ளிப்படியே யுண்டாற்பாரே.

455

உண்டிட்ட மனிதனுக்கு நாலத்தொன்று
 உத்தமனே தங்கமிட்டு நாகமிட்டு
 பண்டிட்ட காரமிட்டு உருக்கிக்கொண்டு
 பாச்சித்துக்குள் சரியா கெந்திகூட்டி
 கண்டிட்ட கல்வத்தில் பொடித்துக்கொண்டு
 கலங்காதே குலாமல்லி சாற்றாலாட்டி
 மண்டிட்ட மூன்றுநா ளரைத்தபின்பு
 மயங்காதே காசியென்ற மேருக்கேத்தே.

456

ஏத்தியல்லோ முத்தியுண்ணு மூன்றுநாள்தான்
 யிதமாக யாறவிட் டெடுத்துப்பாரு
 போத்தியல்லோ அருணனைப்போல் சிவந்துபோகும்
 பொலிவாகப் பணவிடைதான் தேனிலுண்ணு
 சாத்தியதோர் மண்டலந்தான் தப்பாதுண்ண
 சட்டைகக்கி சந்திரன்போல் முகமுமாகும்
 அத்தியல்லோ கெவுனவெளிச் சுருக்குமெத்த
 ஆச்சரியஞ் சிங்கியென்ற தயிலந்தானே.

457

தானென்ற துவாதேசி தயிலஞ்சொல்வேன்
 சாதகமாய் செங்கொட்டை நீர்வெட்டிமுத்து
 தேனென்ற குருக்கத்தி வாலுளுவைவித்து
 சிறப்பான கும்மட்டி வித்தினோடு

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

கானென்ற பெறுங்கடா மனக்கண்வித்து
காக்குரட்டான் வித்துனோடு நேர்வாளவித்து
பானென்ற புல்லா மணக்கின்வித்து
பாதிசுன்று மணி யினஞ்சிவித்தே.

458

வித்தோடு பிராயமணி பன்னிரண்டுங்கேளு
விளங்கியதோர் படியொன்று யளந்துபோட்டு
புத்தோடு செங்காலி கிழங்குச்சாற்றில்
பொலிவாக யூறவைத்து மூன்றுநாள்தான்
பத்தோடு கல்வத்தில் மைபோலாட்டி
பகரிந்த கெந்தகமும் சிலையினோடு
கொத்தோடு சவ்வீரங் கெவுரிவெள்ளை
கொடியதொரு பூநீறு சவுட்டுவுப்பே.

459

உப்பான கல்லுப்பு வெடியுப்புச்சீனம்
உத்தமனே துருசோடு குடனிந்து
வெப்பான முன்மருந்தோ டொக்கப்போட்டு
விரவியரை யெட்டுநாள் கிழங்குச்சாற்றில்
வப்பான தெல்லுபோ லுண்டைபண்ணி
வாதியாம் பூப்புடத்தில் தயிலம்வாங்கே
செப்பானத்தி லிட்டு துருசுநீரிட்டு
சீரான கழில்கருக்குப் போடுபோடே.

460

சுருக்கிட்டு யெதுவென்றால் லிங்கம்வெள்ளை
துடியான மால்தேவி சிலையும்வீரம்
முருக்கிடவே கெவுரியொடு கெந்திச்சுதம்
முனையான நாகமொடு காரீயவங்கம்
நருக்கிடவே தூரிசியொடு செம்புச்சாரம்
நலமான சீலையொடு மெழுக்குமாகும்
குருக்கிடுவ தொவ்வொன்றில் வேதைகோடி
குறையில்லை கணக்கில்லை கண்டுபாரே.

461

பாரப்பா திரைமுகமாங் குருவிநாட்டம்
பனபேதி சினபேதி சத்தப்பேதி
தாரப்பா தூமமொடு சிந்தானப்பேதி
தயங்காத பரிசுமொடு சீனபேதி
சேரப்பா தீபமொடு சுட்டுமாகும்
சித்தருட நூல்களிலே யில்லையில்லை
ஆரப்பா யிதிற்பெருமை யறியப்போராள்
அரன்வாரந்தான தான மிந்தவாறே.

462

வாறான பூன்று பதக்குவாரி

மாட்டிதுக்கு ஸெட்டிலொன்று கல்லுப்புச்சுன்னம்
பேரான கமுதையுட மூத்திரத்தில்

பிசந்து நன்றாய் கலக்கிவைத்து மூன்று நாள்தான்
தாரான நாலாம்நாள் தெளிவைவாங்கி

தயங்காதே கல்லுப்புச் சுன்னம்ரெண்டு

ஆரான வகைக்கிரண்டு பலமேதுரக்கி

அப்பனே பொடிபண்ணி தெளிவில்போடே.

463

போட்டுமே வடுப்பேற்றி கரித்துவுப்பாய்

பேரான பதத்திலெடுத்துக் கல்வத்திட்டு

மூட்டுமே மூன்றுநா ளரைத்துநீதான்

முசியாம லவணம்போ லிருக்கும்பின்பு

ஆட்டுமே அடைநீர் வார்க்கம்பாலும்

அதட்டி நன்றாய்வைத்து தெளிவித்தபின்பு

தீட்டுமே ரவிதனிலே காயப்போட்டு

செப்பில்வைத்து சீலைசெய்து புடத்தில்போடே.

464

புடம்போடு யஞ்செருவில் யாறவிட்டுவாங்கி

பேரான முன்போலே யரைத்துகட்டு

கடம்போடு மூன்று திரம் போட்டுத்தீரு

கசகாமல் வெள்ளையென்ற குருத்தான்குதந்

திடம்போடு செப்புக்கு ளெடுத்துவைத்து

திறமான குருத்தாலுஞ் குதத்தோடு

அடம்போடு பதத்தெடுத்து யானநீர்விட்டு

அதட்டிநன்றாய் கலக்கிவைத்து தெளிவைவாங்கே.

465

வாங்கியே யண்டோடு சுன்னம்பண்ணி

வளமாக பலம்ரெண்டு கூடப்போட்டு

தேங்கியே யிந்துப்பு பச்சைபூரம்

சிறக்கவே ரெண்டுபலங் கல்வத்திட்டு

தாங்கியே யரைத்துமைபோல் தெளிவிலிட்டு

சார்வாக யடுப்பேற்றி யெரித்துவுப்பாய்

பாங்கியே கல்வத்தி லிட்டுஆட்டி

பதராமல் முன்போலே வரைத்துக்கட்டே.

466

கட்டியே முன்புடந்தான் தீர்ந்தபின்பு

கசகாமல் வெவ்வேறே யெடுத்துவைத்து

தெட்டியே பூரமென்ற குருத்தானஞ்சு

செகமெல்லா மெச்சுமிந்த குருத்தானப்பா

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

தட்டியே பெருக்கோடு மூலஞ்சுட்டு

தயங்காமல் பத்தெடுத்து குதிரைநீரில்

மாட்டியே யிருதூணி நீரில்போட்டு

மறவாமல் மூன்றுநாள் கலக்கிவையே.

467

வைத்தபின்பு தெளிவிறுத்து பாண்டத்திலிட்டு

மறவாமல் சலகுநீரெண்டு பலம்போட்டு

நைத்தபின்பு கடல்நுரையும் சாரம்ரெண்டு

நலமாகப் பலம்ரெண்டு கல்வத்திட்டு

கைத்தபின்பு பொடி பண்ணி குழம்பிப்போட்டு

கலங்காதே வுப்பான பதத்தில்வாங்கி

மொய்த்தபின்பு முன்னீரா லரைத்துக்கூட்டி

மூன்று புடம்போட்டெடுத்துப் பதனமாய்ப்பண்ணே. 468

பண்ணியபின் சாரமென்ற குருதானாச்சு

பகரான சதிர்க்கள்ளி சுட்டசாம்பல்

நண்ணியபின் பதத்தெடுத்து பாண்டத்திட்டு

நயமான வெள்ளாட்டு யமுரிதானுங்

கண்ணியபின் யிருதூணி யமுரிவிட்டுக்

கலக்கிவைத்து தெளிவிறுத்துக் கிளிஞ்சில்குன்னம்

எண்ணியபின் ரெண்டுபலங் கூடவிட்டு

இதமாக வடுப்பேற்றி யெரித்திடாயே.

469

எரித்திடவே குரிகியது குழம்புபாவாய்

யெளிதான வெண்காரந் துருசுரெண்டும்

முரித்திடவே பொடியாக்கி குழப்பிவிட்டு

மிதமாகக் காய்ச்சியதை யுப்பாய்ப்பண்ணி

தரித்திடவே முன்போலே புடத்தைபோடு

தயங்காதே யெரித்துவைத்து மாட்டக்கேளு

குரித்திடவே தூரிசியென்ற குருத்தானாச்சு

கொடுவேலி நீயுமதைச் சாம்பலாக்கே.

470

சாம்பலைத்தான் பதத்தெடுத்து பாண்டத்திட்டு

சார்வான பசவினுட கோமியத்திலிட்டு

வாம்பலைத்தான் கரைத்துவைத்து மூன்றுநாள்தான்

வகையாக தெளிவிறுத்து நத்தைச்சுன்னம்

கூம்பலைத்தான் ரெண்டுபலங் கூடப்போட்டு

குழம்பான பக்குவத்தில் வெடியுப்புப்போட்டு

வேம்பலைத்தான் வீரமது பலமும்ரெண்டு

விரவிநன்றாய் பொடி பண்ணி குழம்பில்போடே.

471

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

போட்டபின்பு வடுப்பேற்றி யெரிக்கவுப்பாம்
 புகழாக முன்னீரா லரைத்துக்கூட்டு
 நாட்டபின்பு முன்போலே மூன்றுபுடம்போட்டு
 நலமாக யெடுத்துமே செப்புக்குள்ளே
 ஆட்டபின்பு வீரமென்ற குருத்தானாச்சு
 அம்மம்மா யிதினவேகம் யண்டரண்டநீறும்
 நாட்டபின்பு பொடிக்கள்ளி சாம்பலாக்கி
 நலமாக மனுஷருட யமுரியிலேபோடே.

472

போட்டுமே யரைத்துநன்றாய் கலக்கிவைத்து
 பேராக தெளிவிறுத்து வடுப்பிலேற்றி
 வாட்டுமே நகாரமாம் மண்டுசுட்டு
 வகையான சுண்ணாம்பு ரெண்டுபலம்போட்டு
 தீட்டுமே பத்துவிசை தீட்சைசெய்து
 திறமாக வெதுப்பிட்டு யெடுத்துக்கொண்டு
 தோட்டுமே குழம்பான பதத்தில்வாங்கி
 சிறப்பான வெள்ளையுப்பை வாங்குவாங்கே.

473

வாங்கியே முன்போல யரைத்துக்கூட்டி
 வகையாக மூன்றுபுடம் போட்டுத்தீர்த்து
 தாங்கியே செப்புக்கு ளெடுத்துவைத்து
 சாதனைத்தான் கொண்டுவந்து நிழலுலர்த்தி
 பாங்கியே சுட்டுநன்றாய் சாம்பலாக்கி
 பதராமல் பாண்டத்தில் போட்டுநீயும்
 தேங்கியே யிருதூணி யொட்டைநீர்விட்டு
 சிக்கினவே கலக்கியதின் தினமும்வாங்கே.

474

வாங்கியே லுமையென்ற சிப்பிதன்னை
 வகையாக சுத்திபண்ணி சுண்ணாம்பாக்கி
 தேங்கியே ரெண்டுபலம் நிறுத்துக்கொண்டு
 சிறப்பாக வடுப்பேற்றிக் குழம்பாய்க்காச்சி
 ஓங்கியே தாளகமும் வளையிலுப்பு
 மொக்கவே பொடிபண்ணி ரெண்டுபலமும்போட்டு
 ஏங்கியே வுப்பாக்கி காய்ச்சிக்கொண்டு
 எடுத்தரைத்து முன்போலே புடத்தைப்போடே.

475

போடென்ற வுமிரிசுட்டு சாம்பலாக்கிப்
 புகழாக பதராமல் பாண்டத்திற்போட்டு
 நாடென்ற கடலில்நிற்குஞ் சிவந்திருந்தசோதி
 நலமாக யெடுத்துவந்து பாண்டத்துள்ளே

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

ஊடென்ற வுப்பிடவும் தண்ணீராகும்
 உத்தமனே யிறுதுணி நீரைவிட்டு
 ஆடென்ற மூன்றுநாள் கழித்தபின்பு
 அன்பான தெளிவிறுத்து பாண்டத்தில்வாங்கே. 476

வாங்குமப்போ வடுப்பேற்றி யெரிக்கும்போது
 வளமான நண்டோடு சுன்னம்பண்ணி
 தாங்குமப்போ ரெண்டுபலங் கூடப்போட்டு
 தயங்காதே வடுப்பேற்றி யெரித்தாயானால்
 ஓங்குமப்போ குழம்பான பதத்தில்பார்த்து
 உருகிநின்ற சரக்கையினிச் சொல்லக்கேளு
 தாங்குமப்போ குதம்ரெண்டு பலத்தைப்போட்டு
 துடியான கெந்தியுப்பு ரெண்டுபலம்போடே. 477

போட்டெல்லா மடுப்பேற்றி வுப்பாய்க்காச்சி
 பொலிவான பின்பெடுத்து கல்வத்திட்டு
 மூட்டெல்லா முன்னீரா லரைத்துக்கூட்டி
 மூன்றுநாள் புடம்போட்டு யெடுத்துவைத்துக்கொள்ளு
 ஆட்டெல்லாஞ் சூதத்தி லாட்டுஆட்டு
 அண்டரண்ட பகிரண்டம் வெந்துநீறும்
 காட்டெல்லாம் வாழையுட சரக்குகட்டு
 காரியமாப் பதராமல் பாண்டத்திற்போடே. 478

போட்டுமே வாழையுட கிழங்குச்சாற்றில்
 பேரான தெளிவிறுத்து வடுப்பில்வைத்து
 ஊட்டுமே சுண்ணாம்பு சொல்லக்கேளு
 உசந்தவாய்க் கூடமச்சி சுண்ணாம்புபண்ணி
 நாட்டுமே பலம்ரெண்டு நிறுத்துப்போட்டு
 நலமான குழம்பாகும் பதத்திற்கேளு
 பூட்டுமே பொடிபண்ணிக் குழம்பில்போட்டு
 புறட்டியே வாங்கியெல்லாங் கல்வத்தாட்டே. 479

ஆட்டியே முன்போலே மூன்றுபுடம்போட்டு
 அச்சிமிளி ளெடுத்துமே பதனமாக
 பூட்டியே யாறவிட்டுச் சாம்பலாக்கி
 புகழாக பதக்களந்து பாண்டத்தில்போட்டு
 மூட்டியே கள்ளென்ற காடிதானும்
 முசியாம. லிருதுணி விட்டுப்பின்பு
 மாட்டியே மூன்றுநாள் கலக்கிவைத்து
 மறவாதே தெளிவிறுத்து யடுப்பிலேற்றே. 480

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

ஏறியதோர் பதங்கமெல்லாம் வழிச்செடுத்து
 இதமாக யப்பிரகம் நவநீதம்பண்ணி
 கூறியதோர் வெண்கருவா லரைத்துவாங்கி
 குகைப்போலே மேல்மூடி ரெண்டுசெய்து
 மாறியதோர் பதங்கத்தை யுள்ளேவைத்து
 வகையாக மேல்மூடி சீலைசெய்து
 தேறியதோர்க் கெசபுடத்தில் போட்டெடுத்து
 சிறப்பாக மருந்தெல்லாம் வாங்கிக்காச்சே.

481

காச்சியே குழம்பான பக்குவத்தில்
 கலக்கிடுநீ கெருடபட்சை சுண்ணம்ரெண்டு
 பாச்சியே குடவனும் பலமும்ரெண்டு
 பகறிய கெந்தகமும் பலமும்ரெண்டு
 தாச்சியே முன்போலே அரைத்துக்கூட்டி
 தயவாக பில்லைதனைச் சீலைசெய்து
 மூச்சியே விடுகாமல் தீயைமூட்டு
 மூன்றுபுடம் போட்டெடுத்துப் பதனம்பண்ணே.

482

பண்ணியபின் திசமுகமாங் குருவுமாச்சு
 பணவிடைதான் மெடுத்தொன்றாய்க் கூட்டிகூட்டி
 ஒண்ணியே கல்வத்தில் முன்னீராலாட்டி
 உத்தமனே செம்புக ளெடுத்துவைத்து
 நண்ணியபின் மேல்மூடி சீலைசெய்து
 நலமாக அஞ்செருவில் புடத்தைப்போட்டு
 எண்ணியபின் யாறவிட்டு யெடுத்துக்கொண்டு
 யிதமாக பேச்சிமிளில் பதனம்பண்ணே.

483

பண்ணியதோர் குருவெடுத்து விளக்கிலிட்டு
 பரிவாகச் சாறெடுத்து வயச்சட்டியில்வார்த்து
 ஒண்ணியதோர் தேஞ்சுகொளு கரியிலுரது
 உத்தமனே காந்தியத்தில் கூட்டிதோய்ப்பாய்
 விண்ணியதோர் கொளுக்காச்சி தோய்க்கத்தோய்க்க
 விண்டுவிண்டு அதற்காரப் பொருமிமீளும்
 நண்ணியதோர் சாறெல்லாம் வார்த்துதோய்த்து
 நலமான பதரெல்லாம் வாரிக்கொள்ளே.

484

வாங்கியே பெருங்காடா மணக்கினெண்ணெய்
 வார்த்தல்லோ வெண்காரஞ் சமனாய்க்கூட்டி
 நாரியே குகையிலிட்டு மூன்றுதரமுருக்க
 நலமான யீயம்போல் சவளயாகும்

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

யேறியே வுடைந்ததுபோல் வாதவெள்ளம்
 யிறைக்கிறைக்கத் துலையாது வயத்தின்வித்தை
 வாரியே பொங்கயிலே சகலமும்மூழ்கு
 மகத்தான வயமுருக்கில் கொல்லுந்தானே. 485

தானென்ற நாகத்தை பதையாமல்கொல்லு
 சமுசயங்களைண்ணாதே சகலமும் உட்கொள்ளும்
 வானென்ற சூதமது கட்டிப்போகும்
 மாசற்ற வயநாக மாட்டுமாட்டு
 தேனென்ற சிவகாமி சொன்னமார்க்கம்
 செப்பரிய நாதாக்கள் மெச்சும்வித்தை
 பானென்ற செந்தூராங் களங்குச்செய்யில்
 பரிவாக வாயிரத்துக் கோடும்பாரே. 486

ஒடுமே யரைத்ததைப் பணப்போல்ப் பொத்து
 உத்தமனே களஞ்சிடைதான் குருவைப்போட
 வாடுமே செந்துருக்க மேலேவைத்து
 மாசற்ற ரவிதனிலே சாமம்வைக்கத்
 தேடுமே வண்டமெல்லாம் மெழுகாய்ப்போகும்
 சேர்ந்த மூவாயிரத்துக் கொன்றேவோடும்
 பாடுமே வினையைப்போல் மெழுகுக்கொள்ள
 பரிவாக வண்டத்தி னாண்மைதானே. 487

அண்டவித்தை வருக்காம சிவயோகிக்காகும்
 ஆத்தானை பூசித்த வாமிக்காகும்
 பிண்டவித்தை மும்மூல யோகிக்காகும்
 பேரான வசைவைப்புடன் நாலில்சேர்க்கும்
 வண்டவித்தை பொல்லாத துரோகிக்கெய்தும்
 மகத்தான வேதாந்த ரிஷிகள்கித்தர்
 கண்டவித்தை மனதடக்கி உண்மையாவார்
 காரணமாம் சீஷருக்குப் போதிப்பாரே. 488

பாரென்ற குருவெடுத்துக் காசுடைதான் தூக்கிப்
 பரிவான சதுரக்கள்ளிப் பாலில்போடக்
 காரென்ற சாற்றில் சுத்தஜலமுமாகும்
 கல்வத்தில் சூதமிட்டு சுத்திப்பண்ணி
 பாரென்ற வயச்சட்டிக் குள்ளேவிட்டுப்
 பதராம லொருசாமம் சுருக்குப்போட
 கோரென்ற இட்டிலிப்போல் கட்டியாகும்
 கூப்பிட்டால் யெங்கெங்கும் வாதந்தானே. 489

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

வாதந்தான் வெல்லுமென்ற நாகத்தைக்கட்டும்
 வாகாக யட்டகர்மம் மெட்டுமாகும்
 காதந்தா னட்டகர்ம மெட்டுமாகும்
 கடிதாக கோடியது யிமைக்குமுன்னே
 வேதந்தா னாதிடத்து முடிவுக்கொக்கும்
 மேவியதோர் சிலம்பொலியி னாதங்கேழ்க்கும்
 நீதந்தான் குதத்துக் கடுத்தவாறும்
 நிமிஷத்தில் காயசித்தி கெவுனசித்துமாமே.

490

ஆமிந்த மணிநின்று வருகும்போது
 அந்திடைக்கு தங்கமிட்டு உருக்கிப்பாரு
 வேமிந்த தாளகமும் சீலையும்வீரம்
 வேதிச்சு கல்வத்தி லிட்டுயாட்டிச்
 சேமிந்த கெந்தகக்குகை ரெட்டுயிட்டு
 சிறப்பான பொற்றலையின் சாற்றாலாட்டி
 ஓமிந்த காசியென்ற மேருக்கேற்றி

491

உற்பனமாய் வாலுக்கையின் மேலேவையே.
 வைக்கவே பனிரெண்டு சாமந்தானும்
 மறவாமல் முத்தீயு மாட்டுமாட்டு
 தைக்கவே மாதளம்பூ நிறத்தைப்போலாம்
 சார்வாக சிலாக்கையிட்டு கிண்டிப்பாரு
 உய்க்கவே நவலோக மாயிரத்துக்கொன்று
 வுத்தமனே மாற்றதுவும் பத்துமாகும்
 மெய்க்கவே செந்தூரங் குன்றியுண்ணு
 மேனியுமோ அருணநிறமாகுந் தானே.

492

வங்காளப்பச்சை

தானென்ற வங்காள பச்சைவைப்பு
 சாதகமாய்ச் சொல்லுகிறேன் மக்காஸ்கேளு
 ஊனென்ற செம்பான வரப்பொடிதான்பத்து
 உத்தமனே தூரிசிபத்து வெடியுப்புரெண்டு
 வானென்ற எலுமிச்சம் பழச்சாறுவிட்டு
 மருவமே மத்திச்சு கல்வத்திட்டு
 கோனென்ற குப்பியினால் மூன்றுதிங்கள்வைத்துக்
 கூசாம லெடுத்துப்பார் பச்சையாமே.

493

செம்புசுத்தி

ஆமப்பா செம்புதன்னை சுத்திசெய்ய
 அறைகிறேன் கருங்குன்றி கொள்ளிலையின்சாறு
 வாமப்பா கல்லுருவி னொச்சியோடு
 வகைநாலு மிடித்துநன்றாய் பழச்சாறுவிட்டு

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

காமப்பா குன்றிமணி யரைத்துப்போட்டு
கலக்கியொன்றாய் மத்திச்சு வதுக்குள்சாய்ப்பாய்
சேமப்பா பத்துமுறை தீட்சைசெய்தால்
செம்பினிட லுரெல்லாங் கழன்றுபோமே. 494

போகவெகு செயபால கிண்ணிபண்ணு
புகழான செங்கோட்டைநீர் வெட்டிமுத்து
வேகவே வெளிக்காட்டான் மணக்கம்வித்து
விரைந்துமே வாழ்வித்து சரியாய்க்கூட்டி
சாகவே துருசியொன்று சாரமொன்று
சாதகமாய் கல்லுப்பு வெடியுப்பொன்று
ஏகவே உரலிலிட்டு யிடித்துக்கொள்ள
யிதமாகக் கார்த்திகையின் கிழங்குச்சாறே. 495

சாற்றினால் மூன்றுநா ளரைத்து மைபோல்
சந்திரனார் பனிதனி லடைத்துவைத்து
வாற்றினால் பதங்கமொன்று சொல்வேன்யானும்
வகையான கல்லுப்பு வெடியுப்புசீனம்
காற்றினா லுவருப்புக் கறியுப்புசுன்னம்
கருதியதோர் சவுட்டுப்பு வெண்காரந்தான்
தோன்றினால் துருசினுட சாரந்தானும்
திறமாக யொவ்வொன்று காசிடைதான் தூக்கே. 496

தூக்குவதுவே தாரஞ் சிலையுங்கெந்தி
துடியான வெள்ளிலையோ கெவுரிலிங்கம்
ஆக்குவது கடல்நுரையும் வீரந்தொட்டி
அழகான குதிரைப்பால் யன்னபேதி
தேக்குவது பூன்று சத்தச்சாரம்
சிறப்பான வெண்காரங் காந்தஞ்சிங்கி
நீக்குவது யப்பிரக மாகவர்க்கம்
நேரான நிமிளையொடு பொன்னுந்தானே. 497

தானான யரப்பொடியும் நாகமாறும்
சார்வான காரீயம் வெங்கலத்தின்பொடியும்
தேனான வகைக்கு காசிடையே கோத்து
சிறப்பாக முப்பத்து வொன்றுமாக்கி
கோனான கல்வத்தில் பிசரிக்கொண்டு
குறிப்பாக வடிகட்டி யானபின்பு
வானான தயிலத்தைக் குத்தியாட்டி
வகையாக ஏழுதிர மரைத்துலர்த்தே. 498

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

உலர்த்தியே யிரும்பாலே வுள்ளங்கைப்போல்
 உத்தமனே லேசாக சட்டிபண்ணி
 மலர்த்தியே யரைப்படி செம்புக்கிண்ணி
 மருவலே யறைக்குள்ளே வழக்கம்பார்த்து
 அலர்த்தியே சட்டியிலே மருந்துவைத்து
 அதின்மேலே கிண்ணிவைத்து பொருத்தம்பார்த்து
 சிலர்த்தியே சந்துக்குச் சீலைசெய்து
 திறமாக வரிசையுடன் செப்பினேனே.

499

செப்பவே செம்பிலிடயரப் பொடியுமங்கே
 திறமாக யிரும்பினிட யரப்பொடியங்குட
 அப்பனே கறுமண்ணுஞ் சங்குநீறும்
 அடவான குருந்தகல மழிவுகட்டி
 நப்பவே மெனச்சருவு மத்திப்பாலும்
 நலமாக உரலிலிட்டு யிடித்துநைய
 உப்பவே மெழுகுபோல் பதமாய்ப்பண்ணி
 உத்தமனே சங்குக்கு ளடைத்திடாயே.

500

அடைத்திட்டு செம்புமேல் கவசம்பண்ணி
 அசங்காமல் பதனமாய்ச் சீலைசெய்து
 உடைத்திட்டு முக்கவரில் சட்டிவைத்து
 உர்ப்பனமா யிலுப்பைநெய்யில் விளக்குவைத்து
 படைத்திட்டு யங்குவிட்ட பருவமாக
 பத்திநின்ற திரிபோட்டு விளக்கையேற்றி
 கடைத்திடினும் விடாமலே மூன்றுநாளேத்தி
 கைக்கண்ட பதங்கமது யேறும்வாங்கே.

501

வாங்கியே குகையில்வைத்துக் காரமிட்டு
 வளமாக யுருக்கியொரு மணிவாய்வாங்கி
 தாங்கியே யெடுத்துப்பார் முத்துப்போல
 தவளம்போல் சூதமது யிருக்கும்பாரு
 ஏங்கியே யில்லையென்று மயங்கவேண்டாம்
 யிதவாத கெந்தியிட்டு தங்கஞ்சேர்த்து
 ஓங்கியோ நாகமிட்டு கல்வத்தின்போட்டு
 உத்தமனே மையக்கொன்னைச் சாற்றாலாட்டே.

502

ஆட்டியே காசியென்ற மேருக்கேற்றி
 அப்பனே வாலுகையின் மேலேவைத்து
 மூட்டியே பன்னிரண்டு சாமந்தீயை
 முசியாம லாறவிட்டு எடுத்துப்பாரு

போகர் சரக்கு வைய்யு எண்ணுறு

நீட்டியே செந்தூர மருணன்போலாம்

நேரான நவலோகம் நூற்றுக்கொன்றிய
காட்டியே திசைமத்தாங் கண்டுப்பாரு

கனமான பதங்கத்தின் மகிமைதானே.

503

மகிமையென்ற பதங்கத்தைப் பலன்தான்தூக்கி

மகத்தான கல்வத்தில் பொடிதான்பண்ணி

மகிமையென்ற யரைப்பொடியை நாலுபலம்போட்டு

மகத்தான காரமொடு பலந்தான்போட்டு

மகிமையென்ற பெருங்காட்டா மணக்கிணெண்ணெய்

வார்த்தரைத்து சாமமொன்று குகையிலிட்டு

மகிமையாய் மூன்றுதிர முருக்கிப்போடே

மாச்சு தங்கமைந்தாகும் நாகமாமே.

504

நாகமென்ற அந்திடைக்குத் தங்கமிட்டு

நலமாக வருக்கையிலே நாகமிட்டு

யோகமென்ற புகையேழுங் கட்டிப்போகும்

உத்தமனே குதமிட்டு கெந்தியிட்டு

பாகமென்ற பொற்றலையின் சாற்றாலாட்டி

பக்குவமா யஞ்செருவில் புடத்தைப்போடு

வேகமென்ற நவலோகம் நூற்றுக்கொன்றிய

வேதிச்சு மாற்றென்ன பன்னிரண்டுமாச்சே.

505

கற்பூராத்

ஆச்சப்பா வெள்ளையென்ற பதங்கங்கேளு

ஆதிவெள்ளை பாஷாணங் குதிரைப்பல்லு

ஓச்சப்பா தாளகமும் பூநீறுவீரம்

உத்தமனே நவாச்சாரம் துருகசீனம்

பாச்சப்பா கல்லுப்பு வெடியுப்புடுகெவரி

பரிவாக வெள்ளையென்ற யப்பிரகத்தோடு

காச்சப்பா நாகமொடு வெள்ளீயப்பொடியும்

கனமான கடல்னுரையுஞ் சங்குத்தோடே.

506

தொட்டோடே அன்னமென்ற நிமிளைக்காந்தம்

துத்தியாம் சத்தியென்ற உசத்தினோடே.

நாட்டோடு யிருபத்து வஞ்சுமாச்சு

நலமான குதமது யிருபத்தஞ்சு

பாட்டோடு யெருக்கம்பால் விட்டுயாட்டி

பதறாமல் மூன்றுநாள் அரைத்துக்கொண்டு

நாட்டோடு ரவிதனிலே காயவைத்து

நலமாக யரைத்துநன்றா யுலர்த்திடாயே.

507

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

உலர்த்தியே வில்லைபண்ணி வைத்துக்கொண்டு
 உத்தமனே வெள்ளியால் கிண்ணிபண்ணி
 மலத்தியே வயச்சட்டி யுள்ளகைப்போல்
 வப்பனே யாறவிட்டு கிண்ணில்வைத்து
 பலர்த்தியே மருந்துதனை யுள்ளவைத்து
 போகவே மேற்கிண்ணி பொருத்தம்பார்த்து
 புலத்தியனே முள்வெசம் போலேசெய்து
 புகழாக முக்கவரின் மேலேயேத்தே.

508

ஏத்தியே விளக்குவைத்து தீயைப்போட்டு
 இதமாக முன்னெண்ணை விளக்கிலுத்தி
 போத்தியே மூன்றுநாள் விடாமலேவைத்து
 பேரான தங்கமது யேறும்பாறு
 ஆத்தியே பதங்கமெல்லா மெடுத்துவாங்கி
 அதிள்வெள்ளை வப்பிரகம் நவநீதம்பண்ணி
 சாத்தியே குகையொன்று சில்லுப்பண்ணி
 சார்வானயண்ட வெள்ளைக் கருவால்பண்ணே.

509

பண்ணியதோர்க் குகைக்குள்ளே மருந்தைவைத்துப்
 பரிவாக மேல்முடிச் சீலைசெய்து
 கண்ணியதோர் கெசப்புடத்தில் போட்டெடுத்து
 கனமான குகைக்குள்ளே வைத்துருக்கி
 நண்ணியதோர் சூதம் நின்றயுருகுமப்போ
 நலமான கன்னிகைநீர் கட்டிப்போடு
 திண்ணியதோர் சூதயிடை வெள்ளீயம்போட்டுத்
 திறமாகச் சாரமிட்டு வருக்கிச்சாயே.

510

சாய்த்திட்டு மருந்தெடுத்து நிறுத்துக்கொண்டு
 சார்வாக நாலுக்கு சூதமொன்று
 பேய்த்திட்ட மருந்துக்கு நாலத்தொன்று
 புகழான வெள்ளையது நிறுத்துப்போட்டு
 கார்த்திட்ட முலைப்பாலை விட்டுயாட்டி
 கனமாக வில்லைசெய்து வயச்செம்பில்வைத்து
 பேத்திட்ட யஞ்செருவில் புடத்தைப்போடு
 பெரிதானசெம்பு வகை நூத்துக்கொண்ணே.

511

ஒண்ணான வெள்ளையது பலமுங்கேளு
 உர்ப்பனமா யிருபத்தி யைந்துமாற்றுக்
 கண்ணான சூதமது வெள்ளையாகுங்
 காரீயம் வெள்ளீயம் நாகம்வெள்ளை

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

மண்ணான வதுவெள்ளை யாகுமக்காள்
 மாயமாய் வாசனையை நீக்கித்தள்ளு
 விண்ணான வம்பலத்தே நீசற்றப்பால்
 மேவியதோர் சிலம்பொலியும் நாதங்கானே.

512

பச்சைக் கற்பூரம்

நாதமென்ற பச்சைக் கற்பூரம்பண்ண
 நலமாகச் சொல்லுகிறேன் கேளுகேளு
 போதமென்ற சூதமது பலந்தானெட்டு
 பேரான கெந்தகமோர் பலந்தானொன்று
 நீதமென்ற கெந்தகத்தை யோட்டிலிட்டுருக்கி
 நினைவாக சூதத்தை யதிலேவிட்டுகிண்டு
 நாதமென்ற கரிப்போலே தூளாய்ப்போகும்
 நலமாக யெடுத்துமே பாகங்கேளே.

513

கேளப்பா மண்ணாலே தொட்டிரெண்டுபண்ணி
 கெட்டியாய் வாய்பொருந்தச் சட்டிமேலே
 நாளப்பா மேல்தோண்டிக் குள்ளேபூச
 நலமான மத்தான யரைத்தோண்டிமட்டும்
 வாளப்பா பொடிபண்ணி தோண்டியிலேயிட்டு
 மருவியதோர் செங்கலமாய் பொடிக்கையினாலே
 கேளப்பா செந்துருக்குச் சீலைசெய்து
 கெடியான காடாக்கினிப் பதங்கமாமே.

514

ஆரப்பா தங்கமது மேல்தோண்டிக்குள்ளே
 அப்பனே பத்தியது மைபோல்நிற்கும்
 ஏம்பா பதங்கமெல்லாங் குச்சுக்கட்ட
 எடுத்தல்லோ மேருஷ் குப்பிக்கிட்டு
 வாமப்பா வாலுகையின் மேலேவைத்து
 மறவாமல் தீய்ப்போட்டு பனிரண்டுசாமம்
 காமப்பா பதங்கமது யிறக்கியோ
 கம்பிபோல் வெளுப்பாக யிருக்கும்பாரே.

515

இருக்கிறதோர் கல்வத்தில் பொடியாய்ப்பண்ணி
 இயல்பாக பணவிடைதான் தேனில்கொள்ள
 செருக்கியே மதிக்கிறதோர் கர்மங்கள்குலை
 சிறப்பாக பித்தமெல்லாங் கீழேசாடும்
 மருக்கியதோர் வாதங்கள் கால்கைகள்முடக்கம்
 மகாவிஷங்கள் புண்குலை பவுத்திரங்கிரந்தி
 இருக்கின்ற வியாதியெல்லாங் கழன்றுபோகும்
 யிதமான கண்டபனி போலாகும்பாரே.

516

செந்தூரம்

பனியென்ற பச்சைசெந் தூரஞ்சொல்வேன்
 பாங்கான சூதமது பலந்தானெட்டு
 கனியென்ற கெந்தகந்தான் ரெண்டுபலமாகும்
 கனமான யோட்டிலிட்டு வுருக்கிக்கொண்டு
 தொனியென்ற சூதத்தை யதிலேவிட்டு
 சூலவே யக்கருவால் கிண்டுகிண்டு
 நனியென்ற சூதமது கரிப்போலாகும்
 நலத்தோடே வாங்கிமெள்ளக் குப்பியிலேபோடே. 517

போட்டுமே யரைவாசிக் குப்பிக்கப்பா
 பேரான வாலுகையில் மேலேவைத்து
 நாட்டுமே யோட்டாலே மேலேமூடி
 நலமாக யடுப்பேற்றி சாமம்ரண்டு
 ஓட்டுமே ஓடதனை வாங்கிப்போட
 வுக்கிரமாய் யெரித்தாக்கால் செந்தூரந்தான்
 வாட்டுமே கெந்தகத்தி னாலத்தொன்று
 வளமான தாளகத்தை திருத்துவையே. 518

வைக்கவே கொஞ்சமாய் குப்பியிலேபோட்டு
 வகையாக வயக்கருவால் கிண்டுகிண்டு
 நைக்கவே தாளகத்தைப் போட்டுபோட்டு
 நலமாகக் கிண்டுவாய் சிலாகையாலே
 உய்க்கவே சரக்கெல்லாந் தங்கமாகும்
 உத்தமனே வெருங்குப்பி யடியில்காணும்
 செய்க்கவே யடியிலே மருந்திட்டாக்கால்
 சீரான தங்கமென்று தீயையாற்றே. 519

ஆற்றியே யிருநாழிகை யானபின்பு
 அயக்குரட்டாலேதலை வெளியாய் வாங்கிப்
 போற்றியே நீர்தெளித்து யாறப்போட்டு
 புகழாகக் குப்பியெல்லாந் தள்ளிப்போட்டு
 தேற்றியே சிகப்பான கம்பிபோலே
 சிறக்க தூராய்கம்பிபோ லிருக்கும்பாரே
 சாற்றியே பணவிடைதான் தேனிலுண்ண
 தப்பாது நோய்களெல்லாஞ் சாட்டிப்போமே. 520
 சாட்டியே கல்வத்தி லதனைப்போட்டு
 தங்காமல் பொடிப்பண்ணி காட்டில்கெம்பை
 நீட்டியே கிழங்குச்சாற் வைத்துக்கொண்டு
 நினைவாக யரைத்திடுவாய் மூன்றுமேதான்

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

வாட்டியே ரவியில்வைத்துப் பொடியாய்ப்பண்ணி
வளமான காசியென்றக் குப்பியிலே போட்டு
ஓட்டியே வாலுக்கையின் மேலேவைத்து
உர்ப்பனமா யடுப்பெரித்து யாறவிட்டுவாங்கே. 521

வாங்கியே முன்போலே கல்வத்தில்போட்டு
வளமான கிழங்குச்சார் விட்டுயாட்டி
தேங்கியே யரைத்திடுவாய் மூன்றுநாள் தான்
திறமாகப் பொடியாக்கி குப்பிக்கேற்றி
ஓங்கியே கமலாக்கினி நாலுசாமம்
முத்தமனே காடாக்கினி யாறுசாமம்
தாங்கியே மூன்றுநாள் தீயைமூட்டி
தப்பாம லிப்படிதா னஞ்சுதரமேற்றே. 522

அஞ்சமே வாலுக்கையில் தளத்தில்நிற்கும்
அசங்காமல் சிமிளிலே யெடுத்துவைத்து
உஞ்சமே நவலோகம் நூற்றுக்கொன்றிய
வர்ப்பனமாய் பத்தரையே மாத்துக்காணும்
கெஞ்சமே நோய்களெல்லாந் தவுடுபொடியாகும்
கெடியான காலனுமே யஞ்சிப்போவான்
மிஞ்சமே புளியுப்பு விட்டுதென்றால்
பேனியதோர் சட்டைதக்கி வாலையாமே. 523

கோழிக்கெந்தி

வாலையாய் சிகப்பான கெந்திதன்னை
வளமான பராபரைக்கு முதல்நாள்தாம்
ஓலையா லெழுதவென்றால் தென்னினாட்டு
உத்தமனே கடல்தண்ணீர் மைய்யமாகும்
மாலையாய் சொண்ணையைத்தான் தரித்தசீஷன்மைந்தா
மயங்கினா ரிதினுடைய யாட்டைப்பார்த்து
வாலையாம் சரக்கெல்லாங் கொல்லுங்கொல்லு
மம்மம்மா யாயினுட நாதந்தானே. 524

நாதமென்ற திதுக்குப்பேர் சுராதுண்டகெந்தி
நலமான கோழித்தலைக் கூடனென்றுமப்போ
போதமென்றப் பிசினுடைய வைப்பைக்கேளு
போக்கோடே வெளியாகச் சொன்னேன்மக்காள்
நீதமென்ற நெல்லிக்காய் கெந்தகத்தை
நினைவாகப் பலம்பத்து நிறுத்துக்கொண்டு
கீதமென்ற செவ்வாதி செவ்வள்ளிமுருக்கு
கெடியான செவ்வாலி செம்பருத்திதானே. 525

தானாகப் பார்த்துமொன்றாய் கலக்கிக்கொண்டு
 தனிவெடியுப்புச் சீனம்ரெண்டு
 வானாக பசுவின்பால் படிதானஞ்சு
 மாசற்ற யெலுமிச்சம் பழச்சார்சேர
 தேனாக கலக்கியொன்று வைத்துக்கொண்டு
 திறமாக சட்டியிலே படிதான்வார்த்து
 நீனாக கட்டியதின்மேலே கெந்தி
 நினைவாகப் பரப்பிமேல் சட்டிமூடே.

526

மூடியே சீலைசெய்து குழிதான்கில்லி
 முயர்ச்சியாயடி சட்டியை பேர்த்துப்போடு
 நாடியே மேல்சட்டி தெரியவைத்து
 நமுகாமல் புடம்போடு பத்தெருவிலப்பா
 தேடியே யாறவிட்டு யெடுத்துப்பாரு
 சிறப்பாக யுருக்கியெல்லாஞ் சாற்றதனில்நிற்கும்
 வாடியே மணியெல்லாம் பெருக்கிக்கொண்டு
 மறுபடியுஞ் சாறொக்கப் படிதான்வாரே.

527

வார்த்துமே சீலைவடி கொண்டபின்பு
 வகையாக மணியெல்லாம் பெருக்கிக்கொண்டு
 கார்த்துமே மறுபடியு மூசையிலிட்டுக்
 கனமாக மூன்றுமுறை யுருக்கிப்பாரு
 தீர்த்துமே மணிபோலே யுருண்டுநிற்குந்
 திறமான கெந்தகத்தின் வேதையாச்சு
 பார்த்துமே பசும்பாலில் முறைமூன்றப்பா
 பாங்காகக் குருமுறைப்போல் செய்துபோடே.

528

போட்டபின்பு யெடுத்ததனை கல்வத்திட்டு
 பொடிபண்ணி கல்வத்தில் மயில்நெய்வார்த்து
 நாட்டபின்பு யேழுநா ளரைத்துமைபோல
 நலமாக குழம்பாக்கி வயக்குகையில்வைத்து
 பூட்டபின்பு வாலுகையின் மேலேவைத்து
 பொருந்தவே தீமூட்டிக் கமலம்போல
 தேட்டபின்பு நால்சாமம் மாறவிட்டுப்பார்த்தால்
 திறமாக மாதளம்பூ நிறமுமாமே.

529

நிறமாக கெந்தகத்தின் வேகம்பட்டால்
 நிமைக்குமுன்னே குதமது யெல்லாமாகும்
 பறமான லோகத்தில் பரிசுத்தானப்பா
 பரனுடைய கற்பமது யானுமுண்டேன்

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

நிறமான தங்கமது செம்பேயாகும்

நேர்ந்த நவலோகத்துக் கொன்றேயோடுங்
குறமான மாயியுட குதம்ப்பா

கொண்டாக்கால் கடிகையிலே சித்தியாமே.

530

சித்தியாந் தேவருக்கு மஞ்சபூதம்

சித்துநின்ற விருடமெல்லா மஞ்சபூதம்

புத்தியா முப்பினமு மஞ்சபூதம்

போக்கான அஞ்சனா லெல்லாமாச்சு

முத்தயாஞ் சித்தருக்கு கஞ்சபூதம்

முடிவான யோகிக்கு வஞ்சபூதம்

பத்தியாம் வாதத்தில் பஞ்சபட்சி

பாஷாணம் வைப்பதனைப் பாடினேனே.

531

பாடினேன் வடமொழியைப் பகுத்துப்பார்த்து

பதிவாக யாத்தாள்சொல் கேட்டுகேட்டு

வாடினேன் மனமிதலை வாதம்பார்த்து

மயக்கமெல்லாங் குருசொல்ல மனதிலெண்ணி

தேடினேன் பஞ்சபூத மார்க்கந்தன்னைத்

தெளிவாக ஞானிக்கு விளக்கமாக

நாடினேன் உலகத்தில் நன்மைபோல

நலியாமல் வெளியாகத் திறந்திட்டேனே.

532

பஞ்சபட்சி பாஷாணம்

திறந்திடாதே யிருந்த சரக்குவைப்பை

செகத்திலே வாதமே பொய்யாமென்று

இறந்திடா திருக்கவென்று வெளியாய்ச் சொன்னேன்

யேழைமதிப் போகாமல் பார்க்கவென்றால்

மறைந்திட்ட வருவையெல்லா முன்னிப்பாரும்

மாயமறவா சிலையால் மனம்புண்ணாகும்

பிறந்திட்டா திருக்கவென்றால் காயசித்திபண்ணு

பெரியோர்கள் பதம்போற்றி யறையக்கேளே.

533

அறைத்திட்டு பொடிபண்ணி மேருக்கேற்றி

ஆறவிட்டு பன்னிரண்டு சாமந்தீயை

வறைத்திட்டு பதங்கமது யுருகியேறி

வகையான பட்சி பாஷாணமாகும்

நறைத்திட்டுப் போகாது மெழுகுபண்ணிக் கொண்டால்

நவலோக மாயிரத்துக் கொன்றுபாரு

புறைத்திட்டு வீசமிடை பாரிலுண்ணு

பொலிவான சத்திகந்தி வாலையாமே.

534

பவளப்புத்து

ஆமென்ற பவளப்புத்து பாஷாணந்தான்
அறைகிறேன் நான்தான் மறியுமட்டும்
போமென்ற தாளகந்தான் பலமும்பத்து
புகழான வெள்ளையென்ற பாஷாணந்தான்
காமென்ற பலமும்பத்து கல்வத்திட்டு
கனமாக யரைத்துமே மெழுகதாக்கி
தேமென்ற ரண்டுபலங் கெங்கையிட்டு
சிகப்பாக காசியென்ற மேருக்கேற்றே.

535

ஏற்றியே வாலுக்கையின் மேலேவைத்து
யிதமாகக் கமலம்போல தீயைமூட்டு
போற்றியே நால்சாமங் கமலம்போலாட்டு
புகழாக யாறவிட்டு தண்ணீர்குத்தி
சாற்றியே குப்பியைத்தான் வுடைத்துப்பார்த்தால்
சாங்கமாம் பத்துப்போல் பவளமாகு
மாற்றியே யிதைக்கேட்டு வேதைபோட்டால்
மம்மம்மா வெகுதாரம் யோடுங்காணே.
காணப்பா கெவரியுடன் வைப்பைக்கேளு

536

கடிதான வெள்ளைப் பாஷாணமுந்தான்
ஊணப்பா பலம்பத்து யிருத்துக்கொண்டு
உத்தமனே கெந்தகம் ரெண்டரைப்பலந்தான்
பூணப்பா பொடிபண்ணி மேருக்கேற்றி
புகழான வாலுக்கையில் தீயைமூட்டு
வீணப்பா கமலம்போல் நாலுசாமம்
விரிபுடவே யெடுத்திட்டு யுடைத்துவாங்கே.

537

வாங்கியே யுடைத்தாக்கால் வடுக்குப்போலாம்
வகையான சிகப்புமஞ்சள் போலிருக்கும்
ஓங்கியே யிதைக்கட்ட யாராலாகும்
உத்தமனே வெடியுப்பு நீராலாகும்
தேங்கியே வெடியுப்புச் செயநீராகில்
சிகப்பான பருங்கம்பி நாலாங்காச்சல்
வாங்கியே பலம்பத்து நூற்றுக்கொன்று
வகையாக சாரமது காசிடைதானஞ்சே.

538

வெடியுப்பு செயநீர்

அஞ்சோடே கல்லுப்பு காசிடைதானஞ்சு
அழகான பூனீறு காசிடைதானஞ்சு
பஞ்சோடு சீனமது காசுமஞ்சு
பாங்கான குடமது காசுமஞ்சு

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

நஞ்சோடு வீரமது காசுமஞ்சு

நலமான வப்பிரகங் காசுமஞ்சு

பிஞ்சோடு வெள்ளையது தானுமஞ்சு

பேரான துருசுமது காசுமஞ்சே.

539

காகதா னஞ்சாகும் வெங்காரம்பூரம்

காடிக்குச் சாமனாகக் கடலனுரையேயாட்டு

மாசுதான் யிந்துப்பு அன்னபேதி

மகத்தான சத்தியென்ற சாரத்தோடு

தூசுதா னிதுவெல்லாங் கல்வத்திட்டு

துடியாகப் பொடிப்பண்ணி சொல்லக்கேளு

பூசிதான் பழம்புளியும் பலமும்பத்து

புகழான கொடுக்காயும் பழமும்பத்தே.

540

பத்தான யேறலென் றலையினூடு

பாங்கான பருங்கொன்றை பழத்தைக்கேளு

வித்தான பலம்பத்து நிறுத்திக்கொண்டு

மேவியதோ ரெலுமிச்சம் பழச்சார்விட்டு

முத்தான மயில்போல மெழுகாய்ப்பண்ணி

முயர்ச்சியால் வில்லைசெய்து யுலரப்போடு

அத்தான பூப்புடத்தில் தயிலம்வாங்கி

அழகாக முன்மருந்தில் விட்டுஆட்டே.

541

ஆட்டியே யேழுநாள் ரவியில்போட்டு

அழகான அடிகனத்த கலசம்வாங்கி

பூட்டியே கல்சன்னங் குழைத்துக்கொண்டு

பேரான விரல்பருமன் மழகாய்ப்பூசி

நீட்டியே கசப்புடத்தில் போடுபோடு

நேரான தவளம்போற் பற்பமாகும்

கூட்டியே மூன்றுமுறை யிந்தபாகங்

குறிப்பாக சில்லிட்டுச் சீலைசெய்யே.

542

செய்தபின்பு நூரெருவில் புடத்தைப்போடு

சிறப்பாக ஆறவிட்டு யெடுத்துப்பாரு

கைதபின்பு பொடிபண்ணி சாரங்கூட்டிக்

கனமான பீங்கானி லிதனைவைத்து

நைதபின்பு பனிபடவே செயநீராகும்

நலமான வீரமுடன் பூரம்போட்டு

யெய்தபின்பு சரக்கான கருபத்தினாலு

யிதமான செயநீராய்த் தோய்த்துவாட்டே.

543

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

வாட்டியபின் சுருக்கிடவே மெழுகாய்ப்போகும்
வகையான கட்டினமும் நீற்றினமுமாகும்
பூட்டியபின் செந்தூரம் களங்கமாகும்

போக்கான சத்துவகை குளிகையாகும்
நீட்டியபின் நவலோகம் வேதையாகும்
நிலைத்துநிற்கும் பூரத்துக் காரமேறும்
மூட்டியபின் செயநீரால் கவசம்வெந்து
வர்ப்பனமாங் காயசித்தி கெவுசித்தியாமே.

544

ஆமப்பா சாரநீர் சொல்லக்கேளு

அடுக்கான சாரமது பலந்தான்பத்து
ஓமப்பா வண்டநீர் பலந்தான் ரெண்டு
வர்ப்பனமாய் சாரநீர் காசுமஞ்சு
மாமப்பா யிந்துப்பு காசுமஞ்சு
மகத்தான பூநீறு காசுமஞ்சு
காமப்பா துருசுமது காசுமஞ்சு
கடல்நுரைதான் காசுமஞ்சு சீனமஞ்சே.

545

சீனமாம் பூரகங் காசுமஞ்சு

சிறப்பான குடனது காசுமஞ்சு
பானமாம் பூரமது காசுமஞ்சு
பருகின்ற வெண்காரம் காசுமஞ்சு
ஊனமாம் வீரமது காசுமஞ்சு
உர்ப்பனவாஞ் சுத்தியென்ற சாரமஞ்சு
காமமென்ற அன்னத்தின் பேதியஞ்சு
கனமான கல்வத்தில் பொடியாய்ப்பண்ணே.

546

பண்ணவே வெடியுப்பு நீரைவார்த்து

பாங்காக யரைத்திடுவாய் யெட்டுநாள்தான்
யுண்ணவே கல்வத்தில் சுண்ணாம்புபூசி
உத்தமனே யதுக்குள்வைத்து புடத்தைப்போடு
நண்ணவே யாறவிட்டுப் பனியில்வைத்தால்
நலமான வாரிதிபோல் செலமுமாகும்
கண்ணவே யின்னீரில் வீரம்பூரம்
காசிடைதான் பொடித்திட்டு வைத்துக்கொள்ளே.

547

கொள்ளென்ற செயநீரால் பாஷாணந்தான்

குறிப்பாக சுருக்கிடவே கட்டிப்போகும்
மள்ளென்ற கல்லுப்பு மணிபோலாடும்
மாச்சரிய நாகத்தைத் தாக்கிக்கொல்லும்

போகர் சரக்கு வைப்பு' எண்ணுறு

துள்ளென்ற குதத்தை வாலையாகும்

துடியான பூரத்தைச் சுன்னம்பண்ணும்
பொன்னென்ற லிங்கத்தை மெழுகுபண்ணும்
போக்கதிலே வெகுகோடி யாடலாமே.

548

ஆடலாந் துருசென்ற செயநீரிலோ

வப்பனே துருசுமது பலந்தான்பத்து
கூடலாங் கெந்தகந்தான் பலமுமுன்று

கொடிதான குதமது பலமுமுன்று
லுடலாம் வீரமது பலந்தானொன்று
வர்ப்பனமாம் வெள்ளை யதுபலந்தானொன்று
நீடலாம் பூநீறு பலந்தானொன்று
நிட்சயமாங் காரமது பலமுமொன்றே.

549

ஒன்றான சத்தியது காசுமஞ்சு

வர்ப்பன மாந்தாளாகங் காசுமஞ்சு
மன்றான சீலையது காசுமஞ்சு
மாசற்ற சீனமது காசுமஞ்சு
குன்றான அண்டநிலை காசுமஞ்சு
கோழியுடன் வெள்வெங்கங் காசுமஞ்சு
வென்றான குதமது காசுமஞ்சு
மெய்யான வுமுந்ததுவுங் காசுமஞ்சே.

550

காசிடை தானஞ்சாகும் வெள்ளுநரம்பூரம்

கருத்ததொரு கருவண்டு அன்பத்தொன்று
தூசிடைதான் கல்வத்தில் பொடியாய்ப்பண்ணி
துறையாக யேழுநாள் சாரநீரில்

மாசிடைதான் தெள்ளுபோல் வில்லைபண்ணி
வளமான கல்வத்தில் சுண்ணாம்புபூசி
ஆசிடைதான் மருந்துவிட்டுச் சீலைசெய்து
அன்பதெழு வளைத்துமெள்ள புதத்தைப்போடே.

551

புடம்போட்டு யெடுத்துடனே குருவுமாகும்

பேராக நாலிலொன்று சாரங்கூட்டி
திடம்போடு கல்வத்தி லிட்டு ஆட்டிச்
சீராக நால்சாம மாட்டுஆட்டு
தடம்போட்டு வண்டோட்டி லிட்டுமூடிச்
சார்வாகப் புடம்போட்டு பனியில்வைக்க
நடம்போட்டு மறுகோலச் செயநீராகும்
நலமான இந்நீரில் வீரம்போடே.

552

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

வீரமிட்டால் சிகப்பாகுஞ் செயநீர்ப்பா

விடுபட்ட மதயானை சூதமதுகரும்பு

சாரவிட்ட புலிகையி லாடும்போலாம்

சாந்துபோஞ் செயநீரால் மூன்றுநாளாட்டித்

தூரமிட்டு வெண்ணெயைப்போ லாகும்பாரு

துடியான கிளிகெட்டி சூடனிலேவாட்டி

வாரமிட்டு யுருட்டிநன்றா யெடுத்துக்கொண்டு

மானமத்தங் காய்க்குள்ளே வாட்டிடாயே.

553

வாட்டியே யேழுபுடம் போட்டெடுத்து

வரிசையாய் கரண்டியிலே யெண்ணெய்குத்தி

பூட்டியே யெடுத்து பனியதன் பின்போல

புகழாக பளிச்சென்று மணியுமாகும்

மூட்டியே யுபரசங்க நூற்றிரண்டுபத்து

முத்தமனே பாஷாணம் மறுபத்துனாலுந்

தீட்டியெல்லாம் வண்டுமுதல் யிருபத்தேழும்

திறமான நவரத் தினமுமூட்டே.

554

ஊட்டியே சத்தெடுத்து விடுத்தாக்கால்

உத்தமனே சாரணைதான் ஒன்றேயாச்சு

பூட்டியே யிப்படியே யிருபத்தொன்றும்

போக்கான சத்தெடுத்து தங்கந்தாக்க

யாட்டியே சுருபமென்ற குளிகையாச்சு

யண்டமுதல் பதங்களெல்லாம் நெரிக்கிபுக்கி

சூட்டிநீ மீண்டுவருங் குளிகைவேகம்

சுறாங்கித்து கெவனசித்து சுருக்காம்பாரே.

555

சுருக்கான தாம்பிரத்தில் சுன்னஞ்சொல்வேன்

குளாக புளியிலைபோல் நறுக்கிக்கொண்டு

முருக்காகப் பலமெட்டு நிறுத்துக்கொண்டு

முனையான பழச்சாற்றி லூறவைத்து

நருக்காகக் கருகியே யெடுத்துக்கொண்டு

நாறுகின்ற செம்பினுட யூரல்வுரிக்கி

இருக்காக வெள்ளீயம் சட்டியிலேபோட்டு

யிதமாக நிமிளைதன்னை பொடியாய்ப்பண்ணே.

556

பண்ணியதோர் பொடிதானும் வங்கத்துக்கு

பரவியதோர் சாமமா நிறுத்துக்கொண்டு

உண்ணியதோர் வெடியுப்பு நிமிளைக்குப்பாதி

யுத்தமனே பொடியாக்கி மேலேவைத்து

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

நண்ணியதோர் வங்கம்நின் றுருகும்போது
 நலமான வெவ்வொன்றால் மாறிமாறி
 தண்ணியதோர் வங்கத்தில் போட்டுக்கிண்டு
 சாகாமல் சுண்ணமது வாகும்பாரே.

557

தாம்பிர சுன்னம்

சுன்னமின்ன மாக்குதற்கு முறையைக்கேளு
 துடியான வெள்ளவங்கம் வில்லைதட்டி
 சுன்னமின்னங் குகைவைத்து புடத்தைப்போட்டு
 திறமாக வெந்தபின்பு யெடுத்துவாங்கி
 சுன்னமின்னம் வீரமுடன் பூரங்கூட்டித்
 துடியாகச் சாரமுடன் சீனங்கூட்டி
 சுன்னமின்ன நாலுபலம் நிறுத்துக்கொண்டு
 துடியாக குதமது பலந்தானொன்றே.

558

பலமதுதான் கெந்தகத்தே நிறுத்துப்போட்டு
 பாஷாணம் வெள்ளையது காசுமஞ்சு
 நிலமது தாளகமுங் காசுமஞ்சு
 நீச்சான வீரமது காசுமஞ்சு
 குலமது கல்லுப்புக் காசுமஞ்சு
 கொடிதான சாரமது காசுமஞ்சு
 நலமதுதான் சீனமது காசுமஞ்சு
 நஞ்சோசு யிதுவெல்லாங் கல்வத்தாட்டே.

559

ஆட்டியே வெண்கருவு மெருக்கம்பாலு
 மப்பனே வார்த்தரைத்துக் குப்பிக்கொண்டு
 நாட்டியே தாம்புரத் தகட்டிற்பூசி
 நாள்மூன்று ரவிதனிலே காயப்போட்டு
 மாட்டியே வுலர்ந்தபின்பு யெடுத்துக்கொண்டு
 வகையாக மேல்கவசஞ் சொல்லக்கேளு
 மீட்டியே கொடுவேலின் வேரீன்பட்டை
 மெலிவான யெலியாலன் பட்டைசேரே.

560

சேர்த்ததெல்லாம் பொடியாக்கி யெருக்கம்பாலு
 சினத்தண்ட வெண்கருவும் வைத்துக்கொண்டு
 யேய்த்தல்லோ மேல்மூடி சீலைசெய்து
 யியலாகக் குழிவெட்டி முழங்கால்மட்டும்
 பேர்த்தல்லோ பொடிபண்ணி யெருவடுக்கிப்
 புடமாகப் போட்டுமே தீட்சைசெய்து
 கோர்த்ததுமே மூன்றுமுறையிப் படியேசெய்து
 கொப்பெனவே ரவியில்வைத் தெடுத்துவாங்கே.

561

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

வாங்கியே முன்கலசந் தன்னிற்போட்டு
 வாகியாய் முன்குழம்பில் பிசரிக்கொண்டு
 தாங்கியே முன்கையில் வைத்துமுடித்
 தனியாக முன்போலே புடத்தைப்போடு
 நீங்கியே யிப்படிதான் மூன்றுதரம் போடு
 நிலம்போல் கருவாகுஞ் செம்புதானும்
 ஒங்கியே கருவுக் குள்ளம்போல
 உத்தமிதாயொப் பென்றுரை செய்தேனே.

562

உரைசெய்த கருவுக்கு னிடைக்கிடைதானப்பா
 உத்தமனே பொடிசெய்து முந்நீராலட்டு
 கரைசெய்யப் புடம்போட்டு பனியில்வைக்க
 கடிதான செயநீராம் வீரம்பூரம்
 உரைசெய்யப் பொடியாக்கி நீரில்போட்டு
 ஓகோகோ கருகுகிற முறையைக்கேளு
 பரைசெய்து நீரைவிட்டு ரசத்தையாட்டி
 பரிவாக யெடுத்துநன்றா யுருட்டிக் கொள்ளே.

563

உருட்டியே தாவடமாகக் கொண்டு
 உத்தமனே யைந்தெழுத்து மெட்டெழுத்துமோது
 மருட்டியதைச் சித்தர்கள்தான் பார்ப்போமென்று
 வாங்கியே வாயிலிட்டு வோட்டிப் போவார்
 நெட்டியதை யொளித்து விட்டால் மார்க்கமேது
 நேரான கெவுனசித்தி போகமேது
 தெருட்டியே குளிகைதனை யறிந்துகொண்டால்
 திறமான நேமநிஷ்டை தெளிந்துபோற்றே.

564

போற்றவே பொர்த்தொட்டி வைப்பைக்கேளு
 புகழான தங்கத்தால் மேருபண்ணி
 மாற்றவே சீலை மண்தான் விலகச் செய்து
 மகத்தான சூதமது பலந்தானெட்டு
 ஏற்கவே ரெண்டுபலஞ் சுத்தகெந்தி
 இயல்பான கெந்தவோட்டில் கெந்தகத்தையுருக்கி
 தோற்றவே சூதத்தை விட்டுக்கிண்டு
 துடிநின்ற சூதமது கரிப்போலாமே.

565

கரியான சூதத்தில் வெடியுப்புப் பலந்தான்
 கனமான தாளகமும் பலந்தான்போட்டு
 உரியான பொடிப்பண்ணி யெருவில் போட்டு
 உத்தமனே குப்பியின்வாய் சில்லிட்டு மூடி

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

பரிவான வாலுக்கையின் மேலேவைத்துப்
பாங்காகத் தீமூட்டி பன்னிரண்டுசாமம்
தெரியான கெத்தகத்தின் லயச்சிக் கண்டால்
சில்லதனைத் தள்ளிவிட்டு சிலாக்கையிட்டுகிண்டே. 566

கிண்டையிலே யடிக்களிலே மருந்தில்லாட்டால்
கெட்டிதான் பதமென்று தீயைமாற்றி
சண்டையிலே யாறவிட் டொருசாமந்தான்
சாதமாய் யிரும்பான குறட்டினாலே
மண்டையிலே குப்பிதனை வெளியாய்வாங்கி
மாத்தான தண்ணீரைத் தேத்தியாற்றி
பண்டையிலே யிரும்பான கத்திகொண்டு
பக்குவமாய் மேலோடு பிரம்பாய்வாங்கே. 567

வாங்கியே யோட்டின்பேர் பொற்றொட்டியாச்சு
மருவியே மேலோடி பதங்கிற்றிநின்றால்
ஓங்கியதோர் நடுவில் நின்றால் கறியுமாச்சு
உத்தமனே மூக்கில் நின்றால் கரண்டகமாச்சு
தாங்கியதோ ரித்தனையு மொவ்வொன்றாய்ப் பார்த்து
தந்தரமாய் வெவ்வேறாய் வைத்துக்கொண்டு
ஆங்கியே யித்தனையு மறியவேண்டி
அறியாபேர்களுக் கமைத்துக்கொள்ளே. 568

அமைத்திட்டார் நூல்களிலே யறைப்பில்லாமல்
அறியாத பசங்களுக்கு வறியவென்று
குமைத்திட்ட முத்துபோலொருக் கயற்றில்
கோர்த்தென்ன கொடிக்கொம்பு வகைக்கோர் போல
கமைத்திட்ட நூல்களுமோ மெத்தவுண்டு
சமுசியங்க கண்ணாதே லிதுபோலில்லை
எமைத்திட்ட பிள்ளைகட்கு வுநத்து சொன்னேன்
எண்ணுற்றைப் பார்த்தவர்க ளெண்ணலாமே. 569

ஆமின்ன நாதத்தைச் சொல்லக்கேளு
ஆச்சரியம் நாகமது பலந்தான்பத்து
ஓமின்ன நாகத்தைத் தடுத்துவாங்கி
ஓழிந்தமயில் கொன்றையிலை யரைத்துக்கொண்டு
தாமிந்த தகடுமேல் பொதிந்துமூடி
சார்வாகப் புடம்போட்டு யெடுத்துக்கொண்டு
காமின்ன மிப்படியே பத்துவிசைபோட்டு
கார்த்திகையின் கிழங்கிலேபத்து விசைபோடே. 570

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணாறு

போடப்பா வெருகினுட கிழங்குபலம்பத்து
 பொடியான புளிகடலைக் கிழங்குபலம்பத்து
 நாடப்பா பின்னெடுத்து வருக்கிக்கொண்டு
 நலமான கிண்ணியைப்போல் வார்த்துக்கொண்டு
 ஊடப்பா நேர்வாள தயிலம்வாங்கி
 உத்தமனே சாரமது காசுமஞ்சு
 நாடப்பா துருசுமது காசுமஞ்சு
 நலமான கல்லுப்புக் காசுமஞ்சே.

571

தாம்பிர சுன்னம்

காசுதான் அஞ்சாகு சீனமஞ்சு
 கலந்திந்த யிடையெல்லாம் யிருபத்தஞ்சு
 மாசுதான் சூதமது யறுபதாகும்
 மகத்தான கல்வத்தி லிட்டுக்கொண்டு
 ஆசுதான் நேர்வாளத் தயிலத்தாலே
 ஐந்துநாளரைத்து நன்றாய் பில்லை தட்டி
 வாசுதான் அயத்துக்கே குளித்துதப்பா
 வாகாகக் கிண்ணியைத்தான் பதித்திடாயே.

572

பதித்திடு வரைத்துநன்றாய் சீலைசெய்து
 பாங்காக முன்னுரைத்த மெழுகினாலே
 நிதித்திட்டு யிலுப்பைநெய்யால் விளக்கையேற்றி
 நேராக விளக்கொரிப்பாய் மூன்றுநாள்தான்
 கொதித்திட்டு ரசமெல்லாம் பதங்கமேறும்
 கூறுதங்க பதங்கத்தைக் கத்திகொண்டுவாங்கி
 விதித்திட்டு நவலோகம் நூற்றுக்கொன்றிய
 விரைந்ததுவும் பணமிரண்டு மாற்றுமாமே.

573

மாற்றுகரைத்து சிங்குவைப்பைக் கேளுகேளே
 மருவியதில் காயசித்தி யோகசித்தியாகும்
 கூற்றானயென் மனம்போல் சுருக்குமெத்த
 கொடியவிச் சூதத்தைநிமைக்கு முன்னேகொல்லும்
 மாற்றான காரீயப்பொடிப் பலந்தான்பத்து
 மகத்தான பொடிதானும் ரெண்டரைப்பலந்தான்
 நீற்றான கத்தின்பொடி பலந்தான்பத்து
 நெல்லிக்காய் கெந்தகந்தான் பலமும்பத்துபோடே.

574

பத்துடனே வெடியுப்பு பலமுமைந்து
 பாங்கான தாளகமும் பலமும்நாலு
 கொத்துடனே குதிரை பாஷாணமூன்று
 கொடிதான சாராயம் விட்டு ஆட்டி

சித்துடனே லோகமெல்லாங் கரையும்டும்
 சிறப்பாக வாயிலிட்டு பொடியாய்ப்பண்ணி
 முத்துடனே காசியென்ற மேருக்கேற்றி
 மூதண்டா வாலுக்கையில் வைத்திடாயே.

575

வைத்திட்டுத் தீயெரிப்பா யெட்டுநாள்தான்
 மறவாமல் ராபகலாஞ் சாமமட்டும்
 நைத்திட்டு வடியிலே தானெநிற்கும்
 நலமாக யாறவிட்டு வுடைத்துவாங்கி
 கைத்திட்டு கம்பியா மருணன்போல
 கடடியா யிருக்குமப்பா யெடுத்துக்கொள்வாய்
 பைத்திட்டு யிதினுடைய வறட்டினாலே
 பத்து யுகமாட்டியல்லோ கரைக்கானேனே.

576

கரைக்காணரெத்த சிங்கி பலந்தான்பத்து
 கல்யிதுக்குள் சூதமது பலமும்பத்து
 உரைக்காண சூதமது பலந்தானஞ்சு
 உகந்துநின்ற வெடியுப்புப் பலந்தானஞ்சு
 மரைக்காண தாளகமும் பலந்தானொன்று
 மகத்தான சீலையது பலமுமொன்று
 புரைக்கான அவரிச்சாற் விட்டுவிட்டு
 பேரான நாள்மூன்று மயத்தாலாட்டே.

577

அயமூன்று நாளரைத்துப் பொடியாய்ப்பண்ணி
 அப்பனே காசியென்ற மேருக்கேற்றி
 நயமுடனே வாலுக்கையின் மேலேவைத்து
 நாட்டியே தீமூட்டி மூன்றுநாள்தான்
 பயமுடனே யாறவிட்டு வுடைத்துவாங்க
 பாங்காக யேமமென்ற சிங்கியாச்சு
 வியமுடனே நாள்வீச மிடையேயுண்ணு
 மேனியுமோ தங்கநிற மாசுந்தானே.

578

தங்கநிற மானாக்கால் மேனிதானும்
 சாவேது நாவேது கர்ப்பகாலம்
 பங்கநிறப் பெண்மாய்கை தன்னை நீக்கி
 பாஷாணம் புளியுப்பை தள்ளிவிட்டு
 சங்கநிற மாகவுந்தான் பாலிலுண்ணு
 சாவென்றதும் பொய்யாது யுகாந்தவரைநிற்குங்
 கொங்கை நிறைவாகவுந்தான் நவலோகத்தில்
 கொதித்திடவே பதினாறு மாற்றுமாமே.

579

மகத்தான மிருதாரு சிங்கிவைக்க

மாணாக்கள் சொல்லுகிறேன் மகிழ்ந்துகேளும்
மகத்தான காரீயம் ரெண்டுபத்து பலந்தான்
வாகான துரிசிநாலி லொன்றுக்குள்
முகத்தான கெந்திக்கு பாரிவெடியுப்பு
முயர்ச்சியாய் பொடிபண்ணி வைத்துக்கொண்டு
செகத்தான யீயத்தை சுட்டியிலேயுருக்கி
சிறப்பாக பொடியிட்டு வைத்திடாயே.

580

வைத்திடவே பொடிபோலே யீயமாகும்

மாசற்ற பொடியெல்லாங் கல்வத்திட்டு
நைத்திடவே கலையத்தி லரைவாசியிட்டு
நேராக மேல்முடிச் சீலைசெய்து
கைத்திடவே யடுப்பேற்றி பன்னிரண்டுசாமம்
கமலம்போல் தீயைவிட்டு வுடைத்துவாங்கி
மைத்திடவே பார்த்தாக்கால் கம்பிபோல
மாசற்ற மிருதார சிங்கமாகே.

581

ஆமப்பா பாஷாண முப்பத்திரண்டு

அப்பனே வைப்பதனைச் சொல்லிப்போட்டேன்
ஓமப்பா சித்தர்சொன்ன நூலைப்போல
ஒளித்து வைத்து குத்திரத்தைச் சொல்லவில்லை
நாமப்பா கருவெல்லா மாராய்ந்துபார்த்து
நலமாக வொவ்வொன்றாய் பார்த்துக்கொண்டு
சேமப்பா எண்ணுற்றில் சிக்கில்லாமல்
சிறப்பாக வெளியாகத் திறந்திட்டேனே.

582

திறந்திட்டேன் சிவயோகச் சித்தரெண்ணி

சீராகப் பிழைக்கவென்றால் திருவிளத்துக்கொப்பாய்
திறந்திட்டேன் நாதாக்கள் சொல்லைக்கேட்டு
தேக சித்தியாகவென்று லோகத்தோர்கள்
திறந்திட்டேன் மவுனசித்தி கெவுனசித்தி
திறமாக முனிவர்க்குஞ் சித்தற்கென்று
திறந்திட்டேன் தேவியுட பூசைக்காக
சிவசொத்தை வருமைபோ லுண்டிடாயே.

583

வருமைபோ லுண்டிடவே வாதம்பாரு

மதத்தேறி யதிகமா யுண்டிடாதே
வருமைபோ லுலகத்தில் திரிந்துக்கொண்டு
மகத்தான கரிமுகரே தெண்டுபண்ணு

வருமைபோல் திரிந்துகொண்டு நாட்டிலுள்ளோர்
மனதிருந்து வன்றுயிர்க்காய் மனதுநண்ணி
வருமையாய் மனதிலுள்ள வதிசெயத்தைப்பாரும்
மகாமூலி சமரசரணம் வகைத்திடாயே.

584

பாஷாணவைப்பு

வகையேழு பாஷாணம் வைப்புதன்னை
மைந்தனே முப்பத்திரண்டு தாது
துகையுங்கேள் மலைகளெல்லா முண்டுவுண்டு
சுணங்கனாய்த் திரியாதே வுட்புகுந்துபாரு
நகையேழு பாஷாணம் பேருதன்னை
நகையான நாகமொடு மூன்றுகூதம்
இவையேழு வரிதாரங் கெந்தகமும்வீரம்
எழிலான வகை நடந்தால் பாதாளந்தானே.

585

தானென்ற யமுர்தமொடு சிரணந்தொட்டு
சங்க பாஷாணமொடு குரம்பல்கெவரி
பானென்ற பலனறுத்த பாஷாணந்தான்
பரிவான சரகண்ட லிங்கபாஷாணம்
தேனென்ற தாளகமும் பாஷாணத்தோடுஞ்
சிலையோடு கல்பாஷாணந்தானும்
மூனென்ற கல்லான பாஷாணத்தோடு
முத்தமனே கச்சால பாஷாணமாமே.

586

ஆமென்ற வஞ்சென பாஷாணத்தோடு
அப்பனே சீராங்க பாஷாணமாகும்
வேமென்ற காஞ்சிலை பாஷாணந்தான்
வெள்ளையொடு யப்பிரக பாஷாணமாகும்
தாமென்ற ரசித பாஷாணமாகும்
தங்கமாம் நீலவர்ண பாஷாணந்தான்
கோமென்ற மலைதோறு முண்டுமுண்டு
கூறியதோர் பெரியோரை வணங்கக்கேளே.

587

கேழ்க்கையிலே யாருடைய வர்க்கமென்றால்
கெடியாலை மூலைவைரக் காலாங்கினார்கள்
தாக்கயிலே காலாங்கி மைந்தர்போகர்
சார்வான சீஷரென்று சொல்லக்கேட்டு
மீழ்க்கையிலே சந்தோஷங் களைத்துமுன்னை
வேண்டியதோர் பாஷாண மூலிகையுமீய்வார்
வாழ்க்கையிலே வீடுசற்றும் வேட்டநாய்போல
மாய்த்ததே வுள்ளடக்கால் வாதம்போமே.

588

போகர் சரக்கு வைய்பு எண்ணுறு

வாதமுந்தான் வாயய்த்ததென்று யெண்ணவேண்டாம்
 மகத்தான சிவனுடைய தெரிசினையையொக்கும்
 நாதமென்ற சிலம்பைபோல் கேழ்க்கபண்ணு
 நாதாக்க ளருகிருந்து வளைத்தேசொல்லும்
 கீதமென்ற பாஷாணந் தளுக்குமாகும்
 கெடியான லங்கிர்த பாஷாணமாகும்
 நீதமென்ற சிங்கியைத்தான் செம்புபண்ணு
 நிலவரமாய் பதினாறு மாற்றுமே.

589

சிங்கியென்ற செம்புக்கு தண்ணீர்மிட்டான்
 திறமானப் படிச்சாறு தண்ணீர்வாங்கி
 அங்கியென்ற சிங்கியைத்தான் பொடியாய்பண்ணி
 அயச்சட்டி தன்னில்வைத்து சுருக்குபோடும்
 மங்கியென்ற பொடிப்போலே வைத்துப்போடு
 மாசற்ற தண்ணீர்மிட்டான் கிழங்குவாங்கி
 கெங்கியென்ற பொடிப் பொடியாய் சீவிவைத்து
 கெடியாக நிழலுலர்த்தி தயிலம்வாங்கே.

590

வாங்கியே தயிலத்தால் வாட்டியாட்டி
 மறவாமல் மூன்று நாளாகுமட்டும்
 யேங்கியந்த வெண்காரங் கூடவிட்டு
 யெடுத்திட்டு மூசைக் குகைதன்னிலுது
 தாங்கியந்த மணிமணியாய் செம்பேயாகுந்
 தாங்கியே கரடெல்லாம் தயிலத்திலாட்டி
 தேங்கியந்த முன்போல மூன்றுதிரம்ஊது
 சிவசிவா சிங்கியென்ற செம்புமாச்சே.

591

சிங்கியென்ற செம்பாலே சுன்னங்கோடி
 திறமான செந்தூரங்களங் கங்கோடி
 தாங்கியென்ற செம்பெடுத்து தயிலங்கூட்டி
 சார்வான தகடாக்கி குதங்கெந்தி
 நங்கியென்ற சாற்றரைத்து தகட்டில்பூசி
 நலமாக மூன்றுபுடம் போட்டெடுத்து
 தேங்கியென்ற நவலோகம் நூற்றுக்கொன்றீய்
 திறமான மாற்றதுவும் பனிரண்டாமே.

592

அயச்செம்பு

ஆமென்ற அயச்செம்புச் சொல்லக்கேளு
 அயத்தாலே கீழ்மூடி மேல்மூடிச்செய்து
 போமென்ற துருசதுவும் பலந்தான்ரெண்டு
 போக்கான கெந்தியது பலமுமொன்று

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

காமென்ற சூடனது பலமுமுக்கால்
 பாரமாம் வீரமது காசுமஞ்சம்
 சாமென்ற பொடிப்பண்ணி அயத்திப்போட்டு
 சம்பிரப் பழச்சாறு தினமும்வாரே. 593

வார்த்தல்லோ அயமெல்லாம் நீராய்ப்போகும்
 வாகான மருந்தோடே சுரண்டிவாங்கி
 யேர்த்தல்லோ சுண்ணாம்பு முப்பும்நேரே
 யிடித்தல்லோ மருந்துக்கு கவசங்கட்டி
 பார்த்தல்லோ ரவிதனிலே காயவைத்துப்
 பாங்காக யெருவடிக்கிப் புடத்தைப்போடு
 வார்த்தல்லோ புடம்போட்டு யெடுத்துக் கொண்டு
 வகைப்படியே குகையிலிட்டு வருக்கிடாயே. 594

உருக்கிடவே செம்புக்கு கொடுத்தாயானால்
 உத்தமனே மாற்றஞ்சு காணுங்காணும்
 மருத்திடவே தங்கமிட்டு கெந்திட்டு
 வாதியென்றச் சூதமிட்டு செந்தூரித்தால்
 முருக்கிடவே மகிழும்போல் நிறமுமாகு
 முலையான பற்பமு நிகராகாது
 பருக்கிடவே பத்துக்கு குறையாதப்பா
 பாரிந்த செந்தூரங் குன்றியுன்றே. 595

ஊனென்ற பூனாகச் சத்துக்கேரு
 முத்தமனே செம்மணலில் பூனாகந்தான்
 கானென்ற மயிடத்தின் சாணிதன்னை
 கலந்தெடுத்துப் பிசைந்து நன்றாய் தட்டிபோடு
 மானென்ற காய்ந்தபின்பு பாண்டத்தில் போட்டு
 மறவாமல் மூகியே யெடுத்தெடுத்து
 நானென்ற சாம்பலைத்தான் காடிவிட்டு
 நலமான தெளிவையெல்லா நிறுத்துப்போடே. 596

இறுத்திவிட்டு யடிவண்ட லுற்றுப் பார்த்தால்
 இதமாகப் பளிச்சென்று மின்னக்காணும்
 மறுத்திவிட்டு காரத்தை விட்டு தேய்க்க
 மாசற்ற செம்பெல்லாம் புடத்துக் கொள்ளும்
 கருத்துவிட்டுக் காரத்தை விட்டிருக்க
 கண்விட்டு யாடியல்லோ செம்பாய்நிற்கும்
 அறுத்திவிட்ட குளிகைக்கு முந்திமுந்தி
 அப்பனே யுருக்கையிலே யிச்செம்பைத்தாக்கே. 597

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

தாக்கிட்டால் குளிகைக்குத் தீவரமேயில்லை
 சார்வானசுற்றெல்லா முட்கொள்ளாது
 தாக்கிட்டால் கெவுனசித்தில் சுருக்கோடாது
 தனித்து மின்னலிடிதனக்குஞ் சுத்திபோகும்
 தாக்கிட்டால் சந்திரக் குளிர்ச்சியாலே
 சஞ்சரிக்க வொட்டாது குளிர்ச்சிகாணும்
 தாக்கிட்டா லக்கினியில் காந்திதானும்
 தாக்கியல்லோ காரணம்போ லாட்டினாரே.

598

ஆட்டினதோர் செப்புக்கு நாலிலென்று
 அப்பனே தங்கமிட்டுத் தகடுதட்டி
 ஓட்டினதோர் குதமொடு சிலையுங்கெந்தி
 உத்தமனே தாளகமும் வீரஞ்சேர்த்து
 நாட்டினதோர் மூன்றுபுடம் போட்டெடுத்து
 நலமாகப் பாச்சினாயே மேலேபூசி
 பாட்டினதோர் மூன்று புடம்போட்டெடுக்கப்
 பாங்காகப் பத்துக்கு வோடும்பாரே.

599

ஒடுமே படிசத்தின் செம்புசொல்வேன்
 உத்தமனே வெகுசுளுவு வோடும் வேதை
 பாடுமே படிக்கக்கல் பொடியாய்ப்பண்ணி
 பண்பாகப் பொடிபண்ணி சேரைநாலு
 ஆகுமே யாவரை வேரின்பட்டை
 அப்பனே மறுதோன்றி வாகைநெல்லி
 தேடுமே பூவரசு மருதங்கொல்லி
 சிறப்பான கிளுவையொடு வுணர்வோர்தானே.

600

தானென்ற கருவேலுந் தங்கிபூலா
 சார்வான யிரும்பூரல் கடுக்காயோடு
 வானென்ற யிவ்வகையின் பட்டையெல்லாம்
 வளமாக சம்பாகம் நிறுத்துக்கொண்டு
 கோனென்ற வுரலிலிட்டு யிடித்து நெய்யில்
 கொடியதேர் பாண்டத்தில் தண்ணீர்விட்டு
 பானென்ற யெட்டிலொன்றாய் காச்சிகொண்டு
 பக்குவமாய் வடித்திறுத்து பாண்டத்திலுற்றே.

601

ஊத்தியபின் படிக்காரஞ் சேருவென்று
 வொளிவான கெந்தகந்தான் பலமுநாலு
 மாத்தியபின் தாளகமும் பலமும்ரெண்டு
 மாசற்ற துருசுமது பலமும்நாலு

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

சாத்தியபூனீறு பலமும்ரெண்டு

சாதித்து ஆதளையின் பாலினாலே

யேத்தியபின் கியாழத்தில் கூடவிட்டே

யெலியாலம் பால் சேருகூடவாரே.

602

வார்க்கவே நல்லெண்ணெய் நாலுசேரு

வளமாகக் காச்சியெல்லாம் குழம்புபண்ணு

யோர்க்கவே கலசம் வார்த்துக்கட்டி

யிச்சையாய்ப் படிக்காதின் மாவினேதான்

தேர்க்கவே அரைத்திடுநால் சாமமட்டும்

கெல்லுபோல் வில்லைபண்ணி சரவுலையில் வைத்து

பார்க்கவே துருத்தியிட்டு யிருபுரமுழுது

படிகமது செம்பாகும் பண்பாய்வாங்கே.

603

வாங்கியே செம்பெல்லாம் யெடுத்துக்கொண்டு

வளமாக கறடெடுத்து தயிலத்திலாட்டி

பாங்கியே முன்போலே யைந்துதிறமுது

பருவமாய் செம்பெல்லா மெடுத்துக்கொண்டு

ஒங்கியே குளிகைக்கு செம்புய்ய

ஒடுகிற கெவுனத்தில் யிருளெல்லாந்தீர்க்கும்

தாங்கியே யிச்செம்பை ரசத்திலீய

சார்வாகப் பன்னிரண்டு மாற்றுமாமே.

604

மாற்றான படிக்கத்தைப் போலேயப்பா

வளமாக சங்கத்தளை செம்புபண்ணு

கோற்றான குளிகைக்கு கொடுத்தாயானால்

கொடுகவே மாதையிலே நாதம்பண்ணு

நாற்றான தூவிளைந்தல் நல்லான்போலே

நலமான சங்கத்திலுஞ் சத்திராதே

மூற்றான மூதேவி விட்டுப்போவாள்

முழங்கியதோர் தங்கத்தை செந்தூரித்துண்ணே.

605

உண்ணவே வர்க்கத்தின செம்புதன்னை

உயர்ச்சியாய் பலம்பத்து நிறுத்துக்கொண்டு

கண்ணவே ஐவிரலிக் கொரட்டை கோவை

கடிதான முசுமுசுக்கை மணத்தக்காளி

வண்ணவே யமுக்கிரா யறுகுகாணும்

வளமாக சம்பாகம் நிறுத்திக்கொண்டு

திண்ணவே கீழுலர்த்தி பூப்புடத்திலப்பா

சிறப்பாக யுலர்த்தியல்லோ கலசத்தில் வையே.

606

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

வைப்பான வெண்காரம் பலந்தாநாலு
 வகையான துருசுமது பலந்தாநாலு
 மெய்ப்பான கெந்தகந்தான் பலமுநாலு
 மேலான கலவாரி லொக்கப்போடே
 கைய்ப்பான தயிலத்தை வார்த்து ஆட்டு
 கணக்கவோர் சாமமது பில்லைக்கட்டி
 பொய்ப்பாகப் போகாமல் சரவுலையிலுது
 போக்காக மணிமணியா யிறங்கும்பாரே.

607

இறங்குகின்ற சத்தெல்லா மெடுத்துக்கொண்டு
 எளிதாக கரட்டுக்குமுன் மருந்துகூட்டி
 அறங்குதயத் தயிலத்தா லரைத்தெடுத்து
 அடவாக பில்லைதட்டி சரவுலையிலுது
 தறங்குகின்ற சாறெல்லா மெடுத்துக்கொண்டு
 சார்வாக முன்போலே வருக்கிப்பாரு
 உறங்குகின்ற யானையைப்போல் சற்றுவேகம்
 ஒருநொடிக்குள் குதமது விரைந்துபோமே.

608

போமென்ற குதத்தில் தங்கஞ்சேர்த்து
 புகழாக நாகமிட்டு கெந்தியிட்டு
 ஆமென்ற வாலுகையில் செந்தூரித்தல்
 வருணனைப்போல் செந்தூர மாசும்பாரு
 ஒமென்ற நவலோகம் நூற்றுக்கொன்றீய
 ஒளிவான பதினாறு மாற்றுகாணும்
 தாமென்ற செந்தூரங் குன்றியுண்ணு
 சதகோடி வருஷமது நாளுமாமே.

609

ஆமென்ற இவைசிறந்த சத்துக்கேளு
 வப்பனே பலம்பத்து நிறுத்துகொண்டு
 வோமென்ற காரமது பலந்தானஞ்சு
 ஓய்ந்துநின்ற கெந்தியது பலந்தானஞ்சு
 தாமென்ற கல்வத்தி லிதனைப்போட்டு
 சாதித்து அரவிப்பூச் சாற்றினாலே
 தேமென்ற வில்லைதட்டி யுலரப்போட்டு
 சிறப்பாக சரவுலையில் வுதிடாயே.

610

ஊதிடவே யுருக்கியெல்லாம் சத்தாய்வீழும்
 முயர்ந்து நன்றாயாராய்ந்து பிசரிக்கொண்டு
 காதுடவே கரட்டெல்லாம் முன்போலாட்டி
 கலங்காதே துருத்திக்கொண்டு கடுகலுது

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

சோதிடவே அய்ந்துதிரம் யுருக்கித்தீரு
 குறிப்பான சத்தெல்லாம் யொன்றாய்ச்சேர்த்து
 வாதிடவே காரமிட்டு வருக்கியாட்டி
 மைந்தனே தங்கமிட் டிதற்குவாரே.

611

தங்கமிட்டு தகட்டின்மேல் பூசுக்கேளு
 வண்மையாய் குதமது தாளகமுங்கெந்தி
 பங்கமிட்டு தங்கயிடை நிறுத்துக்கொண்டு
 பரிவான கல்லிட்டு முலைப்பாலாட்டி
 துங்கமிட்ட தகட்டின் மேல் பூசிப்பூசி
 துடியாக மூன்றுபுடம் போட்டெடுத்து
 நங்கமிட்ட நவலோகம் நூற்றுக்கொன்றீய
 நலமான மாற்றதுவும் பன்னிரண்டாமே.

612

ஆமென்ற வுலகத்தோர் வாதந்தேடி
 ஆராய்ந்து சரக்குகளைப் பார்த்துப் பார்த்து
 பாமென்ற யிதனாலே சிலபேர்கள்தான்
 பத்துப் பேர் கூட்டங்கள் கூடிகூடி
 நாமென்ற ரோசிதனை தானம்பண்ணி
 கலந்துநின்ற சாத்திரத்தை மறைத்துப்போட்டு
 நாமென்ற செயநீரா லப்பாநீயும்
 நலமான சாறுவிட்டு அரைப்பார்பாரே.

613

அறைத்துமே புடம்போட்டு பரயிலேவைத்து
 ஆத்தானை செயநீரு வாச்சுகென்பார்
 நிறைத்துமே புடம்போட்டு சரக்கைகூட்டு
 நேராக வாச்சுகென்று லோகந்தீய்ந்து
 கரைத்துமே செம்பைவிட்டுத் திராவகத்தை குத்தி
 கசடற்ற ஆதியே யுரைத்துப்பார்த்து
 மறைத்துமே நால்மாற்று வாச்சுகென்று
 மயங்குவா ருலத்தில் சண்டிதானே.

614

சண்டிகள்தான் மெத்தவுண்டு வுத்தமர்களப்பா
 சடமான குடும்பத்திலே யொருவன்பொன்னைச் சேர்த்து
 மண்டியே கடைதனிலே யுரைத்துக்காட்டி
 மனதுநொந்து போட்டாயோ என்னுசொல்லி
 தண்டியே வொருகாகும் ரண்டுகாகும்
 சார்வாக பின்னொன்று பார்ப்போமென்பார்
 அண்டியே நான் போட்டேன் நீ போட்டாயென்றும்
 அலறியே சண்டையிட வழக்கம்பாரே.

615

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

வழக்கிட்டு சண்டையிட்டு பின்னொருவன் வந்து
வாதியொரு பரதேசி வந்தாரப்பா
நழக்கிட்டு தொழில்செய்து கடையில் வைத்தான்
நான்பார்த்தேன்வெகு சுறுக்கு நீயும்பாரு
அழகிட்டு வொன்றோடே யொன்றுசேர்த்து
அமர்தியே புடம்போட்டு புகைந்துபோகும்
புழக்கிட்டு விப்படியே சாகுமட்டும்
புலம்பியே யிறந்தவர்கள் கோடிதானே.

616

இறந்திட்ட சித்தர்கள் சாதிஞானி
யியலான சாத்திரத்தை யாராய்ந்துபார்த்து
மறந்திட்ட குருவையெல்லா மனதிலெண்ணி
மகத்தான பெரியோர்க்குத் தொண்டுபண்ணி
திறந்திட்ட குருசொன்ன மொழுப்படிக்குச்
சிவயோக மார்க்கநெறி செல்வதற்கு
அறந்திட்ட ஆத்தாள்சொல் லுறுதிகேட்டு
அவள் சொன்னபடிசொல்வார் பெரியோர்தாமே.

617

பெரியோர்க ளென்றுசொன்ன மொழியேதுக்கு
பேரின்ப சாத்திரத்தி லுரைத்ததாலே
பெரியோர்க ளாவதுதானே தென்றாக்கால்
பேரான கற்பமுண்டு காயசித்திசெய்து
பெரியோர்க ளாவது யென்னவென்றால்
பேரின்ப கடல்தனையே நீக்கநன்று
பெரியோர்கள் குருபதத்தை மறவாமலென்றும்
பேசாம லுமை போலிருப்பார்தாமே.

618

பாரப்பா நிர்மூட வாதிகட்கு
பலியாது யேமமென்ற வித்தைதானும்
நேரப்பா பொய்சொல்லும் புலையருக்கு
நிச்சயமாய்க் காணுகிற யோகம்பொய்யாம்
சேரப்பா கர்மமென்ற சாமிக்குத்தானும்
செயலான காயசித்தி சேரப்பொய்யாம்
தூரப்பா குரு சொன்ன மொழிமறந்து
துட்டருக்கு சகலநூலெல்லாம் பொய்யே.

619

பொய்யென்று வாதத்தை சொன்னானாகில்
போக்கோடேயேழு ஜென்மம் புலையனாவான்
பொய்யென்று பூசையைத்தான் தூஷித்தாக்கால்
பேராக மூவேழு வங்கிஷம்பாழாம்

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

பொய்யென்று யோகத்தைச் சொன்னானாகில்
பிறந்திடுவான் கழுதையென்ற சென்மமாக
பொய்யென்று கவனசித்திக் கொள்வானாகில்
பூலோகம் பரலோகம் பாழுமாமே.

620

பாழாகும் வையசத்தி பானந்தன்னை
பாதையாய்ச் சொன்னவர்க்கு வலுவுண்டாம்
கூழாகுங் கஞ்சிக்கு யேங்கியேங்கி
கொடிதானபெரு வயிறு பிழைப்புமெய்தி
மீழாகுங்குன்மமது வலித்துக்கொண்டு
மேகமெய்தி நகையெய்தி வீடுதோறும்
நாளாகு மிரப்புண்டு தான்கொடுத்து
நமனுக்கு பகையெய்தி நகையெய்துவாரே.

621

எய்தவே சாஸ்திரமாம் சாற்றக்கேளு
இதமான ஆதலைமின் பாலைச்சேரு
கொய்யவே யெருக்கம்பால் சேரேரண்டு
கோழிமுட்டை வெண்கருவுஞ் சமனாய்ச்சேர்த்து
பையதுவே வெண்காரம் பலந்தானெந்து
பகருகின்ற கெந்தகமும் பலந்தாநாலு
கையவே துருசுமது பலந்தான்முன்று
காட்டுவாய் தாளகமும் பலமும்ரண்டே.

622

இரண்டெல்லாம் பொடியாக்கி யிதனில்போட்டு
நேர்ப்பான பன்றிநெய்யுஞ் சேரவிட்டு
பண்டெல்லாஞ் சட்டிக்குள் தானேவார்த்து
பக்குவமா யடுப்பேற்றி யெரித்துவாங்கி
கொண்டல்லோ தருணம்பார் பதத்திறக்கி
கொட்டியே கலயத்தில் கட்டிவைத்து
துண்டெல்லாஞ் சதிரமம் வேதிதன்னை
துவளவரை யெண்சாமம் வில்லைகட்டே.

623

வில்லைகட்டி சரவுலையில் போட்டுலுது
மேலான சத்தெல்லாங் கழன்றுவீழும்
கல்லைகட்டி சத்தெல்லாம் பொருக்கிக்கொண்டு
சத்தெடுத்து தயிலத்தி லரைத்துலுது
பில்லை கட்டியெய்ந்துதர மூதுலுது
சிறப்பாக சத்தெல்லாம் மொன்றாய்ச் சேர்த்து
முல்லைகட்டி காரமிட்டு வருக்கினாக்கால்
முத்துப்போல் வெளுப்பாகும் சத்துமாமே.

624

போகர் சரக்கு வைய்பு எண்ணுறு

சத்தேது பலமொன்று நிறுத்துக்கொண்டு
 தங்கமது நாலுக்கு ஒன்றுபோடு
 பத்தெடுத்து கந்தகத்தை ரெண்டுபலம்போடு
 பாங்காகக் கல்வத்தில் பொடியாய்ப்பண்ணி
 வித்தெடுத்துக் கல்வத்தில் பொடித்துக்கொண்டு
 விரும்பியே கையான்சாற் றன்னாலாட்டி
 மத்தெடுத்து வந்திமல்லி சாற்றிலாட்டி
 வகையாகப் பொடிபண்ணிக் குப்பிக்கேற்றே.

625

குப்பிக்கே யேத்திட்டு வாலுகையில்வைத்து
 கூசாதே பன்னிரண்டு சாமந்தியைப்போடு
 குப்பிக்கே சூரியன் போல் சிவந்துகாணும்
 குறிப்பாகப் பணவிடைதான் தேனிலுண்ணு
 சிப்பிக்கே யுடல்போலக் கண்முட்டைதள்ளும்
 தேசிபோல் நடப்பதற்கு வலுவுண்டாகும்
 அப்பிக்கே யாயிரத்துக் கொன்றுவீய
 அறுபத்தென்ற மாற்றாகும் அறிந்துகொள்ளே.

626

கொள்ளென்ற அண்டத்தோடு சத்துகேளு
 குன்றிமணித் தோல்போக்கிப் படிதானொன்று
 வள்ளென்ற ரோமமது பலந்தான்பத்து
 வானையுட கந்தகத்தின் தூள்தான்பத்து
 தெள்ளென்ற மயிலிடத்தின் குழம்புத்தூள்பத்து
 சிறப்பான குங்கிலிகம் பலந்தான்பத்து
 முள்ளென்ற முசுலெலும்பு பலந்தான்பத்து
 முயற்சியா யெருக்கம்பால் வார்த்து ஆட்டே.

627

ஆட்டியே யைந்துக்குள் வில்லைபண்ணி
 அழகான பூப்புடத்தில் தயிலம்வாங்கி
 பூட்டியே கல்வத்தில் கட்டிவைத்து
 பொரிக்கெடுத்து முரட்டைதோல் பலமும்பத்து
 நீட்டியே கல்வத்தில் பொடியாய்ப்பண்ணி
 நினைவாக வெண்காரம் பலமுமைந்து
 தீட்டியே வீரமது பலமுமொன்று
 சிறப்பாகக் கூடயிட்டுத் தயிலத்தாட்டே.

628

ஆட்டியே மூன்றுநாள் வில்லைதட்டி
 அசங்கா மலைந்துதரம் ஊதுலுது
 பூட்டியே சத்தெல்லாம் பொருக்கிக்கொண்டு
 பொருகார மிட்டுருக்கி யொன்றாய்ச் சேர்த்து

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

வாட்டியே நாலுக்கு ஒன்றுதங்கம்
மருவினின்று வருக்கையிலே கூடவிட்டு
கூட்டியே காரமிடை மிகவேயிட்டு
குறையாமல் கெந்தியிட களங்கமாமே.

629

ஆமிந்த களங்கெடுத்து நவலோகத்திலஞ்சு
லைஞ்ஞற்றுக் கொன்றிடவே யைம்பத்தைந்தாம்
வாமிந்த பொன்னதுவும் பச்சைபோல்காணும்
வைப்பாருக் குப்பியிலே செந்தூரித்துண்ணும்
சேமிந்த சடந்தானும் பச்சைநிறமாகும்
தேகமெல்லாம் பொருச்சிப்போ லுந்திகாணும்
காமிந்த கற்பாந்தர கோடிகாலம்
காலனுமே யணுகாமல் சித்தியாகும்.

630

சித்தியாய் வெகுசுளுவு நாகபற்பந்
திறமாகக் கேளுங்கள் மாணாக்காளே
பத்தியா நாகமது பலந்தான்பத்து
பகருகின்ற யிலுப்பைநெய்யில் சாரம்போட்டு
முத்தியாய் மூவாறு திறந்தான் சாய்த்து
முழியாமல் தகடுதட்டி புளியிலைபோல்நறுக்கி
கத்தியாங் கடுகுஒரு பலந்தானெந்து
காரமா மிளகாயில் பலமுமஞ்சே.

631

அஞ்சான அபினைந்து பலமுந்தாக்கி
அழகான எலுமிச்சம் பழச்சார்விட்டு
துஞ்சான மூன்றுநாள் நெகிழரைத்து
துடியாக வழித்தெல்லாங் குழம்பாய்வைத்து
பிஞ்சான தகடுக்கு பூசிப்பூசி
பேரான வாகையுட பட்டைவாங்கி
தஞ்சான பிடித்துநன்றாய் தகடுவைத்து
சார்பாக மேல்முடி புடத்தைப்போடே.

632

மூடியே சீலைசெய்து அவிர்ப்புடமாய்ப் போட்டு
முயற்சியாய்ப் பத்துவிசை போட்டெடுத்து
ஆடியே விளக்கெண்ணை விட்டுருக்கி
அப்பனே நாலுகிண்ணி பண்ணிக்கொண்டு
நாடியே கிண்ணிநின்ற சூதமப்பா
நலமான தாளகமுஞ் சரியாய்க்கூட்டி
தேடியே தேசிச்சார் விட்டரைத்து
சிறப்பாகக் கிண்ணிதனி லுள்ளேபூசே.

633

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

பூசியே வாலுக்கையில் சட்டிவைத்து
 பொருந்தவே மணலிட்டு அடியில்தானும்
 நேசியே யதின்மேலே வுப்பையிட்டு
 நினைவாகக் கிண்ணிதன்னை பதித்துவைத்து
 தேசியே யெலுமிச்சம் பழச்சார்தானும்
 சிறப்பாக வெறியிட்டு சுருக்குப்போடு
 மாசியே பதினைந்துநாள் தான்தீயை
 மறவாமல் போட்டிடுவாய் ராப்பகல்தானே.

634

தானான எலுமிச்சம் பழச்சார்தானும்
 சாதகமாய் வழித்தெடுத்து சுருக்கும்போடு
 பானான பதினைந்துநாள் தான்சென்றால்
 பக்குவமா யெடுத்துவைத்துப் பீங்கானுக்குள்
 கானாகு மல்லிகைப்பூப் போலேநிற்கும்
 காச்சுடா செம்பிலே நூற்றுக்கொன்று
 கோனான மெழுகோட்டி கொடுத்தாயானால்
 குறையாதே பன்னிரண்டு மாற்றுமாமே.

635

ஆமப்பா துருசியது பலமுமூன்று
 அழகான தாளகமும் பலமுமொன்று
 வேமப்பா கள்ளிப்பால் வார்த்தரைத்து
 விளங்கவே மூன்றுநா ளாகுமட்டும்
 நாமப்பா குன்றிப்போல் உண்டைபண்ணி
 சார்வான வெள்ளியம் பலந்தாநாலு
 போமப்பா குகையில்நின்று வருகும்போது
 போகான வுண்டையெல்லாங் கிராசம்போடே.

636

போட்டேனே யெல்லாந்தா னாகும்பின்பு
 பொடிபண்ண சாரத்தூள் மேலேபோட்டு
 வாட்டேனே கற்றாழச் சோற்றில்சாய்த்து
 வளமாக வேழுதரம் முருக்கிச்சாய்ப்பாய்
 பூட்டவே வங்கத்தில் சமனாய்வெள்ளி
 பொலிவாக வருக்கியல்லோ கிண்ணிவார்த்து
 மாட்டேனே கிண்ணியிடை குதம்வீரம்
 மருவியதோர் வெள்ளையென்ற பாஷாணந்தானே.

637

தானிந்த மருந்தெல்லாங் கல்வத்திட்டு
 தனியான யெருக்கம்பால் வார்த்து ஆட்டி
 பூனிந்த மருந்தெல்லாங் கிண்ணிக்குள்பூசி
 பேரான வாலுக்கையின் மேலேவைத்து

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

ஆனிந்த வடுப்பேற்றி பட்சமொன்று
 வாறாம லெரியிட்டு அப்பால்வாங்கி
 தோனிந்த பீங்கானி லெடுத்துவைத்து
 தோளசமாங் குருவாகும் நூற்றுக்கொன்றியே. 638

ஈவதுதான் வங்கத்தில் செம்புநூற்றில்
 எடுத்துப் பாரிருபத் தைந்துமாற்று
 ஆவதுதான் குதமது வெள்ளியாகும்
 அதிகமாம் பித்தளை வெள்ளியாகும்
 தேய்வதுதான் நாகமது தங்கமாகும்
 துடியான வெள்வங்கம் நீரும்வாங்கும்
 தேவரது தான்வித்தைச் சுருக்குமாகுமெத்த
 சிவசித்தர் சொன்னார் கரைகாணாரே. 639

கரைகாணா சாஸ்திரங்கள் மெத்தவுண்டு
 காரணமாங் காலாங்கி நாதர்தாமே
 நிரைகாணா ரேழுலட்சம் விரித்துச்சொன்னார்
 நேர்ப்பாக விரிவையெல்லாம் பார்த்துப்பார்த்து
 வுரைகாணச் சூத்திரமாய்ச் சுருக்கியப்பா
 னுர்ப்பனமாந் தொழிலையெல்லாஞ் சொன்னேனாலும்
 பகைகாணா யென்னுலை பொய்யென்றெண்ணி
 பாழாகும் நரகத்தி லெய்துவாரே. 640

எய்துவர்கள் கோடி நரகத்தில்காணும்
 ஏனமென்ற பிறப்பாகச் சபிப்பாளாத்தாள்
 ஐவதுதான் வாதம்பொய் யென்றுசொன்னா
 லாகார வங்கிஷங்கள் குடும்பமெல்லாம்
 நைவதுதான் நரகெய்தும் வுண்மையாகும்
 நாதாக்கள் பெரியோர்க ளிட்டசாபம்
 கொய்வதுதான் யாராலுந் தீர்க்கக்கூடா
 கொடுஞ்சித் தரிஷியிட்ட சாபந்தானே. 641

தானாகுங் குருவுடைய பதத்தைப்போற்றி
 சமுசயமா யிருந்ததெல்லாங் கேட்டுகேட்டு
 கோனாகுங் குருசொல்ல வாதம்பார்த்து
 குருவில்லா திருந்தாக்கால் நூலைப்பாரு
 ஆனான நூலில்லான் வாதம்பார்த்தால்
 அணுகாது வாதமொன்று தலைகீழாகும்
 தேனான குதத்தில் தூபம்பட்டு
 தியங்கியே நரகெய்தி மாளுவாரே. 642

போகர் சரக்கு வைய்பு எண்ணுறு

மாளாமல் கனமான கற்பமுண்டு
 வாயைத்தான் பூசைபண்ணி மயக்கம்போக்கி
 தாளாமல் வாசியைத்தான் பூட்டைவாங்கி
 சாதகமாய்க் குருபதத்தில் சரணம்பண்ணு
 ஆளாம லம்பலத்தில் மனதையுன்றி
 ஆனந்தமாவதற்கு அமுத முண்ணு
 மீளாமல் கெவுனத்தி லேறவென்றால்
 விடுச்சூத மனவசிக்கு மருந்துகேளே.

643

கேளுநீ யானையென்ற குதராசன்
 கெவுனத்தில் பறக்குகின்ற மார்க்கமெல்லாம்
 வேளுநீ தருசத்தி லேமமாகும்
 விளங்கியதோர் பகலிரவு மொன்றாய்க்காட்ட
 தாளுநீ யிமைக்குமுன்னே கோடிகாதம்
 சஞ்சரித் தவர்களெல்லாந் தாண்டியேற
 மீளுநீ யட்டமா சித்தியாட்ட
 மிகுந்த வடவாக்கிபோல் பசியுண்டாக்கே.

644

ஆக்குவது குதமது கையில்நின்று
 அம்மணியா யுருக்கையிலே பூநாகஞ்சேர்த்து
 நோக்குவது சமனாகக் கொடுத்துவாங்கி
 நேராகப் புடம்மிட்டு விடுவித்தாக்கால்
 தேக்குவது குதமென்ற ராசாவுக்குத்
 தீவர மாயாலம்போல் பசியுண்டாகும்
 நீக்குவது அதனைப்போல் நினைத்ததெல்லாம்வெல்லும்
 நெரிப்பூத்த கெந்தகத்தை பிடித்துத்தாண்டே.

645

தாண்டிய பின்னுபச ரங்களெல்லாமுட்டு
 தனித்தபின்புமூல கையில்சாற்றைவிட்டு
 தீண்டியபின் தனித்தங்கே செம்பையுட்டு
 சிறப்பான நவலோக மிட்டுத்தீரு
 வாண்டியபின் நவபுடந்தா னன்றாய்விட்டு
 மகிழ்வாகமணி பார்த்தால் வருணன்போலாம்
 தூண்டியபினில்வளவு கடந்துயேற
 சுகமாகச் செப்பையினி சொல்லக்கேளே.

646

சொல்லுவேன் குகைக்குள்ளே மருந்துபூசி
 துடியான சீலைகெந்தி நிமிளைகண்டு
 கொல்லவே பூநாக மிவைத்தான்குதம்
 கொத்தாக சமபாகம் நிறுத்துக்கொண்டு

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

கல்லவே கஞ்சாவின் விரையினோடு

காலவே ரோமத்தின் றயிலம்வார்த்து

பல்லவே மூன்றுநா ளாட்டிக்கொண்டு

பக்குவமாய் ரோமத்தின் றயிலம்வாரே.

647

வார்த்துமே யரைத்துநன்றாய்க் குகையில்பூசி

வாகான கட்டினதோர் சூதம்வைத்து

ளர்த்துமே புடந்தானுஞ் சொல்லக்கேளு

யெழிலான குக்குடமா மூன்றுபோடு

போர்த்துமே புடம்போட்டு யெடுத்துக்கொண்டு

போர்வான சித்திர மூலந்தானும்

கோர்த்துமே தோடையொடு முள்ளாங்கிதானும்

கொடிதான் நாயுருவி யமுரிசுட்டே.

648

சுட்டுநீ புரசோடு தேவதாளி

கொடிக்கள்ளி புனல்முருங்கை சதிரக்கள்ளி

மாட்டுமே யெள்ளோடு புறாவினெச்சம்

மகத்தான பதினைந்தும் வெவ்வேறேவாங்கி

தீட்டுநீ வெவ்வேறாய்ச் சுட்டுச்சாம்பல்

திறமாக வகைக்குள் வகைபடியளந்துபோட்டு

மூட்டுநீ பாண்டத்தில் கொட்டியும்

மூன்றுதரம் பதினைந்து படியும்வாரே.

649

படியஞ்சு கோமயத்தைக் கூடவாரு

பாங்கானகமுதையொடு குதிரை குளை

நெடியஞ்சு ஆட்டோடு நாலுகேளு

நிலவரமா யிப்படியே யஞ்சுக்கு

கொடியஞ்சு படிதானும் நாற்பத்தஞ்சு

கூசாதே சாம்பலுக்குள் கரைத்துவைத்து

தடியஞ்சு மூன்றுநாள் தெளிவைவாங்கி

சாதகமா யடுப்பேற்றி யெரித்திடாயே.

650

ளரித்திட்டுக் குழம்புபோல் வருதல்கண்டு

இணங்கனொடு பரிகனக சந்திரனுப்பு

விரித்திட்டு கல்லுப்புச் சத்திசாரம்

மேலான நாவச்சார மெவாச்சாரந்தான்

ளரித்திட்டு வெண்காரம் சவர்க்காரந்தான்

இயலான கெந்தியுப்பு வளையிலுப்பை

சரித்திட்டு கடல்நுரையு மன்னபேதி

சார்பான துருசோடு பூநீறுதானே.

651

போகர் சரக்கு வைய்பு எண்ணுறு

தானான வகைக்கொன்று பலமுமைந்து
 சார்வாக பொடிபண்ணி குழம்பிலிட்டு
 பானான பாஷாண நிலையைக்கேளு
 பரிவான கெந்தியொடு சங்குகன்னம்
 தேனான வகைவகைக்கு வொருபலந்தான்
 சிறக்கவே யெருக்கம்பால் படியேவாரு
 கானான குழம்பதிலே வொக்கவிட்டு
 கலரவே வடுப்பேற்றி மெழுகுவாங்கே.

652

வாங்கியே பீங்கானில் பதனம்பண்ணி
 வளமான நெற்குறியில் புதைத்துவைத்து
 பாங்கியே பட்சத்தின் பிறகுவாங்கு
 பரிவாக புடதாச னென்றுபேரு
 தேங்கியே கோபமா மருந்தினார்க்குஞ்
 சிங்கமாங் கொடுஞ்சஞ்சூர் வாதனார்க்கும்
 கோங்கியே கொடுங்காலம் விஷமதாகும்
 குளிகைக்கு புடந்தானும் சுருக்கம்பாரே.

653

பாரென்ற புடந்தானுஞ் சாத்திரத்துள்ளே
 பலபலவாய்ச் சொன்னார்கள் நாதாக்கள்சித்தர்
 கோனென்ற திருமூலராயிரத்தில் சொன்னார்
 திறமாகக் காலாங்கி சொல்லைக்கேட்டு
 தேனென்ற வெழுநூற்றில் திறந்துசொன்னேன்
 திறமாக நான்செய்யு மார்க்கமாகு
 மானென்ற யாகாசம் வீதியோட்டில்
 மயங்காமல் சிறுபிள்ளை யோடும்பாரே.

654

பாரிந்த சூதம்நின்று வருகும்போது
 பதுங்காதே சமபாகம் சத்தையுட்டு
 பூனிந்தமரம் பார்த்து சத்துபத்துத்தானும்
 பொலிவாக வருக்கையிலே புடமொன்றுபோட்டு
 வானிந்த சித்தினி மனுடராசையெல்லாம்
 வப்பனே பலபலவா வண்ணங்கானும்
 கோனிந்த சூதத்தை நிறுத்துப்பார்க்க
 கொடிதான மணியிடையே நிர்க்குமென்றே.

655

எண்ணவே புடத்துக்கு யேதுயொப்பு
 ஈசனுட புடந்தானும் தோற்றுப்போகும்
 மன்னவே மணித்தாயார் சொன்னாலானும்
 வகைவகையா சோதித்துப் பார்த்துக்கண்டேன்

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

சன்னவே யுபரசங்கள் நூற்றிரண்டுபத்து
 சராசரங்கள் முதலிருபத் தஞ்சுபண்ண
 பண்ணவே பாஷாண மறுபத்துநாலும்
 பாங்கான நவலோக நவரெத்தமூட்டே.

656

ஊட்டியிப் படிதான் சாரணையேசெய்யில்
 ஒன்றாச்சு கெவுனமது நூற்றுக்கோடு
 மூட்டியே மறுதிரந்தான் விடுவித்தாக்கால்
 மூன்றுபத்து சகஸ்திரமாங் காதமோடும்
 ஆட்டியே மூன்றுதரம் விடுவித்தாக்கால்
 அப்பனே லெட்சமாங் காதமோடும்
 பூட்டியே நாலுதிரம் விடுவித்தாக்கால்
 புகழாக நாலுலட்ச மோடிப்போமே.

657

போமென்றே யஞ்சுதிரம் விடுவித்தாக்கால்
 பொருந்தியொரு கோடிக்கு யோடும்பாரு
 காமெனவே யாராரை பரிசுவேதி
 கரண்டியே யேழுதிரங் கடந்துயேறு
 தாமெனவே லெக்கங்கள் சொல்லப்போகா
 தாண்டவனார் லோகத்தில் தெரிச்சுவேதை
 நாமெனவே காண்கிலாஞ் சித்தம்வேதை
 நண்ணியே யுனதிகிலோ வேதையாமே.

658

வேதையென்று செம்பிடிலோ வேதையாகும்
 விளங்கியே வேன்றால் பழுக்கும்வேதை
 காதையாங் குளிகைதன்னைக் கரத்தில்தைத்துக்
 கருதியே யுரப்பாகில் பொன்னுமாகும்
 மாதையாம் பொன்னென்று வுன்னெஞ்சிலுன்ன
 மலைகளெல்லாம் பொன்னாமே மக்காள்பாரு
 பாதையாம் பகலிரவு யொன்றாய்ப்போகும்
 பார்பத்தாய் சிவன்வாது பாசிப்பாரே.

659

பாருநீ யுபரசங்கள் நூற்றிரண்டுபத்து
 பாஷாண வர்க்கங் ளறுபத்துநாலு
 வாருநீல வணவகை யிருபத்தஞ்சும்
 மகத்தான மூலிகையின் சத்துகூட
 கோதுநீ நவலோகம் நவரத்தினங்கள்
 குறிப்பாக குளிகைக்கு குடுக்கிலாடும்
 ஆடுநீ விடுவித்தால் சகடுமாச்சு
 யறிந்தபடி செய்யீரால் நாலுமாமே.

660

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

ஆமிந்த மார்க்கமாய் சூதத்திற்கு.

வனைத்தனைந்து சத்துகளை யீவானாகில்
போமிந்த கெவுனம்பொய் சித்தும் பொய்யாய்
போகமட்டும் கண்டனைத்து புழுத்துசாவான்
காமிந்த யுபரசங்கள் பொன்னேயாச்சு
கடுமச்சூர் றாசாங்க செகப்பணிந்தால்
தாமிந்தப் பூகமுடன் சூதங்கேளு
தனிவேதை யாத்தாளும் பதியக்கேளே.

661

கேளுநீ பனிரண்டாங் குளிகைதன்னை
கெடியான கருவியொடு போகந்தன்னை
வாளுநீரண்டுக்கும் நவலோகம் போதும்
மற்றமற்ற குளிகைதன்னை வித்தேயேறும்
வேளுநீ சத்துகளை லுட்டுலுட்டு
விடுவித்து சாரணைதான் செய்யாவிட்டால்
தாளுநீகெவுனமது யெடுபடாது
தனித்துமே பாரிசத்தில் வேதையெண்ணே.

662

எண்ணவே சாரணையை திறமாச் செய்யில்
எடுத்தோடு மண்டமெல்லாம் பதமுந்தாண்டி-
பண்ணவே ரிஷிகோடி சித்தர்கோடி
பருதியிலே கணங்களெல்லா மசங்கிப்போகும்
தண்ணவே குளிகையினால் மேல்கொண்டோடுஞ்
சந்திரனி லோடையிலே நடுக்கங்காணும்
மண்ணவே குளிகையினால் குளிரும்போகும்
மாயமாஞ் சுருபமெல்லாம் வெளியாய்ப்போமே.

663

வெளியான சூதத்தைக் கட்டாவிட்டால்
விறைந்தேற ஞானமெல்லாம் பொய்யாய்ப்போகும்
ஒளியான யோகமது பாழாய்ப்போகும்
முர்ப்பனமாங் காயசித்தி யொன்றுமாகாத்
துளியான வாசாரக் குறியுமில்லை
தொடுகையிலே பேதிக்கும் யேமமில்லை
நெளிதான மனதாலே யோகம் பார்த்தால்
நிர்மூட ஞானியென்று சொல்லுவார்பாரே.

664

பாரப்பா மூலவன்னி துலங்கினாக்கால்
பளிச்சென்று வாறுதலம் வெளியாய்ப்போகும்
நேரப்பா மேலேறும் வெளியாய்ப்போகும்
நெரிப்பான வட்டசித்தி கூறுங்காணும்

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

சேரப்பா பராபரையின் சியலுங்காணும்

சேர்ந்தவன்னி நிர்க்களமும் வெளியாய்ப் போகும்

ஆரப்பா நீராகத் தடங்கினோக்கும்

ஆதியந்த நாமமது வுரைக்கத்தானே.

665

உரைக்கவே உளித்திக்கி யிரைகுடாமல்

உளுக்கார்ந்து அக்கினிதான் மந்தித்தப்போ

பரைக்கவே அசனத்தைப் பரிக்கினோற்கும்

பகலுரங்கி யிரவுதனில் விழிக்கத்தாலும்

புரைக்கவே புலால்தனையே பொசிக்கலாலும்

புணர்ச்சியினின் மயக்கத்தால் பொருந்தலாலும்

யிரைக்கவே கடுஒட்டம் ஒடினாலும்

மெய்திடுமென் றுளமாந்தை யிசைக்கலாமே.

666

இசைக்கவே லுவாந்தை நாலதாகும்

இதினுடைய நாமத்தை யியம்பக்கேளு

வசைக்கவே வாதை ஊமாந்தையோடு

மருவுகின்றபித்த ஊமாந்தையாகும்

திசைக்கவே செத்து ஊமாந்தையோடு

சியலான தொக்கலு மாந்தையாகும்

அசைக்கவே நாலினிடை யாண்மைதன்னை

அசாத்திய சாத்தியமென்று யறிந்துவுண்ணே.

667

உண்ணவே உருநெஞ்சு பழுக்கபக்கம்

உருமிநினை வழிந்திருமி உறக்கநொந்து

துண்ணவே பஞ்சுபோல் சுரமுந்தோன்றி

சீழ்கட்டியாய்ப் பழுத்து சிதறிவீழும்

திண்ணவே சிலேட்டுமந்தான் மீறிக்காணும்

செரிக்காமல் அசனந்தான் திரும்பிவீழும்

கண்ணவே காரையிலே கசப்புக்காணும்

கருகுமே வாதளவு மாந்தைகானே.

668

காணவே மிகத்திரண்டு கீழ்வயிற்றில்

கட்டியாய் மிகப்பொருமிபுண் போல்நொந்து

ஊணவே உடம்பெங்கும் உளைச்சலாகி

உரைப்பான தலைவலியும் சுரமுங்காணும்

யீணவே யிருமலொடு சீயுமுண்டாம்

இரைப்பாகி மிடரெல்லாம் புண்ணுமாகும்

பேணவே மயக்கமொடு பிரட்டலாகும்

பித்தஉள மாந்தையென்றே பேசலாமே.

669

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

பேசமா யுடலுருகி புழிந்தாப்போலே

பெலமான மேனியெல்லாம் புண்போல்நொந்து
வாசமாய் வாயிலே சீயுமுண்டாம்

மனமருக்கி சத்தியொடு மயக்கமாகும்

நாசமாய் சிலேத்துமம் நடுக்கிலாகி

நலங்கியே பஞ்சுபோல் மிகவெளுக்கும்

ஆசமாய் அய்யவுள மாந்தையென்று

அவனியுள்ளோர் தங்களுக்கு அறியக்கூறே.

670

கூராகத் தலைவலியும் சுரமுந்தோன்றி

குணங்கெட்ட யிருமலொடு கோழையுண்டாம்

ஊராக உறக்கமது கோழையாகும்

உறுதியாய் சீழ்விழுந்து நாற்றமுண்டாம்

கூராக யடிவயிறு குத்தலாகுங்

குமுறியே தலைவலியு மிடியுண்டாம்

தூராக சடமெங்கும் தினவுண்டாகும்

தொந்தவுள மாந்தையென்று செப்பலாமே.

671

செப்பியதோர் அசாத்தியத்தைச் சொல்லக்கேளு

தேர்ந்தவுள மாந்தையொடு சிலேத்துமந்தான்

வப்பியதோர் வாதவுள மாந்தைதானும்

மகாவவிழ்தம் தன்னாலும் வசப்படாது

தப்பியதோர் பித்தளவு மாந்தைதானும்

கனவவிழ்தம் தன்னில் காரியமுவாகும்

ஒப்பியதோர் ஆயுருவேதத்தில் தானும்

ஒன்றுபொய்போ காது வுரைத்துப்பாரே.

672

பாரென்ற சயமதுதான் பனிரெண்டாகும்

பண்பான காசமது பனிரெண்டாச்சு

ஊரென்ற வுளமாந்தை நாலுமாச்சு

உகப்பாக யிருபத்து யெட்டுமாச்சு

காரென்ற யிதுவெல்லாஞ் சயத்தில்கூட்டு

காரணமாந் தேரணமா முனிதான்சொல்ல

ஊரென்ற போகர்முனி பார்த்துதேர்ந்து

உலகத்தோர்க்காக யெண்ணிவுரை செய்தேனே.

673

உரைசெய்த பெரும்பாடு நால்தானாகும்

உகந்துமே வாதத்தின் சிரால்மாகும்

பொரைசெய்த பித்தத்தின் சிரால்வொன்று

பேரான சேத்துமத்தின் சிரால்வொன்று

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

துரைசெய்த தொந்தமாஞ் சீரால்வொன்று
துகையெல்லா நாலுவித சீரால்வாச்சு
கரைசெய்த யிதினுடைய உற்பத்தியெல்லாம்
கண்டபடி சொல்லவே கருதிடாயே.

674

கருதியே கனமான கொடுமைசெய்து
கணவனை நிந்தாட்சை சொன்னபோக்கும்
பருதியின் மலசத்தை விட்டபேர்க்கும்
பரதேசி ஏழைகளை பழிக்கின்றோர்க்கும்
குருதியே யிறைக்கின்ற காலந்தன்னில்
கூசாமல் புருஷங்கை பண்ணினோர்க்கும்
கருதியே பலபோகம் விரும்பினோர்க்கும்
சுருக்கில் பெரும்பாடுவந்துற் பவிக்குந்தானே.

675

தானென்ற கெர்வங்க எரிருக்கையாலு
சண்டாள கோபத்தால் சலிப்பினாலும்
ஊனென்ற மாங்கிஷங்கள் பொசிக்காலும்
உறக்கமாக முழித்தலா லுழித்தீயா
பானென்ற பசியின்றி பொசிக்கலாலும்
பாரமாம் சுமைதாங்கல் பகர்தலாலும்
கூனென்ற முடக்கு தாங்கில்
கொடுரமாம் பெரும்பாடு கூடுந்தானே.

676

கூடுமே தலைவலியுமேலக் கடுப்புதானுங்
கூறான முதுகிடுப்புச் சலுண்டாம்
மாடுமே திரேகமெல்லாங் கருகலாகும்
மாதவிடாய் தரித்துமே மயந்தன்போலா
ஊடுமே வயருதி உடச்சலுண்டாம்
ஊத்துமே சென்னிற முங்கருகலாக
தேடுமே துற்கெந்தஞ் சேரவொட்டா
செகமறிய வாதத்தின் சிராவமாமே.

677

அரமென்ற அன்னத்தை யிறங்கொட்டாது
அழகின்ற மஞ்சள்நிறம் போலேஊத்தும்
வேமென்ற யோனியிலே வேக்காடுண்டாம்
மேனியுமோ பெத்துமே மிருக்குப்போகும்
காமென்ற காங்கையும் அழுத்தலாகும்
கருகமாய்க் கட்டிபோல் உதிரம்வீழும்
தேமென்ற சிருக்கும் அங்கமெல்லாம்
சீறியதோர் பித்தத்தின் சிராவமாமே.

678

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

ஆகுமே வெள்ளைநிற மாகஊத்தும்
 அழலான நாதந்தான் மிகஊண்டாகும்
 வேகுமே உடம்பெங்கும் பூசிபூர்க்கும்
 வெண்ணதணலாய் உடம்பெங்கு மெரிச்சலாகும்
 பாகுமே படபடப்பு மூச்சுமூண்டாம்
 பாரமாங் கோழையொடு யிருமலுண்டாம்
 தேகுமே அடிக்கடிக்கி மயக்கமாகும்
 சிலேத்துமத்தின் சிராவமென்றே செப்பலாமே. 679

செப்பவே கருகலாய் சிகப்புமாகும்
 சேர்ந்ததிலே கடலடியாய்க் கறுப்பாய்வீழும்
 உப்பவே வயறதும் உளைச்சலாகும்
 ஊசலா நாற்றமுடன் ஒழுக்குமாகும்
 நப்பவே மஞ்சள்நிற நயப்புமாகும்
 நாணியே தலைதானும் நடுக்கலாகும்
 துப்பவே வாய்நீரும் மிகவேஊறும்
 நொந்தமாரும் பெரும்பாடு சூட்டினோமே. 680

சூட்டினதோர் அசாத்தியத்தைச் சொல்லக்கேளு
 சிலேத்துமமாம் பெரும்பாடு தொந்தசீராவம்
 பூட்டினதோரிதி லொன்றும் பிகைக்கொடாது
 புகழான சாத்தியத்தை புகலக்கேளு
 வாட்டினதோர் வாதத்தின் பெரும்பாடோடும்
 வகையான பித்தத்தின் சிராவந்தானும்
 தீட்டினதோர் மருந்துக்குள் சியமுமாகும்
 செப்பரிய தோர்நூலை தெளிந்துபாரே. 681

தெளிந்ததோர் கல்லடைப்பு உற்பத்திகேளு
 சிறிதுநாள் துடங்கியே மேகந்தன்னால்
 தளிந்ததோர் சலப்பையி லுதிரந்தோய்ந்து
 சத்துரு சத்தாகவே பருத்துக்கொள்ளும்
 வளிந்ததோர் வாதபித்தங் கோபித்தாக்கால்
 வத்து பெருங்கல்லாய் வழியடைந்து
 நளிந்ததோர் நாலுவிதங் கல்லடைப்பி
 நண்பான வரலாறு நாட்டக்கேளே. 682

நாட்டமாய்க் கற்பழிந்துக் கடமைவாங்கி
 நலிபண்ணிக் கொடாமலே வழக்குபேசி
 கூட்டமாய் குருவுடைய கடமைதன்னை
 கொடாமலே கைக்கொண்டு தவடுபண்ணுந்

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

தோட்டமா யிடுப்புவலி வதிகங்காணுந்
 திடமான சத்துவலி பிலத்துக்காணும்
 காட்டமாங் குடைச்சலொடு விக்கல்காணுங்
 காலாந்தர கல்லடைப்பில் கலங்குவாரே. 683

கலங்கினதோர் தண்ணீர்தான் குடித்தபேர்க்கு
 நல்லெழும்பு மயிர் மணந்தான்சலந்தி
 அலங்கினதோர் அன்னங்கள் அருந்தலாலும்
 அழகலொடு முதிர்பாண்ட மருந்தலாலும்
 மலங்கினதோர் மாப்பாண்டம் அருந்தலாலும்
 மந்தத்தில் வாயு பதார்த்தந்தன்னை
 துலங்கின தோருசிதன்னில் வைத்தாலும்
 சுருக்காய்க் கல்லடைப்பு வந்துதோன்றுந்தானே. 684

தோன்றியதோர் நாலினுட நாமங்கேளு
 சுறுக்கான வாதத்தில் கல்லடைப்பு
 பூண்டியதோர் பித்தத்தின் கல்லடைப்பு
 புரண்டதோர் சேத்துமத்தின் கல்லடைப்பு
 தான்றியதோர் தொந்தமாங் கல்லடைப்பு
 திரேகத்தில் பத்தியே சிலதுகாலம்
 தான்றியே கலப்பையில் வந்திழிந்து
 சுருவியே லிங்கத்தில் தரிக்குந்தானே. 685

தரித்துனா பிக்கீழ்சுருக் காய்குத்தி
 சலமலந்தான் வீழாமல் தம்பமாகி
 வருந்துமே லிங்கத்தில் வலியுமாகி
 மருவியதோர் பொதியெல்லாஞ் சுரந்துசட்டி
 திரித்தியே கிடைகுடா பிரட்டலாகி
 தேம்பியே மூச்சுமாய் வயறுமுப்பும்
 உரித்தோர் சதையெல்லாம் உளைவுமாகும்
 ஓங்கியதோர் வாதக்கல் லடைப்புதானே. 686

அடைப்பாகி சலந்தானு அருவலாகி
 அயங்காச்சி செருக்கினாற் போலேநோகும்
 புடைப்பாகி பொத்தியங்கும் புழுக்கமாகி
 பூட்டுப்போல் பிசுவாகி பிரட்டலாகும்
 மடைப்பாகி உதிர்நிறமாய் கல்லுமாகி
 வந்திழிந்து லிங்கத்தில் மாட்டிக்கொள்ளும்
 குடைப்பாகிக் குத்தலாய் குடைச்சலாகி
 கொட்டுமே பித்தக்கல் லடைப்புதானே. 687

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

தானான தொப்புளிலே வில்லைப்போல
சமுங்காமல் சரந்துமேசத் தேருத்தும்
ஏனான காலோடு கைகால்சந்து

இடுப்புத்தான் குடைச்சலா யிசவுகாணு
வேனான லிங்கத்தின வென்றுதன்னில்
விருவிரென்றே கடுப்பாவேர்வை காணும்
தேனான வெறுப்புக்கல் சிறுகல்லாக
சிக்கலாய் வந்திறங்குஞ் சிலேத்துமந்தானே. 688

வந்திறங்கும் நீர்த்தாரை யடியில்தானும்
மகவருத்த முண்டாகி வலியுமாகி
நொந்திறங்கி நீர்தானும் யருவிடபாயும்
நோய்தானுஞ் சிறுமணல்போல் நொருங்கிக்கல்தான்
சந்திரங்கினீர் வழியில் வந்துவீழும்
தாக்கான சிரங்கைக்கல் தினமொன்றுக்கு
துந்துறங்கித் தினந்தினமு மிழிந்துகொல்லும்
தொந்தமாங் கல்லடைப்பு சூட்டிடாயே. 689

சூட்டிட்ட சாத்தியத்தை சொல்லக்கேளு
சுளுக்காகும் வாதத்தின் கல்லடைப்பு
பூட்டிட்ட பித்தத்தின் கல்லடைப்பு
புகழான சேத்துமத்தின் கல்லடைப்பு
மூட்டிட்ட யிதுமுன்றுஞ் சாத்தியமாகும்
முனையான மருந்துகளில் செம்மையாகும்
தோட்டிட்ட தொந்தமாங் கல்லடைப்பு
தொடிசாவே கொல்லுமிது சூட்சந்தானே. 690

சூட்சமெல்லாஞ் சிவன் சொல்ல
தூரியமா நந்திசொல் லந்தமந்திரிசொல்ல
ஆட்சமெல்லாம் யசுவனியாந் தேவர்சொல்ல
ஆதீதமாம் விசுவனியும் யகஸ்தியர்சொல்ல
பூட்சமெல்லாம் புலத்தியர்தான் தேரார்சொல்ல
புளிதித்து போகர்முனி தானுஞ்சொல்ல
தீட்சமெல்லாம் செகத்தோர்கள் பிழைக்கவென்று
செப்பினேன் சகலருக்குத் தெரியத்தானே. 691

தெரியவே சிரிஷ்சத்தின் செயலைதானுஞ்
செப்பவே நாலுவகை சீருமாகும்
உரியவே தாதமூர்த்திரக் கிரிட்சமாகும்
உகப்பான பித்தமூர்த்திரக் கிரிட்சமாகும்

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

பரியவே சேத்துமழுத்திரக் கிரிட்சமாகும்
 பாங்கான மேகழுத்திரக் கிரிட்சமாகும்
 நாயவே கிரிட்சந்தா நாலுமாகும்
 நாட்டமாய் வுற்பத்தி நவிலக்கேளே.

692

நவிலவே னாரியரைத் துரோகம்பண்ணி
 நடுவிலே கைவிட்டு நழுவினோர்க்கும்
 குவிலவே குழந்தைகள்தான் பசித்திருக்க
 கூடவே வைத்துண்ணாக் கொடுமையோர்க்கும்
 தவிலவே தவிச்சுவந்த பேர்களுக்கு
 தாகந்தான் தவிழ்க்காத சண்டாளருக்கும்
 கவிலவே மூத்திரமாங் கிருட்சம்வந்து
 கலக்குமென்று மாமுனிவர் கருதினாரே.

693

கருதியே மாப்பண்டம் கதித்துவுண்ணல்
 காலங்கள் மாறியே மிகப்பொசித்தால்
 பருதியே பகல்தனிலே ஸ்ரீசங்கிக்கள்
 பகல்தனிலே பல்கொள்ளல் பகலுறங்கல்
 நிருதியே நிசிதனிலயற் பீனங்கள்செய்தல்
 நிந்தையாம் லாகிரிகள் எரிபுறம்வுண்ணல்
 வருதியே யக்கினியில் சுஞ்சரித்தல்
 மகத்தான கிரீடத்தில் மருகுவாரே.

694

மருகவே மேகம்வந்து வுற்பவித்தால்
 வளத்தனாபி தன்னில் துன்மாங்கிஷுஞ்சிக்கி
 துருகவே சுக்கிலத்தால் மாங்கிஷுமுத்தி
 சூழண்டுமே ஸ்தம்பித்து வாய்வுதன்னால்
 சிறுகவே சிறுநீர் வீழ்குதலானசிக்கு
 திரேகமெங்குந் துளைத்துமே கடுப்புமாகும்
 அருகவே துன்மாங்கிஷும் கறுப்பாய்வீழும்
 அருக்குமே வாதத்தின் கிரிட்சந்தானே.

695

தான்மூத்திர மஞ்சனித்து மிகச்சிவக்கும்
 தளர்ந்துமே கைகாலும் யசதியாகும்
 பானருகிச் சிருகாலாய் யருவிப்பாயும்
 பாரமாம் குதகமண்டலம் லிங்கந்தானும்
 கானவாய் தான்மீறி வயறுவுப்பும்
 கலகலென்று யிரைச்சலாய் கசுகியேறும்
 வேனலாய் வாயுலர்ந்து மிரட்சியாகும்
 விடுப்பித்த மூத்திரத்தின் விபரந்தானே.

696

விபரமாய் வற்றியண்டம் குதம்வலிக்கும்

மேனியுமோ வெளுப்பு நிறமிக்கக் கண்பச்சை
திபரமாய்க் கிறுகிறுத்து தியக்கமாகும்

திரேகமெல்லா மிகக்கடுப்பு சொரிச்சலாகும்
அபரமா யரிக்கினீர் யெரிச்சலாகும்

அடிக்கடிக்கி நீர்க்கிந்து யலைச்சலாகும்
நிர்பரமாய் லிங்கத்தில் கூச்சலுண்டாம்
நீட்சான சிலேத்துமத்தின் கிரிட்சந்தானே.

697

கிரிட்சமா யரிக்கரிக்கி வெள்ளை காணும்

குத்துமே நீர்தாரை யடியில்தானும்,

புருட்சமாய் பிராவெச்சம் போலேவீழும்

பிடுங்குமேயடி வயற்றில் புழுக்களுந்ந்து

விருட்சமாய் வெள்ளைதான் கவிச்சடிக்கும்

விம்பும்போ துடல்வுச்சி மயிரைத் தூக்கும்

குருட்சமாங் குதலிங்கம் வேக்காடுண்டாம்

குமருமே மேகத்தின் கிரிட்சந்தானே.

698

மேகத்தின் கிரிட்சந்தான் பித்தக்கிரிட்சம்

மிகரெண்டு குணமாகி விரைந்துபோகும்

திரேகத்தில் யிதுரெண்டுஞ் சாத்தியமாகி

சியமான மருந்தினால் திரும்பலாகும்

வாகத்தின் வாத மூத்திரக்கிரிட்சம்

மருவுகின்ற சேத்தும மூத்திரக்கிரிட்சம்

பாகத்தி னிதுரெண்டும் யசாத்தியமாகும்

பாடுபட்டுந் தீராது பரிந்துபாரே.

699

பாரென்ற யாறு சாத்திரத்தினுள்ளே

பலிப்பான முதல்சாத்திரம் வத்தியந்தான்

ஆயுரு வேதமது யடங்கலுந்தா

னழகான யேமுலட்சம் கிரந்தமாகும்

வாரென்ற வடமொழியை யெல்லாம்பார்த்து

வகையெல்லாம் பெருக்கியே வடநூலாக

தேரென்ற முனிபாதம் சிரசில்வைத்து

செப்பினேன் போகரென்ற முனிவந்தானே.

700

முனிவான யிருமலது வஞ்சுமாகும்

முரட்டு மந்திரமிடு யிருமல்முழக்கமான

கனிவான மதுயிருமல் கஞ்சாவினிருமல்

கனமான சுரயிருமல் சுகித்தெழுந்த

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

தினிவான ரெத்தமா மருமலோடு

செனிக்கின்ற யிருமலது யஞ்சுமாகும்
அனிவான யஞ்சனுட யாண்மைதன்னை
அதிலுடைய வுற்பத்தி யறியக்கேளே.

701

அறியவே மனதிலொன்று வாக்கிலொன்று

அசட்டானமாய்ப்பேசும் யழும்ப னார்க்கும்
குரியவே தானியத்தை தான்குறைத்து

கொடுப்பார் தன்னருகிருந்து குற்றஞ்சொல்லி
தாறியவே தடுத்தோர்க்கும் தண்ணீர்ப்பந்தல்
தடாகங்கள் கூட்டங்கள் தவறுசெய்தல்
மறியவே வழக்கோரஞ் சொன்னபேதம்
வந்துமே யிருமலது மருவந்தானே.

702

மருவுமே மனந்தன்னில் கிலேசத்தோர்க்கும்

மங்கையர்கள் கலவியினில் மாழ்கினோர்க்கும்
பருகுமே கஞ்சாவை பருகினோர்க்கும்

பாழான சாராயங் குடிக்கின்றோர்க்கும்

நருகிறேன் களந்தனில் நடுங்கினோர்க்கும்

நடுபாடு பட்டினியே நல்குனோர்க்கும்

இருகுமே யெரியண்டை யிருக்கின்றோர்க்கும்

யிருமலென்ற வியாதியது யெய்க்குந்தானே.

703

மருந் தீடு

எய்து மருந்திட்டிரு மலியம்பக்கேளு

ஏகமெங்கும் வற்றியே யெரையுண்டாகும்

அய்துமனம் மரோசிகமாம் யழந்துதேகம்

அடிக்கடிக்கிப் பயமுமாய் யாலோபிக்கும்

வயதுலரட் டிருமலமாய் மயக்கயாகும்

வாய்தானும் பலால்நாறும் வழுவழக்கும்

செய்துதிரத்தினில் நின்று மயக்கிவிக்கும்

சரணமா மருந்திட்டின் செயலிதென்றே.

704

செயலான கஞ்சாவை குடிக்கின்றோர்க்குத்

திரட்சியம்பின் மருந்து தின்றபேர்க்கும்

கயலான லாகிரிகள் யருந்தினோர்க்கும்

கரும்பிச்சை சேர்ந்துமே கருகியீரல்

உயலான வுடம்பதுதான் மிகவேவற்றி

ரோமத்தின்வோர் செந்துயொளிவுகுண்ணும்

வயலான யிருமலோடு மனமழுத்தும்

மங்குமே கெற்பகத்தின் யிருமல்தானே.

705

போகர் சரக்கு வைய்பு எண்ணுறு

மயங்கியே உடம்பெங்கும் தினவுண்டாகும்
 மாற்போடு நெஞ்சுலர்ந்து கண்டம்வற்றும்
 அயங்கியே யடிக்கடி இருமலாகும்
 அடிமூல நாவிமட்டும் வேக்காடுண்டாம்
 வியங்கியே யீரலெல்லாம் வெதும்பலாகும்
 விரணமுண்டாய் சிரசோடு மிரட்சியாகும்
 சயங்கியே சாராயங் கள்ளுதன்னால்
 தாக்குமேமது விரும லாண்மைதானே.

706

ஆண்மையாய் சுரமருகி அங்கந்தன்னில்
 அனேகநாள் சென்றாக்கால் ஆக்கைதானும்
 காண்மையா யிறுகியே வுடலும்வற்றி
 கறுப்பாக்கி கனயிருல் சுவாசமுண்டாய்
 வெண்மையாய் வெளுத்துமே கண்பச்சென்று
 மிகநரம் பெல்லாந்தான் மிகத்தளர்ந்து
 தண்மையாய் தோலுதிரஞ் சுதுங்கலுண்டாம்
 சுரஇருமல் குணமென்றே சொல்லலாமே.

707

சொல்லவே யர்க்களத்தில் சண்டைதன்னில்
 துடர்ந்துபித்தம் பண்ணுகையில் போர்க்களத்தில்
 வெள்ளவே மிகரத்தங் கண்ணில்கண்டு
 மிட்சியாய் மதிதன்னி லிருமல்காணும்
 சொல்லவே குலைதன்னில் பந்தம்வைத்து
 கொளுத்தினாப் போலவே கொடுந்தீகாணும்
 எல்லவே யிருமலுக்கு யிரத்தக்காசம்
 யெடுக்குமே ரெத்தத்தின் யிருமல்தானே.

708

இருமலது யஞ்சுக்குள் சாத்தியந்தான்
 எழுதான மருந்தீடு யிருமல்தானும்
 மருமலிதுமது யிருமல் சுரத்தினோடும்
 மார்க்கமாம் யிதுமூன்று சாத்தியமாகும்
 கருமலது கற்பமா யிருமலோடும்
 கடிதான ரெத்தத்தின் யிருமல்தானும்
 அருமலது யிதுரெண்டும் சாத்தியமாகும்
 ஆயுரு வேதத்தி னாண்மைதானே.

709

ஆண்மைதான் விப்புருதி யேழுமாகும்
 அதினுடைய நாமத்தை யறியக்கேளு
 கேண்மையாம்கெற்பவுர்ப் புருதியோடும்
 குவளை விப்புருதியாம் பித்தவிப்புருதி

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

தாண்மையாம் கந்துவுப் புருதியாகும்

தரித்தோடும் விப்புருதி சேத்துமப்புருதி

வாண்மையாம் வாதவிப் புருதியோடும்

வகையாகும் யேழுவித வளப்பந்தானே.

710

வளப்பமெல்லாம் வுப்புரப்பு மிகுதியாலும்

வகைவகையாய் கிழங்குவகை யருந்தலாலும்

தளப்பமெல்லாஞ் சகைத்துண்ணி ரெத்தமீறி

தரித்து மாங்கிஷங்கள் துன்னி தாக்கலாலும்

களப்பமெல்லாங் காரசாரங்கள் மிஞ்சில்

கணக்கு மிஞ்சிபெண்ணோடே கருதலாலும்

அளப்பமெல்லா மாறினதோ ரன்னந்தன்னை

அருந்தலால் விப்புருதி யணுகுந்தானே

711

அணுகுமே யடக்கலத்தை காட்டினோர்க்கும்

ஆகாத யழிபவளக் குரைத்தப்பேர்க்கும்

நெணுகுமே நெல்தனையே குரைத்தப்பேர்க்கும்

நீரிலே யம்மணமாய் நிற்கின்றோர்க்கும்

தணுகுமே தனத்தான மூத்ததெண்ணை

தரிக்கியேசம்போகம் சுயிக்கின் றோர்க்கும்

பணுகுமே பரமசிவ னடியார்தன்னை

பழிக்கின்றோர் விப்புருதி படும்பாடாமே.

712

பாடாத வயறுதான் பொறுமிக்கொண்டு

பக்கங்கள் கிழவயிறு புண்போல்நோகும்

ஓடாகப் புளியிலைபோல் வற்றுமேனி

உதிரந்தான் திரண்டுக்கீழ் வயிற்றில்கட்டுங்

கேடாக கெற்பம்போ லுருவாய்க்காணுங்

கெட்டியாய் மலமிருகி புழுக்கைப் போலாம்

பூடானச் சிரசுதலை வலியுமாகும்

புணம்போலே நோகும் கெற்பவிப்புருதிதானே.

713

தானென்ற யிடுப்போடு முள்ளந்தண்டு

தனித்த யிருபிறக்குய்யம் விலாக்கள்நெஞ்சு

கோனென்று நடுகியே குளிர்வெதுப்புங்

குத்தலா யிருமியே கோழையாகும்

ஊனென்ற வுதிரவலி தானுண்டாகி

உக்கிரமாய்க் கொடியாய் வுதிரஞ்சீழாம்

கூனென்று வலித்திடுமே குறுகுமங்கம்

குவளை விப்புருதி கூர்மைதானே.

714

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

கூர்மையா யிரத்தமாம் வாந்தியாகும்
 கொடும்வெளுப்பா யுடம்பெங்கும் தினவுமாகும்
 நார்மையாய் நடுக்கல்சித்தம் பிரமையாகும்
 நன்னரிய கொட்டாவி யருவியுண்டாம்
 தூர்மையாய்ச் சுரமோடு தாகமுண்டாம்
 சுயங்குதி கண்டித்துக் கட்டியாகும்
 வார்மையாய் வயறதுவும் வுளையுமாகும்
 வகுத்தபித்த விப்புருதி வண்மைதானே.

715

வண்மையாய்ப் புத்துப்போல வயற்றுப்பக்கம்
 மகத்தான சங்கடமாய் திரண்டெழுந்து
 கண்மையாய்க் கதித்துமே கண்டிப்பாகி
 தாரமோடு சத்திர கசக்கலாகும்
 திண்மையாய்ச் சடமெங்குஞ் செழும்பலாகும்
 சிறுத்துமே மாரடைப்புத் தியக்கமாகும்
 மண்மையாய் திரேகமெங்கும் குத்தலாகும்
 மசந்து விப்புருதியுட சார்புதானே.

716

சார்வகை யோடியே ரெத்தஞ்சூழ்ந்து
 தங்கியே கட்டியாய் சார்ந்தெழும்பும்
 தேர்வாக சிடமெங்குந் திருகலாக
 தெளுமையாய் சிவந்துமே வெளுப்புமாகும்
 ஆர்வாக யங்கங்கள் யெலும்புக்குள்ளே
 அழண்டுமே நாளங்க ளாகக்காணும்
 ஊர்வாக வுடம்பெங்கும் பூர்தலாகும்
 உண்மையாம் யோனிவிப் புருதிதானே.

717

உண்மையாம் மார்புதனில் தானடக்கும்
 ஊறியே வாய்நீறு மிக்கக்கதிக்கும்
 துண்மையாய் வுடம்புதுன்னிச் சோரும்வீங்கும்
 சுருக்கான யருவியொடு சுரமுண்டாகும்
 வெண்மையாம் வுடம்பெங்கு விதனமாகும்
 வெளியான மதந்தன்னில் பச்சையாகும்
 பெண்மையாய் வுடல்கருகிப் பேதையெங்கும்
 பிரிவான சேத்துமவிப் புருதிதானே.

718

சேத்தும மரமசணத்தின் சிக்கிலுன்னி
 திடுக்கமா யீரலிலே மிகப்பொருந்தி
 வாத்துமமாம் வாய்கசந்து விக்கலுண்டாம்
 மருவுசித்தப் பிரமையுமாய் வடிவெல்லானோம்

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

வேத்துமா முடலுக்குப் பிரட்டலாகும்
 மிகயிரத்தங் கொதித்தெழுந்தே மிடுக்கப்போலாம்
 நரத்தமுமாம் நாலடியும் தடிப்புக்காணும்
 நளிர்வாத விப்புருதி நாடுங்காலே. 719

நாடுமே சாத்திரத்தை நவிலக்கேளு
 நலமான கெற்பவிப் புருதியோடு
 கூடுமே குவளைவிப் புருதியோடு
 கூடுமே குவளைவிப் புருதியொக்க
 மூடுமே யோடுவிப் புருதியாமே
 உகந்துயிது நாலுந்தான் சாத்தியமாகும்
 வாடுமே வாதவிப் புருதிசேத்தும
 மகாசந்து விப்புருதிய சாத்தியமாமே. 720

ஆமென்ற கரப்பாந்தான் யேழுவிதமாகும்
 அடங்காத வாதத்தின் கரப்பானோடு
 காமென்ற கண்டகமாம் கரப்பானாகும்
 கடுகியதோர் வரட்சியாங் கரப்பானோடு
 தேமென்ற திமிர்வாத் கரப்பான் தானும்
 சிரசினி கரப்பானாகும்
 போமென்றபித்தமாங் கரப்பானோடு
 பெரிய சேத்துமகரப்பான் பேர்தான்யேழே. 721

ஏழான கரப்பான் உற்பத்திகேளு
 ஏத்தமா மாங்கிஷங்கள் பொசிக்கையாலும்
 கூழான கம்புதினை வரகுசாமை
 கோசான கிழங்குவகை யருந்தலாலும்
 பாழான பெண்மாய்கை தன்னில்சிக்கும்
 பாங்கான விரதந்தான் முயர்ச்சியாலும்
 தாழான பாண்டங்கள் சமைத்துத்திண்ணல்
 தாக்குமே கரப்பானின் சாயல்தானே. 722

சாயலாய் தனக்குத்தான் மூத்தப்பெண்ணை
 மருவினோர் தாசியாஞ் சாதிதன்னில்
 காயலாம் கலந்துண்டோர் கலகஞ்செய்தோர்
 கற்புடைய மங்கையரைக் கருதினோர்கள்
 வாயலாய் வாய்மரத்தை வெட்டினோர்கள்
 மருத்துவர்கள் வண்ணார் நாவிதர்தன்குலி
 கூயலாம் கொடாதோர்கள் குருநிந்தித்தக்
 கொடும்பாவி கரப்பானில் குதிகொள்வாரே. 723

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணாறு

கொள்ளவே வுடம்பெல்லாம் வெதும்பாய் நொந்து
 குடைந்து கைகால் கலசந்துதானும்
 விள்ளவே மிகச்சுரந்து வீக்கமாகும்
 வெடித்துமே புண்ணாகும் விரல்கள்சந்து
 முள்ளவே முடக்கியே நரம்புதானும்
 முழிகள் பக்கம் மிக்கயிடம் மிகவலர்ந்து
 வள்ளவே மேனியது வரண்டுகாணும்
 வாதமாங் கரப்பானின் வண்மைதானே.

724

வண்மையாய் உளுக்கார்ந்து மெழும்பும்போது
 வருத்தமாய் கால்கைகள் யிடுப்புசந்து
 திண்மையாய் திமிர்ந்துமே காடுகட்டும்
 செயலழிந்து வீங்கியே வெடித்துப்புண்ணாம்
 தண்மையாய் சடமெங்கும் வுலர்தலாகும்
 தண்ணீர்தான் மிகத்தவித்து தனிச்சுடுண்டாம்
 உண்மையாய் மேனியெங்கும் வுளைச்சலுண்டாம்
 உதறுமே திமிர்வாதக் கரப்பானாமே.

725

தளிராகச் சிரமெங்கும் மிகக்கரைந்து
 தலைகாது மண்டையெல்லாந் தடித்துநோகும்
 நளிராக வருத்திவிக்கும் நாற்றடிக்கும்
 நலமான உடம்புதனில் சொரியுமாகும்
 குளிராகக் குளிர்ந்துமே மயிர்க்கூச்சலாகும்
 கூப்பிட்டால் மிகப்பயக்குங் கூசங்கண்தான்
 களிராக முள்ளுபோல் கண்டந்தன்னில்
 கரகரக்குங் கண்டமாங் கரப்பான்தானே.

726

கண்டகமாய் மிகவீங்கும் குத்தலுண்டாம்
 கனமாக வுடம்பெங்கும் மிகவேலுறும்
 துண்டகமாய் வுடம்பதைத்து யெரிச்சலுண்டாம்
 சோறுமே யென்னேரம் மயக்கத்தாலே
 வண்டகந்தா னில்லாமல் வுடம்புவற்றும்
 மாறுபாடாய்ப் பிதத்தில் மருகும்வார்த்தை
 பிண்டகமாய்க் கிடந்துருண்டு புலாலேநாறும்
 பெரும்வரட்சி கரப்பானின் பேரிதாமே.

727

பேராக விருந்தெழுந்து நடக்கும்போது
 பேராமல் காலசந்து திமிர்த்துவிங்கி
 வேராக வுடம்பெங்கும் வெடித்துப்புண்ணாம்
 வெதும்பியே சீரமெங்கும் பொருமலாகும்

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

தேராக வுடம்பெங்குந் திரஞ்சுபோகும்
 திமிருதான் துண்டுதுண்டாய் சிதறிக்காணும்
 பாராகத் திமிர்வாதக் கரப்பானென்று
 பாரிலுள்ளோர் தனக்கிதைப் பரிந்துகாணே. 728

காணவே காதெல்லாந் தினவுண்டாகும்
 கனத்தினவாங் கண்டந்தான் கரகரக்கும்
 பூணவே கண்ணீரு பூளையுண்டாம்
 பேச்சுமந்த மூக்குதனில் நீரேபாயும்
 தோணவே சிரசுதனில் சொரிச்சலுண்டாம்
 தும்பலது மிகவுண்டாம் துடிக்கும்நெற்றி
 ஆணையே யண்ணாக்கில் யழலுண்டாகும்
 அடங்காத கபால கரப்பான் தானாமே. 729

தானாக் கனத்துமே நடுவுந்திகனத்துமே
 தனியான வுடல்கரந்து வெதுப்புண்டாகும்
 தூளாக்கி கிறுகிறுக்கும் வுடலுஞ்சோரும்
 சுரந்துமே வுடம்புபசு மஞ்சளிக்கும்
 வேனாக யன்னத்தை யிரங்கொட்டாதும்
 மிடுக்காதீபன் மந்திச்சுபோகும்
 பேனாக வுறுவதுப் போலேகாணும்
 பித்தகரப்பான் குணத்தின் பேதியாமே. 730

பேதியாய் சரீரமது வெளுறிக்காணும்
 பேச்சதுதான் கம்மலாய் தானிருக்கும்
 பூதியாம் வார்த்தையது பொரிக்கிச் சொல்லும்
 பிரபலந்தான் மிகப்பேச்சு மூச்சுண்டாகும்
 ஏதியாய்ச் சகலரையும் யேவல்கொள்ளும்
 எளைப்பிருமல் மேல்மூச்சு காதிரைச்சல்
 மூதியாய் மோட்கவரு முறைமையாகும்
 முதிர்சேத்தும கரப்பானின் மூர்க்கந்தானே. 731

மூர்க்கமாஞ் சாத்தியத்தை யொழியைக்கேளு
 மொழிகின்ற வாதகரப்பான் தன்னோடு
 ஊர்க்கமாம் பித்தகரப் பானுமாகும்
 உயர்கின்ற வரட்சியாங் கபாலகரப்பான்
 தாற்றக மாயிதுநாலு மாசத்தியமாகும்
 தமுக்கான திமிர்வாதக் கரப்பான் கண்ட
 திர்க்கமாஞ் சேத்தும கரப்பான் தன்னோடு
 செப்பியதோர் யிதுமூன்றும் சாத்தியமாமே. 732

போகர் சுரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

ஆமென்ற சத்தியதுஞ் சேதென்னில்
 அடங்காத யஜீரணசத்தி வாதசத்தி
 போமென்ற பித்தசத்தி சேத்துமசத்தி
 பெரிதான தொந்தசத்தி வஞ்சவாகும்
 ஏமென்ற சத்திதான் வற்பத்தியாகி
 எப்படிதான் வருமென்றால் சொல்லக்கேளு
 வாமென்ற மாறுபாடா தன்னால்மங்கை
 மருந்தினாலிருமல் விளைந் தரோசியமாமே.

733

அருட்சிப்பாய் சத்தியா சத்திருபம்
 அணுகியே யதிகளத்தில் வாய்வுதானந்
 தெருட்சிப்பாய் தின்னுகின்ற பதார்த்தந்தன்னை
 செரிக்கவே வொட்டாமல் மேற்கோள்செய்யும்
 தருட்சியாய் சத்தியஞ் சில்யசீர்ண
 சத்திதன் குணந்தான் தாக்கான நாபிதானத்தில்
 மிருட்சியாய் சமானென்ற வாய்வுமீறி
 முதுகிடையை மிகப்பறந்து வுலாவுந்தானே.

734

உலாவியே விபரீத பதார்த்தந்தன்னை
 உண்மையால் வுயரந்தான் தள்ளிப்போடும்
 அலாவியே சொரியாமல் யஜீரணவாந்தி
 யாகியே சத்திசுய மர்ந்துபோகும்
 குலாவியே வாதசத்தி வகையேதென்னில்
 கூட்டமா மிருதயதா னத்தில்பிராணன்
 விலாவியே வெருக்கபொசி விபரீதந்தான்
 விளைந்துமே வெளுப்போடு கறுப்புமாமே.

735

கறுப்புமாய் கடினமாய் வாந்தியாகு
 காசமா யிருமலொடு யிளைப்புமாகும்
 தொருப்புமாய் சுரயீனங் கம்மலாகும்
 சுரசுரப்பாய் மேனியெங்குந் துடிப்புமாமே
 பொருப்புமாம் பித்தசத்தி யிக்கணந்தான்
 பேரான வுப்பரைத்து வருகலாகும்
 வெறுப்புமாய் வேப்பெண்ணெய் நாற்றம்வாந்தி
 மிகநெஞ்சிற் புகைச்சலுமாய் சத்தியாமே.

736

சத்திதான் மஞ்சள்நிறம் போலிருக்கும்
 தண்ணீரும் வாந்தியது வுப்புரைப்பு
 சுத்திதான் குடுண்டாங் கையும்காலும்
 துலக்கமாம் மேனியெங்கும் யெரிவுகாணும்

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

சித்தியாஞ் சிலேத்தும சத்தியின் குணந்தான்
திகழ்கின்ற யிரைப்போடு குளிருமுண்டாம்
குத்திதான் கோழையுண்டாங் குளிர்ச்சியாகும்
கொடிதான நாவிரீர் தித்திப்புண்டாமே.

737

தித்திப்பாந் தொந்த சத்தியிர்க்குணந்தான்
தூரிசாகுமல மூத்திரம் காவேகந்தான்
வத்திப்பாஞ் சத்தியது சதையிரத்தம்
மாங்கிஷம்போல் நிணம் போலுந்தானிருக்கும்
குத்திப்பாஞ் சரீரமெங்கும் குடைச்சலுண்டாங்
குளுந்துமே நாவரளுஞ் சுரமுமுண்டாம்
எத்திப்பாஞ் சரீரமது யிளைப்புகாணும்
இதுவஞ்சுத்திகுண மிகைத்திட்டோமே.

738

அசைந்ததோர் சாத்தியத்தில் மூன்றுமாகும்
ஏகமாஞ் சீர்ணசத்தி வாதசத்தி
பிசைந்ததோர் பித்தசத்தி மூன்றுஞ்சாத்தியம்
பேரான யசாத்தியந்தான் சேத்துமஞ்சத்தி
திசைந்தோ ரெண்டுந்தான் யசாத்தியமாகும்
செப்பினோஞ் சத்தியுட குணங்களெல்லாம்
அசைந்ததோர் யசாத்திய சாத்தியமிரண்டும்
அறிந்துமே யவிழ்தங்கள் செய்திடாயே.

739

செய்திட்ட விக்கலது நாலுமாகும்
செப்பரிய பேரேது வென்றுகேழ்க்கில்
வைத்திட்ட வாதவிக்கல் பித்தவிக்கல்
மருவியதோர் சேத்துமவிக்கல் தொந்தவிக்கல்
கொய்த்திட்ட விக்கலுட குணத்தைக்கேளு
குறிப்பான வாதத்தின் விக்கல்தானும்
ஆய்த்திட்ட வன்னஞ்சு டருந்தலாலும்
அதிகமாங் குளிர்தன்னில் யடுத்திட்டாலே.

740

அடுத்திட்ட மனஞ்சிட்சி மிகுதியாலும்
அந்திசந்தி கணப்புக்கழ காய்தலாலும்
படுத்திட்டு கைகால்கள் பிடிக்கலாலும்
பதறியே தண்ணீரில் மூழ்கலாலும்
விடுத்திட்டு கடுவோட்டம் வோடினாலும்
விரைத்துமே நாகனேனங் கின்றவாய்வு
கடுத்திட்டு யரிகரித்து விக்கலுண்டாம்
களராகி மார்கனத்து கதிபாங்கானே..

741

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

கதிப்புத்துக் கண்ரெண்டு மிகத்துடிக்கும்
 கனமான மிகுதுவர்ப்பு வாயிலுண்டாம்
 மதிப்புத்து வாதவிக்கல் தானுமாகும்
 மதித்ததோர் பித்தவிக்கல் மார்க்கங்கேளு
 விதிப்புத்து விக்கலுண்டா மேனிமின்னும்
 மிகவுண்டாங் கெட்டாவி வெதும்பலாகும்
 நதிப்புத்து நாடிமிகப் படபடக்கும்
 நல்லறிவு குன்றிவிடுங் கோபமாமே.

742

சேத்தும விக்கல்

கோபமாஞ் சேத்தும விக்கல் குறிப்புக்கேளு
 கோழையோடு விக்கலது தானுமுண்டாம்
 சோபமா முகமெங்கு வெளுத்துக்காணும்
 துடிப்புண்டாந் திரேகமெங்கும் திரைஞ்சகாணும்
 தோபமாந் தொந்தவிக்கல் குணத்தைக்கேளு
 தோளொடு தலைகழுத்து சோரவாங்குந்
 ஆபமாந் தொப்புளொடு மிகக்குலங்கி
 அடிநாபிதன்னில் நின்று விளக்கும்பாரே.

743

பாருமே சந்தோடு தாள்குலங்கி
 பதறியே அடுக்காய் விக்கும்பாரு
 வாருமே வாதவிக்கல் பித்தவிக்கல்
 மாளவுந்தான் வொட்டாது மருந்தில்தீரும்
 தீருமே சேத்துமவிக்கல் சீவன்தன்னை
 சிறிதுநாள் தன்னில்தான் சீரணிக்கும்
 ஊருமே தொந்தவிக்கல் வுடனேகொல்லும்
 உபாகின்ற தோதவிக்கல் கொல்லுந்தானே.

744

தானென்ற பவுத்திரந்தான் யெட்டுமாகும்
 தடிப்பான பாசனமாம் பவுத்திரந்தான்
 கோனென்ற கொடிய பவுத்திரந்தான் பவுத்திரம்
 குருந்தான மூலத்தின் பவுத்திரந்தான்
 மேனென்ற மேகமாம் பவுத்திரந்தான்
 மிடுக்கான கிரந்தியென்ற பவுத்திரமாகு
 ஆமென்ற யாசனத்தின் கண்டமாலை
 அடுக்கான சரகண்ட மாலைதானே.

745

மாலைதான் வர்ப்பவித்த வாறுகேளும்
 மகத்தான யாசனத்தைக் குடிகொடுக்கும்
 ஆலையாம் யரிவையாங் கறியருந்தி
 அழகான மாதினைத்தான் கற்பழித்தும்

போகர் சுரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

பாலையாய் மதித்துடல்ம டல்துளுத்த
பாதகரை பரிந்துநீ ரிரசமாக்கி
ஏலையாய் யெரும்புயீய்க் குணர்வாய்ந்து
யிருக்கவே சிவனமைத்த படிதான்காணே.

746

சிவனுடைய வருள்தனையே மறந்துநெஞ்சில்
திருடியே வஞ்சித்து யபகரித்து
அவனுடைய பொருள்போலே யடக்கம்பண்ணி
அனுதினமும் முடமைப்போல சிந்தித்து
பவனுடைய பொல்லாதார் பவுத்திரத்தில்
பாடுபட்ட பொருளெல்லாம் பாழாய்ப்போகும்
விவன் செய்தவிதியென்று தொந்துநொந்து
விழற்கிரைத்த நீர்போல மெலிகுவாரே.

747

மெலிந்துமே யுடம்பெங்குந் தினவுண்டாகு
மிகுந்த சுரந்தான்கண்டு மாறிப்போகும்
நவிந்து யாசனத்தில் குத்தலுண்டாம்
நடுலெங்கு முகர்கடுக்கும் நோக்காடுண்டாம்
வலிந்துமே கட்டியாய் தானிருக்கும்
மயக்கமொடு மலந்தன்னில் சென்னீர்பாயும்
குலுந்துமே சீழோடு ரெத்தமுண்டாங்
குணங்கெட்ட யாசனப் பவுத்திரமாமென்றே.

748

என்றதோ ராசனத்தில் சடையைப்போல
யிருந்துமே வீங்கியே யடிகனத்து
பன்றதோர் பழுத்துமே கண்ணாக
பருத்தியினிர்க் கொட்டைபோல் புண்முகத்தில்
விண்டதோர் மேனியெங்கும் மிகவெளுக்கும்
விரிந்துவிட மிகநாறுங் கொடிநரம்பில்
அண்டதோ ரம்முகர்விட்டுக் கண்தான்விட்டு
ஆகாத மலசலமுங் காணுந்தானே.

749

பவுத்திரம்

காணுமே கொடி பவுத்திரங்காண் குணந்தான்
கருபக்க பவுத்திரத்தைக் கண்டுகேளு
வேணுமே விரைநடுவில் நரம்புபற்ற
மிகுத்தவலப் பக்கமிடந் தன்னிலேதான்
தோணுமே கண்டமாய் கதித்துவீங்கி
துடித்துமே பழுத்துடைந்து சென்னீர்வீழும்
நீணுமே நிறமாறி தெரித்துபோகும்
நிட்சயமாய் மூத்திரம் விழுகுந்தானே.

750

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

வீழ்கின்ற பவுத்திரத்தை விரும்பிக்கேளு
 விருவிருத்து குதங்குய்யங் கடுப்புகாணும்
 தாழ்கின்ற நரம்பெல்லாம் புடைத்துவிம்பி
 தனிக்காணை போன்றுமே செயல்தான்வீழும்
 காழ்கின்ற நீர்வேண்டுந் தானெல்லாந்தான்
 கட்டியே மிசைவுடைந்து நீருங்காணும்
 ஆழ்கின்ற யடிகண்டு முளையுங்காணும்
 ஆகாத மூலபவுத்திரமு மாமே.

751

பவுத்திரத்தில் மிகநொந்து கடுப்புமுண்டாய்
 பாங்காகக் கட்டியே பழுத்துடைந்து
 கவுத்திரத்தில் கொடிகுரந்து புண்ணுமாகி
 கழுத்தான வாண்குறியில் விரணமுண்டாயது
 வுத்திரத்தில் மேனிதுற் கந்தமுண்டாய்
 துளிதுளியாய் நீர்தானுஞ் சுருக்கிவீழும்
 மெவுத்திரத்தில் தண்டியில் வீக்கங்காணும்
 வீழ்கிரந்தி பவுத்திரத்தின் மேன்மைதானே.

752

மேன்மையா மேகத்தின் பவுத்திரந்தான்
 முறக்கிவிழும் நீர்தானும் விரையில் கட்டும்
 பான்மையாம் பழுத்துடைந்து சீழேகாணும்
 பனித்தண்ணீர் போல்வந்து பாஞ்சிருக்கும்
 வேண்மையாஞ் சுரமோடு குளிர்ந்தாநிற்கும்
 மெய்மறக்கு அசனமிகச் செல்லாதாகும்
 காண்மையாங் கைகால் கண்ணொரிவுமாகும்
 கணத்தவுடம் பெலாமிளைத்து வலியுமாமே.

753

போகர் அகஸ்தியர்

சுருக்கஞானம் கூறுகின்றார்

ஆதியதே மிகநிறைந்த தீட்சைமார்க்கம்
 அருள்பெற்ற புலத்தியனே சொல்லக்கேளும்
 சோதியந்தத் துள்ளிருக்கும் கடரைப்போற்றி
 சொல்லுகிறேன் அகாரமுடன் உகாரம்நோக்கி
 வேதியென்ற கமலமதிற் பொருளேயாகும்
 வேதாந்த முடிந்துதா ணென்பத்திரண்டு
 சாதியென்ற தீட்சையது அறிந்துபாரு
 சத்தியந்தானுந் தனக்குத் தவிர்வறாதே.

754

வாறுகே ளென்பத்து ரண்டுசூடில்
 வாச்சுதடா வுந்தனக்கு மகிழ்ந்துபாரு
 கூறுகேள் அப்பினிட லுட்ணப்போச்சு

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

கொடிதான சுருக்கமது கூறப்போகா
நீறுகேள் ஞானமுக மேவிருப்பாரு
நிலைத்துதடா தீட்சையது நேராய்ப்பத்தும்
ஆறுகேள் யொவ்வொன்று செபித்தாயானால்
ஆச்சரிய முலகமெல்லா மவனுள்ளாச்சே.

755

ஆச்சென்ற பிண்டமது யண்டமெல்லாம்
ஆச்சரியமுன் மனையை என்னசொல்வேன்
வாச்சென்ற யகண்டமதை நோக்கிப்பாரு
வாரிதிபோல் ரவிமதியும் தோன்றுந்தோன்றும்
நீச்சென்ற குருநிட்டைக் குள்ளேபுக்கி
நிலைத்து தடாசமைந்திருப்ப வில்லையாச்ச
ஆச்சென்ற வாய்வெல்லா யதில்புக்கி
யடங்கினது பார்த்துக்கொள் வுமைதானே.

756

தானென்ற இம்முறையை அறியலாச்ச
சங்கற்ப விகற்பமெல்லாந் தள்ளுதள்ளு
கோவென்றால் வருமோதான் கூர்ந்துபாரு
கூரென்னா யக்கருவைக் கூறலாகா
வானென்ற பெரியோரை கண்டுதேறு
வணங்கியே யனுதினமு மகிழ்ச்சியாக
பானென்ற முப்பொருளு மீசனுந்தான்
பார்ப்பதிக்குத் தானுரைத்தார் பதறியென்றே.

757

போகர் சட்டமுனிக்கு சூத்திரம் கூறுகின்றார்

தானென்ற மனமேது தியானமேது
சரியைமுதல் ஞானவரை வாதமேது
மானென்ற விழிமடவார் மயக்கமேது
மைந்தா பெண்குற்றமென்ன வலைதானேது
கானென்ற கடலேது கருத்தானேது
கண்கொள்ளாப் பிரகாசங் கருணையேது
ஊனென்ற வுடம்பேது வுயிர் தானேது
ஒன்றுமில்லா வெறும்பாழி லொடுக்கந்தானே.

758

ஒடுக்கமடா யோங்காரக் கம்புமாச்ச
ஒகோகோ யகாரமங்கே பிரிந்தசாட்சி
அடக்கமில்லா தொன்றுமில்லை யாத்தாள்சொன்னாள்
அப்பனே வங்களுக்கா யானுஞ்சொன்னேன்
படபடக்க வொண்ணாது பதத்திலின்று
பரபரப்பா நீர்ப்பாளைப் பருவம்பாரு

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

உடல்கறுத்து உயிர்போக்கும் வழியர்காணும்

உத்தமனே யோகத்தி லுரைத்திடரே.

759

உரைத்திடவே மந்திரத்தைச் சொல்லக்கேளு

உற்பனமாம் யாங்காரமொடு மகாரத்தாட்டு

திரைத்துடனே வுகாரமது மூன்றுஞ்சொன்னால்

சிக்குமடா சிவயோகஞ் செப்பக்கேளு

முரைகுறைகள் வாராம லுஞ்சியோடு

மூலமுத லண்டவரை முட்டிப்பாரு

அரைகுறைதான் தீர்ந்திடவே உ-அ-இ-என்று

அப்பனே யோங்கார மூலந்தானுணே.

760

ஊனுநீ யெளவெவுனங் கூகெனவும்யீயும்

உத்தமனே ரிகிரிதிருச் சுழியுமூட்டு

வேணபடி யோகமெய்தும் ஞானமெய்தும்

வித்தையெல்லாம் வுன்வசமே பிரவேசிக்கும்

காணுநீ மாலயன்தா னங்கேதேடக்

காண்பார்கள் சற்குருவே யுன்வசமேயென்று

ஆணியது கூறமெல்லாந் திறந்துசொன்னோம்

அப்பனே சரியைவிட்டுக் கிரியைக்கேளே.

761

ஏறவென்றால் கிரியைவெளி தள்ளக்கேளு

இயல்பாகச் சரியையிலே யுறைத்துமேல்போய்

ஆறுதலத் துளக்குருவி மாரணமாறும்

அப்பனே யிடையோடு பிங்கலையும்பாரு

வேறுவினை வாராம லுடலைபேணு

வேதாந்தக் குருபதத்திலிருந்து நில்லு

தேரிடுவாய் நூற்றுபத்து காலாக்கினி

சிவத்தைசித்தி செய்துநீட்சையை நீதிடத்தில் தள்ளே. 762

தள்ளியே நடையிட்டு படுக்கையிட்டு

தரித்திடத்தில் மனதுவைத்துச் சாரலில்நில்லு

மெள்ளியென்ன யரசெனவே யேற்றியுள்ளே

வெருளாதே வாசியைத் தானடக்கிக்கொண்டு

வன்னிலேய முந்தமங்கே கயருவிவீழும்

வசமாக முன்னெற்றி யிருத்திரேசி

தெள்ளமுதப் பாலுண்டு பாயுசுண்டு

யோகஞ் சித்திக்கு மமுந்தங்கூட்டே.

763

கூட்டுநீ புரசோடு தேவதாளிகொடிக்கள்ளி

புனல்முருங்கை சதுரக்கள்ளி மாட்டுநீ

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

எள்ளோடு பிராவெனச் சம்கத்தான

பதினைந்தும் வெவ்வேற் வாங்கித்தீட்டுநீ
வெவ்வேறாய் சுட்டுச்சாம்பல்

திறம்வகைக்கும் படிதான் போடு
மூட்டுவேற் பாண்டத்தில் கொட்டியீயும்
முதிரந்தான் பதினைஞ்சு படிதான்வாரே.

764

படியஞ்சு கோமியத்தைக் கூடவாறு

பாங்கான கழுதையொடு குதிரையானை
நெடியஞ்சு யண்டோடு நாலுகேளு

நிலவரமா யிப்படியே யஞ்சுபோடு
கொடியஞ்சு படிதானு நாற்பத்தஞ்சு
கூசாமல் சாம்பலுக்குள் கருத்திவைத்து
தடியஞ்சு மூன்றுநாள் தெளிவைவாங்கி
சாதகமா யடுப்பேற்றி யெறித்திடாயே.

765

ளரித்திட்டு குழம்புபோல வருதல்கண்டு

இணக்கனொடு சாகான சந்திரனுப்பு

விருத்திட்டுக் கல்லுப்புடனே சத்திசாரம்

மேலான னவாச்சாரம் யெவச்சாரந்தான்
நரித்திடவே வெண்காரம் சவுக்காரந்தான்

நலமான கெந்தியுப்பு வளையலுப்பு

சரித்திட்டுக் கடலுரையு மன்னன்பேதி

சார்வான துருசோ பூந்தானே.

766

தானான வகைக்கொன்று பலமுமைந்து

சார்வாகப் பொடி பண்ணிக் குழம்பிலிட்டு

பானான பாஷாண நிலையைக்கேளு

பரிவான கெந்தியொடு சங்குச்சுண்ணம்

தேனான வகைக்குவொரு பலந்தான்போடு

சிறக்கவே யெருக்கம்பால் படியேவாரு

கானான குழம்பதிலே நக்கவிட்டு

காலவடுப் பேற்றியே மெழுவாங்கே.

767

வாங்கியே பீங்கானில் பதனம் பண்ண

வளமான நெர்க்குழியில் புதைத்துவைத்து

பாங்கியே பசத்தின் பிறகுவாங்கே

பரிவாகப் புடசால னென்றுவேறு

தேங்கியே கோலமா மருத்தினாற்கு

சிங்கமாங்கொடிய குரசுவனாற்கு

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

கோங்கியே கொடுங்காலம் விசுவனாற்கு
குளிகைக்குப் புடந்தானுஞ் சுருக்காப்பாரே. 768

பாரென்ற புடந்தானுஞ் சாத்திரத்துள்ளே
பலபலவாய் மறைத்தார்கள் சித்தரானோர்
கோனென்ற திருமூல ராயிரத்திற்சொன்னார்
குணமாகக் காலாங்கி சொல்லக்கேட்டு
தேனென்றயெண் ணுற்றில் திறந்துசொன்னேன்
சிறப்பாகநான் செய்யு மார்க்கமாகும்
வானென்ற யாகாசம் வீதிநாட்டில்
மயங்காமல் சிறுபிள்ளை யோடும்பாரே. 769

குளிகை சாரணை

பாரிந்த குதம்நின்று வருகும்போது
பதுங்காதே சமபாகஞ் சத்தையூட்டு
பூரிந்த தர்பரச்சத்து தானும்
பொரிவாக வருக்கையிலே புடமொன்றுபோடு
வாரிந்த சித்தினி மனுஷராசை
வப்பனே பலபலவாம் வண்ணங்காணும்
தேரிந்த குதத்தை நிறுத்துப்பார்க்கத்
திறமாக மணியிடையே நிற்குமென்றே. 770

என்னவே புடத்துக்கு யேதுவுப்பு
ஈசனுட புடந்தானும் தோற்றுப்போகும்
மன்னவே பணிந்தார் சொல்லல்யானும்
வகைவகையாய் சோதித்து அனேகங்கண்டேன்
கன்னவே யுபரசங்கள் நூற்றிரண்டு
காரசாரங்கள் முதலிருபத்தைந்து
பன்னவே பாஷாண மறுபத்துநாலு
பாங்கான நவலோக நவரத்தினமூட்டே. 771

மூட்டியே யிப்படிதான் சாரணைதான் செய்ய
முடிவாகக் கெவுனமது நூற்றுக்கோடும்
மூட்டியே மறுதிரந்தான் விடுவித்தாக்கால்
மூன்றுபத்து சாஸ்திரமாங் காதமோடும்
மூட்டியே நாலுதிரம் விடுவித்தாக்கால்
முனையாக லட்சமாங் காதமோடும்
மூட்டியே வைந்துதிரம் விடுவித்தாக்கால்
முயலாக நாலுலட்ச மோடிப்போமே. 772

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

போமெனவே வைந்துதிறம் விடுவித்தாக்கால்
 பொருந்தியொரு கோடிக்கு வோடும்பாரே
 காமெனவே யாரான பரிசைவேதி
 கரண்டியே யேழுதரங் கடந்துயேறு
 தாமெனவே லெக்கங்கள் சொல்லப்போகா
 தாண்டவனார் லோகத்தில் தெரிக்கவேதை
 நாமெனவே காண்கிலார் சுத்தர்வேதை
 நன்னியே யுன்மனதில் வேதையாமே.

773

வேதையென்று செப்பிடிலோ வேதையாகும்
 விளங்கியே ஏமமென்றால் பழுக்கும்வேதை
 காதையாங் குளிகைதன்னைக் கரத்தில்வைத்து
 கருதியே யுப்பாகில் பொன்னுமாகும்
 மாதையாம் பொன்னென்று வுந்நெஞ்சிலுன்னி
 மலைகளெல்லாம் பொன்னாகு மக்காள்பாரு
 பாதையாம் பகலிறவு மொன்றாய்ப்போகும்
 பராபரமாய் சிவன்வந்து பாரிப்பாரே.

774

பாருநீ யுபரசங்கள் நூற்றிரண்டு
 பாஷாண வர்க்கங்கள் அறுபத்துநாலு
 வாருநீ லவணவகை யிருபத்தைந்து
 மகத்தான மூலிவகை சத்துசூட்டு
 கோதுநீ நவலோகம் நவரத்தினங்கள்
 குறிப்பாக குளிகைக்கு குடுகலோடும்
 நிறுவித்தால் சகமெல்லாம் அறியலாச்சு
 நிச்சயமா யறிந்தபடி செய்யலாமே.

775

ஆமிந்த மார்க்கமாய் சூதத்துக்கு
 அணைத்தணைத்து சத்துகளை யீவாயாகில்
 போமிந்த கெவுனமிப்போ சித்துப்பாய்யாய்
 போகமட்டும் கண்டவனைத் துழுத்துச்சாவான்
 தாமிந்த வுபரசங்கள் பொன்னேயாச்சு
 சகமெச்சும் ராஜாங்கம் செகப்பணிந்தால்
 தாமிந்த பழகலுடன் சூதங்கேளு
 தனிவேளை யாத்தாளும் மதியாள்கேளே.

776

கேளுநீ பனிரண்டாங் குளிகைதன்னை
 கொடியான கருவியொடு போகந்தன்னை
 வாளுநீ ரண்டுக்கு நவலோகம் போது
 மற்ற மற்ற குளிகைதன்னைத் தவிர்த்தேயேறு

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

வேளுடத்து நீசர்களை நெட்டிவிட்டு
 விருப்பமுடன் சாரணைதான் செய்யாவிட்டால்
 தாளுநீ கெவுனமது வெழுந்தோடாது
 தனித்துமே பாரிசத்தில் வேதையெண்ணே. 777

எண்ணவே சாரணையைத் திறமாய்ச்செய்யில்
 எடுத்ததொரு அண்டமெல்லாம் பதலாந்தாண்டி
 பண்ணவே ரிஷிகள்தான் கோடாகோடி
 பருதியிலே கணங்கெல்லாம் சயகிப்போகும்
 தண்ணவே குளிகையினால் மேற்கொண்டோடும்
 சந்திரக்குரோடையிலே நடுக்கல்காணும்
 மண்ணவே குளிகையினால் குளிரும்போகும்
 மாயமாய் சுருபமெல்லாம் வெளியாய்ப்போமே. 778

வெளிஆன சூதத்தை கட்டாவிட்டால்
 விரைந்தேறும் ஞானமெல்லாம் பொய்யாப்போகும்
 ஒளியான யோகமது பாழாய்ப்போகும்
 வற்பனமாங் காயசித்தி ஒன்றுமாகா
 துளியான வசுரர்கள் குறியுமில்லை
 குறுகையிலே மேதிக்கு யேமமில்லை
 நெளியான மனதாலே யோகம்பார்த்தால்
 நிற்குமடா ஞானியென்று சொல்வார்பாரே. 779

பாரப்பா மூலவன்னி துலங்கினாக்கால்
 பளிச்சென்று வாறுதலம் வெளியாப்போகும்
 நேரப்பா மேலாறாம் வெளியாப்போகும்
 நெரிப்பான வட்டசித்தி வெளியாய்க்காணும்
 சேரப்பா பராபரியின் செயலுங்காணும்
 சேர்ந்தவன்னி நிஷிகரமும் வெளியாய்ப்போகும்
 ஆரப்பா நீராகத் தடங்கிநோக்கும்
 மாதியந்தம் நாமமது னதிகந்தானே. 780

தானென்ற சிங்கியது சொல்லக்கேளு
 சாதகமா யிதுகளுக்கு முன்னேசொன்னேன்
 பானென்ற யெண்ணுற்றி லெடுத்தசக்கி
 பதமான வுடும்பாமை அழிஞ்சினோடும்
 கானென்ற சாலைமட்டும் நிலக்குழம்பு
 கலந்தஞ்சி அயங்களஞ்சி கொடுப்புத்தாக்கி
 பானென்ற புழுகஞ்ச வாதுஅஞ்ச
 பருவமுடன் ஒன்றாகப் பண்ணிக் கொள்ளே. 781

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

கொள்ளயிலே பரிசுன்னந் துருகசுன்னம்

கொடியான பூரமென்ற சுண்ணமூன்று

விள்ளயிலே ஒவ்வொன்று கழஞ்சிதாக்கி

விரவியொன்று மத்திச்சுக் கலந்துஅப்பி

நல்லதோ ரவியில்வைத்துக் காய்த்திட்டாக்கால்

நலம் பெறவேதயிலமாம் வித்துவாங்கி

துள்ளவே நில்லாமல் வழித்துவாங்கி

துடியான பீங்கானில் வைத்துக்கொள்ளே.

782

வைத்தபின்பு கட்டையிட மருந்துகேளு

வளமான வெண்காரஞ் சாரங்கெந்தி

கைத்தபின்பு வீரமரி தாரம்பூரம்

கருநாபி கஸ்தூரி தொட்டிகூட

பைத்தமன்பு வகையொன்று பணந்தானொன்று

பண்பாக ஒன்பதையும் கல்வத்திட்டு

தைத்தபின்பு அரைத்துநன்றாய் தயிலத்திற்சேர்த்து

சாங்கமாய் வைப்புக் கழஞ்சிங்கியாச்சே.

783

ஆச்சப்பா குதமது சுத்திக்கொண்டு

அழகாக கல்வத்தில் நிறுத்துவிட்டு

பாச்சப்பா நிறுத்துஒரு பொட்டுபோட

பதையாமல் சேருரசம் வெண்ணையாகும்

தேச்சப்பா கிளிபோல கட்டிக்கொண்டு

சிறப்பான குடவனுட தீயில்வாட்டி

தோச்சப்பா கரண்டியிலே எண்ணெய்க்குத்தி

சுருக்கிடவே வெள்ளிப்போ லாரும்பாரே.

784

ஆடுதற்கு குதமென்ற ஆட்டமானால்

ஆகாகா வாதமென்ன சுகமதாச்சு

நாடுவாய் குதமது வடமாய்க்கோர்த்து

நலமாக சன்மத்தி லிருந்துகொண்டு

ஊடுவாய் சிவசிவா வென்றுமூட்டி

வுகந்துமுன்னே பஞ்சகர்த்தாள் நிர்ப்பார்பாரு

தேடுவார் கேட்டதெல்லாம் ஈவார்ஈசன்

செகசால வித்தையெல்லாந் தெளிந்துபோமே.

785

போமென்ற மெழுகுநால் கட்டுஞ்சுதம்

புகழான யெண்ணெயிடை குதங்கம்நாலு

ஆமென்ற சுண்ணாம்புக் குகையில்வைத்து

அப்பனே புடம்போட தங்கம்நீறாம்

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

நாமென்ற நவலோக மாயிரத்துக்கொன்று
நாமறியோ மிதனுடைய வண்ணந்தானும்
வோமென்ற பருதிபோல் நிறமேயாகும்
வுத்தமனே வெகுசுளுக்கு வோடிப்பாரே.

786

ஒடுவது சவுக்காரச் சுண்ணந்தொட்டி
உப்பினிட வசிதிதொட்டு சந்துவோடு
ஆடுவது வரமென்ன குதத்தாலே
ஆச்சரியம் சிகப்பென்ன கெந்தியாலே
போடுவது தங்கத்தால் சரக்கெல்லாந்தான்
பூப்போல சுண்ணமென்ற வீரத்தாலே
நாடுவது விண்ணான வீரத்தாலே
நலமான வீரமது யடங்கிப்போச்சே.

787

சவுக்காரச் சுண்ணம்

போகாமல் சவுக்காரச் சுண்ணஞ்சொல்வேன்
பொற்கொடிக்கு யீசனன்று புகழ்ந்தவாறு
வேகாமல் மூன்றுப்பு சுக்குவாங்கி
விரைந்துமொரு பாண்டத்தி லளந்துபோடு
ஏகாமல் மனிதனுட வழுமிதானு
மிதமாகப் பதினாறுப் படிதான்வார்த்து
சாகாமல் மூன்றுநாள் கலக்கிவைத்து
சார்ந்தபின்பு நாலாநாள் தெளிவைவாங்கே.

788

வாங்கிய சத்தெளிவிலே கல்லுச்சுண்ணம்
வளமாக நீர்க்கயிதைப் படிபெண்டுபோடு
தேங்கியவை மூன்றுநாள் கலக்கிவைத்து
சிறப்பாக நாலாநாள் தெளிவைவாங்கி
ஒங்கியே கல்லுப்புப் படிதான்போட்டு
ஒக்கவே தெளிவிலே கரைத்துப்போட்டு
தாங்கியே நாலாம்நாள் தெளிவைவாங்கி
சாதகமாய் யடிகனத்தச் சட்டியிலேயூற்றே.

789

ஊற்றியே வெடியுப்புச் சீனந்தானும்
ஓய்ந்துநின்ற துருசோடு சாரம்வீரம்
ஆற்றியே வெள்ளையென்ற பாஷாணந்தான்
அப்பனே வகையொன்று பலமேதூக்கி
சாற்றியே கல்வத்தில் பொடித்துமைபோல்
சாற்றான முன்தெளிவி லொக்கப்போடு
போற்றியே யீசானம் பூசைபண்ணி
புகழாக யடுப்பேற்றி யெரித்திடாயே.

790

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

ளரித்திட்டு தீபம்போல் யடிபற்றாமல்

இதமாக யயத்துடுப்பால் கிண்டிகிண்டி

வடித்திட்டுக் குளம்போல் வருதல்கண்டு

வரிவான நெல்லெண்ணெய்ச் சேரவார்த்து

தூரித்திட்டு மெழுகுபோல் வில்லைசெய்து

சமரசமா யுரலிலே யிடிக்கமட்டும்

மரித்திட்டு மங்கையின் சாறுவாங்கி

வரிசையாய் தேர்ந்தெடுத்து ரவியிற்போடே.

791

போட்டிடுவாய் புத்தோட்டுக் குள்ளேதானும்

பொலிவான சுண்ணமெல்லாம் போடேயுண்டு

காட்டிடுவாய் கலப்பாக யிருக்கும்பாரு

கண்டுமயங்காதே பாக்கதிபோல் சீவி

நீட்டிடுவாய் சீலைதான் கீழேபோட்டு

நெஞ்சுதான் மல்லிகையினிலை பரப்பி

மாட்டிடுவாய் சீலைதான் மேலேவைத்து

மல்லிகை யினிலையாலே மூடிப்போடே.

792

மூடியே நெல்லைதான் பாண்டத்திட்டு

முயற்சியாய் தண்ணீரில் பிசரிக்கொண்டு

நீடியே யடுப்பேற்றி யதின்மேல்நரல்

நேர்ப்பாக வைத்துமே யெரித்துவாங்கி

வாடியே மேல்சட்டிக் கவிழ்த்துமூடி

மயங்காத தாய்கண்ட பதத்தில்வாங்கி

தேடியே யினமெல்லாம் மொன்றாய்ப்போகும்

திறமான ரவியிலிட்டு காயப்போடே.

793

காய்ந்தபின்பு யிலைபரப்பி நெற்பாண்டத்திட்டு

காரியமாய் முன்போல யவித்திறக்கி

காய்ந்தபின்பு யிலைபரப்பி யவித்தெடுத்து

சாதகமாய் மூன்றுதர மானபின்பு

ஓய்ந்தபின்பு பில்லைபோல் பண்ணிகொண்டு

வுற்பனமாய்க் கீழ்மேலுந் தீயைமூட்ட

ஆய்ந்ததொரு பற்பம்போல் நீறியல்லோ

அப்பனே சுன்னமென்ற வைப்புத்தானே.

794

வையப்பா சீலைக்குள் கிளிபோல்கட்டி

வளமாகச் சட்டியிலே நடுவேதைத்து

மெய்யப்பா மேலாக வட்டமிட்டு

மேலாக யெருவுதான் நூறுபோட்டு

போகர் சுரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

செய்யப்பா சட்டியின்மே லொன்றாய்ப்போட்டு
சிறப்பாக மல்லிகையி னிலையைவைத்து
கொய்யப்பா தண்ணியிலே போட்டுக்காய்ச்சி
குறிப்பாகத் துவர்சாற்றால் விட்டிநீற்றே.

795

நீற்றிய பின்னாவியெல்லாம் வெளிபோகாமல்
நேர்ப்பாகச் சட்டியிலே மூடிப்போடு
ஆற்றியபின் மருந்தெடுத்துக் காயப்போடு
அப்பனே மறுசீலைக் குள்ளேவைத்து
சாற்றியபின் முன்போல நீற்றுநீற்று
சாதகமாய் மறவாமல் பதினொருக்கால்
மற்றியபின் மருந்தெடுத்து அண்டோட்டிலிட்டு
வளமாக மேல்மூடி சீலைசெய்யே.

796

செய்திட்டு யைஞ்செருவில் புடத்தைப்போட்டு
சிறப்பாகச் சவுக்காரச் சுன்னமாச்சு
கொய்திட்ட சித்தரெல்லாம் வழலைதன்னை
குறித்தபடி சொல்லாமல் மறைத்துபோட்டார்
உய்திட்டுப் பிள்ளைகள்தான் பார்த்துபார்த்து
உலகத்தோர் கரிகொண்டார் காசில்லாமல்
நைத்திட்டு சித்தரெல்லாந் திடுக்கிட்டேங்க
நாட்டினா ரிம்முறையை நளிநந்தானே.

797

தானென்ற நூல்பார்த்து வுலகவாதி
தலிர்த்துமே புண்ணாகி வருமையுற்று
வானென்ற வுலகத்தோர் பிழைக்கக்கேட்டு
வருள்கொண்ட பிசாசுபோல் வாபினத்தி
ஊனென்ற சேத்துக்கு யிடமெல்லாமல்
வண்டுபாரை யுடுப்பாரைப் பார்த்துயேங்கி
தானென்ற யானுவத்தால் கெட்டோமென்று
தால்போலத் திரிந்தலைந்து மாள்வார்பாரே.

798

வழலை

மாளாதே யிருக்கையிலே வழலைதன்னை
மறையாமற் சொல்லிவிட்டேன் எண்ணுற்றுள்ளே
கேளான சீஷருக்கு யீயவேண்டாம்
கொடுத்தாலே யருங்கோடி பாபமெய்தும்
தாளாமல் யென்னுலில் வளருந்தன்மை
சாற்றுகிறே னொருசொல்லுந் தவறில்லாமல்
நாளான வம்பலத்துக் கொப்பாய்ச்சொன்னேன்
நாதாக்கள் பதமறிய சொன்னேன்கானே.

799

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

காணப்பா புடம்போட்ட வழலைதன்னைக்
 கடுங்கார செயநீரால் தோய்த்துப்போடு
 பேணப்பா யேழுநாள் ரவியிர்ப்போட்டு
 பேரான சுன்னமென்ற குகையிலாதே
 தோணப்பா யெடுத்திடவே பூப்போல்நிற்கும்
 தொடுகுறிபோல் சரக்கெல்லாந் துடியாய்க்கொல்லும்
 வீணப்பா கெடுக்காதே யென்னுல்பாரு
 வேதாந்த ஆவியைத்தான் பூசிப்பாயே.

800

பூசித்து வழலையைத்தான் சுண்ணம்பண்ணு
 புகழாக சரக்கெல்லாஞ் சுண்ணமாகும்
 ஆசித்துப் பூரத்தால் தாளகத்தைநீற்று
 அதிகமாந் தளுக்கறலை வங்கமூறும்
 வாசித்து நூல்களைத்தான் பார்த்தாலல்லோ
 வாதமென்ற பேர்க்கெல்லாந் தெளிவாய்த்தோன்றும்
 வாசித்து வீரமதை நீற்றினாக்கால்
 வாசியென்ற கொஞ்சத்தில் சொல்லலாமே.

801

சொல்லென்ற வங்கத்தால் துருசுநீரும்
 துருசினால் சிங்கிபண்ணிச் சூதங்கட்டும்
 மல்லென்ற சூதத்தால் காயசித்தி
 மக்களே கெவுனசித்தி யெட்டுமாடும்
 வெல்லென்ற யஷ்டமா சித்தியாலே
 விரும்பியதோர் புவனமெல்லாங் காணலாகும்
 கொல்லென்ற குளிகைதன்னை யார்க்குஞ்சொல்லேன்
 குவலயத்தி லுங்களுக்குச் சொல்லிட்டேனே.

802

**போகமுனிவர் சரக்குவைப்பு எண்ணுறு
 முற்றிற்று**

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

கொங்கணர் சரக்கு வைப்பு நூறு

ஆதியந்த மில்லா வெளியுந்தாண்டி
அகன்றுநின்ற போகருட பதத்தைப்போற்றி
சோதியென்ற சின்மயத்தின் ஆயிபாதம்
துலங்கியதோர் ரிடிகளுட பாதம்போற்றி
நாதமென்ற சுந்தரமே சொல்லக்கேளு
நன்மார்க்க முறையதுவே யறிந்துசொல்வேன்
நீதமென்ற ஆயியுட பாதந்தன்னை
நினைவுகெட்டுச் சொல்லாதே நிலத்துள்ளோர்க்கே. 1

நிலத்துள்ளோர்க்கேத் தனைதான் சொன்னாலுந்தான்
நேராது பொய்யென்பார் கசட்டுமாந்தர்
நிலத்துள்ளோர் மாய்கையிலே அழிந்துமாதர்
நினைவுக்குள் கலந்துநிற்பார் சையோகத்தில்
நிலத்துள்ளோ ராறுதலங் காணமாட்டார்
நிலையான சமாதியிலே யுரை (றை) க்கமாட்டார்
நிலத்துள்ளோ ரமிர்த்ததைப் பாணம்பண்ணார்
நிலையான குருபதத்தை நேராய்க்கானே. 2

நேரார்கள் காயத்தைச் சித்திபண்ணி
நீடியதோ ரஞ்சுவகை தீட்சைகளோர்
பாரார்கள் வாதத்தை யூடுபாய்ந்து
பாலகனே குளிகையிட்டுக் ககனம்போகார்
சேரார்கள் ஆயியுடவா மத்திற்றானுஞ்
செகத்திலே பூசைசெய்வார்க் கியங்கவேண்டி
வாரார்க ளாறுவரை தன்னைவிட்டு
மைந்தனே சொல்லாதே மகிழ்ந்து பாரே. 3

பாரப்பா இந்தவிதஞ் சொன்னாரில்லை
பரிவான நாதாக்கள் சொல்லார்சொல்லார்
நேரப்பா எனக்குறைத்த ஆயிபாதம்
நிலையான முன்னாலின் சொன்னேனில்லை
காரப்பா இதில்குட்சம்) சொன்னோன்பாரு
கண்டு சொன்னேனுருகாதி வைப்பைத்தானும்
வாரப்பா இந்தமுறை ஒளித்தார்சித்தர்
மைந்தனே செவித்திட்டேன் செவித்திட்டேனே. 4

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

செவித்திட்ட இடங்கண்டு ஆதிசித்தர்
 சேர்த்தேவல் செய்தார்களேனகங்கால
 மவித்திட்ட குளிகை முதலாறுதானும்
 பாலகனே கேட்டதெல்லா மீவாரீவார்
 குவித்தநூல் வைத்திருந்தோர் மனதுநொந்தால்
 கூடாது சித்தியொன்று புண்ணியானந்தம்
 பவித்தவர்க்குக் கிடைப்பதல்லால் மற்றோர்க்குக்கிட்டா
 பார்ப்பவர்க்கு எளிதான பாதைபாரே.

5

எளிதாக இந்தநூல் வாராதப்பா
 ஈந்தாக்கால் கலியுகத்தில் நூற்றுக்கொன்று
 தளிவாக வெளியில்லாச் சாபம்போட்டேன்
 சற்குணர்க்குக் கிடைப்பதல்லால் பாவிக்குக்கிட்டா
 சுளிவான இந்தநூல் பெருகாவண்ணஞ்
 சுந்தரமே வெகுபதனம்(ம்) சொன்னேன் சொன்னேன்
 வளியாக நாதாக்கள் கருவைச் சொன்னேன்
 மைந்தனே சொல்லாதே மகிழ்த்தானே.

6

சீன வைப்பு

தானென்ற ஆதிமுதல் சரக்கைக்கேளு
 தரணிதனில் பிறக்கின்ற உப்பினோடு
 ஊனென்ற கல்லுப்பு ரெண்டுபங்கு
 உத்தமனே பழச்சாறும் தயிரும்வார்த்து
 கோனென்ற பாண்டத்தி லிட்டுமுடிச்
 குறிப்பாகப் புறந்தனிலே சாணியப்பி
 ஆமென்ற ஆவினுடபதியில் தாக்கு
 அட்பனே மண்டலத்தில் சீனமாச்சே.

7

ஆச்சு சீனத்தோடு சூடனாச்சு
 அதிலுத்த வெங்காரப் பலகையாச்சு
 நீச்சப்பா துருசோடு பாஷாணமாச்சு
 நேராகச் சரக்கெல்லா மிதிலேயாச்சு
 பாச்சப்பா வாதத்துக் காதிரீடம்
 பாண்பான வழலைக்கு மாதிரீடம்
 போச்சப்பா வாதமென்ற வேதைதாண்டிப்
 புண்ணியனே கைமுறையாய்ப் புகழ்ந்துசெய்யே.

8

பூரணவைப்பு

செய்திடுவாய் வெங்காரப் பலகைதானும்
 சிறந்துநின்ற பூரணத்தின் வைப்பைக்கேளு
 கைதிடுவாய்க் கஞ்சனுட நாதத்தில்நாதங்

கரையான சீனமது காலுங்கூட்டி
 அய்ந்திடுவாய் அரம்பையில் மூலமோடு
 அரிதான சிதம்பரத்தின் பாணங்கூட்டி
 நோய்த்திடுவாய் யெரித்திடுநீ சாமந்தன்னில்
 உத்தமனே குடனது வுகந்துபாரே.

9

(அரம்பை - வாழை)

பாரப்பா ரவியினுடபீச மென்பார்
 பராபரமாம் வித்தையிது குடன்வித்தை
 நேரப்பா பூரவிட்டால் வேதைபோச்சு
 நிலையான சுன்னமது கோடாகோடி
 சேரப்பா குளிகைக்கு ஆதிமூலம்
 சேர்ந்துநின்ற காயசித் திக்காதிமூலங்
 காரப்பா பூரத்துக் காதிபீடங்
 கரையான வெங்கார வைப்புக்கேளே.

10

வைப்பான லவணத்தி லிரண்டுகூட்டி
 மைந்தனே படிகமது இரண்டுந்தானுந்
 தயிப்பான குன்றிமணி உளுந்தின் தூளும்
 நலமான கள்ளிப்பால் வார்த்துக்கிண்டி
 தெய்ப்பான பாண்டத்தி லிட்டுமூடி
 நேரான மால்தேவிக் கிளையாள்(ன்) கூட்டி
 யேர்ப்பாக மண்டலந்தான் கடந்துவாங்கி
 உத்தமனே பலகையது உரைத்தவாறே.

11

(மால்தேவிக்கிளையான்-மால்மைத்துனன்-துருசு)
 வாறான காரத்தில் சரக்குக்கோடி
 மைந்தனே உருக்கினமூங் கோடாகோடி
 தேறான தூமமுதல் வேதைகோடி

சேர்ந்துநின்ற சத்துவகை சிணத்தில்கோடி
 காறான சுண்ணந்தான் கோடாகோடி
 கடியதொரு செயநீரு மெழுகுகோடி
 தாரான இன்னமொரு வகையைச்சொல்வேன்
 சாதூரிய வெங்காரச் சவுரிதானே.

12

வெங்கார வைப்பு

தானான உளுந்தினுட மாவில்தானும்
 தனித்தஇந்த யிணங்கனுக்குச் சீனமிரண்டு
 ஊனான கள்ளிப்பால் விட்டுநன்றாய்
 உத்தமனே பாண்டத்தி லிட்டுமூடி
 கோனான காரத்தில் வைத்துமைந்தா
 குறிப்பான மண்டலந்தான் கடந்துவாங்கு

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

கானான துய்யநிறம் வெங்காரமாச்சு

கருதிப்பார் ரிதையறியார் கலந்துசேரே.

13

சார வைப்பு

சேர்ன சாரத்தின் வைப்பைக்கேளு

சேர்ந்துநின்ற கரிமாவும்மயங் கொடுவாடும்

நேர்வான ஓட்டகமுங்கத்தகமு மெல்லா

நிலையான அமுரியோடு மயிடமென

கார்வான வெடியுப்பு கல்லுப்புத் தானுங்

கலந்தரைத்துப் பூமிக்குப் புடத்தைப்போடு

தார்வான சாரமது கடுசஞ்சாரமப்பா

காட்டுமுன்னே சரக்குகளுக் கடியதாமே.

14

கடியதான வழலையென்பாரிதை நாதாக்கள்

கையறிவார் வடுகனுட நாதந்தானும்

பொடியாகச் செய்வதற்கு வங்கமைந்தா

போக்கான கெவனமென்ற குளிகைக்காதி

வடிவான ஆயியுடநாதத்தைக் கொல்ல

மைந்தனே வல்லோர்காண் வாதத்துக்காதி

துடியான சாரத்தையறிய மாட்டார்

சுட்டரியார் சுட்டதினால் சுழலுவாரே.

15

துரிசு வைப்பு

களியான துருசியுடதுரையைக் கேளு

சொர்ப்பெரிய வெடியுப்புகல்லுப்பு சீனம்

ஒளியான பழச்சாறு தயிருவார்த்து

உத்தமனே கமுதையுடகத்தம் வார்த்து

நெளிவான செம்பாலை பாத்திரம்போற்பண்ணி

நேரான கமுதையுடலெத்தி போட்டு

அழிவான பூமியிலே போட்டுமூடி

ஆறுதிங்களான பின்பு யெடுத்துப்பாரே.

16

பாரப்பா இதினாலே யண்டரண்டமாடும்

பாரார்கள் ஊடுருவிப் பரப்பில்லாமல்

காரப்பா கருக்கூட்டிச் சொன்னேன்முன்னே

கைமுறையை யறியாமற் கலங்கினார்கள்

நேரப்பா பெண்ணொன்று பார்த்தானானால்

நிலைக்குமே வாதந்தான் நினைவைப்பாரார்

சேரப்பா ஆயியுட பாதந்தன்னில்

செகத்தை வென்றவாமத்தை பூசைசெய்யே.

17

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

பூசைசெய்வார் ராசையினாற் புகழ்ந்துசெய்யார்
புண்ணியனே விட்டகுறை எய்தவேணும்
பாசமில்லாக் குருதொட்டுக் காட்டவேணும்
பாலகனே நிர்மலத்தைப் பணியவேணும்
நாசமென்ற பெண்ணாசை யொழியவேணும்
நலமான சத்தியத்தை நிறுத்தவேணும்
கோசமென்ற தோசத்தை யறியாமுடர்
குலாவியதோர் பீசத்தைக் கூடுவாயே.

18

கூடுவாய் கருவெல்லா மிதனாலாச்சு
கூறியதோர் கோசத்தில் முழுதுமாச்சு
நாடுவா ரிதையறியார் சொன்னால்மைந்தா
நலமான சீனத்தை யறியார்முடர்
போடுவா யிதனாலே அண்டரண்டமட்டும்
புகழேது புகழேது சொல்லப் போகா
நாடுவாய் சீனமென்ற பாஷாணத்தை
நலமாக வைத்தெடுக்கத் துறையைக்கேளே.

19

சீனப் பாஷாண வைப்பு

துறையான அயத்தாலே பாத்திரந்தான்
துணிதாக வாட்டாகப் பண்ணிப்பின்பு
குறையாமல் வெடியுப்பு சமனாய்வாங்கி
கூசாமல் சீனமதுகாலுங் கூட்டி
முறிவான வெண்கருவும் பன்னிநெய்யில்
முதிராமல் சிறுதியாவெரித்துக் கொண்டால்
மறிவாக முருகியல்லோ பாஷாணமாகும்
மைந்தனே கைமுறையை மகிழ்ந்துபண்ணே.

20

பண்ணப்பா இதனாலே பாத்திரந்தான்
பாடியதோர் செம்புமுதலெல்லாங் கட்டும்
நண்ணப்பா செயநீர்க்கு மாதிரீடம்
நாதாக்கள் சொல்லார்கள் மாலினாதம்
ஒண்ணப்பா உருகியிது வாதத்துக்காதி
ஓகோகோ துறைக்கெல்லாமிதுவே ஆதி
துண்ணப்பா சீனமென்பார் வெண்கண்டரென்பார்
துறையறிந்து யிதுக்கெல்லா மறிந்துபாரே.

21

கௌரி பாஷாண வைப்பு

அறிவான கெவுரியுட முறையைக்கேளு
அப்பனே லவணமொடு நாகந்தானுங்
குறியான படிகமுடன் பன்னிநெய்யுங்
கூறியதோர் மஞ்சளென்ற கருவுங்கூட்டி

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

நெறியாக ளரித்திடுநீ உருகிச்சேர்ந்து

நேராக கெவுரியது சரக்கேயாச்சு
தறிவான இதின்போக்கு என்னசொல்வேன்
தங்கத்தை யிட்டெடுத்தால் தாயென்பீரே.

22

தாயானகெவுரி யுடவெங்கஞ் சொல்லித்

தாயார்க்குச் சொல்லரிது தாக்கிப் பார்க்கில்
சேயான பூசிங்கியென்பார் வீரமென்பார்

சிலையிடத்திற் றுறையறிந்து சேரும்சேரு
மாயான மடபதிகள் வெளியிற்சொல்லாற்
மைந்தனே யறிந்துகொள்ளு மயங்கவேண்டாம்
தாயான தொட்டியுட முறையைக்கேளு

சொல்லரிது சொல்லார்கள் சூட்சந்தானே.

23

தொட்டிப் பாஷாண வைப்பு

சொல்லுகிறேன் சீனமொடு சீனக்காரம்

சொல்லரிது ஆயியுட நாதந்தானும்
மல்லுகிற வெடியுப்புச் சூதங்காலும்

மைந்தனே நாகமொடு நாகந்தானும்
சொல்லரியாக் காந்தமொடு வெண்கருவாலாட்டித்
துணிவாகச் சட்டிக்குள் வைத்துமுடி
வல்லுகிற சீலைசெய்து யெரித்தாயானால்
வாகான தொட்டியென மகிழ்ந்துகாணே.

24

காணப்பா இதின்சுருக்குச் சொல்லமாட்டேன்

காணறியா நிர்மலமுங் கலங்கும்வாறும்
தோணப்பா பராபரத்தின் நாதமென்பீர்

சொல்லரிது தூமமென்ற வேதைகோடி
பூணப்பா கடுங்காரம் பூரமென்பீர்
புகழான தாரமென்பீர் பாஷாணமென்பீர்
காணப்பா கருமறைத்து நாதாக்கள் சொல்லார்க்
கைமுறையாய்க் கெந்திக்கி கெவுரீபூட்டே.

25

பூட்டறியார் பூட்டதினால் வாதம்போச்சு

பொன்னாசை தன்னாலே யோகம்போச்சு
மீட்டறியாப் பிராணாய தீட்சை யில்லாமல்
மின்னான கர்ப்பமில்லாமல் காயசித்திபோச்சு
கேட்டறியா ரதினாலே சமாதிபோச்சு

குலாவியதோரமிர்த மென்ற பானம்போச்சே.

26

(இச்செய்யுளில் ஒரு அடி காணவில்லை)

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

கெந்தி பாஷாண வைப்பு

போச்சப்பா தரித்திரங்கென்ற பீடை

புகழான கெந்தியுட முறையைக்கேளு

பாச்சப்பா பாண்டத்தில் கெந்தியிட்டு

பரிவான திருமேனிச்சாற்றால் தானும்

வாச்சப்பா வெடியுப்புச் சீனந்தானும்

வாகான மேதை(து)யுட தயிரும்வார்த்து

நீச்சப்பா யேரண்டத்தின் விரையும்போட்டு

நேராகக் கிண்டியதை வைத்துக் கொள்ளே.

27

வைத்ததிலே தேத்தான்விரையைப் போட்டாயானால்

வாகாகச்சி (கடி) ணத்திலே தெளிந்துபோகுங்

கைத்ததிலே மேனியிலைச்சாறுஞ் சூதங்

கண்டுகொள்ளு மல்லமொன்று கருதித்தாக்கி

யுத்ததொரு பூமிக்குள் புடந்தான்போடு

யுத்தமனே மண்டலந்தான் கடந்துவாங்கி

றைத்ததிலே கெந்தியென்ற திதுவேகெந்தி

நாதாக்கள் உளக்கருவை நயந்துசொன்னார்.

28

(மல்லம் - வெள்ளைப்பாஷாணம்)

சொன்னதிலே கெந்திமுறை சொன்னபோது

துடந்தல்லோ கோபித்தார் மடபதிகளெல்லா

மென்னடா மதிகெட்ட கொங்கணனே இந்த

முறை வெளியில்துறந்துநீ யியம்புவாயோ

ஒன்னறியா வுளக்கருவு சொல்லப்போமோ

ஓகோகோ வென்றுசொல்லிச் சண்டையிட்டார்

தண்மையாய்ச் சட்டைமுனியிருந்ததினால் மைந்தா

தாக்கியல்லோ பிரதிசொல்லி யடைத்திட்டாரே.

29

அடைத்திட்ட விதங்கண்டு வுலகத்தோர்கள்

அவரவர்கள் கருவறிந்து பெருகிப்போமென்

றடைத்திட்ட நம்முடைய பேரும்போகும்

நலமாக அதினாலேசென்னோ மென்றார்

உரைத்திட்டே னதிலே கவிநூற்றொன்று

ஓகோகோ பெருகாத வண்ணமாக்கிக்

குடைத்திட்ட சரக்கினோடு கிடைப்பதென்று

கோபித்தா லல்லவோ சாபித்தேனே.

30

சாபித்த விதங்கண்டு சித்தரப்பா

சட்டைமுனி நூலிந்த நூலைப்போலே

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

ஆவித்த தொருநூலும் வாராதய்யா
 அரிதரிது என்றுசொல்லிப் பதனமப்பா
 தேவித்த கெந்தியுட பெருமைசொல்ல
 நிர்மலத்தி லரிதரிது நேந்துபாரு
 ஒதிவித்த குருவென்பார் ஆயிநாதம்
 உத்தமனே உரைக்கரிது உரத்தோர்மேலே.

31

மேலான விதுவெல்லாஞ் சேர்த்துவாங்கி
 மேகமென் றகுதத்தை மணியாய்வாங்கி
 கல்லானசேருவை யெல்லாஞ்சேர்த்துக் கொண்டு
 காரணமா யூதியல்லோ சாறணையைத் தீர்ப்பார்
 யீர்லோகவூதியல்லோ மணியாய்வாங்கி
 யுத்தமனே அண்டரண்ட கெவன(ம்) போவார்
 நாவான சுந்தரமே சொல்லக்கேளு
 நவமான சவ்வீரவைப்பைக் கேளே.

32

(சுவடியில் 'தீர்பாயீரலோக' என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது.
 சுவடியில் ஒற்றுகளுக்குப் புள்ளிகள் இல்லை.)

சவ்வீர வைப்பு

கேளப்பா வெடியுப்புநாலு திரங்காச்சி
 கெடியான நாயுருவி வெள்ளருகு வேளை
 நாளப்பா யெள்ளுடனே கதலிமூலம்
 நலமான உப்புடனே கல்லுப்பங்குட்டி
 வாளப்பா பலமிரண்டு சமனாய்ச்சுத
 மைந்தனே சட்டிக்குள்விட்டுப் பின்னை
 குளப்பா சீலைசெய்து கெந்தியூட்டிச்
 சுளிவாக அறுசாம மெரித்திடாயே.

33

ளரித்திடுமுன் மேற்சட்டி வெத்திலைச்சாறுட்டி
 யியல்பாக எடுத்தல்லோ குப்பிக்கெந்தி
 தரித்திடுவாய் துரிசோடு வெள்ளைகூட்டி
 சாதகமாய் வாலுகையி லடுப்பிலேத்தி
 யெரித்திடுவாய் சாமமதுநாலு மைந்தா
 ளரிக்கையிலே தேங்காய்போல கண்டத்தில் கட்டுந்
 தரிக்கையிலே யுடைத்தெடுத்துப் படிக்கண்டால்
 தாயான சவ்வீர முரமுங்கூட்டே.

34

கூட்டிடுவாய் வெடியுப்புச் சாரந்தானுங்
 கூசாமல் நாலிலொன்று பாதையுப்புப்
 பூட்டியல்லோ சேகரித்துக் குப்பிக்கெந்தி
 யுத்தமனே யெரித்திடுநீ யாறுசாமம்

வாட்டியல்லோ வுடைத்தெடுத்து ரெங்குதொட்டி
வாகாகக் கூட்டியல்லோ குப்பிக்கெந்தி
நாட்டியல்லோ யெரித்திடுநீ யெட்டுசாமம்
நலமாக வுடைச்செடுக்க வீரமாச்சே.

35

ஆச்சப்பா இதின்போக்கு அனந்தம்போக்கு
அப்பனே சொல்லரிது அதிகவேதை
போச்சப்பா வாதமென்ற வேலைதாண்டி
பொருளாகப் பராபரையாளின்ற நாதம்
வாச்சப்பா வங்கத்தில் பச்சையீந்தால்
மைந்தனே ரசிதமென்பார் வளமாய்ச்சொன்னேன்
நீச்சப்பா சூதமென்பார் வெள்ளூரமென்பார்
நிலையான உருக்குத்தொட்டி நினைவாய்ப்பாரே.

36

பாரப்பா வாதியென்றாலிதை யறிவான்மைந்தா
பரிசுகெட்ட மூடருக்குப் பண்பாகாது
சேரப்பா வீரமென்றசிறு துறையைச்சொன்னார்ச்
சீர்வலைக்கரு வழித்தால் செகத்தில்தானும்
நேரப்பா அதினாலே துறையைப்பார்த்தால்
நிலையாது வேதையுட கட்டேபோகுந்
தேரப்பா இதினாலே ஒட்டிப்பாரு
திறமாக வனவேகவித்தை நிறக்குமிதுதானே.

37

தானென்ற இந்தமுறை கொடுத்தாளாயி
தன்மையுட னிந்தவிதஞ் சொன்னாளாயி
யுனென்ற சட்டைமுனி ஆயிரத்தில்சொன்னார்
உத்தமனே அதுதானுமிதுக் கொவ்வாது
கோனென்ற வாதத்துக் கருத்தானைந்து
குறியான கருவொன்று இதுவே மைந்தா
நானென்ற நாலுகருசொன்னே னாய்ந்து
நலமாகப் பார்க்கையிலே தெரியுங்காணே
(‘வத்ததுக்’ என்று காணப்படுகிறது)

38

தெரியாது என்றலைந்தால் தெரியுமாமோதான்
தேடியல்லோ ஆராய்ந்துபார்க்க வேணும்
அறியாத மூடருக்கு அறியப்போமோ
அன்னத்தைத் திரட்டிமெள்ள வாய்க்கீந்தாலும்
குறியாக முழங்குதற்கு மாட்டார்மூடர்
குறிப்பாக இதுவல்லாலென்ன செய்வேன்
மரிவானவறி வொன்றுமில்லை யில்லை
மாட்டாத மூடருக்கு அறிவுதானே.

39

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

லிங்க பாஷாண வைப்பு

வாட்டியதோர் லிங்கத்தைச் செப்புகிறேன் கேள்
மைந்தனே வுரைக்கரிது மகத்தாம்வித்தை
கூட்டிடுவாய் வங்கமொன்று சூதம்ரெண்டு
கூசாமல் வங்கத்தின் குருத்தான்பாதி
ஊட்டிடுவாய்க் குருவுக்குப் பாதிசீனம்
உத்தமனே குப்பிக்குள்ளடைத்துக் கொண்டு
நாட்டிடுவாய் வாலுகையிலேத்திக் கொண்டு
நலமாக முச்சாம மெரித்திடாயே.

40

நலமான குப்பியுட கழுத்தில்கட்டும்
நன்மையுட னுடைத்தெடுக்க லிங்கமாச்சு
கலமான குப்பியிலே பலவிதந்தான்
கணக்கறிந்து கைமுறையாய்ப் பண்ணுமைந்தா
நிலமான கைமுறையை விட்டுப்போட்டுத்
திறமில்லை சாத்திரத்தைப் பொய்யென்பார்கள்
செலமான செயனீரை அறியாமுடர்
செடமொன்று மறியாமல் தயங்கினாரே.

41

தயங்கியதோர் துறைக்கெல்லாம் குருச்சொல்லறிந்தேன்
தாயாரும் பக்கத்திலிருந்து சொன்னாள்
மயங்கியதோர் மயக்கமெல்லாம் வெளியாய்ப்போச்சு
மைந்தனே வெளிகண்டு மயங்காவண்ணம்
செயங்கண்டு சொன்னேனடா பார்க்கும்பேர்க்கு
தெரியாமல் உளறியல்லோ கெட்டுப்போனார்
மயங்கண்டு பொருள்கண்டு எல்லாங்கண்டு
பாராமற் போனதினால் பாழதாமே.

42

பாழான முப்பாழுந் தாண்டிக்கொண்டு
பாலகனே யீரெட்டுக் கலையுந்தாண்டி
கோளான ரவியிடவீடுந் தாண்டி
கொள்கியதோர் வன்னியுட வீட்டுக்கப்பால்
ஆளான ஆயிரத்தெட்டிதழில் நிற்கும்
அருளான குருபதத்தை யணைத்துக்கொண்டு
கீழான அமிர்தத்தைப் பானம்பண்ணிக்
கேசரிதா னிவர்களுக்கு வாதந்தானே.

43

வாதமென்றா லிதின்பொருளை யறியாமுடர்
மயங்குகின்ற உன்மனையை வாதுசெய்து
போதமென்ற துன்வசத்திலாக்கிக் கொண்டு
புகலான துறைக்கெல்லாங் கொண்டால்வேதை

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணாறு

வேதையென்றால் வெகுகோடி வேதையாகும்
மேலான அமிர்தத்தைப் பானம்பூட்டு
நாதமென்ற கீதங்கள் பத்துங்கேட்கும்
நலமான வழியோடே நாடிப்போமே.

44

நாடினதோர் கெவுனமென்ற குளிகையப்பா
நலஞ்சிறந்த காயத்தைச் சித்திபண்ணும்
ஊட்டினதோரிதுக் கெல்லாமாயிரந்தான் மாத்து
உத்தமனே தங்கமது வேணுமென்று
கூட்டியதோர் சிவயோகத்துட் பட்டோர்க்குக்
குணமான வாமத்தில் பண்பட்டோர்க்குந்
தேடியெங்கு மலையாமல் சிவந்தானன்று
தெளிவாக ஏழுலெட்சங் கிரந்தமாமே.

45

தெளிவாக தேவிக்கு உபதேசித்தார்
செப்பியவள் ஆயிரமாய் நந்திக்கீந்தாள்
தெளிவாக நந்தியுமே மூலர்க்கீந்தார்
சேந்ததொரு மூலருமோ போகர்க் கீந்தார்
தெளிவாகப் போகருமே எனக்குமீந்தார்
சிறந்தநான் பூலோகத் தமிழினாலே
தெளிவாக யின்னுலைப் பார்க்கவேண்டிச்
செப்பினேன் திறமாகச் செப்பினேனே.

46

செப்பினேன் குருடனுக்குத் தெரியும்வண்ணந்
தெரியாமல் மயங்கிநின்றால் வாதமாமே
தப்பியதோர் வண்ணானை வசமேசெய்து
தாக்கினதே யானாக்கால் வாதமாச்சு
கொப்புகின்ற சிதம்பரத்தால் வடுகன்றன்னால்
கூறியதோர் சுண்ணத்தால் வண்ணானாச்சு
துப்புறவே வெளிவிட்டு சொன்னேன் பாரு
துலங்கியதோர் சிப்பிக்குள் வடுகனாச்சே.

47

மிருதாறு சிங்கி

ஆச்சப்பா குருவெல்லாமிதிலே சொன்னேன்
அறிவான வாதியென்றால் அறிவானித்தை
போச்சமதி கெட்டபாவிக் கானால்
புதல்வனே மற்றவர்க்குப் புகழ்ந்துகாணும்
பூச்சென்ற பூச்செல்லாம் வெளியாய்ப்போச்சு
புகழான சரக்கெல்லாம் வெளியாய்ச்சொன்னேன்
நீச்சப்பா மிருதார்சிங்கி வைப்பை
நேராகச் சொல்லுகிறேன் நிலையைக்கேளே.

48

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

நிலையாகக் கருநாகம் பலந்தான்பத்து
 நேரான வெடியுப்பு ரெண்டுசீனம்
 நிலையான பலமொன்று காரங்காலும்
 நிசமானக் குகைதனிலே வைத்துமுடி
 நிலையானக் குகையடியில் தாரும்விட்டு
 நினவாக அடியிலே குகையும்வைத்து
 நிலையான நாகமென்ற மேலும்நத்தி
 நிற்கையிலே அடியிலே யுருகிப்பாயும்
 நிலையான பதங்கண்டு யெடுக்கும்போது
 நிலைத்ததே மிருதாறுசிங்கு தானே.

49

(இச்செய்யுளில் ஒரு அடி அதிகமாயிருப்பதைக் காண்க)
 சிங்கியென்றால் சரக்குகளைச் சிங்கியாட்டும்
 சேர்வில்லாச் சரக்குகளைச் சேர்த்துக்கொள்ளு
 மங்கத்தாலடங்கிப் போமாய்ந்து பார்க்கில்
 அரிதரிது சொல்லவென்றா லாத்தாளாலும்
 பொங்கவென்றா லிதன்போக்கு அந்தம்போக்கு
 புதல்வனே வங்கமென்பார் நிமிளையென்பார்
 யிங்கிதமாய்க் கரிமுகவன் னாதமப்பா
 யேகாந்தப் பிரிதிவியாஞ் சரக்குதானே.

50

ஏகாந்தப் பொருளான யேகந்தன்னை
 யிதங்கெட்ட மாந்தருக்குத் தெரியப்போமோ
 யேகாந்த மறியாத மூடருக்கு
 யெத்தனைதான் சுட்டாலும் வாதமாமோ
 யேகாந்தந்தனை யறிந்தால் சுட்டநின்பா
 ரெய்துமே நினைக்கையிலே யெல்லாம்வித்தை
 யேகாந்தக் கருவறிந்தா லவனேவாதி
 இதையறிந்து மாட்டுதற்கு எளிதாம்வாறே.

51

வாறான யோகமென்றால் சொல்வேன்கேளு
 வன்னியென்றால் பானுதலோடாயினாதமாகும்
 கூறான நாகத்தின் சுன்னந்தன்னில்
 கூடுமே வாதமென்ற மார்க்கந்தன்னில்
 நீறாக வருக்கினத்துக் கிதுவேதென்னில்
 நிலைத்துப்பா ருன்னிடத்தில் நிசமாய்ச்சொன்னேன்
 தேறான பூரமென்ற வைப்பின் மார்க்கஞ்
 செப்பினேன் திறமாகச் செப்பினேனே.

52

பச்சைக்கற்பூரம்

திறமான ரவியினுட நாதந்தானுஞ்
 செப்பினேன் பலமொன்று சீனங்கால்தான்

உறவான வாய்மிளகு ஏலம்சீந்தில்

வுத்தமனே மிளகோடுங் காரங்கூட்டி
அறமான புழுகோடு கோரோசனைதான்
அப்பனே கஸ்தூரி மணியுங்கூட்டி
நிறமான சந்தனத்தின் தைலந்தானும்
நிகரதாய்க் கொல்லியுட சாறுகூட்டே.

53

கூட்டிடுவாய்க் குமரியுட மூலாதாரம்

குழப்பியல்லோ பீங்கானிலுள்ளே கொண்டு
நாட்டிடுவாய்ச் சட்டிக்குள் சீலைசெய்து
நாட்டுமுன்பே ஓலையைத்தான் சுருள்போல் பண்ணிப்
பூட்டியல்லோ யெரித்திடுநீ சாமந்தன்னில்
புதல்வனே யெரியல்லோ மடலாய்நிற்கும்
வாட்டியதை யெடுத்திடுவாய் பூரமாகும்
மைந்தனே கைமுறையாய் மகிழ்ந்துண்ணே.

54

பண்ணப்பர் யிதையல்லோ கோசமென்பார்

பரிவான பூரமென்பார் பீசமென்பார்
ஒண்ணப்பா ஆயியுடநாதந் தானும்
முரைக்கரிது யுரைக்கரிது யுலகில்தானும்
நண்ணப்பா அப்புவென்ற சரக்கேயாகும்
நாதாக்கள் உள்கருவாம் நாடிச்சொல்லார்
ஊனப்பா இதனாலே அண்டாண்டந்தாண்டும்
ஓகோகோ செல்லரிது உத்துப்பாரே.

55

உத்துப் பார்க்கையிலே ஓடாதோடும்

உத்தமனே வாதத்துக் கன்னக்கோலாம்
உத்துத்துப் பாராமல்முறை பொய்யாச்சு
ஓகோகோ பெண்ணுடைய ஆசைவிட்டு
உத்துத்துப் பார்க்கையிலே யெல்லாஞ்சித்தி
வுலகத்தில் பாராததால் சித்தியில்லை
உத்துத்துப் பாரப்பா நன்றாய்ச் சொன்னேன்
உன்மனதை மெழுகாக உறத்தும்பாரே.

56

சாம்பிராணி வைப்பு

உறைப்பாக வித்தையொன்று சொல்லுறேன்கேள்

உத்துப்பார் கண்கெட்ட குருடருக்குந்தான்
மறைப்பாகச் சொல்லவில்லை திறந்துசொல்வேன்
மதிகெட்ட மூடருக்கு மகிழ்ந்துசொல்வேன்
மறைப்பான குங்கிலியம் பலந்தான்பத்து
மாய்கையுள்ள அரக்கதுவும் பாதியாசுங்

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

கரைப்பாகச் சொல்லுகிறேன் கருவாய்ப்பட்டை
கண்டுகொள்ளு மரக்குக்குப் பாதிகாணே.

57

காணப்பா யிதுவல்லோ யிடித்துநன்றாய்
கைமுறையாய்ப் பாண்டத்தில் நெய்யுமுற்றி
பூணப்பா யெரித்தல்லோ உருகும்போது
புதல்வனே பதங்கண்டு வாங்கிக்கொண்டு
நாணப்பா கோணிகையில் கட்டிக்கொண்டால்
நலமான சாம்பிராணி வாசம்வீசும்
தூணப்பா துரும்பாகுந் துரும்புந்தூணாஞ்
சொல்பெரிய ஆயியுடவித்தை தானே.

58

வித்தையிலே வுத்தமமா மிந்தவித்தை
உத்துப்பார் லிங்கமென்பார் கிராவமென்பார்
சுத்தியிலே சரக்குமறுபத்து நாலுக்குஞ்
சுந்தரனே சுத்திக்குமிதுவே யாதி
மத்தியிலே தேவியுடநாத மாகும்
பாலறியார் நெய்யறியார் பண்பில்லாவாதி
நத்தயிலே யிதையறிந்து துரையைப் பார்த்தால்
நாகத்தின் முன்னெதிர்த்த தவளையாமே.

59

நாக வைப்பு

நாகமென்றா லதின்நலத்ததை நன்றாய்க்கேளு
நாதாக்கள் சொல்வார்கள் நன்றாய்ச்சொல்வேன்
தேகமென்றால் தேகமல்லோ வானத்தின்கூறு
சேலான வுயிருமல்லோ குதமாச்சு
போகமென்றால் உயிர்நாக மிரண்டுமொன்று
புதல்வனே வெடியுப்பு நாலிலொன்று
வேகமென்ற குதந்தான் எட்டிலொன்று
மேலான மஞ்சளென்ற கருவுங்கூட்டே.

60

கருவான உமிநீரு பூனாகப்புத்து
கண்டுபார் குன்றிமணி கல்லுப்புந்தானும்
முருவான வெண்கருவா லாட்டிக்கொண்டு
உத்தமனே குகையாகப் பண்ணிக்கொண்டு
தருவான துருசியல்லோ மேலேபூச்சி
சாதகமாய்க் கீழ்மேலாய் வெடியுப்பும்போட்டுத்
துருவான உலையில்வைத்து ஊதும்போது
துலங்கியே உருகியல்லோ தெளியும்பாரே.

61

தெளிவாகப் பதங்கண்டு சாய்த்தாயானால்
செயலான கண்விழித்து வயிரமின்னும்

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

ஒழிவான நாகமப்பா துத்தனாகம்

உத்தமனே வுரைக்கரிது வேதைகோடி
கனிவான திதையறியார் குருட்டுவாதி
கைக்கொத்த கன்னக்கோல் வாதத்துக்கு
சுழிவான வித்தையப்பா பிருமனாதம்
சொல்லரிது சொல்லரிது குட்சந்தானே.

62

சொல்லரிது குகையுடைய அடக்கந்தானுஞ்
சொல்லார்கள் நாதாக்கள் விரித்துத்தானே
வெல்லரிது வெல்லரிது வேதைகோடி
வேதாந்த நிர்மலமுங் களருமாகாண்
வல்லரிது வல்லரிது வங்கந்தானும்
மைந்தனே சிவருப்புச் சத்தியாகும்
தில்லரிது தில்லரிது ரெண்டுங்கூட்டி
நின்றத்தில் மடையனென்று நிகழ்த்திட்டாயே.

63

நிகழ்ந்திட்ட மடையனென்று சொல்லக்கேளு
நிலையில்லாச் சரக்கையெல்லா மடக்கிக்கொல்லுங்
கிழ்ந்திட்ட வாதிக்கியிதுவே மூலம்
மைந்தனே ஆராய்ந்து பார்க்கவேணும்
சிகந்திட்ட மாலரனையடக்கி நிற்பான்
சிகத்தையெல்லாம் பொன்விளைக் குஞ்சிகரகூடம்
நகிழ்ந்திட்ட ஆச்சரியம் வித்தையப்பா
அரிதரிது சொல்லுகிறேன் அரிதானவாறே.

64

வங்கவைப்பு

வாறான வங்கமது பலந்தான்பத்து
மைந்தனே வெடியுப்பு வரிசையாகக்
கூறான மேனியிலைச் சாத்தில்தானுங்
குமுறவே காய்ச்சியல்லோ வாங்கிக்கொண்டு
தேறான பலமொன்று வுய்யக்கொண்டாஞ்
சாற்றில்லோ போட்டுக் கொண்டு
வீறான வங்கத்தை நறுக்கிப்போட்டு
விரவியல்லோ கவசத்தி லிட்டுமூடே.

65

மூடியல்லோ மாலயன் மகனுக்கீந்தால்
முசியாமல் மண்டலத்தில் வாங்கிக்கொண்டு
நாடியல்லோ முன்சொன்ன குகைக்குள்மைந்தா
நலமான துருசியிட்டுப் போட்டுவாதி
நீடியல்லோ பார்த்தாக்கால் தெளிந்துகாணும்
நிலையான துய்யவங்கம் ரசிதங்கோடி

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

கூடியெல்லாஞ் சாய்ந்திடுநீ பாளமாகக்
கூறிய வங்கமது கூறினேனே.

66

வங்கமென்ற வங்கமெல்லாம் ரசிதமப்பா
வாகான குருவாச்ச அறியமாட்டார்
சிங்கமென்ற வண்ணானைச் சேர்த்தாயானால்
செகமெல்லாம் வெள்ளியென்ற சிகரமாகும்
வங்கமென்ற சரக்குகளாகச் செய்து
அதட்டியல்லோ பிடித்தபடியா யடக்கிக்கொள்ளு
திங்களென்ற மதினாதமென்பார் சித்தர்
சிறுவானை யிணங்கினுட சிகப்பைக்கேளே.

67

பெருங்காய வைப்பு

கேளப்பா கூவிளத்தின் சதைதானெட்டு
கெடியான வுளுத்தினுட மாவேயாறு
நாளப்பா உளுவைவிரை பலந்தானாறு
நலமான வெள்ளுள்ளி ரெண்டாய்க்காணும்
தீளப்பா குக்கிலொன்று சுக்குரெண்டு
நிலையான பனவெல்லங் காயமிரண்டு
ஆளப்பா அத்தியுட பாலவிட்டு
அப்பனே யிடித்திடவே மெழுகதாச்சே.

68

ஆச்சப்பா கடுகினுடத் தயிலம்விட்டு
ஆட்டினுட தோலதிலே கட்டிக்கொண்டு
பாச்சப்பா நெல்க்குழிக்குள் மண்டலந்தான்
வைப்பாய் பாலகனே பெருங்காயவாடைவீசும்
நீச்சப்பா நிலையுமில்லை கறையுமில்லை
நிலையான சட்டைமுனி நிகண்டிற்சொல்வார்
போச்சப்பா பீடையெல்லாம் வன்னிக்குமுன்னால்
புகழான பெருந்தீப்போல் வாழதாமே.

69

அபினி வைப்பு

ஆமப்பா யின்னமொன்று சொல்லக்கேளு
அப்பனே சமாதிக் கு ஆதிபீடம்
நாமப்பா வறுமையைத்தான் தூற்றுவிக்கும்
நலமான அவுனியுட முறையைக்கேளு
ஓமப்பா சொல்லரிது மகத்தாம்வித்தை
உத்தமனே உரைக்கரிது ஊனிப்பாரு
தாமப்பா நாதாக்கள் திறந்து சொல்லார்
தாயன்றுஎனக் குரைத்தாள் தயவாய்த்தானே.

70

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

தானென்ற எட்டிவிரை பலந்தான்பத்து
 தாங்கியல்லோ ரவியிலிட்டு நீரேபோக்கி
 யுனென்ற வித்தையெல்லாம் நறுக்கிக்கொண்டு
 யுத்தமனே யிடித்துநன்றாய்ப் பொடியதாக்கி
 நானென்ற பாண்டத்தில் நீரேவிட்டு
 நலமான பாண்டத்தில் நீரேவிட்டு
 கோனென்ற பாண்டத்தை யடுப்பிலேத்தி
 குருகவே காய்ந்தபின்பு வாங்கிக்கொள்ளே.

71

வாங்கியல்லோ வேம்பினுட பிசின்தானாலு
 மைந்தனே கசகசாவு மிரண்டுகூட்டி
 போங்கியல்லோ பழவெல்ல மூமத்தின்சாறு
 உத்தமனே விட்டுநன்றா யாட்டிக்கொண்டு
 தாக்கியல்லோ நல்லெண்ணை வலைத்தூங்கூட்டி
 தன்மையுடன் கிண்டியல்லோ பதத்தில்வாங்கு
 பூங்குழலா ஞரரைத்தவிதை யபினியப்பா
 புண்ணியமே செய்வதற்குக் கிட்டும்பாரே.

72

புண்ணியத்தால் வரவேணும் வித்தையெல்லாம்
 புகழ்ந்தல்லோ யான்சொன்னேன் வெட்டவெளி தன்னில்
 தண்ணியத்தானதை நன்றாய் அடையாய்த்தட்டி
 தாக்கியல்லோ மண்டலந்தான் பதனம்பண்ணு
 புண்ணியத்தா லெடுத்துப்பார் மாம்பழம்போல்வீசு
 முத்தமனே யுட்கொள்ள மவுனமாச்சு
 கண்ணியத்தால் சாரத்தை நிமிஷந்தன்னில்
 கடுகியல்லோ கொல்லுமது கலந்துபாரே.

73

பாரப்பா வில்வண்ணம் வெட்டவெளிதன்னில்
 பதிவாகக் கருவிரித்துச் சொன்னாரில்லை
 நேரப்பா சகந்தனிலே அவரவர்கள்
 சித்தர்நேராகப் பாடினார் சாஸ்திரங்கள்கோடி
 காரப்பா கைமுறையும் பூட்டான்கருவுங்
 கணக்கறியா வன்மையதாய்க் கலங்கித்தானுஞ்
 சீரப்பாஇல்லாமல் கெட்டவர்கள் கோடி
 சிறப்பாகத் தெளியவல்லோ பாடினேனே.

74

பாடினேன் குருடனுக்குத் தெரியும்வண்ணம்
 பலபலவாய் சாஸ்த்திரத்தில் பார்த்தாயானால்
 தேடினதோர் கொடிக்காலிற் சிக்கினாப்போல்
 திறந்தல்லோ தெரியுமடா வெட்டவெளிதன்னில்

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

ஆடலா மறுபத்துநாலு வித்தை

அறியாத மூடருக்கு அறியச்சொன்னேன்
தேடியல்லோ திரியாமலித்தைப் பார்த்துச்
செய்வதற்கு கைகண்ட சித்தியாமே.

75

சுத்திவகை முன்று

சித்தியென்றா லெளிதாகச் சித்தியாமோ

சித்தருக்குச் செய்வகையை செய்யக்கேளு
முத்தியதோர் மூலிகையி லஞ்சுகுத்தி
யுருவான சரக்கிலே அஞ்சுகுத்தி
நித்தியதோ ருன்னிடத்தி லஞ்சுகுத்தி
நேரான விதிநேர்ந்து விபரம்கேளே.

76

கேளப்பா மிருகத்தில் பன்றியுடதைலம்

கெடியான கேசரியின் நீரேயாகும்
நீளப்பா முசலினுட மாங்கிழமேமைந்தா
நேரான அசத்தினுட எலும்பேயாகும்
குளப்பா வெருகி(தி)னுடசுக்கிலமே மைந்தா
குட்சமடா துறைக்கெல்லா மிதுவேவேணும்
வாளப்பா வுர்வனத்தில் மகளுமப்பா
மைந்தனே வுரைக்கரிது மகத்தாங்கானே.

77

காளப்பா அச்சடக்கியோடே வேணும்

கைகண்டசிப்பியுட மாங்கிழமே வேணும்
தோணப்பா நண்டினுடபாலே வேணுந்
தொகுப்பாகச் சங்கினுட சுன்னம்வேணும்
நாணப்பா மூலிகையில் ஆவினுட நெய்யும்வேணும்
நலங்கவதில் கூடுந்தவளை நெய்யும்வேணும்
பூணப்பா மூலிகையில் சொல்லக்கேளு
புதல்வனே யுரைக்கரிது புகல்வோந்தானே.

78

தானென்ற வீழியுடன் ஆதளையின்பாலுந்

தணித்துநின்ற அடி யொட்டிக் கள்ளியாக
வேனென்ற ஊமத்து அஞ்சுமாச்சு
விளங்கியதோர் சரக்கிடை விபரங்கேளு
ஊனென்ற வழலையொன்று வங்கமொன்று
உத்தமனே உப்பொன்று சூதமொன்று
நானென்ற பாழான மஞ்சுமாச்சு
நலமான உன்னிடத்தில் நாதங்கேளே.

79

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

நாதமொன்று அமுரியொன்று வாய்நீரொன்று
 நலமான கக்கிலமுஞ்சு ரோணித்தோடு
 கீதமென்ற முலைப்பாலோ டைந்துஞ்சொன்னேன்
 கெடியான திவ்வகைதான் பூதமாச்சு
 நீதமென்ற தங்கமப்பா சீவனாச்சு
 நிலையாகத் தாக்கிறது சடந்தானாச்சு
 வாதமென்ற வாதத்தின் கருவையெல்லாம்
 வழிப்பாடாய்த் திறந்தல்லோ யான்சொன்னேனே. 80

யான்சொன்ன நூலெல்லா மிந்தனுலை
 அறிவாக ஆறுதிங்கள் வருடமொன்று
 நான்சொன்ன படியாகச் சோதித்துக்கொண்டு
 நலமாக அஞ்சுவகை தீட்சைவைத்துத்
 தேன்கமல முகத்தானை வந்தனமேசெய்து
 செகத்தைவென்ற ஞானியென்று வாராமல்நின்று
 தான்சொன்ன படியாகச் சொன்னோந்தேகந்
 தடிவெடிப் போகவென்று சபித்திட்டேனே. 81

சபித்திட்டேன் ஆயியுட பாதந் தன்னை
 சற்குருவாம் போகருடபாதந் தன்னை
 குமித்திட்ட யுக்தமாம்பிள்ளை கண்டால்
 கூட்டிவந்து முதுகுதட்டி வேடம்போட்டு
 பவித்திட்ட மாம்போடு யோகவேட்டிப்
 பண்பாகப் படிகலிங்கம் படிகமாலை
 தவித்திட்ட இவையெல்லாம் நன்றாயீய்ந்து
 நலமாக யிந்நூலை நவின்றிடாயே. 82

நவில்கின்றேன் யாவர்க்குமில் வண்ணந்தான்
 நாதாக்கள் கண்டாக்கால் விட்டுப்போகார்
 யொள்கியதோர் முன்சொன்ன சுத்தியெல்லாம்
 உத்தமனே துறைக்கெல்லாம் வேணும்வேணும்
 புல்கியதோர் சேர்வைகண்டு கொள்கைகண்டு
 புண்ணியனே சேர்புவன னாணைப்பூட்டு
 வல்கியதோர் துறைக்கெல்லாம் வண்ணானாதி
 வகுத்துரைக்க யான்மாட்டேன் வகுத்திட்டேனே. 83

வகுத்திட்ட துருசியாலே சத்தேகேரு
 மைத்தனே நிமிளையது பலந்தானொன்று
 செகத்திட்ட பழச்சாற்றால் ஆட்டிக்கொண்டு
 செயலான பீங்கானில் பழச்சாறுவிட்டு

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

நிகழ்ந்திடவே யேழுநாள் ஆவிமுன் காட்டு

நேராகச் சாறுவத்தி யூத்திக்கொள்ளும்
பருத்திட்ட யேழுநாள் பாழாடை போல்கட்டும்
பாலகனே யுலர்த்தியல்லோ பண்பாய்வாங்கே.

84

வாங்கியபின் புவிநாதமாவி னாதம்

வாகான சீனமொடு வீரங்கார
மோங்கியதோர் சட்டிக்குள் சீலைசெய்து
உத்தமனே சாமமது ளரிக்கும்போது
தாங்கியல்லோ யெனையழைத்துச் சொன்னாளாத்தாள்
புதைத்தே நானித்தனை நாள்புகலக்கேளு.

85

புகழான தங்கத்தை ரசிதத்தைச் செம்பை

புணர்த்தியல்லோ ரவிகாட்டில் நீறிப்போகும்
நிகழ்வான கடுஞ்சுருக்குப் போக்கோகோடி
விண்ணடங்கா மண்ணடங்கா வேதைகோடி
அகல்வான துருசியிலே வீரம்புரம்
அப்பனே புழுகிட்டு மத்திச்சம்மி
நிகழ்வான ரவிகாட்டில் நீறிப்போகும்
நிலைத்துதப்பா வாதமென்ற வேலைதானே.

86

வேலையென்றால் வெகுவேலை வாதத்துக்கு

வேலைவிட்டு வெகுவாக வேதைசொன்னேன்
வேலையென்றால் சவுக்காரத் தன்னிலப்பி
விரையவே ரவிகாட்டு யெண்ணெய்போகும்
வேலையென்ற சாரத்தில்பூசி யாட்டில்
வெகுமூட னுதிடவே சுன்னமாகும்
வேலையென்ற சாரத்தில் பூசி யாட்டில்
விரைத்தாதச் சுன்னமடா விரைந்துபாரே.

87

ரசமணி

விரைந்துபார் கெந்தகத்தை ரசத்தில்போட

விரையவே குதந்தான் மணியதாச்சு
விரைந்துபார் கல்லுப்பின் மேலேபூசி
வீந்ததொரு ஆரயிலைப் புடந்தான்பத்து
சரைந்துபார் போடயிலே மணியதாச்சு
சாதகமாய் சவாதுடனே காரமிட்டு
திரைந்துபார் மணிபோலே நின்றேயாடும்
செகமுதலாய் நடனத்திலது தான்காணும்
உரைந்துதப்பா சமாதிக் கு ஆதிமூலம்
உத்தமனே அமிர்த்தத்தை யூட்டும்பாரே.

88

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

கெவன மணி

ஊட்டுகிற மணியைத்தான் தங்கமுட்டி
 உத்தமனே செந்தூரம் பண்ணினாக்கால்
 நாட்டுகின்ற நவலோகந் தன்னிலீந்தால்
 நடுங்கவே பதினாறு மாத்துக்காணும்
 கூட்டேனே நூறுதரம் ஊதினாக்கால்
 கொள்கியதோர் கெவனமென்ற குளிகையாச்சு
 வீட்டுகிற அரமருகனா தமப்பா
 இத்தனையுஞ் செயலாச்சு எளிதாம்வாறே.

89

வசியமை

வாறான நிமளையத்தான் வயிரவற்குப்பூசி
 மைந்தனே உலத்தியல்லோ ஊதிப்போட்டால்
 தேறான சுண்ணமப்பா கடுஞ்சுருக்குத்
 தேவியுட சுண்ணமோடு துருசிச்சுன்னம்
 கூறான வங்கத்தின் சுன்னத்தோடு
 கூறிய வழலையோடு சுன்னந்தானும்
 நீறான சீனத்தின் சுன்னத்தோடு
 நிலைத்துநின்ற கல்லுப்புச் சுன்னந்தாக்கே.

90

தாக்கியல்லோ இவையெல்லாம் பலந்தானென்று
 சாதகமாய்ச் சூதமது பலந்தானஞ்சு
 தேக்கியதோர் கெந்தியப்பா அதனில்பாதி
 சேந்துநின்ற பூரமது கெந்திக்கும்பாதி
 ஆக்கியதோர் வீரமது பூரத்தில்பாதி
 அப்பனே தங்கமது வீரத்தில்பாதி
 யுக்கியதோர் காரமது அதனில்பாதி
 யுத்தமனே சவ்வாது பாதியாமே.

91

ஆமப்பா யிவையெல்லாம் பொன் மதத்தினோர்நாள்
 அப்பனே சிப்பியுட நீரிலோர்நாள்
 சேமப்பா அரைத்துநன்றா யுலரவைத்துச்
 செயலாகக் குப்பியிலே யூட்டிக்கொண்டு
 நாமப்பா குப்பியிலே சீலைசெய்து
 நலமான அறுசாமி மெரிக்கும்போது
 வோமப்பா தேங்காய்போல் கழுத்தில்கட்டு
 முத்தமனே யுடைச்செடுக்கக் களங்கமாச்சே.

92

களங்கமென்ற வராகத்தின் தைலம்வாங்கிக்
 கண்டுகொள்ள வாங்கயிலே தாரஞ்சேரு

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

புளங்கமெனத் தைலத்தால் களங்கத்திலாட்டி
புதல்வனே குப்பிக்குள் வைத்துக்கொண்டு
தளங்கமென்ற சாமமது னாலிற்றானுஞ்
சாதகமா யெரியல்லோ கழுத்தில் கட்டு
மளங்கமறு முடைத்தெடுக்கச் செந்தூரமாகும்
உரைக்கரிது உரைக்கரிது செந்தூரந்தானே.

93

அரிதான செந்தூர மாதுளம்பூச்சாற்றில்
அப்பனே திலதமிட அரிதரிது சொன்னேன்
அரிதான பராபரையும் பராபரனும்வந்து
அரகரா உனக்கேவலடுத்தே கேட்பார்
அரிதான மற்றதெல்லாம் பொருட்டோசொல்லு
அழைக்குமுன்னே கைகட்டி முன்னேநிற்பார்
அரிதான வசியமப்பா என்னசொல்வேன்
அரிதரிது போகருட ஆட்டந்தானே.

94

ஆட்டமென்றா லிதுவல்லோ ஆட்டமப்பா
அப்பனே மஞ்சாடி அஞ்ஞாத்துக்கொண்டு
வாட்டமில்லா வங்கத்தி லீந்தாயானால்
மைந்தனே னூற்றெட்டு மாற்றுக்கானும்
நாட்டமென்ற நாட்டமெல்லா மிதிலேயாடும்
நலமான நாட்டம்போல் நான்மறைக்குமெட்டாத
தேட்டமென்ற ஆயியுட பாதந்தன்னில்
செலுத்தியல்லோ உன்மனதைச் செலுத்துவாரே.

95

செலுத்துவா யுன்மனதை யிசுவரிக்கு மைந்தா
தேட்டரியா மலராலே பூசைசெய்து
செலுத்துவா யறுசுவையும் மூலத்துக்கு
செகத்தைவென்ற ஞானத்தைப் பரமேவாங்குஞ்
செலுத்துவா யுன்னுடைய ஊழ்வினைகளெல்லாம்
தேடரியாக் கரிமுகற்குப் பூசைசெய்து
செலுத்துமனம் வயிரம்போல் பிசகாமல்நின்று
தேடியல்லோ குருபதத்தைச் சேருவாயே.

96

தெருவான முன்னேசொன்ன வைப்புக்கெல்லாந்
தேடரிய ஆத்தாளைப் பணியவேணும்
குருவான நிர்மலத்தைப் பணியவேணும்
கொள்கியதோர் சத்தியத்தை நிறுத்தவேணுஞ்
செகத்திலே விட்டொளித்த ஞானம்வேணும்
பருவான அமுர்த்தத்தை யுண்ணவேணும்

போகர்-சரக்கு வைப்பு ஸண்ணாறு

*பாலகனே குருத்தொட்டு பதத்தைபாவிக் கொள்ளே. 97
 (இச்செய்யுளில் கடைசி வரி சரியாக இல்லை)
 பரவான முறைக்கெல்லாம் எந்தநூலைப்
 பாலகனே குருத்தொட்டுக் காட்டவேணும்
 குருவான குருவில்லான் தெரியமாட்டான்
 கூப்பிட்டால் வாராது குருவைத்தானுந்
 திறமாகத் தேடியல்லோ சற்குருவைப்பார்த்து
 திறமுடனே பதம்பணிந்து போத்தவேணுஞ்
 சார்வான சற்குருத்தான் கிட்டாவிட்டால்
 தன்மையுடனு பாயத்தைச் சாத்தக்கேளே. 98

சாற்றுகிறேன் புருமய்யத் தானந்தன்னில்
 சற்குருவாம் நிர்மலத்தைப் போற்றிசெய்து
 சாற்றுகிறேன் கீழ்வரையிலாலை யைத்தானோக்கிச்
 சலியாமல் பூசைபண்ணித் தியானம்பண்ணு
 சாற்றுகிறேன் பண்ணுதற்குக் கேளுமைந்தா
 சாதகமாம் மூன்றெழுத்தில் சிகாரங்கூட்டி
 சாற்றுகிறே னிர்மலத்தைத் தியானம்பண்ணு
 சலியாமலாய யுட்சந்தான் கேளே. 99

சந்தான மவ்வோடு சிகாரந்தானுஞ்
 சமரசமாய் வாகரமொடு மூன்றின்மாறி
 தந்தாரை யிருநாமமொக்கக் கூட்டி
 சாதகமாய் மவுனமதைத் தியானம்பண்ணு
 வந்தானம் பூசையைத்தான் நன்றாய்ப்பண்ணு
 மைந்தா பண்ணையிலே நிர்த்தஞ்செய்வான்
 தொந்தான சிவசத்திதீட்சை சொன்னேன்
 குட்சமாம் நாதாக்கள் சொல்லார்பாரே. 100

இணைப்பு

கொங்கணர் பலதிரட்டு 500 என்ற நூலில் காணப்படும் வைப்பு முறைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

துருசு வைப்பு

வித்தையிலே உத்தமந்தான் துருசுவித்தை
 விளங்குயிதன் பிறப்பை நன்றாய் விரித்துச் சொல்வேன்
 பத்தையிலே செம்பாலே பாத்திரந்தான் பண்ணிப்
 பரிவாக வெடியுப்புங் கல்லுப்பும் போட்டு
 முத்தயிலே பழச்சாறும் தயிரும் வார்த்து
 முனையான குதிரையுட கத்தும் வார்த்து

போகர் சரக்கு வைப்பு எண்ணுறு

அத்தயிலே குழிவெட்டி லெத்திபோட்டு
அதன்மேலே மண்ணிட்டு மூடுவாரே.

மூடிவைப்பா ரறுதிங்கனொட்டுத் திங்கள்
முனையாகப் பசுமைநிறந் துருச ஆகும்
நீடிவைப்பா ரதையெடுத்துத் துருச என்று
நேராகயிதை யெடுத்துக் குருவைசெய்வார்
கூடிவைப்பா ரிதுக்குளிந்த மகிமையென்ன
குலாவிதின்ற சிவன்செம்பு சத்தியுப்பு
நாடிவைப்பா ரிதனாலே யித்தனையுமாச்சு
நாமறியோம் நாமறியோம் துருசப்போக்கே.

253

சவ்வீர வைப்பு

கேளப்பா கல்லுப்பு வெடியுப்புச்சாரங்
கெடியான பேதியுடன் சீனக்காரம்
நாளப்பா துருசினுட னாறுங்கூட்டி
நலமாக விந்தெடைக்கு ரசந்தான் வாங்கிச்
குளப்பா திராவகத்தால் ரஸத்தைக்கொண்டு
துடியாக இதனோடே கலந்துகொண்டு
நீளப்பா குப்பியிட்டு வெரிக்கமேலே
நெருங்கிநின்ற பதங்கமது வீரந்தானே.

273

வீரனென்றால் மகரவீரன் சுத்தவீரன்
வேதைக்கோ ரணவீரன் சுண்ணவீரன்
காரமென்றால் கடுங்காரங் காணியுண்ணச்
சார்வான கைமுறையாயிதை விட்டால்வேதைபோச்சுச்
சாரமென்றால் கடுஞ்சாரம் பட்டவிடம்வேகுஞ்
சரக்கினோடு குதநின்ற சையோக வேகந்
தூரமென்றால் வெகுதூரமிதைத் தொட்டாலோடுந்
துடியான வீரத்தைக்கட்டக் கேளே.

